သမိုင်းလေ့လာရေး

နိုင်ငံသစ်

စာစောင် [၅]

PDF by Kawhtoo S'gaw
www.Kawthoolei.info

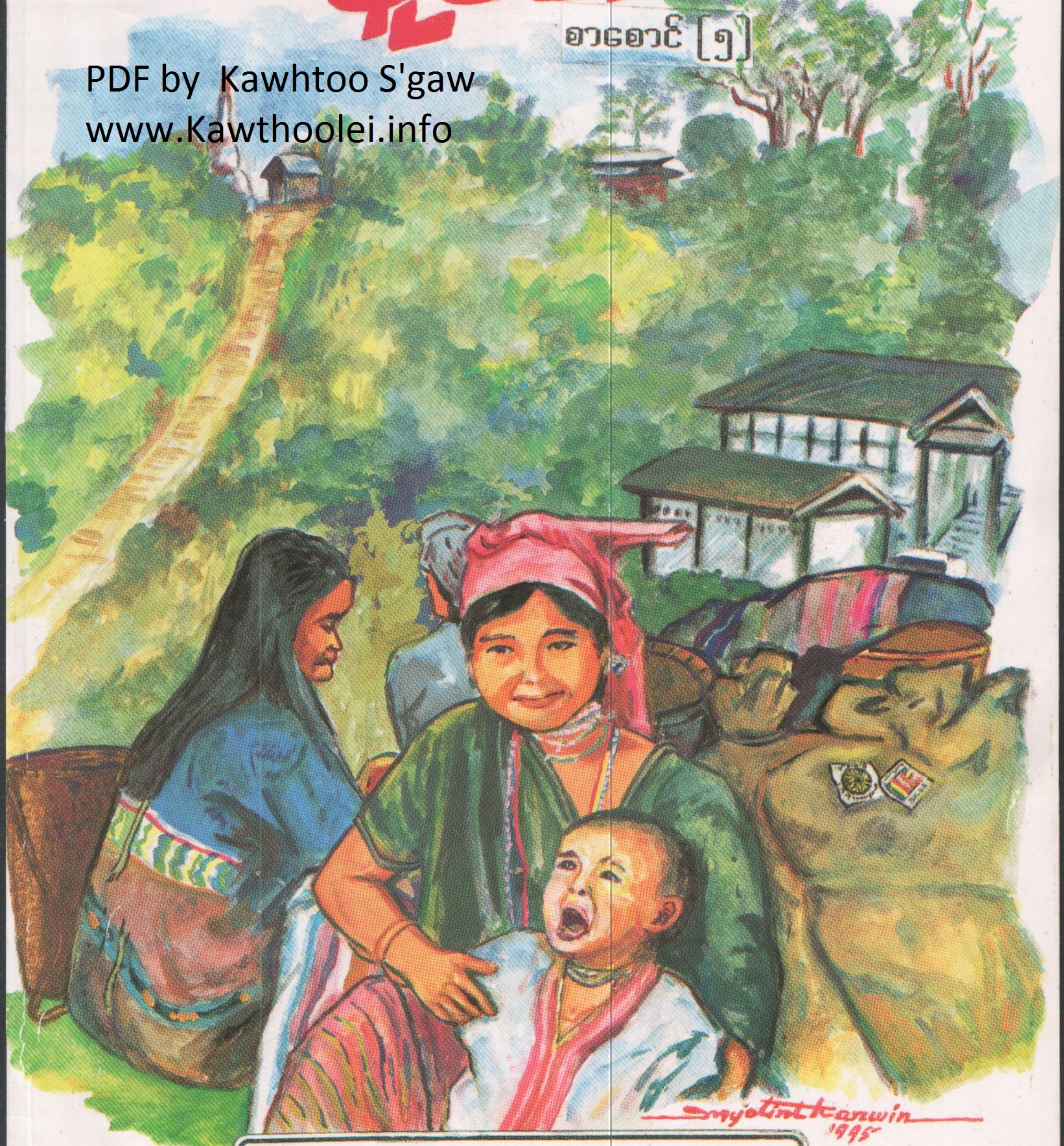

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

PDF By Kawhtoo S'gaw
www.kawthoolei.info

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာရေးသူ	စာမျက်နှာ
၁။	နိုင်ငံသစ် အယ်ဒီတာ့ အာဘော်		၃
၂။	ရိုးရာစလေ့ ထားလက်ဘမျှား နှိဒ်နှိုး	(လေ့လာသူတဦး)	၇
၃။	ထမင်းမစားသည့် အသေခံ သူရဲကောင်း တပ်သားများ	(ခေါင်းဆောင်ဝယ်တဦး)	၁၆
၄။	ယမ်းငွေ့ဝေတဲ့ ဘားစည်မြေ	(ဖူးကီးဒို)	၁၉
၅။	သမိုင်းပေးတာဝန်	(ထက်ခေါင်)	၂၈
၆။	မိုးသက်မုန်တိုင်းများအကြားမှ	(ကျောင်းကျော်)	၃၃
၇။	ဖူးတာအယ်၏ ကောက်ကြောင်း	(ရဲဘော်ဝမ်းသာ)	၃၉
၈။	မြစ်ဆုံ	(ကရင့်သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့)	၄၀

... ...

... ...

... ... သို့

မေတ္တာလက်ဆောင် ပေးပို့အပ်ပါသည်။

နိုင်ငံသစ်
ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်း။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်း (I.K.H.R.A.)
မှ
တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသည်၊

အယ်ဒီတာ	မန်းအောင်ငွေး၊	
တွဲဘက် အယ်ဒီတာ	မန်းထက်ခေါင်၊	
ပြင်ဆင်ကြီးကြပ်	ရဲဘော်ဝမ်းသာ၊	
တွန်ပြုတော	ရဲနီ ကျော်စွာ၊	[မြန်မာဘာသာ]
	စောမောထူး၊	[မြန်မာ / ကရင်]
	စောထီးချု၊	[ကရင် ဘာသာ]
	စောလေးသော၊	[ကရင်ဘာသာ]

စာပြင်	ရန်ရှင်း၊
ပန်းချီတာဝန်ခံ	မန်းကျော်ဆန်း၊
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	မျိုးတင့်ကံဝင်း၊

ထုတ်ဝေသည့်နှစ်	၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊
အုပ်ရေ	၂၀၀၀။

အယ်ဒီတာ့အာဘော်

အစီရင်ခံ တင်ပြအပ်ပါသည်။

လွတ်လပ်သော ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်းသည် မပြောပလောက်သော အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို ကျော်ဖြတ်လျက် နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်များထုတ်ဝေခဲ့သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် အမှတ် (၅)သို့ တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ပြီးခဲ့သော စာစောင် (၄)တွင် ကရင့်သမိုင်းသုတေသန အသင်း၏ မျှော်မှန်းချက်ဟူသော ခေါင်းကြီးပိုင်း၌ ကရင် လူ့အဖွဲ့ အစည်း၏ ပကတိ လူမှုဘဝ အခြေအနေကို ဆန်းစစ်ချက်စာတမ်းအား နိုင်ငံသစ် စာစောင် အမှတ်(၅)တွင် ကရင်၊ မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ် (၃)ဘာသာဖြင့် ဖော်ပြမည်ဟု ဆိုထားခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းများကြား၌ လှုပ်ရှားနေရခြင်း ဖြစ်သည့် အပြင် စာတမ်းကို ကရင်ဘာသာနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာတို့သို့ ပြန်ဆိုမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ခရီးလွန်နေခြင်း၊ ဖျားနာခြင်း အစရှိသည့် အ ကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အမှတ်(၅) စာစောင်၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်း မပြုနိုင်သည့် အပေါ် နိုင်ငံသစ် စာစောင်အား စောင့်စားဖတ်ရှု နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသို့ အနူးအညွှတ်တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသန အသင်းသည်၊ ကရင်လူမျိုးတို့၏ သမိုင်းကို လေ့လာမှတ်တမ်းပြုရာ၌ အတိတ်သမိုင်းဖြစ်စဉ်များနှင့် မျက်မှောက်ခေတ် ဖြစ်စဉ်များကိုချည်း အလေးထား တင်ပြသွားမည် မဟုတ်ဘဲ ကရင့်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများ၊ ရိုးရာတေး ဂီတများ၊ ရိုးရာ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပပုံများ၊ ထားလက်္ကာများ၊ ကရင့်ရိုးရာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် လက်မှုပညာများ၊ ပါးစပ်ရာဇဝင် ပုံပြင်နှင့် ထား တဘောင်များအပေါ် လေ့လာချက်များ၊ အတိတ်ကာလ ကရင်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများအပြင် စွမ်းရည်ထက်မြက်သော ကရင့်အမျိုးသမီးတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကိုလည်း အလျဉ်းသင့်သလို လေ့လာ တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကရင့်သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာရာတွင် ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ အခဏ်းကဏ္ဍသည်လည်း ပါရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကရင်လူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓါတ်အားမာန်၊ စေတနာ၊ သဘောထား၊ ခံယူချက်တို့ကို ကရင့်တော်လှန်ရေးသမိုင်းကြောင်း၌ တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုစာစောင်တွင် ဖူးကီးဒိ၏ ယမ်းငွေ့ဝေတဲ့ ဘားစည်မြေဟူသော သမိုင်းကြောင်းဝတ္ထုတိုကို ဖော်ပြထားပါသည်။ သမိုင်း ကြောင်း ဝတ္ထုဟူသည်မှာ သမိုင်းကြောင်းတခုလုံးကို ဖော်ပြခြင်း မဟုတ်ဘဲ သမိုင်းဝင်နိုင်သည့် တကယ့် အဖြစ်အပျက် တစိတ် တဒေသ ပေါ်တွင် အခြေခံကာ တင်ပြလိုသည့် အချက်အလက်တို့ကို စုစည်းလျှက်၊ အမျိုးသားထု တရပ်လုံး၏ စိတ်စေတနာအား ကိုယ်စားပြု ရေးဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထုများကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မကြာမီထွက်ရှိလာမည့် နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်အမှတ် (၆)၌လည်း "ဇရာဝတီ ဝိုနေပြီ" ဟူသော သမိုင်းကြောင်း ဝတ္ထုတိုကို ဖော်ပြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်းသည် ကရင့်တော်လှန်ရေးသမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာလျှက်ရှိရာတွင် ၁၉၉၅ ခု နှစ်ဦးပိုင်း၌ ကေအဲန်ယူ ကရင့်အမျိုးသားအစည်းအရုံးကြီး၏ ဌာနချုပ်ဖြစ်သော မာနယ်ပလောစခန်းကို စွန့်ပစ်လိုက်ရသည့် ဖြစ်ရပ်အပေါ် များစွာ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းဖြစ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မာနယ်ပလောစခန်းအား လက်လွှတ်လိုက်ရခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းကို လူပြော သူပြော ဖြင့် မဟုတ်ပဲ ကာယကံရှင် အသိသက်သေ အချို့နှင့် မေးမြန်းခြင်း၊ စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများ စုဆောင်းခြင်း၊ အချက် အလက်များ ရှာဖွေခြင်းတို့ဖြင့် သုံးသပ်ချက် စာတမ်းတစောင်ကို ရေးသားရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။ ထိုစာတမ်းကို ယခု စာစဉ် (၅)မှ စ၍ ဆက်လက်ထွက်ရှိမည့် စာစောင်(အနည်းငယ်) ၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသန အသင်းသည်၊ သက်တမ်းအားဖြင့် များစွာ နုနယ်သေးသည်ဖြစ်၍ နိုင်ငံသစ် စာစောင်နှင့် **သုတေသန** အသင်း၌ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်များရှိနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်အား **လေ့လာ ဖတ်ရှုသူ** ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးငယ် များထံမှ နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်နှင့် ပတ်သက်၍သော်၎င်း၊ ကရင့်သမိုင်းသုတေသန **အသင်းနှင့် ပတ်သက်၍**သော်၎င်း၊ အားနည်း ချို့ယွင်းမှုများကို ထောက်ပြ ဝေဘန် အကြံပြုလာမှုများအား လေးစားစွာ လက်ခံ ကြိုဆိုသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်း။

ရိုးရာဓလေ့ ထားလက်ကာများနိဒါန်း

လေ့လာသူတဦး

(၁)

ဧည့်ခံပွဲငယ်တခု၌ နိုင်ငံခြားသူ တဦးနှင့် အသိအကျွမ်းဖြစ်ဘူးသည်။ ကရင်ဟုခေါ်၏။ နယူးဇီလန်သူဖြစ်သည်။ သူမ၏အမည်နှင့် ကျနော်တို့ အမျိုးသားများအမည်၊ ဆင်ဆင်တူနေကြောင်း ပြောသောအခါ သူမ စိတ်ဝင်စားစွာ စူးစမ်းသည်။ မြန်မာပြည်တွင်းမှ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစု တစုပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရသည်။

ထိုတွင်သူမကလည်း နယူးဇီလန်မှ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသူတဦးပင်ဖြစ်ကြောင်း ပိုလီနီးရှားလူမျိုးဟုခေါ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်မိမိ ပိုလီနီးရှန်း ဖြစ်ရခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူကြောင်း ပြောသည်။ သူတို့လူမျိုး၏ ရိုးရာဓလေ့ နှုတ်ဆက်ပြုမူသည့် အလေ့အထ တခုကိုလည်း လက်တွေ့လုပ် ပြသည်။ မိဘ၊ သားသမီး၊ မောင်နှမ၊ မိတ်ဆွေ၊ ချစ်သူ၊ မည်သူပင်ဖြစ်စေ ကာမူ တဦးနှင့်တဦး ကွဲကွာရာမှ ပြန်လည်ဆုံတွေ့သည့် အခါတွင် ၎င်း၊ ခွဲခွါတော့မည့် အခါတွင် သော်၎င်း၊ တဦးကို တဦး သိမ်မွေ့ ညင်သာစွာ ဖက်ကိုင်လျက် နဖူးနှင့် နှာခေါင်း တို့ကို အပြန်အလှန် အသာအယာ နမ်းရှုံ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ကိုဘယ်လို ထားရမည်။ ဘယ်နေရာကို ကိုင်ရမည်။ နမ်းနေစဉ် နမ်းသူရော အနမ်းခံရသူပါ မျက်လွှာကို ချ၍ ငြိမ်သက်စွာနမ်းရမည် စသည့် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်များ လည်း ပါရှိသည်။

ထိုကဲ့သို့ မိမိတို့အချင်းချင်း တဦးကို တဦးအပြန်အလှန် နမ်းလိုက်ရသည့်အခါ၊ အနမ်းခံလိုက်ရသည့် အခါတွင်ကြည်နူးနှစ်သိမ့်မှုသည် ရင်တွင်း၌ အေးမြစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ တဦးနှင့်တဦး မကျေနပ်မှု အကြိတ်အခဲလေးများ ရှိခဲ့မည် ဆိုလျှင်ပင် ထိုအချိန်၌ လွှင့်စင် ပပျောက် သည်ဟု သူမက ဆိုလေသည်။

လူမျိုးတမျိုး၏ ဖြစ်တည်မှု၌ ထိုလူမျိုး၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံသည် အဓိကနေရာမှ ပါဝင်ပေသည်။ လူမျိုးတမျိုးအဖြစ် ရှင်သန်ရပ်တည်မှုနှင့် ပျက်သုဉ်း ပျောက်ကွယ်မှုသည်၊ ထိုလူမျိုးအနေဖြင့် မိမိ၏ ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ထုံးတမ်း

ဖူးစေကောလေး- ဖူးပလောယသား။

စဉ်လာတို့ကို မည်မျှထိ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားနိုင်၊ မထားနိုင် ဆိုသည့် အပေါ်တွင် မူတည်သည်။

ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံတို့ကို မည်မျှအထိ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ထားနိုင်သနည်း ?။ မည်မျှအထိ အဆင့်မြင့်မား တိုးတက်အောင် မွမ်းမံနိုင်သနည်း ?။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်၊ မြင့်မားတိုးတက်အောင် မွမ်းမံနိုင်သည်နှင့်အမျှ ထိုလူမျိုး၏ ရှင်သန်မှုသည်လည်း တည်တံ့ခိုင်မြဲလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဝတ္ထုအရဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု သည် အပေါ်ယံ သဘောသာ ဖြစ်သည်။ စစ်မှန်သော ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှုမှာ စိတ်ဓါတ်ကို အခြေခံသည်။ စိတ်ဓါတ်အနှစ်သာရအားဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု မရှိလျှင်၊ ဖွံ့ဖြိုးပြီးဖြစ်သော ရုပ်ဝတ္ထုများသည်ပင်လျှင်ပျက်ပြယ်သွားကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။လူမျိုးတမျိုး၏ စိတ်ဓါတ်သည် ၎င်း၏ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံ အမူအကျင့် များ အပေါ်တွင် အခြေခံသည်။ မိမိ ဘာလူမျိုးဖြစ်သည်၊ မည်သည့်မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသည်ဟူသော စိတ်ဓါတ်သည် မကောင်းမှု တစုံတရာကို ပြုအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌ပင် မိမိလူမျိုး၏ မျက်နှာကို ပြန်လည် ထောက်ထား တတ်စေလေသည်။ မိမိအမျိုးသား ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိစေရေးအတွက် မိမိ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ ကိုလည်း ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ကြိုးစား တတ်လာသည်။ ထို့အပြင် မိမိအမျိုးသား၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံများ အ ကြားတွင် သဟဇာတ ဖြစ်စွာပျော်ဝင် လုပ်ဆောင်လျက်၊ အခြား အမျိုး သားတို့၏ ဓလေ့ ထုံးစံ ယဉ်ကျေး မှုများ ကိုလည်း တန်ဘိုးထား လေးစားတတ်မည် ဖြစ်လေသည်။ ဤသည်မှာ မှန်ကန်သော အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ် ဖြစ်သည်။ မိမိ အမျိုးသား၏ ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာများကို ထိန်းသိမ်းရမည့် တာဝန်မှာ လူမျိုးတိုင်းတွင် ရှိသည်။

အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုကို မထိန်းသိမ်းသော လူမျိုးသည် မတည်တံ့ချေ။ ထိုလူမျိုးများမှာ မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဘာလူမျိုးဟူ၍ပင် မပြောရဲ။ အပြောမခံရဲသော အခြေအနေသို့ ရောက်သွားကြရသည်။၎င်းတို့၏ ထွက်ပေါက်မှာ ကိုးကွယ်သော ဘာသာ ရေးနှင့် အယူဝါဒ ဖြစ်သည်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ကိုင်စွဲသူ

များသည် ကွန်မြူနစ် ဝါဒီများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၌ လူမျိုး သီးခြားစီ ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒကို လက်ခံ ကျင့်သုံးသူသည် ဗုဒ္ဓ ဝါဒီဖြစ်သည်။ လူမျိုးနှင့်မဆိုင်။ အင်္ဂလိပ်ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ တရုတ်၊ ကုလား၊ ကရင်၊ ဂျပန်ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ လူမျိုးသည် လူမျိုးသာဖြစ်ပြီး ဝါဒီသည် ဝါဒီသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဘာလူမျိုးမှန်း မပြောနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားကြသောကြောင့် ဘာသာ၊ အယူဝါဒ၊ ထုံးတမ်း စဉ်လာကိုပင် လူမျိုး၏ထုံးတမ်းစဉ်လာ အဖြစ် အရေခြုံ ကြသောသူတို့မှာ ကမ္ဘာတွင် အများ အပြား ရှိနေလေသည်။ ထို လူမျိုးကို လူမျိုး ပျောက်သော လူမျိုးဟု ခေါ်သည်။ မိရိုးဖလာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်း စဉ်လာ ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သော၊ပစ်ပယ် ခဲ့သော၊ လျစ်လျူရှုခဲ့ သော၊ ထို သူတို့သည် မည်သည့် အမှုကိစ္စကိုမျှလည်း အလေးထား ဆောင်ရွက်တတ် လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ အဖွဲ့အစည်း အသင်းအပင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စရပ်များကို အပေါ်ယံကြောသာ လုပ်ဆောင်တတ်ပြီး၊ အခက်အခဲ အကျပ် အတည်းနှင့် ကြုံလာလျှင် အများစု၏ အရေးကိစ္စကို ကျောခိုင်းကာ အတ္တ အကျိုး စီးပွါး အတွက် လုပ်ဆောင်ကြမည့် သူများသာ ဖြစ်လေသည်။

လူမျိုးတမျိုး၏ သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာရာတွင် ထိုလူမျိုး၏ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံတို့ကို ချန်လှပ်ထား၍ မရ။ လူမျိုး၏ စာပေ၊ ဂီတ၊ ဘာသာစကား၊လေယူလေသိမ်း၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်း၊ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ပြုမူဆောင်ရွက်မှုစသည်တို့၌ ထိုလူမျိုး၏ သဘောထား၊ စေတနာနှင့် ဝိဉာဉ် စိတ်ဓါတ်တို့ စူးနစ်စွာ ကိန်းဝပ်တည်ရှိနေလေသည်။ ထို အရာများ မကွယ်ပျောက်သရွေ့ လူမျိုးမပျောက်နိုင်။ ထိုအရာများ ကွယ်ပျောက်မှ မကွယ်ပျောက်မှ မှာလည်း ပြင်ပ ပယောဂ နှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်ချေ။ မည်မျှပင် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်စေ၊ အနိုင်ကျင့် ကန့်သတ် ပိတ်ပင်ခြင်းခံရသည်ဖြစ်စေ၊ ယဉ်ကျေးမှု အစားထိုး လွှမ်းမိုးသည်ပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့ကို မိမိတို့ ထိန်းသိမ်းရမည်ဟူသော ခံယူချက် စိတ်ဓါတ် အားမာန်ရှိလျှင် မည်သည့်အခါမျှ မပျောက်ပျက်နိုင်။ ပျောက်ပျက်သည် ရှိပြားအံ့။ ရိုးရာဓလေ့ ပျောက်ကွယ် သွားသည့် လူမျိုး၏ သမိုင်း ကြောင်းကို မည်သည့် ပညာရှင်ကမျှ ဖေါ်ထုတ်နိုင် လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ကေအဲန်ယူမှ အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ကရင့်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုကို တန်ဘိုးထား လေးစား မြတ်နိုးကြသူများဖြစ်သည်။ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးတမ်း စဉ်လာနှင့် လူမျိုး၏ သမိုင်းကြောင်းမှာ လုံးဝ ဆက်စပ်နေကြောင်းကို လည်း သဘောပေါက် နားလည်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အခါအားလျော်စွာပင် ကရင့် ရိုးရာ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှု ပြိုင်ပွဲများ ထားလကံ့ ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲများ၊ အောပွဲများ၊ ရိုးရာတူရိယာ တီးမှုတ်သီဆိုပွဲများကို ကျင်းပ ပေးခဲ့ကြသည်။ ဒူးပလာယာ ခရိုင်တွင် အမှတ်(၆) တပ်မဟာမှူး၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဆရာ ဆာဂေးဒိုက ရိုးရာဓလေ့ တီးမှုတ်သီဆိုမှုနှင့် ထားလကံ့ ရွတ်ဆိုမှုများကို ဖေါ်ထုတ် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ပဋ္ဌမဦးစွာ စတင်ဖေါ်ထုတ်သည့်နှစ်က အောပွဲသို့ လာရောက်အားပေးသူဦးရေမှာ ကြိုးတိုးကြဲတဲမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

အောပွဲသို့ ကျနော်သွားရောက် ကြည့်ရှုခဲ့သော်လည်း တလုံးတပါဒမျှ နားမလည်။ မိခင်၏ ဘာသာစကား ဖြစ်သော အနောက် ပိုးကရင်ဘာသာ ကိုပင်၊ ရိပ်ဖမ်း သံဖမ်းမျှသာ သဘောပေါက်ခဲ့သော ကျနော်သည် အခြားသော ကရင် မျိုးနွယ်စုများ၏ စကား အလင်္ကာကို နားမလည် နိုင်ခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် တောင်ပေါ်ကရင် တို့၏ အောပွဲကို ခေတ္တမျှသာ ရပ်ကြည့် နိုင်ခဲ့သည်။ အောပွဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ စဉ်တွင် ကျနော်မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ လူငယ်တစု ရယ်မောပြောဆိုရင်း လျှောက်လာ၏။ အောပွဲ ရှိရာ မဏ္ဍပ်သို့ လှမ်းကြည့်လျက် "ဘာတွေရွတ်နေမှန်း လည်းမသိဘူးကွာ၊ စိတ်ဓါတ်ကျတယ်" ဟု တဦးကပြောသည်။ အောပွဲရှိရာသို့ မဝင်ဘဲ ခေတ်ပေါ်သီချင်း သီဆိုသော စတိတ်ရှိုးဆီသို့ ဦးတည် လျှောက်သွားကြသည်။ ကရင့်ရိုးရာ ဓလေ့ကို ကရင်များ ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်တစား လေ့လာအားပေး မှု မရှိသလောက် နည်းပါးနေကြောင်းကို အံ့ဩစိုးရိမ်ဘွယ် တွေ့သိခဲ့ရ လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ တောင်ပေါ် ကရင် ကျေးရွာများသို့ သွားရောက်ကာ ကရင့် ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ထားလကံ့များ 'မိသားစု လက်ချည်ပွဲ'မှ အောပွဲများ၊ ကလေးချော့ 'ထား' လကံ့များ၊ ဘာသာရေး ဝတ်ပြု သီဆိုပွဲများ ... ... စသည်ဖြင့် ကျနော်မှတ်တမ်းတင် ဗွီဒီအို ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ထားနှင့် ပတ်သက်၍ မသိသေးသော အချက်အလက်များကို ယေဘူယျသဘောမျှ မေးမြန်း မှတ်သားခဲ့သည်။ ကျနော်နှင့်အတူ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်သော မန်းသောင်းရင်မှာ အရှေ့ ပိုး ကရင် ဖြစ်သော်လည်း တောင်ပေါ် ကရင်လိုကော၊ မြန်မာလိုပါ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည့်အတွက် များစွာ အဆင်ပြေ ခဲ့သည်။

နှစ်ဦးပိုင်းက ဒူးပလာယာခရိုင်၌ ကျင်းပသော ခရိုင် အခြေခံဒေသ ကရင် လူငယ် ပွဲတော်အတွင်း ကရင့်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဝတ်စား ဆင်ယင်၊ တီး မှုတ် ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲ ပြုလုပ်ရာတွင် ယခင်နှစ်များ ကထက် ပရိသတ်ဦးရေ ပိုမိုများပြား လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ထို့ထက် ပို၍ များပြား တက်ကြွစွာ အားပေးပါဝင် လာကြဘို့ရန် လိုနေပေသေးသည်။ မိမိတို့ မျိုးနွယ်၏ ရိုးရာ ဓလေ့ ယဉ်ကျေးမှုကို မိမိတို့ တန်ဘိုး ထားတတ်သည်နှင့်အမျှ မိမိတို့ အချင်းချင်း နားလည်မှု ပိုမိုရှိလာပြီး ထာဝစဉ် တည်တံ့နိုင်မြဲမည့် သွေးစည်းညီညွတ်မှု လည်း ရရှိလာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ပြီးခဲ့သော မေလအတွင်းက နိုင်ငံခြားသူတဦး ကရင့်သမိုင်းသုတေသန

ဌာနသို့ ရောက်လာသည်။ ဆွီဒင်နိုင်ငံမှ ဖြစ်သည်။ စာတမ်းတင်သွင်းကာ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ယူတော့မည့် ကျောင်းသူ ဖြစ်သည်။ သူတင်သွင်းမည့် စာတမ်းအတွက် အကူအညီ လိုအပ်သောကြောင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ တင်သွင်းမည့် စာတမ်းအကြောင်းအရာကား ကရင့်ရိုးရာ ထား လင်္ကာများ ဖြစ်လေသည်။

ကရင့်အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့ တခုကို နိုင်ငံခြားသူတဦးက၊ သူ့ဘဝ တလျောက်လုံး ကြိုးစား လာခဲ့သည့် ပညာရေးနှင့် ရှေ့ဆက်မည့် ဘဝရပ်တည်ရေးအတွက် သုတေသန ပြုစာတမ်း တင်သွင်းကာ ဘွဲ့ယူမည့် ကိစ္စအပေါ် မိမိတို့အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူ ဝမ်းမြောက် ကြရမည်လား။ ကရင်အမျိုးသားတော်တော်များများပင် ထား လင်္ကာ များနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာ အားထုတ်မှု၊ တန်ဘိုးထား နားလည် ခံစား တတ်မှုတို့ လျော့ပါးနေသေးသည့် ဤအချိန်တွင် နိုင်ငံခြားသူ တဦးက စိတ်ဝင်တစား လေ့လာဆည်းပူး လာခြင်းအပေါ် မိမိတို့ အနေဖြင့် ရှက်ဖွယ် ကောင်းကြရမည်လား ဆိုသည်မှာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဘွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၂)

"ထား" သည် တောင်ပေါ်ကရင်တို့၏ ရိုးရာကဗျာ လင်္ကာဖြစ်သည်။ ကျင်းပသည့် အခမ်းအနားကို လိုက်၍ ရွတ်ဆိုသော ထား လင်္ကာ အမျိုးအစားများ ကွဲပြားသည်။ ကောက်သစ်စားပွဲ၊ လိပ်ပြာခေါ်ပွဲ၊ မင်္ဂလာဆောင်၊ အိမ်သစ်တက်ပွဲ၊ အသုဘ၊ အပျိုလူပျို ဉာဏ်စမ်း ပဟေဠိ စသည့် အခွင့်အခါနှင့် လိုက်၍ သီဆိုကြရသော ထား လင်္ကာများစွာရှိသည်။ တောင်ယာ ခုတ်ရင်း၊ ဂျပ်ခုတ်ရင်း၊ ကလေးချော့ရင်း တခါတရံ အပျင်းပြေ သီဆိုလေ့ရှိသည့် ထား လင်္ကာများလည်း ရှိသည်။

သမိုင်းလေ့လာရေး 'နိုင်ငံသစ်' စာစောင် (၄)တွင်၊ နန်းကြာကြော့ထွေးသင်းပျံ့မွှေး၏ 'အရှေ့ပိုးကရင်များ၏ အော် (ဩ)ပွဲ' ဟူသော ဆောင်းပါးတပုဒ် ဖေါ်ပြပါရှိခဲ့သည်။ အော်ပွဲမှာ လုလင်ပျိုများ၏ ကာယဗလ ပြပွဲဖြစ်ပြီး [ဖွ်ုါ] ဘာသာဖြင့် ချအိုင်လောင် (ဆုံအါင်လင်) ဟုခေါ်ကြောင်း ထိုပွဲ၌ အပျိုလူပျိုများဩသံဖြင့် "လင်္ကာ" ရွက်ဆိုကြခြင်းကို သာခိုးပွယ် (သာခေါဟ်ပွဲ) ဟု ခေါ်ကြောင်းနှင့် အော်ပွဲကျင်းပပုံကို ဖတ်ရှုခဲ့ကြရသည်။

အပျိုနှင့် လူပျိုတို့ စကားထာ၊ ပဟေဠိ၊ ဉာဏ်ရည် ညှိကာ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ကြသည့် သာခိုးပွယ် ခေါ် လင်္ကာ ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲတွင် အဆင့် (၄)ဆင့်၊ အမျိုး (၄)မျိုးခွဲခြား ထားကြောင်း များကိုလည်း အဆင့်တဆင့်စီ၏ နမူနာလင်္ကာများဖြင့် ဖတ်ရှု သိမြင်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုပွဲမှာ အရှေ့ ပိုး ကရင်တို့၏ များစွာသော လင်္ကာရွတ်ဆို ပွဲများအတွင်းမှ တခုသာဖြစ်သည်။ အရှေ့ပိုးကရင်တို့၏ ချည်ဖြူဖွဲ့ပွဲ၊ အရိုးကောက်ပွဲ၊ စပါးပုံပွဲ၊ စသည့်ပွဲလမ်းများ၊ တေးလင်္ကာများ၊ ဒုံးအက များ၊ ဒုံးသီချင်း များကိုငှင်း၊ တောင်ပေါ် ကရင်တို့၏ ကောက်သစ်စားပွဲ၊ ကြက်ရိုးထိုးပွဲ၊ လက်ချည်ပွဲများနှင့် ထား လင်္ကာများကိုငှင်း၊ လေ့လာသူများက အလျင်းသင့်သလို စုဆောင်း တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးရာဓလေ့ ထား လင်္ကာ များ နိဒါန်းတွင် စကောကရင် ဘာသာဖြင့် ရေးဖွဲ့သော ထား လင်္ကာများကို အကြောင်းအရာ ကဏ္ဍအလိုက် သီးခြားစီ တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်သည်။

(၃)

ကျနော့် အနေဖြင့် ကရင် စကားနှင့် ကရင်စာကို လုံးဝ မတတ်သေးဘဲ ထား လင်္ကာများကို လေ့လာ စုဆောင်းကာ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရန် ကြိုးပမ်းခြင်းမှာ ပန်းတိမ်မတတ်ခင် ရွှေခိုးသင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

သို့ရာတွင် ခက်ခဲသည်ဟု ယူဆသောအရာကို အလျင်ဆုံး ကိုင်တွယ်ရမည်ဟူသည့် ခံယူချက်အတိုင်းစကောကရင်ဘာသာ ကျွမ်းကျင်သူများ၏ အကူအညီဖြင့် ကြိုးစားလေ့လာခဲ့ပါသည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် ကျနော့် ထံ၌ ဖူးစကောလေးနှင့် ဖူးလောကွား တို့၏ ထား လင်္ကာများ ရှိနေသည်။ ပွဲလမ်းအခမ်းအနား ကျင်းပကာ ရွတ်ဆိုသော ထား လင်္ကာများကို မတင်ပြမီ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး များ၏ ထား လင်္ကာများကို ကောက်နှုတ် တင်ပြသွားမည် ဖြစ်သည်။

ဖူးလောကွား၏ ထား လင်္ကာများမှာ "ဒနှာ" ခေါ် ကရင်စောင်းကောက်ဖြင့် တီးခတ် သီဆိုထားသည့် ရိုးရာထားများဖြစ်သည်။ ဖူးစကောလေး၏ ထားများမှာမူ တောင်ပေါ်ကရင် ရိုးရာ ထား လင်္ကာ စပ်နည်း အတိုင်း ကိုယ်တိုင်စပ်ဆိုထားသည့် ကရင့် တော်လှန်ရေး အကြောင်း ထား လင်္ကာများဖြစ်သည်။

ဖူးစကောလေး၏ လက်ရေးစာမူ ထား လင်္ကာစာအုပ်မှာ "ကညီထုထံး တၢ်ပၢၢ်ဆၢ" ဟု အမည်တပ်ထားသည်။ ထားလင်္ကာ (၂၅)ပုဒ် ပါရှိသည်။ ယခုဆောင်းပါးတွင် ထိုထား လင်္ကာများထဲမှ အချို့အပုဒ်များကို ကောက်နှုတ်ရွေးချယ်ကာ ဖေါ်ပြမည် ဖြစ်သည်။

ဖူးစကောလေး၏ ထား လင်္ကာများကို မဖေါ်ပြမီ ဖူးစကောလေးနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် တင်ပြလိုပေသည်။ ဖူးစကောလေးသည် အနှစ်လေးဆယ်ကျော် ကရင့် တော်လှန်ရေး တလျောက်လုံးတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ ဒူးပလာယာ ခရိုင်၏ ခရိုင် အမြဲတမ်း ကော်မီတီဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ခရိုင် ပြန်ကြားရေးဌာန တာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ စာရေးခြင်း သာမက ဂီတသင်္ကေတကိုလည်း ကျွမ်းကျင် နိုင်နင်းသည့် အလျောက် သီချင်းများစွာ ရေးသားခဲ့သည်။ အားလုံး တော်လှန်ရေး သီချင်းများချည်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ လုပ်ငန်းတာဝန်မှ အနားယူ သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဖူးစကောလေးသည် မည်သည့် အခါမျှ ငြိမ်ငြိမ် သက်သက် အနားမနေချေ။

ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ နေ့ကြီး ရက်ကြီး အခမ်းအနားများတွင် တက်ရောက်ကာ တခါတရံ ဟောပြော ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အခမ်းအနားတွင် သီဆိုမည့် သီချင်းများ တိုက်ပေးခြင်း၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူ အချို့နှင့် ပညာလိုလားသူများအား ဂီတ သင်္ကေတများ၊ ကြက်ယက်စာများကို သင်ကြားပေးခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာသော ကျောင်းသူကျောင်းသား အချို့နှင့် ဆေးဆရာ၊ ဆရာမ အချို့အား တတ်အား သမျှ ကူညီသင်ပြပေးခြင်း၊ ထိုအလုပ်များမှ အားလပ်သည့်အခါတွင် စာရေး စာဖတ် နေတတ်ခြင်း၊ စာရေး စာဖတ်ခြင်း မလုပ်သည့် အခါတွင် နီးဖြာ၊ တောင်းယက်ခြင်း၊ ကြိုးကျစ်ခြင်း၊ရောင်စုံ ဝါးယပ်တောင် ကလေးများ ယက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်း သပ်ယပ်သော အိမ်သာသုံး ဒုတ်ချောင်းများ၊ နားဖါ ကလော်များ၊ တံမြက်စည်းများ လုပ်ခြင်း စသည့် တောက်တိုမယ်ရအလုပ် ကလေး များကို တခုမဟုတ် တခု လုပ်ကိုင် နေတတ်သည်။ လုပ်ပြီးသမျှ သူ့လက်ရာ ကလေးများကို ခင်မင်သူတို့အား လက်ဆောင် ပေးတတ်သည်။ ဖူးစကောလေး၏ ထိုတောက်တို မယ်ရ လက်ရာများသည်၊နောင်ခေတ် လူငယ်များအတွက် အမှတ်တရ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေမည်။

ဖူးစကောလေး၏ ထား လင်္ကာ များ၌ သူ့ခေတ်က ခါးသီးစွာ တွေ့ကြုံ ခံစားခဲ့ရသည့် အပေါ်တွင် မကျေနပ်မှု များနှင့် စိတ်ဓါတ် အားမာန်များ၊ စိတ် မချမ်းမြေ့မှုများ၊ အဖွဲ့အစည်း အပေါ် ထားရှိသည့် စေတနာ သဘောထားများ ထင်ဟပ် ပေါ်လွင် နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ထို ထား လင်္ကာများကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ နှစ်ဦးပိုင်းတွင်ရေးသား ပြုစုခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ယခုဆိုလျှင် အနှစ် (၂၀)မျှ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အချို့သောထားများမှာ အကြောင်းအရာအရ တိကျ ခိုင်လုံခြင်း မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ထား လင်္ကာ အတော်များများမှာမူ အတော်ကလေး ကောင်း မွန်သည်။

အချို့သော လင်္ကာ များတွင် "ဗမာတွေ"၊ "ဗမာတွေ"ဟု သုံးနှုန်း ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် "ဗမာ"အားလုံးကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ ရန်သူများကိုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဖူးစကောလေးသည် မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ် ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျဉ်းမြောင်းသော အမျိုးသားစိတ်ဓါတ် ရှိသူ မဟုတ်ကြောင်း သူနှင့်ရင်းနှီးစွာ စကားပြောဆိုဘူးကြသူတိုင်း သိရှိကြမည်ဖြစ်သည်။ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အားနည်းသော လူမျိုးများ အပေါ် ဗိုလ်ကျ စိုးမိုး၊ လှည့်ဖျားလိုသော ဗမာအစိုးရခေါင်းဆောင် အချို့နှင့် ၎င်းတို့၏ လက်ပါးစေ များကို သာ ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဗမာတိုင်းကို သူမမုန်းချေ။ မဟာဗမာဝါဒီကို သာ မုန်းတီး နာကျည်းသူ ဖြစ်သည်၊

ကရင် ထား လင်္ကာမှာ စာပိုဒ် တပိုဒ်စီဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ အပိုဒ်ရေ အကန့်အသတ်မရှိ။ နည်းလျှင်နည်းမည်။ များလျှင်များမည်။တင်ပြသည့်အကြောင်း အရာပေါ်တွင်သာတည်သည်။ အကြောင်း အရာကျယ်ပြန့်လျှင် ကျယ်ပြန့်သလောက် အပိုဒ်ရေများမည်ဖြစ်သည်။ စာတပိုဒ် တွင် စာကြောင်းလေးကြောင်း ရှိ သည်။

စာကြောင်း တစ်ကြောင်းလျှင် စာလုံးရေ (၇)လုံးရှိသည်။ ထိုထက်မပို၊ ထိုအောက်မလျော့။ (၇)လုံးအတိအကျ ဖြစ်သည်။ ကာရံယူပုံမှာ ပဌမစာကြောင်း နှင့် ဒုတိယ စာကြောင်းတို့၏ အဆုံးသတ် စာလုံးများ အသံညီနေ သကဲ့သို့ တတိယ နှင့် စတုတ္ထ စာကြောင်း တို့၏ အဆုံးသတ် စကားလုံးများ ကိုလည်း အသံညီစေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကရင့် ထား လင်္ကာမှာ သူ့နရီနှင့် သူ၊ သံစဉ်ပြေပြစ်မှုရှိသော်လည်း ထိုပုံစံ အတိုင်း မြန်မာပြန် ဆို ရာတွင်မူ၊ အတော်ပင် ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်။ စာလုံးအရေအတွက်ကို ငဲ့ရခြင်း၊ သံစဉ် ပြေပြစ်မှုကို တွက်ရခြင်း တို့ကြောင့် လင်္ကာ၏ မူရင်းဆိုလိုချက်ကို ဖမ်းမိရန် မလွယ်ကူချေ။ ထို့ပြင် စာလုံး အရေ အတွက်ကို ငဲ့ပြီး သိပ်သည်း ကျစ်လစ်သော စကားလုံးများကို သုံးလိုက်၊ ပေါ့လျှုလျှု စကားလုံးများကို သုံးလိုက်ဖြင့် လင်္ကာတပုဒ်၏ အင်္ဂါရပ်နှင့် မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်သွားစေသည်။ ကရင့်ထား လင်္ကာကို မြန်မာလို ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆိုနိုင်ရေး မှာ တိမ်မယောင်နှင့် နက်သော အလုပ် တခုဖြစ်သည်။ လေးလုံးစပ် ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားလိုက်၊ သံပေါက်ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွား လိုက်၊ မော်ဒန်ကဗျာ ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွား လိုက်ဖြင့် အတော်ပင် ကသီလင်တ ဖြစ် ရသည်။ လေးနက်သော အကြောင်းအရာ တခုကို ပြန်ဆိုရာတွင် ကလေးကလား ဆန်သွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသည်။ ဖူးစကောလေး အနေဖြင့် သူ့ ထား လင်္ကာ များကို စာသင်ကျောင်းမှ လူငယ်များ အား သင်ကြားပေးစေရန် ဆန္ဒရှိသည်။ လူငယ်များ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ် နိုးကြား ရှင်သန်ရေး အတွက်သာမက တော်လှန် သော အသိ အမြင်များ၊ သင်္ခန်း စာများ ရရှိစေရေးအတွက်လည်း ဖူးစကောလေး ရည်ရွယ်လေသည်။ သို့ဖြင့် နောက်ဆုံး တွင် ပုံစံသစ် တခုကို ကျနော် ရွေးထုတ်ခဲ့ သည်။ ကရင်ကဗျာနှင့်လည်း မတူ၊ မြန်မာ ကဗျာနှင့်လည်း မတူ။ သို့ရာတွင် ကရင် ကဗျာ၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကို စာ ကြောင်း တကြောင်း ချင်းစီ၊ စာပိုဒ် တပိုဒ် ချင်းစီ ခြုံငုံမိစေရန် ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ဤသို့ပြန်ဆိုရာ၌ ထား လင်္ကာ နံပါတ် (၁၃)၊ အပိုဒ် (၆) စာကြောင်းရေ (၃)နှင့် (၄)၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ (၃) ကရင်ကလေးဟာ ကျည်ငါးတောင့်သာ။ (၄) ပစ်လို့မကုန်တာ ဘယ်နှစ်အိတ် ကျန်သလဲဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အတော်ပင် နားလည်ရ ခက်သည့် စကားဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် "အခီပညီ" ခေါ် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပြန်ကြည့်သောအခါ အင်းစိန်တိုက်ပွဲ အပြီးတွင် ကရင်တဦး၌ ကျည် ငါးတောင့်မျှသာ ကျန်ရှိတော့ ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ရှေ့ဆက် လုပ်ဆောင် သွားသည့် ကရင့်တော်လှန်ရေးကြီး အတွင်း လူထု ထောက်ခံမှု ကြောင့် ကျည်ဆံများမှာ မကုန်မခမ်းနိုင်အောင်

တိုးပွားလာခဲ့ကြောင်းများ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုနေရာကို အစိပ္ပါယ်ပြန်ဆိုရာ၌ မူရင်း ထားလင်္ကာရော "အခီပညီ" ကိုပါ ပေါင်းစပ်ကာ သဘောပေါက် ခြုံငုံမိစေရန် ပြန်ဆိုရသည်။

ကရင်စာပေကို မတတ်သော်လည်း ထား လင်္ကာနှင့် ကရင့်တော်လှန်ရေးသမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာနေကြသော စာရှုသူများ အတွက် ဖူးစကောလေး၏ တော်လှန်သော ထားလင်္ကာ အချို့ကို ကောက်နုတ် ပြန်ဆို တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ကရင်စာပေကိုရော မြန်မာစာပေကိုပါ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းသူများ အနေဖြင့်၊ မြန်မာပြန်ဆိုထားသော လင်္ကာကိုသာမက ဖူးစကောလေး ၏ မူရင်း ထားလင်္ကာနှင့် အစိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကိုပါ ပြည့်ဝစွာ ခံစား ဖတ်ရှုနိုင်ကြရန်လည်း ပူးတွဲ ဖော်ပြ လိုက်ရပေသည်။

(၄)

အခိၣ်(၁၃)

ပယီၤစးထိၣ်ဒုးကညီဒီး ကညီဘၣ်စးထိၣ်တြီ ဆၢလီၤ က့ၤ အသး

၁.❖ဘးအူကွံဝ့ၤဝီၤဒီကိၢ်
❖ကရၢဂံၢ်ဘါမၤဆူၣ်ထိၣ်,
❖ဒုးအိၣ်ထိၣ်ဂၢၤသးကရၢ,
❖ကလုာ်ဂီၢ်ဒုၣ်ဒါတြီဆၢ,

၂.❖မှၤလံဖိၢ်,ပယီၤကီ,
❖ဘျ့းဒီးအ့စ့ၣ်,သနးခွိ,
❖ကဝီၤဃာ်ဒီးစုကဝဲၤ,
❖ခးသံကညီအမဲာ်ကဲၤ,

၃.❖မၤက့ၤဒ်လဲၣ်ပကလုာ်,
❖ပယီၤမှၤပှၤလၢတၢ်ဒုး,
❖သ့ၣ်ခိၣ်ဆၢၣ်လၢကျဲကဆူး,
❖ဘၣ်တိၢ်အါဘျိဂံၢ်ဘၣ်ဟူး,

၄.❖တုၤပယီၤမၤသံပှၤအၢ,
❖ဘၣ်ဂၢၤလီၤသးဘၣ်တြီဆၢ,
❖ဒ်သးသမူကပူၤဖျဲး,
❖ပဘၣ်ပၢၢ်ဆၢကတိးဂၤဒဲး,

၅.❖တၢ်ပၢၢ်ဆၢစးထိၣ်သိန့ၣ်,
❖ဝ့ၢ်ခဲလၢာ်ဘူးကန့ၢ်တ့ၢ်,
❖တၢ်ဒုးယၤအဆူၣ်အထၢ,
❖အ့စ့ၣ်,ဝ့ၢ်တကူာ်အချၢ,

၆.❖ နၤခးယၤခးသထြူးမး,
❖တခီခီတဆီၣ်လီၤသး,
❖ကညီဖိကျိချံယဲၢ်ဖျၢၣ်,
❖ ခးတလၢာ်အိၣ်ဒံးပှဲၤထၢၣ်,

၇.❖မှၣ်ခၣ်ရံး,အသွံၣ်ကညီ,
❖လၢဝ့ၢ်အ့စ့ၣ်တၢ်ဒုးပျိ,
❖ဒ်သုးခိၣ်လၢညါလဲၤထိၣ်,
❖ဒုးဆူၣ်ထိၣ်ပျဲၢ်သးသဟိၣ်,

၈.❖တၢ်ဒုးယံာ်ဝဲဒၣ်သၢလါ,
❖ပယီၤတၢ်ကီလီၤဘၣ်အါ,
❖အူနူးပာ်မၤကတိၤကူၣ်,
❖အသုးဖိရဲၣ်ပာ်ခူသူၣ်,

၉.❖ဒ်တၢ်တဲကဃူဖိးလိာ်,
❖မၢဘးအူဒိကနၣ်,ပိာ်,
❖ဒ်တၢ်ဃူဖိးကသ့ကျဲၤ,
❖ဘၣ်ပာ်လီၤဆိစုကဝဲၤ,

၁၀.❖တၢ်မၤသးထဲန့ၣ်တဘျီ,
❖ဘးအူဂိၢ်ကဲထိၣ်တၢ်ကီ,
❖စးထိၣ်ဖဲန့ၣ်တၢ်ထီဒါ.
❖အိၣ်ထိၣ်ဝဲဒ်ယံာ်ဒ်အါ,

၁၁.❖မ့ၢ်ပယီၤဟံးန့ၢ်ဆိလီၢ်
❖ဝးတရံးကညီကဝီၤ,
❖ပှၤအါဂၤအသးဟးဂီၤ,
❖ဘၣ်ဂ့ၤလီၢ်ခဲခဲလၢာ်လီၤ,

ကရင်နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ဟာဖုမ္ဗ ဖူးစကောလေး ဩဝါဒစကားပြောကြားစဉ်

၁၂.❖ဝ့ၢ်ဖိထံၣ်ပှၤကညီဟး,
❖တဲဘၣ်က့ၤပယီၤသုးတး,
❖ပယီၤသုးတးဟံးန့ၢ်လီၢ်,
❖ခိၣ်ဆၢပှၤကညီပိုၢ်ပိုၢ်,

အခိၣ်(၁၄)

ဝ့ၢ်တီအူ,လီၤ.

၁.❖ကညီဟးထိၣ်ဝ့ၢ်အ့စ့ၣ်,
❖က့ၤသုးထိၣ်အသးကွ့ၢ်ကွ့ၢ်,
❖က့ၤထိၣ်တုၤလၢဝ့ၢ်တီအူ,
❖သုး, ပၢပြး, ခိၣ်နၢ်အိၣ်ဃူ,
၂.❖ဆီလီၤပၢပြးတကပၤ,
❖ယှာ်ဒီးရိၣ်ဖိၣ်အတၢ်မၤ,
❖ကွဲၤလ့လီၤသန့သူၣ်လီၤ,
❖တၢ်ကစိၣ်တီရၤလီၤအီၤ,

၃.❖ကညီက့ၤတုၤတီအူလံ,
❖တၢ်ဘၣ်ယိာ်ဟါမၢ်သးမံ.
❖ဘၣ်ဆၣ်လၢခိၣ်နၢ်တပၤ,

❖သးတမံတၢ်ဒုးတၢ်ယၤ,

၄.❖တနီၤ, ပာ်အသးထိၣ်ထီ,
❖ပာ်ကမၣ်ပှၤဂၤတနီ,
❖တၢ်သုးကျဲၤမ့ၢ်ဘၣ်ဘျိးဒါ,
❖တၢ်ကဲထိၣ်မ့ၢ်ဒ်လၢ,သါ,

၅.❖တၢ်မၤသးဒ်အံၤအဃိ,
❖တသ့လၢၤတၢၣ်ပိၣ်အိၣ်ရိ,
❖လၢတၢ်ဒုးဒုဉ်ဒါတပၤ,
❖တဂၤဖဲဒ်အသးမၤ,

၆.❖ကွၢ်တရံးလၢပျိကဒီး,
❖ကျဲမ့ၢ်ပှၤထွဉ်သးအဲးအိး,
❖မ့ၣ်ဃံလၤအိၣ်လၢကပၤ,
❖ဒိး"ကွံးကါ" သးမၤမှာ်လၤ,

၇.❖တၢ်မၤသးဒ်သးအခံး,
❖မ့ၢ်ဃါကွၢ်အမဲာ်ဘၣ်ပံာ်,
❖တီအူဝ့ၢ်ဘၣ်ဟးထိၣ်ကွံာ်,
❖ဖျိး, ကလံၤစိး, ကလံၤထံး.

အခိၣ်(၁၅)
ပှၤဒူပှၤဃိၤမ့ၢ်နံၤကဲထိၣ်–
(သိၣ်ဒူမ့ၢ်နံၤ)

၁.❖ကထိခွံကယၤနံၣ်ယဲၢ်ဆံ,
❖ဟဲလီၤလံစီၤဘးအူကွံ,
❖ဃုာ်ဒီးသုးခိၣ်ကျၢၢ်စဲခ့ၣ်,
❖ ကီၢ်သဘျ့ကလဲၤမၤန့ၢ်,

၂.❖ထိၣ်ကီးကိသဝီတုၤဃိၤ,
❖သးပှ့ၢ်တဖၣ်တူၢ်လိာ်အိၤ,
❖လဲၤဆှၢဃိၤထံဝၢ်စံာ်ဒဲ,
❖ကီၢ်ခိၣ်ဒီးသကိးမံဝဲ,

၃.❖ကညီ, နဲၢ်အိၣ်ထိ, မိၣ်အဲး,
❖တလိာ်ကီအကီၢ်ထူၣ်ဖျဲး,
❖ဆါလီၤကွံာ်အကညီဖိ,
❖ကဲပယိၤအထွံၣ်တၤဟိ,

၄.❖မ့ၢ်နၤကးစိကိးပယိၤ,

❖ထံဝၢ်ဒဲဖိလဲၤကဝီၤ,
❖ခးတကျူးပကီၢ်ခိၣ်ဒဲ,
❖သုးခိၣ်ကျၢၢ်စဲခ့ၣ်သံဝဲ,

၅.❖ကီၢ်ခိၣ်တခ်ဃ့ၢ်တချုး,
❖ဒုၣ်ဒါဝးတြဲးခးပြူးပြူး,
❖ဘၣ်ဒိဆါ, ဃ့ၢ်ဟးတကဲ,
❖ဒုၣ်ဒါကဲ့ၤတွံၢ်တရှ့ာ်ဝဲ,

၆.❖သးကိၢ်အူမိၢ်အီသးထံ,
❖မ့ၢ်အိထံသ့ၣ်ညါကသံ,
❖ဒုၣ်ဒါပယိၤဒုးအိအီၤ,
❖ဒုၣ်ဒါထံသါအိတလိၤ,

၇.❖ဒုၣ်ဒါအထံတသးလီ,
❖မ့ၢ်လၢ်အီထံလၢကညီ,
❖တၢ်ဆါအိၤဒ်ယံာ်ဒ်နံး,
❖သးသမူယူၤ, ခိၣ်လီၤဖျး,

၈.❖မ့ၢ်နံၤမ့ၢ်သီအခ့ခါ,
❖မ့ၢ်ဆံခံသီအီကၢာ်လါ,
❖ပကီၢ်ခိၣ်ဒီးသကိးန့ၣ်,
❖ကညီကီၢ်သးသမူဟ့ၣ်,

၉.❖အစိၣ်ဘၣ်တၢ်စိာ်ဆှၢအိၤ,
❖ကိၤတြဲးကးတမဲာ်ညါလီၤ,
❖ဟဲဃိၤကွၢ်–ပယိၤမ့ၢ်ခွါ,
❖ထူ, ယိၢ်, သကိးအမဲာ်နါ,

၁၀.❖အစိၣ်ဆှၢကဒီးဝဲဒၣ်,
❖ကွဲးကမံၣ်ဃၢၤ,ထံယိာ်ထၣ်,
❖တပျုံခူၣ်လီၤဝဲဒၣ်လဲာ်,
❖ဆူပိၣ်လဲၣ်ယိာ်ထူလီၤတဲာ်,

၁၁.❖ကီၢ်ခိၣ်ဓၢ–နသးတိနဲ,
❖ဒီးနပှၤကလုာ်, ပဝဲ,
❖ဟ့ၣ်လီၤကွံာ်နသးသမူ,
❖နလုၢ်ထိၣ်ပကီၢ်လီၤထု,

၁၂.❖အိၣ်တ့ၢ်ပဝဲစှၤကိာ်လီၤ,
❖စှၤဘၣ်ဆၣ်တပျုံၤပယိၤ,
❖ကဒုးဘှၤကီၢ်ပန့ၢ်အိၤ,
❖လိာ်ကဲ့ၤသွံၣ်လၢနဂၢ်လီၤ,

အခိၣ်(၁၆)
KRC ဒီး KNUP
လီၤဖး ဒီး တၢ်လဲၤလီၤဆူ
တၢ်ဃူတၢ်ဖိးလၢဒုၣ်ဒါအတၢ်
ကူၣ်အၢအမူး .

၁.❖တုၤလၢဘးအူကွံသံဝံၤ,
❖တီခိၣ်ရိၣ်မဲကရၢ(P),
❖ကရၢခိၣ်မ့ၢ်ဟါန်ထၢၣ်သၣ်,
❖ခံဂၤတဂၤမါန်ဘးစၣ်,

၂.❖ဟါန်ထၢၣ်ကြၢးစိကမီၤဒိၣ်,
❖ဒ်အမ့ၢ်သူလ့ၤကီၢ်ခိၣ်,
❖ခိၣ်ဒိၣ်ကတၢၢ်တမ့ၢ်ဝဲ,
❖မါဘးစၣ်ခံဘၣ်လူၤထွဲ,

၃.❖ကထိခွံကယၤဃုဆံသၢ,
❖လၢ KRC အဘၢၣ်စၢၤ,
❖ပှၤဆှၢတၢ်ခိၣ်နၢ်အကျါ,
❖အတၢ်ထံၣ်လီၤဖးအိၣ်ဖျါ,

၄.❖တၢ်ထံၣ်တဖၣ်တဖိးလိာ်,
❖စုစ့ၣ်စုထွဲတဃုဖိး,
❖ဘိးတလိၤတုၤအသ့ၣ်ညါ,
❖ခံဂၤခံဒူၣ်အကျဲဖှါ,

၅.❖တပၤပၤကတိၤလိာ်သး,
❖KRC ဒီး P လီၤဖး,
❖ဒုၣ်ဒါသ့ၣ်ညါန့ၢ်အတီၤ,
❖ဒီအဃဲာ်မးကူဒိၣ်လီၤ,

၆.❖ဃဲာ်မးကူအဆွ့.နွ့.ပွဲ,
❖ခံဂၤခံစိၣ်လဲၤလီၤဝၤ,
❖ဟါန်ထၢၣ်ဘၣ်ရဲၣ်သံ,
နၣ်ဝ့(န်),
❖ထုးထူၣ်ဖျဲးကဲ့ၤသးတသ့,

၇.❖လ့(န်)ထၢၣ်ထြူမဲ(န်) ဒီး
ဘိၣ်ဝ့,
❖အသရ့ၣ်ဟါန်ထၢၣ်သၣ်မ္ဓ,
❖ကဲ့ၤလီၤဃုာ်ဆူဆွ့.နွ့.ပွဲ,

❖ပိာ်ဟါန်ထၢၣ်ခံတသိၣ်သဲ,

၈.❖သရၣ်ဒီးပျဲၢ်လဲၤဃ့ကီၢ်,
❖ကရင်ပြည်နယ်,ကညီလီၢ်,
❖ကညီကီၢ်,ကရင်ပြည်–ဂ့ၤ,
❖ကီးကွၤအိၤလၢကီၢ်သူလ့ၤ,

၉.❖အထးခိၣ်ဆီဒံၣ်ဆီဖိ,
❖အဘ့ၣ်လာ်ဆီဒံၣ်ဘ့ၣ်အိ,
❖မ့ၢ်နာ်ကွ့ဆီဒံၣ်ဘ့ၣ်အိ,
❖ထုးဖးတန့ၣ်,ကညီဖိ

၁၀.❖ကညီဖျဲးကျဲအါဘၣ်ဆၣ်,
❖မ့ၢ်တမံၤဃီတၢ်မုၢ်လၢ်,
❖တဂၤလၢအကျဲဒၣ်ဝဲ,
❖တၢ်ထူၣ်ဖျဲးကျဲဃုထိၣ်ဝဲ,

၁၁.❖ကညီဖိအိၣ်ဖျါလီၤဖး,
❖တမ့ၢ်အသးဟ့လိာ်သး,
❖မ့ၢ်ဒၣ်သနူဒီးအကျဲ,
❖တၢ်ထူၣ်ဖျဲးကျဲဃုထိၣ်ဝဲ,

၁၂.❖မ်ဒ်နှၣ်ပဝဲဒၣ်အံၤ,
❖ကြၢးဆိမိၣ်ပဝဲတံၢ်တံၤ,
❖လီၤဖးနာ်ကွ့ကျဲအဃိ,
❖မ့ၢ်တဖုဃီကညီဖိ.

အခိၣ်(၁၃)
ထါ–ပယီၤစးထိၣ်ဒုးကညီဒီး ကညီဘၣ်စးထိၣ်တြီဆၢလီၤ ကွၤသး–အခီပညီ–

တုၤနုၤတစု "ဘးအူကွံ" ဟးထိၣ်ဟးလီၤဆူ ကီၢ်တဘ့ၣ်ဘၣ်တဘ့ၣ် လၢကညီအဒူသဝီတဖျၢၣ်ဂံၤတဖျၢၣ်ဒုးအိၣ်ဖှိၣ်ရိဖှိၣ်ပှၤကမျၢၢ်ဒီးတဲသဆၣ်ထိၣ်, ဒီကလုာ်စၢဖှိၣ်ကရၢဖိ အခံဒီး ဒုးအိၣ်ထိၣ်ဂၢၤသးကရၢဖိဖဲ (၁၉၄၈)နံၣ်, လါယူၤလံ(၁၆)သီ. လၢဘၣ်တၢ်တီခိၣ်ရိၣ်မဲအိၤဒီး သရၣ် "မါန်ဘးစၣ်" ဒ်သိးအကသ့တြီဆၢဒုၣ်ဒါ, လၢ အကဟဲဘၣ်ပှၤကညီကလုာ် လၢခံအဂီၢ်နှၣ်လီၤ. လၢအတၢ်တဲသဆၣ်ထိၣ် ကရၢဖိအပူၤ အတၢ်ကတိၤအါထံၣ်အါဘီအကျါ အတၢ်ကတိၤမိၢ်ပှၢ်လၢအဒုးကဲထိၣ်ဝဲလၢ ဒီကလုာ်ညါ အဂီၢ်အခိၣ်သ့ၣ် (၄) နံၣ်မ့ၢ်ဝဲ (၁) တၢ်ပာ်လီၤ စုကဝဲၤန့ၣ် တဘၣ်ကတိၤဘၣ်. (၂) ကညီအစုကဝဲၤ, ကဘၣ်အိၣ်လၢ ကညီအစုပူၤ. (၃) ကညီကီၢ်, ကဘၣ်တၢ်သ့ၣ်ညါပာ်ပနီၣ်အီၤ, ဒီး (၄) ကညီကမၤဒၣ်, အဘူၣ် အတီၢ်ဒၣ်ဝဲ. တဖၣ်နှၣ်လီၤ. လၢကိၤလၤဝါကျိာ်တခီ ဖျါရှဲတစဲးဒ်အံၤလီၤ. (1)**Surrender is out off Question. (2) We will retain our arms (3)Karen Sovereign State must be recognized. (4) We will decide our own destiny.** တဖၣ်နှၣ်လီၤ. လၢ "ဘးအူကွံ" ဟးသုးကျဲၤတၢ် ဒ်အံၤအသိး အဆၢကတီၢ်နှၣ် လၢကီၢ်ဘျံး အတၢ်ပၢအပူၤ သဝီ "လာ်ဘီ" (ဆင်ထိုးကွင်း) ဒီးလၢ "အ့စ့ၣ်" "သနးခ့ီ" အပူၤ တဖၣ် နှၣ် ပပှၤ ကလုာ်ဘၣ်တၢ်ကဝီၤခးအီၤဖဲ အဝဲသ့ၣ်အိၣ်ဖှိၣ်ရိဖှိၣ်အကတီၢ်သတးဒီးကညီဖိမုၢ်ခွါ–ပြံသွါ– ဘိၣ်ပှၢ်,လၢအတၢ် ကမၣ်တအိၣ်ဘၣ်တဖၣ် ဘၣ်သံဂီၤကွံာ်ကလီကလီ တစုၤဂၤဘၣ်နှၣ်လီၤ. အုၤ–ဖိလံၤဃပှၤကလုာ်သ့ၣ်စၢ–မ့ၢ်ပကမၤဘၣ်ဒ်လဲၣ်ခီလဲၣ်. ပယီၤမှၤကဒီးလံမးနှၣ်လဲၣ်. တၢ်အံၤအဒိ, မၤအသးဒ် "သ့ၣ်ခိၣ်ဆၢၣ်ဖိလၢကျဲကဆူးတလိၣ်နှၣ် တုၤတၢ်ဘၣ်တိဘၣ်တဲးအီၤ အဘျီအါထိၣ်ဒီး အဂံၢ်ဟူး ဝးထိၣ်ဝဲအသိးနှၣ်" ပဝဲကညီဖိ တဖၣ်အံၤ စ့ၢ်ကီးတုၤပယီၤမှၤပှၤအဘျီ အါထိၣ်နှၣ် ပတူၢ်တကဲဒီး တပၢၢ်ဆၢကွၤအီၤဘၣ်ဒီး ပအိၣ်တသ့လၢၤစ့ၢ်ကီးဘၣ်ဒီး ပဘၣ်ဟူး ထိၣ်ဂဲၤထိၣ်စ့ၢ်ကီးနှၣ်လီၤ. ဒ်သိးပသး သမူကပူၤဖျဲးအဂီၢ် နှၣ် ပဝဲဒၣ် ကညီဖိကီးဂၤဒဲး ပကဘၣ်ဂဲၤဆၢထၢၣ် ထီဒါတြီဆၢကဒါကွၤတၢ် နှၣ်လီၤ. မ့ၢ်လၢကညီဖိတဖၣ်တူၢ်ဘၣ်တၢ်ဆူၣ်မဲာ်ကဲၤမဲာ် အဘျီအါမးတ့ၢ်လံအဃိ– လၢခံကတၢၢ်နှၣ်ဘၣ် အိၣ်ဃူကၢၤဖှိၣ်လိာ်ကွၤအသးဒီး ဘၣ်စးထိၣ်ထီဒါ တြီဆၢကွၤပယီၤဒီး စုကဝဲၤဒီး ဟံးပၢၤ(သိမ်း) နှၢ်ကွၤဝ့ၢ်တဖျၢၣ်ဝံၤတဖျၢၣ် ဘူးတ့ၢ်မး လၢအကလၢာ်လၢကီၢ်ဒီဘ့ၣ်ညါနှၣ်လီၤ. ဖဲတၢ်ဒုးနှၢ်ကွၤ ဝ့ၢ်အါဖျၢၣ်အခ့ အခါအဆၢကတီၢ်နှၣ် တၢ်ဒုးဖဲ "ဝ့ၢ် အ့စ့ၣ်" နှၣ် မ့ၢ်အဆူၣ်လၢာ် ကတၢၢ်နှၣ်လီၤ. တၢ်ဒုးဖဲနှၣ်ဃံာ်ဝဲဒၣ် (၁၁၁) တၢ–သၢဖျၢၣ်သီညါနှၣ်လီၤ. ခးလိာ်သးဖဲနှၣ် တခီခီတဆိၣ်လီၤ အသးဘၣ်. ကညီဖိတခီလၢတၢ်ဒုးစးထိၣ်သီလံၤလံၤအခါနှၣ် အကျိချံအိၣ်ဒၣ် တဂၤထဲ (၅)ဖျၢၣ်ဇိၤလီၤ. ဘၣ်ဆၣ်မ့ၢ်လၢ တၢ် ထံတၢ်တိကစၢ်တဂၤ အဘျုးအဖှိၣ် အကဟ့ကညီၢ် – အတၢ်စိတၢ်ကမီၤအိၣ် လၢပလီၤ အဃိ–ကျိချံ(၅)ဖျၢၣ်နှၣ် တုၤအခါအံၤ ဒၣ်လဲၣ်ပခးအီၤ တလၢာ်ဒံးစ့ၢ်ကီးဘၣ်. အခိၣ် တလိာ်ပကျိချံအါထိၣ် အိၣ်ဒံး မးပှဲၤပထၢၣ်ပူၤ ဒၣ်လဲၣ်နှၣ်လီၤ.

ဖဲတၢ်ဒုး "အ့စ့ၣ်" အကတီၢ်နှၣ် မုၣ်လိၣ်ဘိလၢ အဟဲလီၤစၢၤ လၢကညီအသံ့ၣ် (ပၢ်–ကသံၣ်သရၣ် "အဆ့" ဒီးမိၢ်–သရၣ်မုၣ် "ကံရံၣ်") လၢအမ့ၢ်မုၣ်ထဲတ ဂၤဇိၤ "မုၣ်ခၣ်ရံးဖိ" တဂၤ, မ့မ့ၢ်သနာ်က . ပိာ်မုၣ်ဒိၣ်တၢ်အနီၢ် မ့ၢ်ဆံး ဘၣ် ဆၣ်သနာ်ကွ့ဒ်အမ့ၢ် ပှၤအပှ့ၢ်အချ့ဒီး အခိၣ်နူာ်ချ့အသိး လဲၤထိၣ်ဆူတၢ်မဲာ်ညါ, တိခိၣ်ရိၣ် မဲအပှၤကလုာ်ဒီး လဲၤသဖှိ ထိၣ်တၢ်ဒူမးဒ် ပိာ်ခွါတဂၤအသိးအဃိ–ကဲထိၣ်တၢ်ဟ့ၣ်ဂံၢ်ဟ့ၣ်ဘါ အတံၤသကိး, အပျဲၢ်ပိာ်ခွါတဖၣ် အသးသဟိၣ် ဒိၣ်မးလၢ အတၢ်သဖှိထိၣ်တၢ်ဆူညါ ဒ်သိး အကမၤန့ၢ်ဝ့ၢ်အဂီၢ်–အဃိနှၣ်လ ီၤ. မ့ၢ်လၢတၢ်ဒုးတခီ, တခီခီတဆိၣ်လီၤအ သးဘၣ်အ ဃိ–ဘၣ်ယံာ်ဘၣ်ထၢဝဲသတးဒီး ကညီမ့ၢ်ဂ့ၤ, ပယီၤမ့ၢ်ဂ့ၤ တၢ်ကီလီၤဘၣ်အီၤ တကူၢ် သ့ၣ် လီၤဆီဒၣ်တၢ် လၢ

"ပယီၤ" တခါအဃိ– "အူနူး" လၢ အမ့ၢ်ကိတိၵ်ခိၣ်ကျၢၢ် (အခါဖဲန့ၣ်– ဖ ဆ ပ လ အပဒိၣ်) ကူၣ်ထီၣ် တၢ်ကဲ့ၣ် တၢ်ကူဒီး ကီးထံၣ်လိၵ်ဝဲ "စီၤဘးအူကၠံ" လၢအကပိၵ် သကိး တဲသကိးဘၣ်ဃးတၢ်ဘၣ်ဂံၵ်ရူၵ် အတၢ်ဂ့ၢ်ကီအံၤအဂီၢ်န့ၣ်လီၤ.ဖဲန့ၣ် ခါအဝဲတဲဘၣ်ကီၢ်ခိၣ် "စီၤဘး အူကၠံ" လၢအကမၤပိၵ်ထွဲ အတၢ် ဟ့ၣ်ကူၣ် သုးကျဲၤဒီး တဲအီၤ လၢတၢ် မုၵ်အဂီၢ်ကသ့ကျဲၤဒီး အိၣ်ထီၣ် ကသ့ အဂီၢ်န့ၣ် မၢ"ဘးအူကၠံ" ပၵ်လီၤ ဆိ အစုကဝဲၤန့ၣ်လီၤ.ဖဲအကတိၤသကိး တၢ်အကတိၢ်န့ၣ် "အူနူး" တခီမၢ ရူသူၣ်အသုးခိၣ် တဖၣ် ကျဲၤ လီၤပၵ် အသးဖိ, လဲၤအိၣ်ပၵ်လၢ ကညီအက ဝီၤပှၤ သကုၤဆးဒးဒီး ဒ်သိးအလီၢ်မ့ၢ် အိၣ်ဒီး ဒုးဆၢ "ကညီ", ဖိၣ်ဃံး "ကညီ" ကသ့ဝဲအဂီၢ် န့ၣ်လီၤ. အခါဖဲန့ၣ် "ကညီဖိ" တဖၣ် ဒ်အမ့ၢ် ပှၤအိၣ်ဒီးတၢ်ဒိကနၣ် အခိၣ် အနၢ် အကလုၢ်အသိး မ့ၢ်ထံၣ်သနၵ်ကဲ့ "ပယီၤသုး" ဟဲနၵ်လီၤဟးထီၣ် အိၣ်လီၤ လၢ အဝဲသ့ၣ်အကဝီၤအ ပှၤ ဒ်အံၤဒ်နုၤသနၵ်ကဲ့ မ့ၢ်လၢအတနံ့ၢ် တၢ် ကလုၢ်လၢအခိၣ်အနၢ် (ဘးအူ ကၠံ) အအိၣ်နီတမံၤဘၣ်အဃိ– ကွၢ် ဒၣ်ဝဲဒ်န့ၣ်လီၤ.တမၤဆၢ တြီဆၢ– ပယီၤအသုးတဖၣ်န့ၣ် နီတမံၤနီတဂၤ ဘၣ်န့ၣ်လီၤ. တုၤမ့ၢ်"အူနူး" စံး လၢ–ဒ်သိးကျဲၤတၢ်ဃူတၢ်ဖိးက သ့အဂီၢ် "ဘးအူကၠံ" ကဘၣ်ပၵ်လီၤဆိ အစုကဝဲၤတဘျီန့ၣ် "ဘးအူကၠံ" တ ခီလ့ၤတကဲ့ၤတအၢၣ်လီၤဝဲဒၣ် ဘၣ်. ဒီးဘၣ်ဟဲကဲ့ၤလီၤဝဲလၢ တၢ်သုးတၢ်ကျဲၤ လၢ အဝဲဒီး "အူနူး" အဘၢၣ်စၢၤ တက်ထီၣ် တၢ်နီတမံၤဘၣ် အပှၤန့ၣ် လီၤ.စး ထီၣ်ဖဲန့ၣ် တၢ်ဒုးတၢ်ယၤဆူၣ် ထီၣ် အါထီၣ်ဝဲ ကွ့ၢ် ကွ့ၢ်လီၤ. မ့ၢ်လၢ တၢ် ဆၢကတီၢ် အိၣ်လီၤဖျဲၣ်လၢ "ဘးအူကၠံ ဒီး အူနူး" ကတိၤတၢ် အခါ– ကညီဖိ တသ့ၣ်ညါ ကတိၤပၵ် အသးဒ် ပယီၤအ သုးဟဲအိၣ် ကတိၤ ပၵ်အသးလၢအ ကဝီၤပှၤအခါ အသိး ဘၣ်အဃိ အဝဲသ့ၣ်ကဘၣ်တြီဆၢလီၤ ကဲ့ၤအသး သတူၢ်ကလၵ်ဖဲ ပှၤအခိၣ် တဲတၢ်ဝံၤ လီၤဖးဒီး ပယီၤစးထီၣ် ဒုးအီၤအခါ– တြီဆၢကဲ့ၤဝဲ တနံ့ၢ် တသ့လၢၤအဃိ– ပှၤအါဂၤ အသး ဟးဂီၤ, လီၤစၢ်ဝဲ သတးဒီး အဝဲသ့ၣ် ဘၣ်ဟးထီၣ်ကွံၵ် လၢ "ဝ့ၢ်အ့စ့ၣ်" ဒီး သုးထီၣ်အသးဆူထးခိ (ကလံၤ စိး) ကွ့ၢ်ကွ့ၢ်န့ၣ်လီၤ. တုၤ ပှၤ ဝ့ၢ်ဖိထံၣ် ပှၤကညီတဖၣ်ဟးထီၣ် သတး ဒီး လဲၤ တဲ ဘၣ်ကဲ့ၤ ပယီၤ သုးတး– ဒီးပယီၤ သုးတးတခီ ဟံးနံ့ၢ်ကဲ့ၤအလီၢ်,မၤဂ့ၤ ထီၣ်ကဲ့ၤ အလီၢ်, ဒီး ခီၣ်ဆၢကဲ့ၤပှၤ ကညီပှိၢ်ပှိၢ် တုၤ မုၢ်မဆါတနံၤအံၤ န့ၣ်လီၤ.

အခိၣ်(၁၄) ထါ–ဝ့ၢ်တီအူလီၤ– အခီပညီ.

ပှၤ ကညီဖိတခီ ကဲ့ၤသုးထီၣ် အသးဆူထးခီတုၤ အတုၤလၢ "ဝ့ၢ် တီအူ" ဒီးဆီလီၤကဲ့ၤအသးဖဲ န့ၣ် အိၣ်ဒီးအတၢ်ပၢတၢ်ပြး ဒီးရိၣ်ဖှိၣ် အ တၢ်ဖံးတၢ်မၤအလီၢ်အကျဲ ဒီးတၢ်ရၤ လီၤတၢ်ကလုၢ် အသန့ဒၣ်လဲၣ် မှဲၢ်မှဲၢ် သါသါန့ၣ်လီၤ.တုၤမ့ၢ်ပှၤကဲ့ၤတုၤလၢ တီအူဖှိၣ်လၢၵ်လံဒီး အိၣ်သကိး မၤ သကိးဝဲ ဃူဃူဖိးဖိးအိၣ်ဒီး တၢ် သူၣ် မံသးမုၵ်ဒီး တၢ်သူၣ်ခုသးခုအပှၤ န့ၣ် လီၤ. အိၣ်ဝဲဒ်နံ့ၢ်တတိၤဖိဒီး လၢ သုးခိၣ်သုးနၢ်တ နီၤအကျါ တၢ်ကဆွံ ကဆွဲ တၢ်ဖုၣ်ထံၣ်ဖုၣ်ထိ အိၣ်ထီၣ် ဝဲ လၢ– တနီၤန့ၣ်အိၣ်ဒီး တၢ်ပၵ်ထီၣ်ထိ အသး ဒီးတသ့တူၢ်ခီၣ်ဘှီအသးဘၣ်. ဒီးတၢ်ဂ့ၢ်လၢ အဘၣ်မၤထီၣ်အသး တခါခါ လၢအဟးဂီၤ, တၢ်ဆံ း လီၤ စှၤလီၤ, ဒီးတၢ်ဘၣ်ဂုၤခံအဂ့ၢ်မ့ၢ်အိၣ် ထီၣ်န့ၣ်ပၵ်ထီၣ်လိၵ်သးတၢ်ကမၣ် လၢ တဂၤဒီးတဂၤအလိၤဒီးစံး"လၢနဃိ, လၢနဃိ" မ့မ့ၢ်တၢ်မ့ၢ်ကဲထီၣ် ပၵ်ထိ, ဂ့ၤထီၣ်ဘၣ်ထီၣ်တခါခါန့ၣ်တဲးညဲ ကဒီးပှၤ– လၢ–"သါဃိ,သါဃိ" တခီ န့ၣ်လီၤ.အၢၣ်,လၢတၢ်တသ့တူၢ် ဘှီ သးဘၣ်–တၢ်တူၢ်ခီၣ်ပၵ်သး အပတီၢ် ဖုၣ်ဒ်အံၤအဃိ– လၢတ ၢ်ဆိကမိၣ်ဒိၣ် လီၤအသး, တၢ်ဝံထီၣ်သးအပှၤ, လၢခံကဲ့ၤဖဲ အဘၣ် ဃးဒီး တၢ်တြီဆၢ ဒူၣ်ဒါန့ၣ် တၢ်တၢၣ်ပီၵ်ဟ့ၣ်ကူၣ် လိၵ် သး စှၤ လီၤဒီး မၤဒၣ်အကျဲဒၣ်ဝဲ တ ဂၤ လၢ အဆိကမိၣ်ဂ့ၤဒီး ဘၣ်ဘၣ် အီၤဒီး တြီဆၢဒုၣ်ဒါန့ၣ်လီၤ. မ့ၢ်ကွၢ် ကဒီးလၢ တၢ်ချူးဆၢချူးကတီၢ်(အ ဘး လပ်ချိန်) အခါ–တနီၤန့ၣ်မုၵ်လၤသး ဖှံ,မၤမုၵ်မၤပှ်ၣ်လီၤဒၣ်အသးဒီး မုၣ်ဒီး မၢၤတနီၤ ဆၢထၢၣ်ဆ့ၣ်နီၤ က တိၤသကိးတၢ်လၢ သ့ၣ်ခိၣ် ထံး,လၢ ကျဲကပၤ တနီၤ သတး ဒီး မ့ၢ် လၢတၢ် မၤအသးဒ်အံၤ တလၢကွံၵ် အသး အဃိ–မ့ၢ်ဃါကွၢ် တဘၣ်အ မဲၵ်, အ မဲၵ်ဘၣ်ပံၵ်, ကွၢ် ဝဲ တသ့တဖျါ လၢၤ ဘၣ်သတးဒီး တုၤဒုၣ်ဒါ ထီၣ်ဒုး ဖး ဒိၣ်ကဒီး "ဝ့ၢ်တီအူ" တဘျီန့ၣ် အဝဲ သ့ၣ် ဘၣ်ဟးမုံ ဟးဖှိးဝဲ တကူၣ် သ့ၣ်ဆူ ကလံၤထံး, ကလံၤစိၵ်, ဒီး ဝ့ၢ်တီအူ ဘၣ် လီၤဝဲ ဆူ ဒုၣ်ဒါအစု ပူၤန့ၣ်လီၤ. ပှၤ တဖၣ်အံၤတနီၤန့ၣ် ကဲ့ၤ လီၤဆူ ပယီၤအပူၤ– တနီၤ န့ၣ် အသး ပှၢ် အ ဃိ– ဆ့ၣ်နီၤအိၣ်ဘှံးကဲ့ၤဝဲ– တနီၤ အသးလၢၵ်တၢ်ပၢၢ်ဆၢဒီး တမၤ လၢၤ တၢ်နီ တမံၤဘၣ်န့ၣ်လီၤ. မ့မ့ၢ်အဂၤ တနီၤ န့ၣ် အိၣ်မူဒံးဒီး မၤဒံးတၢ် လၢ တၢ် ပၢၢ်ဆၢအပှၤ, တုၤမုၢ်မ ဆါတ နံၤအံၤဒၣ်လဲၣ်န့ၣ်လီၤ. မ်ဒ်န့ၣ် သတး ဒီး ပသးခုစံးဘျုး– ပၵ်ကဖၢ လၢဘၣ်ပ သးလၢ အဝဲသ့ၣ်အိၣ်ဒံး, မၤဒံး တၢ် လၢ–တၢ်ပၢၢ်ဆၢအပှၤအဃိန့ၣ်လီၤ.

အခိၣ်(၁၅) ထါ– ပှၤဒူပှၤဃိၤမုၢ်နံၤကဲထီၣ်– A Hero Day (Martyr's Day) –အခီပညီ.

လၢကီၢ်ခိၣ်"ဘးအူကၠံ" ဒီး သုးခိၣ်ကျၢၢ် "စဲခ့ၣ်" ခံဂၤအံၤဟးဝ့ၤဝီၤ အခါန့ၣ်တဲနၢ်ပၢၢ် ကမျၢၢ် လၢ ထံကီၢ်

အတၢ်သဘျ့အဂီၢ် ဖံးတၢ်မၤ တၢ်ကသ့အဂီၢ်န့ၣ် တ`ဟ့ၣ် နဲၣ်ဝဲအကျဲအိၣ်အါဘိလၢအကမၤန့ၢ် တၢ်ဂံၢ်တၢ်ဘါအဂီၢ်န့ၣ်လီၤ. တၤလၢ–၁၉၅၀ နံၣ် လါအီကၢးထိၣ် သီသီန့ၣ်အဝဲသ့ၣ် စးထိၣ်ဟဲလီၤလၢ ဝ့ၢ်တီအူ (တချူးတီအူလီၤဆူ ဒုၣ်ဒါအစု ပူၤဒံး ဘၣ်) လၢအကလဲၤဆူ ထံဂုၤကီၢ်ဂၤ လၢအကမၤန့ၢ်ကဲ့ၤ ကညီ အထံအကီၢ်အဂီၢ်န့ၣ်လီၤ. တၤအဟဲ တၤဝဲလၢကီးတရံးအတၢ်ပၢ "ထိၣ်ကီးကိ" သဝီန့ၣ် သဝီသးပှၢ် သ့ၣ်တဖၣ် တူၢ်လိာ်အဝဲသ့ၣ် ဂ့ၤဂ့ၤ ဘၣ်ဘၣ်ဒီး ဒုးမံအဝဲသ့ၣ်လၢ လၢၢ် ပူၢ်ကျိ ဝၢ်ဘးခီ (လၢအပူၤဒီးဒုၣ်ဒါ) လၢစံာ်ဒဲတဖျၢၣ် အပူၤန့ၣ်လီၤ. မ့မ့ၢ် ကညီဖိလၢ အမံၤမ့ၢ်"နံၢ်အိၣ်ထ°" ဒီး "မိၣ်အဲး"လၢအတီခိၣ်ရိၣ်မဲ တၢ် ခံ ဂၤဒီးအပျဲၢ်တဖၣ် လဲၤလီၤဝဲဆူ ပယီၤသုး အအိၣ်ဖဲ "သန့ဆါ" (နဘူးနစ်ချား) လၢမုၢ်နၤကးစိအခါဒီးဟဲကဲ့ၤကီးဃုာ်ဝဲဒီးပယီၤသုးဒီးလဲၤကဝီၤဃာ်ဝဲ ဒ် လၢပကီၢ်ခိၣ်ဒီးအသကိး မံဝဲ န့ၣ်လီၤ. ဖဲမုၢ်ဘူးကဝါအဆၢ အ ဝဲသ့ၣ်ခးတကျူးဝဲ ပကီၢ်ခိၣ် အဒဲန့ၣ် ဘၣ်သုးခိၣ်ကျၢၢ်စဲခ့ၣ်, ဒီးသံဝဲတဘျီဃီဖဲန့ၣ်လီၤ. မ့မ့ၢ် ကီၢ်ခိၣ်တခီ ဘၣ်လၢအကၣ်ဒုၣ်, အဃံကၢ် ဒီး လၢအမိၢ်ပှၢ် ဘၣ်စ့ၢ်ကီးအဃိ ဃ့ၢ်,ဟး, တသ့,တန့ၢ်လၢၤဘၣ်.ဖဲန့ၣ် ဒုၣ်ဒါ ဖိၣ်န့ၢ် အီၤဒီး ကဲ့ၤ တွံၢ် တရွာ်ဝဲဒ် ပှၤ တွံၢ်, ထွံၣ်သံအုၣ်တဒု အသိးဆူ ကီးတရံး တခီ န့ၣ်လီၤ. ပှၤတွံၢ်အီၤလၢကျဲအ ခါ အ သးကိၢ်အူ, မိၢ်သးအိထံ ဒိၣ်မးန့ၣ်လီၤ. ဆိကမိၢ်လီၤအသး, မ့ၢ်အိ ဘၣ် ထံန့ၣ် သံကချံ့အဃိ – အဝဲဃ့အ° ထံန့ၣ်လီၤ. ထဲန့ၢ်တဘျီ ပယီၤသုးဖိ တဖၣ် မၤန့ၢ် အ°ၤထံဒီး ဒုးအီအီၤ သနၥ်ကဲ့– အဝဲကွၢ်ထိၣ်တၢ်ဒီး ထံၣ် ဝဲလၢ အမ့ၢ်ပယီၤသုးဖိအဃိ– တတူၢ် လိာ် အီဝဲဒၣ်ဘၣ်. သါတအဲၣ်ဒီး အီ ဒုၣ်ဒါအ ထံဘၣ်. သါဆၢအိဘၣ်သး လၢ ကညီဖိဒုးအီ အီၤ, ဘၣ်ဆၣ်, က ညီဖိ တအိၣ်ဖဲန့ၣ်လၢ အကဒ့ၤအီအီၤ နီတဂၤဘၣ် သတးဒီး လၢတၢ်ဘၣ်ဒိဆါ အပူၤ ဒီးတၢ်တွံၢ်တရွာ်အီၤအဃိ အ တၢ် ဆါလၢအဘၣ်ဒိန့ၣ် နးထိၣ် နး ထိၣ် ဒီး အသးသမူလီၤဖျိုကွံာ်ဝဲလၢ ကျဲဖးဖိန့ၣ် လီၤ. ခိၣ်နၢ်လၢအဘၣ် တၢ် ခးသံအီၤ လၢ ကညီအကီၢ်သဘျ့အဂီၢ် တဖၣ်အံၤ မ့ၢ်ဝဲဖဲ– ၁၉၅၀ နံၣ်, လါ အီ ကၢး (၁၂)သီ ဂီၤခီ မုၢ်ဝါဝါတဝါဝါ အဆၢကတိၢ်န့ၣ်လီၤ. ထဲန့ၣ် တကျိ ပှၤကဲ့ၤစိာ်အစိၣ်န့ၣ် ဆူကီးတရံး ဝ့ၢ်ပူၤ, ပလ့းကးတဲအကဝီၤပူၤ, ဖဲ တြဲၤဖးဒိၣ်အမဲာ်ညါန့ၣ်ဒီး ပာ်လီၤ ဝဲဖဲန့ၣ်တတီၤလီၤ. အခါဖဲန့ၣ်, ပယီၤမုၢ်ခွါဖဲ ကီးတရံးဝ့ၢ်ပူၤ န့ၣ် ဟဲကွၢ်ကီ သကိးဝဲ ပကီၢ်ခိၣ်အစိၣ် န့ၣ် ဒီး လၢတၢ်သး ဆဲးအဲး, တၢ်သးကၠၣ် သးဟ့ အပူၤ ထူ, ယိၢ်, သကိးဝဲ အခိၣ် အခိၣ်, အမဲာ်အနါဒီး ဆိၣ်ကျၢၤ သး အီၤဝံၤ ကဲ့ၤဝဲ တကျၣ်သ့ၣ်န့ၣ်လီၤ. လၢ ခံတတီၤ အစိၣ်န့ၣ် ဘၣ်တၢ်ဆှၢလီၤကဒီးဆူ ဃိာ်ထၣ်ကွဲးခမံၣ်အဝ့ၢ̂ ဃၢၤ ဒီးဒ်အိၣ်ဆါန် သါတဟ့ၣ် လီၤ အီၤ ဟိၣ်ခိၣ်နီတစု မ့ၣ်ဒိၣ်ဘၣ်အဃိ တ ပျဲရူၣ်လီၤဝဲအစိၣ်န့ၣ်လၢ ဟိၣ်ခိၣ် ပူၤ ဘၣ်. မ့မ့ၢ်အထုလီၤတဲာ်ကဒီး အီၤ ဆူ ပီၣ်လဲၣ်ယိာ်အပူၤ, အိၣ်လီၤဒးဝဲ လၢ ပီၣ်လဲၣ်ခံဒး တၤမ့ၢ်မဆါတနံၤအံၤန့ၣ်လီၤ. ပကီၢ်ခိၣ်ဒီးအသကိး တဖၣ် အသးသမူ ဘၣ်ဟးထိၣ်ကွံာ်အံၤ မ့ၢ်မးတၢ်မၤလၢထိၣ်ပုံၤ ထိၣ် အတၢ် ကတိၤမိၢ်ပှၢ် ပထံၣ်လၢအစံးဝဲ "တၢ်ပာ်လီၤစုကဝဲၤန့ၣ် တဘၣ်ကတိၤဘၣ်."**Surrender is out off question.** "န့ၣ်လီၤ. ဒ်ပကီၢ်ခိၣ်ဒီးအသက° း တဖၣ် အသးတီဝဲဒီး အပှၤကလုာ် ဒီး လုၢ်ထ°ၣ်ကွံာ်အသွံၣ် အထံ ဒီး အသးသမူ လၢ ပထံပ ကီၢ်ဒီး ပပှၤ ကလုာ်အဂီၢ် အသိး ပဝဲပှၤလၢ အအိၣ်တ့ၢ် (ဖဲ တၢ်လီၤဖးအိၣ်ထိၣ်ဝံၤ အလီၢ်ခံ) ကွၢ်ထါ– အခိၣ်(၁၇) ခဲအံၤ တဖၣ်, အိၣ်တ့ၢ်မ့ၢ်စ့ၤသနၥ်ကဲ့ ပတပျဲၤပ ယီၤ လၢ်လၢ်ဘၣ်. ပကဒုးတုၤ ပန့ၢ်ကဲ့ၤပကီၢ်လၢ– အကလီာ်ဖျါထိၣ် လၢပလိာ်ကဲ့ၤပကီၢ်ခိၣ်ဒီး အ သ ကိး တဖၣ်အသွံၣ်လၢ အလီၤဂၢ်လီၤတ့ၢ်လံ အသး လၢ ပပှၤကလုာ်ဒီး ကီၢ်သဘျ့ အဂီၢ်န့ၣ်လီၤ.

အခိၣ်(၁၆)

ထါ–KRC ဒီး KNUP လီၤဖး– ဒီးတၢ်လဲၤလီၤဆူ တၢ်ဃူတၢ်ဖိးလၢ ဒုၣ်ဒါအတၢ်ကူၣ်အၢအမူး–အခီပညီ.

ဖဲ"ဘးအူကွဲ" သံဝံၤအလီၢ်ခံန့ၣ် ဟါန် ထၢၣ်သၣ်မ့ ဘၣ်တၢ်ဃုထၢပာ်ထိၣ် အီၤလၢ ကီၢ်ခိၣ် "ဘးအူကွဲ" အလီၢ်, ဒီးဒ်အမ့ၢ်ပှၤတဂၤလၢအတ နၢ် ပၢၢ် ထံရှ့ၢ်ကီၢ်သဲးအါ လၢ်ကဲၣ်ဆိး ဘၣ်တဂၤအ သိး ဒ်သိး ပၢဆှၢ တၢ် ပၢၢ်ဆၢအံၤ ကသ့ဂ့ၤဂ့ၤအဂီၢ်န့ၣ် အဝဲဒုးအိၣ်ထိၣ် ပၣ် တံၣ် **(Party)** ကရၢတဖုလၢ အမ့ၢ်ဝဲ**(KNUP)** ဒီကလုာ်စၢဖိၣ်ကရၢ ပၣ်တံၣ်ဒီး ဟါန်ထၢၣ် အံၤ ကြၢးအစိကမီၤအိၣ်ဒီး ဒိၣ်ဝဲ, ဒ်အမ့ၢ်သူ လ့ၤ ကီၢ်ခိၣ်တဂၤအသိး သနၥ် ကဲ့– တၢ်စိကမီၤတခီ အိၣ်ကဲ့ၤ လၢ မါန်ဘးစၣ် တခီန့ၣ်လီၤ. အဂ့ၢ်ဒ်အံၤ မါန်ဘးစၣ် တခီ (အဆၢကတိၢ်ဖဲန့ၣ်) အဝဲမ့ၢ်ပှၤ လၢ အဒ့ခံဆူ ခိၣ်မှူၣ်နံး **(Pro- com.)** ဒီးအဲၣ်ဖးလံာ်ဖ း လဲၢ်ထဲပှၤခိၣ်မှူၣ်နံး ကွဲးဝဲတဖၣ်အဃိ– အတၢ်ပိာ်တၢ်တဲဒီး အတၢ်ပာ်သူၣ်ပာ်သးန့ၣ် လီၤခိၣ်မှူနံး သတး ဒီး တ ဘၣ်လိာ်ဖိးဒ့လိာ်သး ဒီး ဟါန် ထၢၣ်– ကီၢ်ခိၣ်န့ၣ်လၢၤဘၣ်. ပှၤခံ ဂၤအံၤမ့ၢ်လၢအတၢ်ထံၣ် တဘၣ်လိာ် အသးလၢၤဘၣ်အဃိ ဖဲ–၁၉၆၀ နံၣ် န့ၣ်လီၤဖးဝဲဒၣ်န့ၣ်လီၤ. ဖဲတၢ်မၤသ း ဒ်အံၤအဆၢကတိၢ်န့ၣ် ဒုၣ်ဒါ သ့ၣ်ညါ န့ၢ် အတၢ်တဲၤထိၣ်အဆၢသ တးဒီး ကီးလီၤပှၤပ ၢ် ဆၢတၢ်ဖိ တ ဖၣ်လၢ အကမၤတ ၢ်အိၣ်ဖိၣ်ကီၣ်ကး ဘၣ်ဃး တၢ်မှာ်တၢ်ခုၣ် (ငြိမ်းချမ်းရေး) လၢ ထံလီၢ်ကီၢ်ပူၤအဂီၢ်သတးဒီးအ ဝဲ သ့ၣ် ခံဂၤလဲၤလီၤဝဲ တဂၤတပူၤ

နူ၃်လီၤ. လၢ ခံ ကုၤ မ့ၢ်လၢတၢ်သုး တၢ်ကျဲၤ တလီၤပလိ႒်လၢ မါန်ဘးစ၃် အဂီၢ် ဘ၃် အဃိ အဝဲဟဲကူၤထိ၃်က ဒါက့ၤဝဲ. မ့မ့ၢ်ပါန်ထၢ၃်တခ်ီ လိၤညါ ဘ၃်အိၤ ဒီး အိ၃်တိၢ်မၤစၢၤဆိ၃်ထွဲ ပဃိၤ "စီရှၢ၃်လံး" အသနူကျဲသ တးဒီး တုၤလၢ မ့ၢ်မဆါတနံၤအံၤ မၤလီၤကူၤအသးတသ့ နီတမံၤလၢၤ ဘ ၃်. ဒီးဘ၃်အိ၃်ဒ၃်လၢ ပဃိၤအ တၢ်ကွၢ် ဟု၃်ကွၢ်စု႒်တ ၢ်အကဝီၤ ပူၤနူ၃်လီၤ. ဖဲ ပါန်ထၢ၃်သ၃်မ့. လဲၤလီၤအ ခါနူ၃် သုးမ့ၢ်တဖု လၢ အလီၤဖးဒီး **(KNUP)** လၢသုးခိ၃်ဒိ၃် လ့ထၢ၃် တိခိ၃်ရိ၃်မဲဝဲတဖုနူ၃် လဲၤ လီၤဃု႒်ဝဲ ဆူဆွ.နူ.ပွဲအပူၤ တအိ၃်ဒီး တၢ်ကအံ၃်ကအူး တၢ်သိ၃်တၢ်သ ၢ်နီ တမံၤဘ၃်. ဒ် အဝဲ သ့၃် ဒီပျဲၢ်ဒီသရ၃် လဲၤဃုကီၢ်ကညီ (ကီၢ်စဲ၃်) လၢ အကဘ၃်တၢ်ကိးကူၤ အိၤလၢ "ကီၢ် သူလ့ၤ" အသိးပဃိၤ ဟု၃်လီၤအိၤညီ ကဒ၃်ဒ် ဆိဒ၃် ဘ့၃်အိ . အတ ကီၤဘိ, ဝါတအိ၃်လၢအပူၤနီ တစဲးဘ၃် အသိး နူ၃်လီၤ. အဂ့ၢ်ဒ ၢ်အံၤ တၢ်အစိကမီၤ တအိ၃်နီတမံၤလၢ ကညီ အစုပူၤ ဘ၃်. မ့မ့ၢ်ကညီဘ ၃်မၤလူၤ ပိ႒်ထွဲဒ၃်ဒ် ပ ဃိၤအဲ၃်ဒီးဝဲအသိး အလၢအပှဲၤအဃိ နူ၃်လီၤ. "ကီၢ်သူ လ့ၤ" အံၤ မ့ၢ်အိ၃် သနႇ်ကူ ထဲအဘ .၃် အိဘ၃်ဆ၃်ဒီး ထုးဖးကညီဖိအတၢ်ဃု တၢ်ဖိးနူ၃် တန့ၢ်လၢ်ကဲၢ်ဆိးဘ၃်. လၢတၢ်သ ဘျ့အဂီၢ် ကျဲမ့ၢ်အိ၃်သနႇ် ကူအါဘိ ဘ၃် ဆ၃်ဒီး တၢ်မ့ၢ်လၢ်တခ်ီ မ့ၢ်ဒ၃် တၢ်တမံၤဃိလၢ ပကပူၤဖျဲး ထိ၃်လၢ ပဃိၤအစုဒ၃်စုတိၤအဖိလႇ်နူ၃်လီၤ.ဒ် သိးကညီဖိကပူၤဖျဲးထိ၃် နူ၃်က ထိ၃် ဝဲတဂၤလၢအကျဲဒ၃်ဝဲစု႒် စု႒်နူ၃်လီၤ. ကညီဖိမ့ၢ်အိ၃်ဖျါ လီၤဖး ဒ်အံ ၤဒ် နၤသနႇ်ကူ တမ့ၢ်အ သူ၃်ဒိ၃် သးဟ့ လိ႒်သး, ထီဒု၃်ထီဒါလိ႒်အသး ဘ၃် မ့ၢ်ဒ၃်ထ ၢ်- တၢ်ဃုတၢ်သဘျ့ အကျဲ နူ၃်တလီၤက႒်လိ႒် အသးဘ၃် ဓိၤ နူ၃် လီၤ. မ်ဒ်နူ၃်ဒီး ပဝဲဒ၃်အံၤ ပကဘ၃် ကွၢ်ထံကွၢ်ဆး ဆိကမိ၃်လီၤ တံၢ်လီၤ ဆဲးဒီး သ့၃်ညါနၢ်ပၢၢ်လၢ- ပမ့ၢ်လီၤ မ့ၢ်လီၤဖး ဒ်အံၤဒ်နၤသနႇ်ကူ ပမ့ၢ်ဒ၃် ကညီဖိတဖုဃီလီၤ, နူ၃်တက့ၢ်.

ထား လက်ာ နံပါတ်(၁၃) ဗမာ့ရန်ကို ပြန်လည် တာကွယ်ခြင်း။

၁။❖ ဘဦးကြီးဟာ ပြည်တခွင်လှည့်၊
❖ အစည်းရုံးအင်အား ပွားရေးတွက်။
❖ ကေအဲန်ဒီအို စဖွဲ့လို့၊
❖ ဒို့ကရင် ဒို့ကာကွယ်ဘို့။

၂။❖ ဗမာတွေ စတိုက်ပြီ ဟိတ်၊
❖ သနပ်ချောင်းနဲ့ အင်းစိန် ဘိတ်၊
❖ ဗမာတပ်တွေ ဝိုင်းကာပိတ်
❖ အမွေသတ်ကာ အရှက်မဲ့စိတ်။

၃။❖ ကဲ...ဒို့တွေဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊
❖ ဗမာတွေကတော့ ရမ်းကားဆဲ။
❖ လမ်းကြားထဲကသစ်ငုတ်ပင်၊
❖ တိုက်ပါများရင်သူလှုပ်ချင်။

၄။❖ ကြင်နာကင်းစွာ မိုက်ရိုင်းခြင်း၊
❖ ကာကွယ်ဘို့ရာ ပူတပြင်း။
❖ ဒို့အသက်များရှင်ကျန်အောင်၊
❖ တော်လှန်ရေးမှာ
ထမ်းရွက်ဆောင်။

၅။❖ ကနဦးအစ တော်လှန်ရေးကြီး၊
❖ မြို့အားလုံးကို ရခါနီး။
❖ တိုက်ပွဲရှည်ကြာ ပြင်းထန်ဆုံး၊
❖ အင်းစိန် ရန်ကုန်
အနောက်ဘက်ကုန်း။

၆။❖နင်ပစ် ငါပစ် ဆူညံစွာ၊
❖ ဘယ်ဘက်ကမျှ လက်မလျှော့ပါ။
❖ကျည်(၅)တောင့်သာကျန်ရှိလည်း၊
❖ တိုးပွား ပိုလျှံ လာနေဆဲ။

၇။❖ 'နော်ခါရီ'ရဲ့ 'ကရင်သွေး'၊
❖ အင်းစိန်ပွဲမှာပြခဲ့သေး ။
❖ ဗိုလ်တွေအလား ရှေ့တက်သွား၊
❖ ရဲဘော်များ တက်ကြွ စိတ်အား။

၈။❖ စစ်ပွဲဟာ (၃)လ ကျော်ကြာရှည်၊
❖ နှစ်ဘက်တပ်မှာ ဒုက္ခရောက်နေ။
❖ ဦးနုညဏ်ထုတ် အကြံအဖန်လုပ်၊
❖ ဗမာတပ်ကို ဝှက်ဘို့ဆုတ်။

၉။❖ စေ့စပ်ဆွေးနွေး ပြေလည်အောင်၊
❖ ဘဦးကြီးကို မြူသွေးဆောင်။
❖အမျိုးသားချင်းစည်းလုံးမှုအတွက်၊
❖ လက်နက်ချဘို့က ပဋ္ဌမအချက်။

၁၀။❖ ချောင်ပိတ်ရိုက်တဲ့
အနေအထား၊
❖ ဘဦးကြီးတွက်
အခက်တွေ့သွား။
❖ တော်လှန်ရေးဟာဒီကစ၊
❖ ပိုမိုအုံကြွ လာခဲ့ရ။

၁၁။❖ ဘဦးကြီးသွား ဆွေးနွေးချိန်ခါ၊
❖ ဗမာ ထိုးဖေါက် ဝိုင်းရုံလာ။
❖ ကရင်တပ်မှာ စိတ်ဓါတ်ကျ၊
❖ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း
ပြေးရှောင်ရ။

၁၂။❖ ကရင်တချို့အပြေး လူထုတွေ့၊
❖ ဗမာတပ်ကို သတင်းပို့၍၊
❖ ဗမာတပ်များ နေရာယူကာ၊
❖ ကရင်တပ်ကို ထပ်တိုက်လာ။

ထားလက်ာနံပါတ်(၁၄) တောင်ငူကျဆုံးခြင်း။

၁။ ❖ အင်းစိန် ကနေ ကရင်ထွက်၊
❖ အထက်ဘက်ကို ဖြေးဖြေးတက်။
❖ တောင်ငူနယ်ဘက်
ရောက်ပြန်တော့၊

❖ တပ် အုပ်ချုပ်ရေးတွေ
စုစည်းပေါ့။

၂။ ❖ တပ်မှနေ၍
အုပ်ချုပ်ရေးချ၊
❖ စည်းရုံးလှုပ်ရှား လှုံ့ဆော်ကြ။
❖'ကွယ်လေးလို' ကို
တည်ထောင်ကာ၊
❖ သတင်းမှန်ရာ ဖြန့်ချိတာ။

၃။ ❖ တောင်ငူရောက်တဲ့ ကရင်တွေ၊
❖ သောကပြေပျောက် ချမ်းသာနေ။
❖ အချို့ခေါင်းဆောင် တွေကတော့၊
❖ ဗမာတွေကို မကျေဘူးပေါ့။

၄။ ❖ နေထိုင်ရင်းပင် တချို့ ဘဝင်၊
❖ အချင်းချင်းကို အပြစ်တင်။
❖ စီ စဉ်ကောင်းလျှင်
သူ့ကြောင့်ပင်၊
❖ သူများကြောင့်သာ မအောင်မြင်။
၅။ ❖ ဒီလိုဖြစ်တဲ့ အခြေအနေ၊
❖ ဆွေးနွေးပွဲတော့ လုပ်သင့်ပေ။
❖ ရန်သူတိုက်ခိုက် ရာမှာလည်း၊
❖ စည်းစံနစ်မဲ့စွာ လုပ်လာရဲ့။

၆။ ❖ ကွင်းပိုင်းဒေသ ကြည့်ပြန်က၊
❖ လမ်းမပေါ်မူး လူးလိမ့်ကြ။
❖ ပိန်းခလေး အကျော် ဘေးမှာခေါ်၊
❖ ဂျစ်ကား တဝီဝီနဲ့ပျော်။

၇။ ❖ ဒီအပြုအမူတွေ ပိုများလာတော့၊
❖ နတ်သမီး မျက်စေ့ (စပါးမွေး)
ရှူးတာပေါ့။
❖ ဒါကြောင့်
တောင်ငူမြို့မှ ထွက်ခွါပြေး၊
❖ အနောက်တချို့ အရှေ့တချို့လေး။

[မှတ်ချက်။ ။"ကွယ်လေးလို" ဟူသည်မှာ "ကျောက်တောင်ပေါ်က တံပိုးခရာ"ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပြီး၊ ကရင့် တော်လှန်ရေး၏ဝါဒဖြန့်ချိရေး စာစောင်ဖြစ်သည်။]

ထားလက်ကန့်ပါတ်[၁၅]
အာဇာနည်နေ့ရဲ့
မူလအစ

၁။ ❖ ဆယ့်ကိုး ငါးဆယ် နှစ်တွင်းမှာ၊
❖ ဘဦးကြီးနဲ့ စိုင်းကေဟာ၊
❖ တိုင်းပြည်ရေး
ကြိုးပမ်းဘို့တွက်၊
❖ နိုင်ငံခြားနဲ့ ဆက်ရန် အထွက်။

၂။ ❖ ထို့ကော်ကိုးရွာ ကိုအရောက်၊
❖ရွာလူကြီးများကညှိကြိုထောက်။
❖ ၎င်းတို့အဖွဲ့ တည်းခိုဘို့၊
❖ ချောင်း ဟိုဘက်က တဲကိုပို့။

၃။ ❖ အောင်ထွန်း မောင်အုံ၊ကရင်များ၊
❖ ရန်သူ့ထံသွား အကြောင်းကြား။
❖ ကရင်ချင်းကို သူတို့ရောင်းစား၊
❖ ဗမာ့ အမဲလိုက်ခွေးများအလား။

၄။ ❖ ညကြီးမင်းကြီး ဗမာခေါ်လာ၊
❖ တဘက်ကမ်းက ဝိုင်းဝန်းကာ။
❖ ဥက္ကဋ္ဌတို့ တဲကို ပစ်ခတ်ရာ၊
❖ ဗိုလ်ချုပ် စိုင်းကေ ကျသွားရှာ။

၅။ ❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီးလည်း ရှောင်မလွတ်၊
❖ ရန်သူဝိုင်းပတ် ပစ်ခတ်ဖွတ်။
❖ ဒါဏ်ရာ နာကျင် အသည်းခိုက်၊
လမ်းမလျှောက် နိုင်လိုက်၊
❖ ရန်သူတပ်က ဖမ်းဆီးရိုက်၊
ဆွဲခေါ် ဒရွတ်တိုက်။

၆။ ❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီးဟာ ရေတော်ရင်ပူစွာ၊
❖ရေသောက်ရရင်သေမှာသူသိတာ၊
❖ ရန်သူတွေက ရေပေးတိုက်၊
❖ မနှစ်မြို့စွာ ငြင်းပယ်လိုက်။

၇။ ❖ ရန်သူ့ရေကို မလိုလားပါ၊
❖ ကရင့်ရေသာ တောင့်တရှာ။
❖ ဒါဏ်ရာကြာလေ အနေခက်၊
❖ခေါင်းငိုက်စိုက်ကာအသက်ထွက်။

၈။ ❖ သမိုင်းတွင်မဲ့ ထိုရက်ဟာ၊
❖ ဩဂုတ် ဆယ့်နှစ်ရက်ပါ။
❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ အဖွဲ့သား၊
❖ အမျိုးသားတွက်
သက်စွန့်သွား။

၉။ ❖ သူ့အလောင်းကို မြို့သယ်သွား၊
❖ ကော့ကရိတ်ဂါတ် ရှေ့မှာထား။
❖ ဗမာ၊ ဗမာမများ လာကြည့်လို့၊
❖ တံတွေးတွေး
ကန်ကျောက် အချို့။

၁၀။❖ အလောင်းကို တခါ ရွှေ့ပြန်ရာ၊
❖ ကျိုက္ခမီ ထီးစိုဝ မှာ။
❖ မြှုပ်နှံဘို့ရာ ခွင့်မပေး။
❖ ရေနက်ပိုင်းသယ် ကန်ခဲ့အဝေး။

၁၁။❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ နင်ဟာလေ၊
(နင်မြတ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့)
❖ အမျိုးသားအတွက်
ရိုးသားစွာ ကြိုးပမ်းခဲ့။
❖ နင့်အသက်ကို ပေးဆပ်ခဲ့၊
❖ နင့်ဝိဉာဉ်ကို ပေးလှူခဲ့။

၁၂။❖ ဒို့ နည်းနည်းသာ ကျန်ခဲ့ပြီပ၊
❖ ဗမာကိုတော့ မကြောက်ကြ။
❖ လွတ်မြောက်ဘို့တွက်
တိုက်ရဲသေး။
❖ ဒို့လိုအပ်တာ နင့်ရဲသွေး။

[မှတ်ချက်။ ။စောဘဦးကြီး၏ ရုပ်အလောင်းအား ကော့ကရိတ်ဂါတ်မှ နေ၍ ကျိုက္ခမီသို့ မသယ်မီတွင် မော်လမြိုင်သို့ သယ်သွားခဲ့သေးကြောင်း သိရလေသည်။ ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာပါ ဖြတ်ပိုင်းကို ပူးတွဲ ဖေါ်ပြ အပ်ပါသည်။]

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

လေ့လာသူတဦး

ထားလက်နံပါတ်(၁၆)

" KRC နဲ့ KNUP ကွဲခြင်း "

၁။ ❖ ဘဦးကြီး ကျဆုံးပြီးနောက်၊
❖ ပါတီခေါင်းဆောင်
ထပ်ရွေးကောက်။
❖ ဥက္ကဋ္ဌဟာ စောဟံတာ၊
❖ မန်းဘဇန်က ဒုတိယပါ။

၂။ ❖ ဟန်တာ အဏာ ပိုရှိသင့်၊
❖ ကော်သူးလေရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဆင့်။
❖ ဥက္ကဋ္ဌ မစစ်တဲ့ သူ့ခမြာ၊
❖ မန်းဘဇန်နောက်သာ လိုက်ရရှာ။

၃။ ❖ ထောင့်ကိုးရာခြောက်ဆယ့်လေးမှာ
❖ **KRC** ရဲ့ အတွင်းပိုင်းဟာ၊
❖ခေါင်းဆောင်တွေ
အချင်းချင်းကြား၊
❖ အမြင်တွေ မူတွေ မတူကွဲပြား။

၄။ ❖ အမြင်တူအောင် ညှိမရ၊
❖ ဘယ်နဲ့ ညာနဲ့ ဖြစ်သွားကြ။
❖ မျဉ်းပြိုင်များဟာ မဆုံမှန်းသိ၊
❖ နှစ်အုပ်စု နှစ်လမ်း ဖြစ်သွား၏။

၅။ ❖ ဘက် နှစ်ဘက်တို့ အခြေအတင်၊
❖ **KRC - P** ကွဲအက်စဉ်။
❖ ဒီဖြစ်အင်ကို ရန်သူအသိ၊
❖ ခါးမကြီးနဲ့ ဖြတ်လေ၏။

၆။ ❖ ခါးမကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးပွဲအား၊
❖ အလောင်း နှစ်လောင်းက
လမ်းခွဲသွား။
❖ နေဝင်းအောက်က ဟန်တာသာ၊
❖ သူ့ကိုယ်သူဆွဲ နှုတ်မရရှာ။

၇။ ❖ လင်းထင် ထရူးမင်း၊
ဗိုလ်ဝင်းတို့ဟာ
❖ ဟန်တာသာမွေး သူတို့ရဲ့ဆရာ။
❖ ဆွေးနွေးပွဲ အတူသွားခဲ့ကြ၊
❖ ဟန်တာနောက်က တခွန်းမျှမဟ။

၈။ ❖ ဆရာ တပည့်တွေ
တိုင်းပြည်တောင်း၊
❖ ကရင်ပြည်မှာ ကရင်နေကြောင်း။
❖ သိပ်ကိုလှတဲ့ တိုင်းပြည်လေး၊
❖ ကော်သူးလေးလို့ ခေါ်ချင်မနေး။

၉။ ❖ ကြက်ဥထဲ ကြက် ရှိမယ်ထင်၊
❖ ဥခွံတွင်းမှာ ဗလာပင်။
❖ ဥခွံတွင်း အလျှင်းနတ္ထိ။
❖ ကရင်လေးမှာ မတတ်နိုင်ဘိ။

၁၀။❖ ကရင့်လမ်းတွေ များပြားလည်း၊
❖ ဦးတည်ချက်က တခုတည်း။
❖ တယောက်တလမ်း သွားပေမဲ့၊
❖ လွတ်မြောက် လမ်းစရှာနေခဲ့။

၁၁။❖ ကရင်တွေ အမျိုးမျိုးကွဲပေမဲ့၊
❖ တယောက်နဲ့ တယောက် မမုန်းခဲ့။
❖ ဒါဟာလမ်းစဉ် ပြဿနာသာ။
❖ လွတ်မြောက်လမ်းကို အမြဲဖွေရှာ။

၁၂။❖ ဒါကြောင့် မို့လေ ဒို့တတွေ၊
❖ သေချာ စဉ်းစားဘို့ လိုပေ။
❖ လမ်းစဉ် ကွဲကြပေမဲ့လို့၊
❖ တဖွဲ့တည်းပါ ကရင်တို့။

လေ့လာသူတဦး

ထားလက်ာ နံပါတ် (၁၅)နှင့် ပတ်သက်၍

ထော့မဲပါ စာစောင်အမှတ်(၃)တွင် ဖော်ပြပါရှိသော ၁၉၅၀ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၁၅)ရက်နေ့ထုတ် ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာ။ ပြန်လည် ပုံကြီးချဲ့ရာ၌ စာလုံးပီပြင်မှုမရှိသောကြောင့်၎င်း၊ နိုင်ငံသစ် စာမျက်နှာ အခက်အခဲကြောင့်၎င်း၊ ချုံ့ထားသော ပုံသေးအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စောဘဦးကြီး၏ အလောင်းဟူသော ခေါင်းစဉ်ငယ် အောက်တွင် စောဘဦးကြီး၏ အလောင်းသည် မော်လမြိုင်မြို့သို့ ဩဂုတ်လ (၁၄)ရက်နေ့ နေ့လည် တနာရီခွဲတွင် ရောက်ရှိလာကြောင်း သတင်းစာဆရာများ သွားရောက်ဓါတ်ပုံရိုက်ကူး သတင်းယူ ကာ စောဘဦးကြီးနှင့် ပြိုင်ဆိုင် ပစ်ခတ်ခဲ့သော တပ်မတော် ဗိုလ် တဦးကို တွေ့ဆုံလျက် ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်သတင်း ယူခဲ့ ကြောင်း၊ စောဘဦးကြီး အလောင်းထားရာ မော်လမြိုင်ဆေးရုံ ရင်ခွဲရုံတွင် ရဟန်းရှင်လူ ထောင်နှင့်ချီ၍ ကြိတ်ကြိတ်တိုး ကြည့်ရှု ကြကြောင်း များ ဖော်ပြထားလေသည်။

ခေါင်းဆောင်ငယ်တဦး

ထမင်းမစားသည့် အသေခံ သူရဲကောင်းတပ်သားများ။

စစ်သား မရှိဘဲ စစ် တိုက်၍ မရနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် စစ်သားသည် စစ်အတွက် အလွန် အရေးပါသော အရာပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် ကြောင့်ပင် စစ်တပ်ကို တည်ဆောက်ကြ ရသည်။ စစ်တပ်ကို တည်ဆောက်ရာတွင် စစ်သား တဦးချင်း ဖြစ်စေ၊ စစ်တပ် တတပ်လုံး ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဓါတ်အရ၊ နိုင်ငံရေးအရ၊ စည်းရုံးမှုအရ၊ လက်နက် တပ်ဆင်မှုအရ၊ အတတ်ပညာ ပိုင်းအရ၊ ကာယကြံ့ခိုင်မှု အရ အတောင့်တင်းဆုံး ဖြစ်အောင် တည်ဆောက်ကြရသည်။ လေ့ကျင့် ပျိုးထောင် ပေးကြရသည်။

စစ်တပ်ကို ထောက်ပံ့ ရသည့် လုပ်ငန်းသည်၊ စစ်တပ်တည်ဆောက်ရေး တွင် အလွန်အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဖြစ် သည်။ ရိက္ခာ၊ အဝတ်အစား၊ စစ်လက် နက်ပစ္စည်း၊ ဆေးဝါးများကို ကောင်းစွာ မထောက်ပံ့နိုင်ပါက တပ် တတပ်ကို ကောင်းကောင်း တည်ဆောက်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် စစ်ရေးလုပ်ငန်း တွင် ထောက်ပံ့ရေးအတွက် ငွေကြေးများ စွာကို သုံးစွဲကြရသည်။ အမေရိကန် ကဲ့သို့သော နိုင်ငံမျိုးတွင် ဤထောက်ပံ့ ရေးလုပ်ငန်းအတွက် နှစ်စဉ်ဒေါ်လာသန်း ပေါင်းများစွာကို သုံးစွဲ နေကြရသည်။

အထက်ပါ အခြေအနေတွင် အလွန်ထူးခြား ဆန်းကျယ်စွာပင် မည် သည့်အရာကိုမျှ ထောက်ပံ့စရာ မလိုဘဲ သစ္စာရှိစွာ စစ်တိုက်တတ်သည့် စစ်သား များကို စစ်ပါရဂူတို့ မွေးထုတ်ခဲ့ကြရာ တွင် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်သည် ကိုလည်း တွေ့ရှိကြရသည်။ ထိုစစ်သား များသည်၊ စားနပ်ရိက္ခာ ကိုသော်၎င်း၊ ဆေးဝါးကို သော်၎င်း၊ အဝတ် အစားကိုသော်၎င်း၊ လက်နက် ခဲယမ်း များကို သော်၎င်း၊ ထောက်ပံ့ ပေးရန် လုံးဝ မလိုအပ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် ရာသီမရွေးသစ္စာရှိစွာ တိုက်ပွဲ ဝင်နိုင်ကြ သည်။ အမိန့်ကို တသွေမတိမ်း လေးစား လိုက်နာကြသည့်၊ အသေခံ စစ်သားများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့နှင့် ပြောဆို ဆက်ဆံ အမိန့် ပေးရန်ပင် မလိုအပ်သော အာဇာနည် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်ကြလေ သည်။

အချို့သော ဉာဏ်ပညာ ကြီးမား သည့် တပ်မှူးများသည်၊ ဤစစ်သား လေးများကို များစွာမွေးမြူထားကြ၏။ အပြည့်အဝ အသုံးချလေ့ ရှိတတ်ကြ၏။ အချို့သော တပ်မှူးများမှာမူ၊ ဤသို့သော စစ်သားထူးများ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် တည်ရှိနေပြီး ထို စစ်သားများအား ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းကြောင်းကို သိပင် မသိကြချေ။ သတိပင် မထားကြ ချေ။ သူတို့သည် မျက်စိ ရှိနေကြသော် လည်း မျက်စိနှင့် လမ်းလျှောက်နေကြသူ များဟု ဆိုရန်ပင် မသင့်တော့သလောက် ဖြစ်နေသည်။

ကျနော်သည် ရှေးခေတ်စစ်ဆင် ရေးများတွင်၎င်း၊ ယခုခေတ် စစ်ဆင်ရေး များတွင်၎င်း၊ ထိုအာဂစစ်သား လေးများ ၏ စစ်စွမ်းရည်ကို ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူးခဲ့ သည်။ ၎င်းနောက် ကျနော်ကိုယ်တိုင်ပင် ထိုစစ်သားလေးများကို ပျိုးထောင်ခဲ့ တော့သည်။ ကျနော်သည် ထိုစစ်သား လေးများကို သောင်းနှင့်ချီ၍ မွေးထုတ်ခဲ့ ဘူးသည်။ စစ်မြေပြင်များတွင် တာဝန် အပ်နှင်းခဲ့ဘူး လေသည်။ အောင်မြင်မှု လည်း ရရှိခဲ့ဘူးလေသည်။ ဤမျှလောက် ဖေါ်ပြပြီးသည့် နောက်တွင် ထိုစစ်သား လေး များသည်ဘယ်အရာများနည်းဟု သိလိုလိမ့်မည်။ အခြားမဟုတ်ချေ။ ညှောင့်ကလေးများပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစစ်သား များသည်။ စားနပ်ရိက္ခာ ကိုသော်၎င်း။ ဆေးဝါးကို သော်၎င်း။ အဝတ် အစားကိုသော်၎င်း။ လက်နက် ခဲယမ်း များကို သော်၎င်း။ ထောက်ပံ့ပေးရန် လုံးဝ မလိုအပ်ချေ၊ ၎င်းတို့သည် ရာသီမရွေးသစ္စာရှိစွာ တိုက်ပွဲ ဝင်နိုင်ကြ သည်၊ အမိန့်ကို တသွေမတိမ်း လေးစား လိုက်နာကြသည့်၊ အသေခံ စစ်သားများ ဖြစ်သည်၊ ၎င်းတို့နှင့် ပြောဆို ဆက်ဆံ အမိန့်ပေးရန်ပင် မလိုအပ်သော အာဇာနည် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်ကြလေ သည်၊

ဝါးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော၊ ညှောင့်ကလေးများသည် ၎င်းတို့ကို ဘာမျှထောက်ပံ့ ကျွေးမွေးစရာမလိုချေ။ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ရာသီဥတု သုံး ပါး စလုံးတွင် ကောင်းစွာ ခံနိုင် ရည်ရှိကြ သည်။ ဖျားနာခြင်း မရှိချေ။ အကြောက်တရားကင်းမဲ့ကြ သည်။ ရေထဲတွင် ပင်လျှင် နှစ်နှင့်ချီ၍ ငုတ်လျှိုးနေနိုင်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် တာဝန်ချထားသည့် နေရာမှာပင် သက်ဆုံးတိုင် တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်။ အမိန့်ကို ဖီဆန်သည် ဟူ၍ မရှိချေ။ အလွန် ထူးခြားသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသ များနှင့် ပြည့်စုံကြသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့လို စစ်သားမျိုးကို လူတို့ ကောင်းစွာ အသိအမှတ်ပြုခြင်း မရှိ ကြချေ။ ၎င်းတို့၏ တန်ဘိုးကို မသိတတ်ကြချေ။ အထင် အမြင် သေးခဲ့ကြရသည်။

ညှောင့်များကို ရေထဲတွင် ထောင် နိုင်သည်။ တွင်း များတွင် ထောင်နိုင်သည်။ ခြံစည်းရိုး၊ တပ်စည်းရိုးများတွင် ထောင်နိုင် သည်။ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် ရန်သူယူ နိုင်သည့် ကမူ၊ ချိုင့် ၊ သစ်ပင်များတွင် ထောင်ထားပါက ထိုကမူ၊ ချိုင့်၊ သစ်ပင် များကို ရန်သူတို့ အသုံးမချနိုင်တော့ချေ။ တခါတရံ ရန်သူသွားလာသည့် လမ်းများတွင်ကျင်းတူး၍ ကျင်းများတွင် ထောင်ထားနိုင်သည်။ ရန်သူကို တပ်ပုန်းချတိုက်ခိုက်ရာတွင် ရန်သူ တက်ပိုင်းနိုင်သည့် နေရာများတွင် ညှောင့်များကို ထောင်ထားနိုင်သည်။ ထိုအခါရန်သူသည် မိမိကို လွယ်ကူစွာ တက်၍ မပိုင်းနိုင်တော့ချေ။

နေရာအများအပြားတွင်၊ ရိုးရိုးတပ်သားတို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြသော အရာများကို ညှောင့်များက စွမ်းဆောင်နိုင်ကြသည်။ ညှောင့်ဖြင့် ရန်သူကို အသေသတ်နိုင်သလို မတူသော အတိုင်း အတာများစွာ၌ ဒါဏ်ရာရအောင် စိတ်ဓါတ်ကျဆင်းအောင်၊ နှေးကွေး လေးလံအောင်၊ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲတွင် ညှောင့်သည် အရေးပါသောစစ်သားများ ဖြစ်သည်။ လက်နက်များဖြစ်သည်။ အသုံးချနိုင်သည့် စွမ်းရည်အပေါ် ၎င်းတို့၏ စွမ်းအားသည်လည်း ကြီးမားသည်။

ညှောင့်ကို မာသော ဝါး၊ ရင့်သော ဝါးနှင့် လုပ်ရသည်။ သုံးမြောင့်ချွန်ပြီး ချွန်ထက်နေသော အဖျားပိုင်းကို မီးဖြင့် အနည်းငယ် ကင်ပေးရန် လိုသည်။ ထို့နောက် မိမိစိတ်တိုင်းကျလုပ်နိုင်သည်။ ဝါးတချောင်းလျှင်၊ ညှောင့်ပေါင်း ရာပေါင်း များစွာ လုပ်နိုင်သည်။ ရဲဘော်တဦးလျှင် အခြောက်လှမ်းပြီးသား ညှောင့်ကလေးပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ကျောပိုးအိတ်တွင် ချည်နှောင် သယ်ယူနိုင်သည်။ ညှောင့်အချောင်း (၁၀၀)လျှင် တပိဿာခန့်သာလေးသည်။

ညှောင့်သည် ရန်သူကို ဒုက္ခပေးနိုင်သလို မိမိကိုယ်လည်း ဒုက္ခပေးနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ညှောင့်ကို လိုအပ်သလို အရှင်ထောင်ခြင်း အသေထောင်ခြင်းပြုနိုင်သည်။ အရှင်ထောင်ခြင်းသည်။ ခဏသာ ထောင်ပြီး အလုပ်ပြီးလျှင် ပြန်နုတ်၍ အခြားနေရာတွင် ထပ်ထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ညှောင့်ထောင်ရာတွင် စည်းစံနစ်ရှိရန်လိုသည်။

ညှောင့်သည် မိမိတပ်၏ တပ်ကူအဖြစ် တာဝန်ပေးနိုင်သလို သူ့ဖါသာ သီးသန့် ဂုဏ်သတ္တိနှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုလည်း ရှိသည်။ ယေဘူယျအားဖြင့် ညှောင့် ထောင်ရာတွင် ဖေါ်၍ထောင်ခြင်းထက် ပုန်း၍ထောင်ခြင်းက ပို၍ ထိကောင်းသည်။ ပို၍ ထိရောက်သည်။

စစ်ဦးစီးသူများ စစ်တိုက်သောသူများသည်၊ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တည်နေသော အချက်အလက်များကို စွမ်း အားအဖြစ် မြင်တတ်ရမည်။ အသုံးချတတ် ရပေမည်။ အထူးသဖြင့် ပြုပြင် အသုံးချ တတ်ရပေမည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် စစ်လက်နက် ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်ရာ တိုးတက်မှု မည်မျှပင်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အသုံးချမှု သဘာဝ အချက်အလက်များ အား ပြုပြင်အသုံးချမှုသည် ရှိမြဲ ရှိနေမည်။ လိုအပ်မြဲလိုအပ်နေမည်ဆိုသော အချက် ကို နှလုံးသွင်းရပေမည်။

ခေါင်းဆောင်ငယ်တဦး

၂၅၊ ၃၊ ၉၅။

❖ ❖ ❖

အချို့သော တပ်မှူးများမှာမူ ဤသို့သော စစ်သားထူးများ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် တည်ရှိနေပြီး

ထို စစ်သားများအား

ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းကြောင်းကို သိပင် မသိကြချေ။

စစ်ဦးစီးသူများ စစ်တိုက်သော သူများသည်၊ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တည်နေ သော အချက်အလက်များကို စွမ်းအားအဖြစ် မြင်တတ်ရမည်။

“မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်”

နိုင်ငံသစ် စာစောင် အမှတ်(၄)တွင် စာပြင်တာဝန်ယူထားသော(စာပြင်ဆရာ) ခရီးလွန်နေသောကြောင့် သတ်ပုံမှားယွင်းမှုနှင့် စာလုံး အပေါက်အကျ အချို့ ပါရှိသွားပါသည်။ သတ်မှတ်ထားသော ရက်ပိုင်းအတွင်း စာစောင်ကို အချိန်မှီ ထုတ်ဝေရ ခြင်းဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ ပါရှိသွားရသည်ကို နားလည် ခွင့်လွှတ်ကြပါရန်နှင့် အောက်ပါအတိုင်းပြင်ဆင် ဖတ်ရှုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

စဉ်	စာမျက်နှာ	ကော်လံ	အပိုဒ်	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁	၈	၁	၁	၂၅	တိုတ်ရိုက်	တိုက်ရိုက်
၂	၈	၂	၁	၇	မေတ္တ	မေတ္တာ
၃	၈	၂	၁	၁၇	ရာဇဝ်	ရာဇဝင်
၄	၁၀	၃	၃	၅	လယ်လမ်းကို	ဘယ်လမ်းကို
၅	၁၁	၁	၅	၁၃	သက်လျှာ	သက်လျာ
၆	၁၁	၁	၅	၁၃	ချစ်သဲလျှာ	ချစ်သည်းလျာ
၇	၁၃	၃	၁	၃၂	ဓမ္မဓရယ်	ဓမ္မန္တ ရာယ်
၈	၁၄	၂	၂	၁၅	ပိဋကပ်စာပေ	ပိဋကတ်စာပေ
၉	၁၄	၁/၃	၁	၂၆/၂၂	ပိဋကသုံးပုံ	ပိဋကတ်သုံးပုံ [ပိဋက+တ္တယ]
၁၀	၁၅	၁	၁	၃	ပိဋကပ်	ပိဋကတ်
၁၁	၁၅	၁	၁	၂၃	သွေဖိ	သွေဖည်
၁၂	၁၅	၁	၂	၁၃	ဒေသိုသွားပြီး	ဒေသသို့သွားပြီး
၁၃	၁၅	၃	၁	၁၀	ဆီလျှော်	ဆီလျော်
၁၄	၁၆	၃	၁	၃၄	ပြီးဆီး	ပြီးစီး
၁၅	၁၇	၁	၂	၁၃	ထိမ်းသိမ်း	ထိန်းသိမ်း
၁၆	၁၇	၂	၂	၅ /၆	ခါးဇောင်း	ခါးစောင်း
၁၇	၁၇	၂	၂	၁၈	စည်းပူး	ဆည်းပူး
၁၈	၁၈	၃	၂	၉	မွေးခြင်းဆုံးယောက်	မွေးခြင်းသုံးယောက်
၁၉	၁၉	၁	၁	၃၈	မြန်စာပေ	မြန်မာစာပေ
၂၀	၁၉	၁	၁	၄၁	ဆိုလျင်	ဆိုလျှင်
၂၁	၂၃	၃	၂	၁၁	သံယောစဉ်	သံယောဇဉ်
၂၂	၂၃	၃	၃	၉	(ပတ်) သက်၍မည်သို့မျှ	(ပတ်) သက်၍မှု မည်သို့မျှ
၂၃	၂၅	၂	၂	၁၃	မအားလပ်အောင်	မအားလပ်နိုင်အောင်
၂၄	၄၇	၂	၅	၃	ပဋိအက္ခများ	ပဋိပက္ခများ
၂၅	၄၈	၁	၅	၅	သတ်လျှို	သပ်လျှို
၂၆	၄၈	၁	၅	၁၂	သတ်လျှို	သပ်လျှို
၂၇	၄၈	၁	၅	၁၅	အဋိအက္ခဘောင်	ပဋိပက္ခဘောင်
၂၈	၄၈	၂	၂	၂၂	၁၉၈၆ ခုနှစ်	၁၉၆၈ ခုနှစ်
၂၉	၄၈	၃	၃	၂	ညီလာခံ တရပင်	ညီလာခံတရပ်
၃၀	၄၈	၃	၇	၅	(အစည်း) အဝေးနရပ်	(အစည်း) အဝေးတရပ်
၃၁	၂၄	၁	၁	၂	၁၉၉၁	၁၉၉၃

သမိုင်းကြောင်းဝတ္ထု

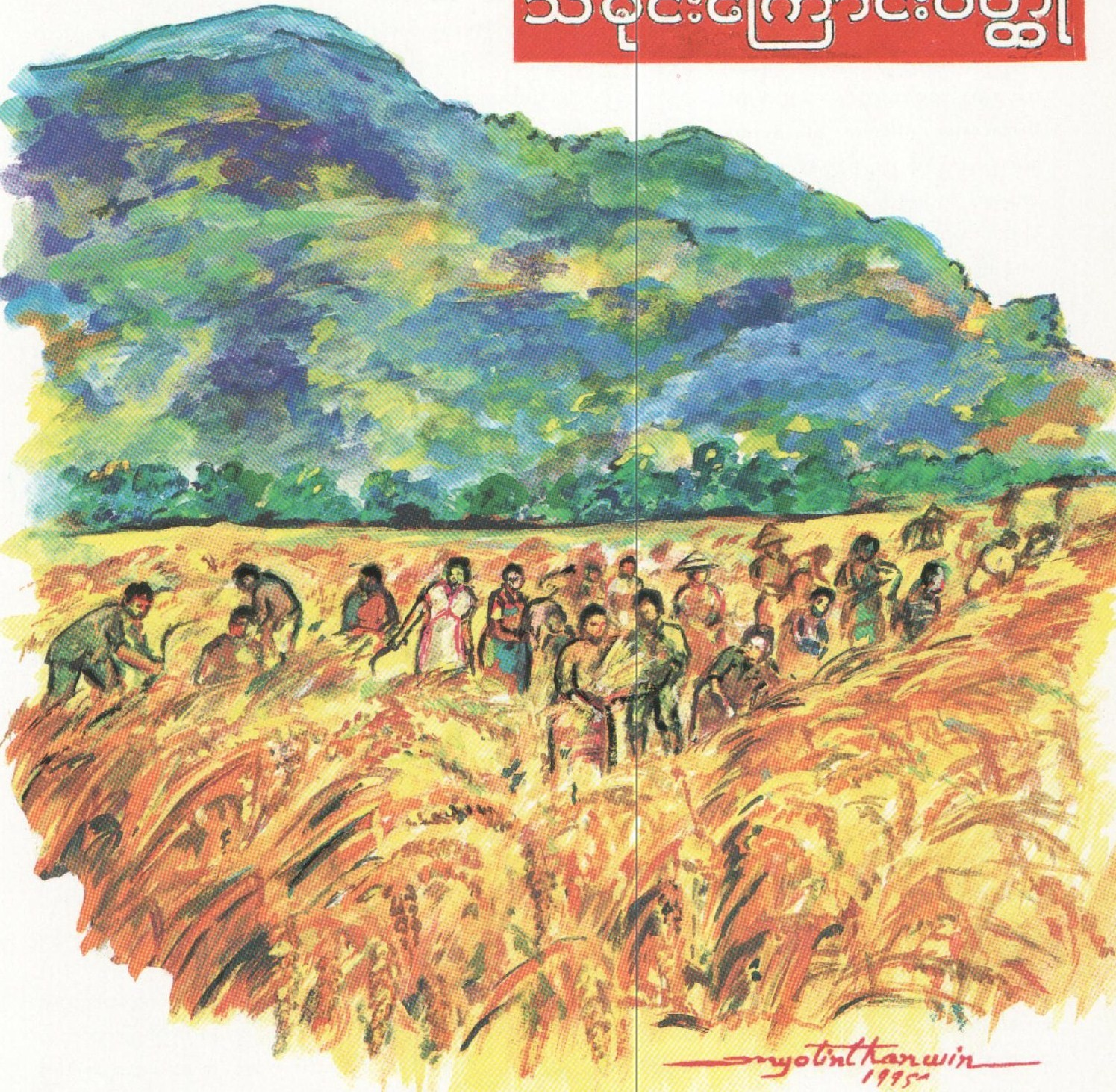

ယမ်းငွေ့ဝေတဲ့ဘားစည်မြေ

ရှုးကီးဒို

ယမ်းငွေ့ဝေတဲ့ဘားစည်မြေ (ရှုးကီးဒို)

(၁)

–၁၉၉၃ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ ဘားစည်များပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် ကရင်များ၏ ဘူမိနက်သံ၊ ကရင်ပြည်၏ တခုသော စစ်ဒေသတွင်– **(D A B)** **Democratic Alliance of Burma.** မြန်မာနိုင်ငံဒီမိုကရက်တစ်မဟာမိတ် အဖွဲ့ချုပ် တပ်မတော်၏ (ကီးဒို) စစ်ကြောင်းသည် ...

၁။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး၊

၂။ ဒီမိုကရေစီလူမှုအခွင့်အရေး အပြည့်အဝ ရရှိရေး၊

၃။ လူမျိုးစုံသွေးစည်းချစ်ကြည်ရေး၊

၄။ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ကို အာမခံသည့် ပြည်နယ်ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေး နှဲ့

၅။ ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ထောင်ရေး စသည့် (ဒို့အရေး ငါးပါး)ကို ဆုပ်ကိုင်လျှက် နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေး တာဝန်များ ဆောင်ရွက်လျှက် ရှိပါသည်။

ဖါပွန်ခရိုင် (ဘူးသို) မြို့နယ်၊ ကျောက်ညှပ်ဒေသ၏ ဗျူဟာမြောက် စိုးမိုးကုန်း၊ (လိုကျိုး) တောင်ထိပ်သည် နှင်းများဖြင့် အုပ်ဆိုင်းလျှက်။ အရုဏ် မကျင်းအလင်းမခမီ ခိုက်ခိုက်တုန် ချမ်းစေသည့် ဆောင်းရာသီ၏ အချမ်းဒဏ်ကို ကါကွယ်ရန်၊ မီးပုံနဘေးကွေးနေကြသည့် ရဲဘော်များကိုကြည့်ပြီး ...

"သြ ... ဒီခလေးတွေဟာ စာသင်ခန်းထဲမှာ စာသင်နေရမဲ့ အရွယ်ကောင်းတွေ၊ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရတနာတွေ၊ ခုတော့အနာဂါတ် နိုင်ငံ့ ခေါင်းဆောင်တွေဘဲ ခုတော့ အန္တရာယ်တွေ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခြင်း တွေ ပေါများတဲ့ တောကြီးဂနိုင်ထဲ ရောက်နေ ကြရတယ်။"

"သူတို့ရဲ့ မိဘတွေကတော့ လွမ်းဆွတ်သတိရနေကြမှာဘဲ။ စိုးရိမ် ပူပန်နေကြမှာဘဲ။ယိပေမဲ့သူတို့ရဲ့ ခံယူချက်တွေကတော့ 'သံမဏိ' လို မာကြောတယ်။"

☆ ဒို့တိုင်းပြည်မှာ၊ စစ် အာဏာရှင်စံနစ် လုံးဝ မရှိစေရဘူး။

☆ ဒို့တိုင်းပြည်မှာ ဒီမိုကရေစီ လူမှုစနစ် အပြည့်အဝ ထွန်းကားစေရမယ်။

☆ ဒို့တိုင်းပြည်မှာ၊ လူ့အသက်၊ ဥစ္စာ စည်းစိမ်၊ မြေယာ ပိုင်ဆိုင်မှု အာမခံချက် အပြည့်အဝ ရှိစေရမယ်၊

–ဒို့တိုင်းရင်းသား ညီအကိုတွေ လူမျိုးရေး၊ ဂိုဏ်းဂနစ္ဆဲတွေမရှိဘဲ လုံးဝ စည်းလုံးရမယ်ဆိုတဲ့၊ ဂုဏ်ယူလေးစားဘွယ် စိတ်ဓါတ်ကို ဂုဏ်ပြုမိတယ်။ တတိုင်းပြည်လုံး ဆင်းရဲမွဲပြာကျ ဘဝ လူလုံးမလှ ဖြစ်နေတာကို မကြည့်ရက်ဘူး။ ဒါကြောင့် လူ့သတ်လက်နက်ကို ဖက်ပြီး ကျစ်ကျစ်ဆုပ်ကိုင်ထားကြ တယ်။

တကယ်တော့ သူတို့ရဲ့ မွေးရာပါ စိတ်ဓါတ်ဟာ (ငြိမ်းချမ်း သာယာ ဝပြောရေး) စိတ်ဓါတ်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ လူသားအချင်းချင်း တယောက်နဲ့ တယောက် သတ်နေကြတဲ့လုပ်ငန်းကို လူ့စိတ်ရှိတဲ့ ဘယ်သူတွေကမှ မလိုလားပါဘူး။ ခါးသီးရွံရှာ မုန်းတီးကြတယ်။

ဒီနေ့ စစ်ဆင်ရေး ခရီးရှည် ချီတက်ရာမယ် ခရီးကပြင်း၊ တောင်တက် တောင်ဆင်းက များလို့ထင်၊ မောမောနဲ့ အိပ်နေလိုက်ကြတာ။ နောက်များမကြာခင် ရက်တွေမှာ စစ်ပွဲကြီးတွေ ဆင်နွှဲကြတော့မယ်။ တချို့ 'ကြယ်' ကြွေသလို ကြွေပြီး၊ တချို့ သွေးမြေကျတော့မယ်။ ဒါတွေဟာ အမျိုးနဲ့ နိုင်ငံတော်ကို ချစ်မြတ်နိုးသူတွေရဲ့ ထိုက်တန်သော ဆုလာဘ်များပင် မဟုတ်ပါလား။

ကျနော်သည် စစ်ကြောင်းကွပ်ကဲမှု အဖွဲ့ဝင် တပ်မှူးများနှင့် တပ်ချနေရာယူမှုကို လိုက်လံ စစ်ဆေးနေသည်။ ကျောင်းသားတပ်မတော် တပ်ရင်း (၂၀၆) ဒုတိယ တပ်ရင်းမှူး ရဲဘော် ဥာဏ်ထွန်း၊ ကရင်နီ တပ်မတော် (ကလလတ)မှ တပ်ခွဲမှူး ရဲဘော်မောင်၊ (အဲန်အဲလ်ဒီ)လွတ်မြောက်နယ်မြေတပ်ဖွဲ့မှ တာဝန်ခံ ရဲဘော် ထွန်းထွန်းဦး၊ ကရင် အမျိုးသားများ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ကေ အဲန် ဒီ အို) တပ်ရင်း (၁) ဌာနချုပ် တပ်ခွဲမှ ဒုတိယ တပ်ခွဲမှူး ရဲဘော် သေဘော၊ (ဒီ အေ ဘီ) ကီးဒိုစစ်ကြောင်း လုံခြုံရေး တပ်စုမှူး ရဲဘော် လှထွန်းဦး၊ ရဲဘော် မြင့်လှိုင်၊ ကရင် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော် အထူးပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့မှ တပ်စုမှူး ရဲဘော် ခွားဖိုး တို့လိုက်ပါလျှက်၊ ခံစစ်အတွက် ပထဝီ အနေအထားကို လိုက်လံစစ်ဆေးကြည့်ရှုနေသည်။

"ဒီမှာ ဗိုလ်ဥာဏ်၊ ဒီဘက်ခြမ်းမှာ ဒီ(လိုကျိုး)ကုန်းဟာ ဗျူဟာမြောက် စိုးမိုးကုန်းဖြစ်တယ်။ ကျနော်တို့အင်အားနှစ်ခွဲ ထားမယ်။ ညီလေး ဦးစီးတဲ့ ကျောင်းသား တပ်မတော်ကတစ်ခွဲ၊ ကိုညီ ဗိုလ်သေဘော ဦးစီးတဲ့ (ကေအဲန်ဒီအို)က တစ်စု၊ ကိုထွန်းထွန်းဦး ဦးစီးတဲ့ *(N.L.D)* က တစ်စိတ်၊ ကရင် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်၊ တပ်မဟာ (၂)က တပ်စုမှူး ရဲဘော်ကာချို ဦးစီးတဲ့ တပ်စု တစ်စု၊ ဒီနှစ်ခွဲနဲ့ တောင်ထိပ် ပတ်လည်ခံစစ် စီမံချက်အတွက် ... ခင်ဗျားက ပဌမတာဝန်ခံ၊ ဗိုလ်သေဘောက ဒုတိယ တာဝန်ခံအဖြစ် စီမံကွပ်ကဲ။ ဘယ့်နယ်လဲ ... ..."

"ရပါတယ်အဖွား။ ဟိုမှာမြင်နေရတဲ့ ဝါမေးကျိုး (ဗိုလ်ချုပ် မင်းမောင် ကျဆုံး တောင်ကုန်း) ဘူးသိုရို (အယ်မောဒဲ တောင်အထက်)တောင်ထိပ်တွေကနေပြီး (၇၅)မမ နောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်တွေ (၁၂၀)မမ စိန်ပြောင်းကြီးတွေနဲ့ ကျနော်တို့ကို ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ထားလို့ ရတယ်။ ဒီတော့ ကျနော်တို့ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းခပ်နက်နက်တူး ခေါင်းကတုတ် *(Overhead)* သစ်နဲ့ မြေသားထူထူ တင်ကြရမယ်။ ပေါက်တူး၊ ပေါက်ချွန်း၊ ဂေါ်ပြားနဲ့ လွှတွေစီစဉ်ပေးပါ။"

"ဒါတွေအားလုံး စီစဉ်ပေးမယ်။ တချို့က ရှိပြီးသား။ လုပ်ငန်း စလို့ရပြီ။ ခင်ဗျားတို့ ဒီကုန်းကို တာဝန် ယူနိုင်တယ်မဟုတ်လား"

"စိတ်ချ အဖွား၊ ကျနော်တို့ (၈၄) ရအောင်ယူပြမယ်။"

(၈၄)ရအောင်ယူပြမယ် ပြော

တော့ ဘေးနားရှိ ရဲဘော်များက ပြုံးလိုက်ကြသည်။

ကျနော်တို့တပ်မှာ (၈၄)ရာဇဝင်ရှိသည်။ စစ်မြေပြင်မှာ ရန်သူ့ထံမှ (၈၄) တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် ရရှိခဲ့သော ဆုငွေတစ်သိန်းရမည်ဖြစ်သည်။ ကျနော်တို့တပ် ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ် ရောက်တော့ အမှတ် (၄၉၁)တောင်ကုန်း၊ ကီးဒိုကုန်း၊ ရှီးရှိုကုန်း များကို ခံစစ် ကတုတ်ကျင်း တူးခြင်း၊ ဝါးခုတ်၊ သစ်ဖြတ်ခြင်း၊ ဥမင် လှိုဏ်ခေါင်း တူးခြင်း များဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်လို့ ကျနော့်ညီ မန်းဘော်ဒွင်ဖန် ထံ၌ နေထိုင်သော ဆယ်တန်းကျောင်းသူ သမီးနော်ဆိဆိဖန်တယောက် ကျနော့်ထံ အလည် ရောက်ရှိ လာသည်။ ပျိုမြစ် နုနယ်သော သမီးကိုတွေ့တော့ လူငယ်တို့ သဘာဝ ရဲဘော်များ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ (၄၉၁) တောင်ကုန်း ကျနော်တို့ တပ်စခန်း ဝန်းကျင်၌ ရွာဆိုလို့ (၃)ရက် ခရီးအကွာ အဝေးတွင်သာ ရှိသည်။ တဘက် နိုင်ငံရွာများနှင့်မှ တနာရီကျော်ကွာဝေးသည်။ လူ့သဘာဝအရ ဖိုသတ္တဝါသည် မသတ္တဝါ နှင့် ရင်းနှီး လိုကြပေမည်။

ဥမင်လှိုဏ်ခေါင်း တူးနေကြသော ရဲဘော်များက၊ ကျနော့်ကို မကြား တကြား ခေါ်နေသည်။ (အပါး)တဲ့။ ကျနော် ကြားလိုက်ပါပြီ။

"ဟေ့ ကောင်တွေ ဘာလဲ ... မင်းတို့ငါ့သမီးကို စိတ်ဝင်စားလား။ စိတ်ဝင်စားရင် (၈၄) ရအောင် ယူကွ။"

"မြတ်စွာဘုရား ! ဒီဘုတ်ပြင်း၊ ကော့သောင်း၊ မြိတ်၊ တနင်္သာရီက(၂၆၂/ ၂၂၄ / ၁၀၃ နဲ့ ၁၇) တပ်တွေမှာ (၈၄) မရှိဘူး အဖူး။ (၁၂၀)စိန်ပြောင်းကြီးတို့ (၇၅)မမနောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်တို့ဘဲ ရှိတယ်။ ဒါတွေ နဲ့ မရဘူးလား၊ မလျှော့ တော့ဘူး လား"ဟုဆေးမှုးဝင်းနေတူးမှ ပြောလိုက် ရာ ရဲဘော်များ ပွဲကျသွား တော့သည်။

ဩ... မိမိနဲ့ ဘဝတခုထဲက ရဲဘော်တွေဟာ အမျိုးနဲ့နိုင်ငံ ချစ်စိတ်တွေ တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် ပိုင်ဆိုင်ထားသူ တွေဘဲ။ နောက်ဆုံး ရတောင့် ရခဲလှတဲ့ လူ့အသက်များကိုတောင် စွန့်လွှတ်ရဲတဲ့ သူရဲကောင်းတွေ။ သူတို့ထက် ဘယ်သူက တန်ဘိုးပိုလို့ ကြီးတော့မှာလဲ။ သူတို့လေးတွေဟာ (နိုင်ငံတော်)နဲ့ ထပ်တူ ထပ်မျှ တန်ဘိုးကြီးလှပေတယ်။ စည်းကမ်းရှိတယ်။ ကိုယ်ကျိုးစွန့်တယ်။ နေ့ ညမရှောင်၊ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်းမရွေး၊ ရန်သူတွေအကြား တော၊ တောင်၊ ရွံ့ မြောင်၊ မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်တို့ကို မကြောက်မရွံ့ ဖြတ်ကျော်၊ ကူးခတ် တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ပြည်သူ့ကို အလုပ်အကျွေးပြုတယ်။ ဒါတွေဟာ သူတို့လေးတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အရည်အချင်း တွေဘဲ မဟုတ်ပါလား။

"ဒီမှာ ဟေ့ကောင်တွေ !... ငါ့သမီးကို တော်လှန်ရေးသမားကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးဘူး။ တော်လှန်ရေး သမားထဲမှာ အဓိက ဦးစားပေးသူကတော့၊ ငါတို့တပ်မတော်သားတွေဘဲ။ ငါ့သမီးကသာ မေတ္တာသက်ဝင်ရင်၊ လက်ပြတ်ပြတ်၊ ခြေပြတ်ပြတ်၊ မျက်စေ့ဘဲကန်းကန်း နိုင်ငံတော်အတွက် ပေးဆပ်ထားတာဖြစ်လို့ ငါသဘောတူတယ်။"

"ဒါဆို မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးတာပေါ့နော်"ဟု မြေသားတွေ သယ်ထုတ်နေတဲ့၊ ဒုတိယ တပ်စုမှူး ဝင်းဘိုမှ ပြောလိုက်ရာ၊

"ဟေ့ ! ဟေ့ ! တန်ရာ တန်ရာ ပြောကွ။ မင်းပုံမင်း ပြန်ကြည့်စမ်း"ဟု လက်နက်ကြီး တပ်စုမှူး (ထူးထူး)က ပြောလိုက်သဖြင့် နံနက်အလုပ်ချိန် အလုပ်ခွင်ဝင်နေကြသော ရဲဘော်များ ပွဲကျသွားတော့သည်။

အဓိက ဗျူဟာမြောက် စိုးမိုးတောင်ထိပ် (လိုကျိုး) ၏ ခံစစ်စီမံချက် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲမှု လုပ်ငန်း အ၀၀ ပြီးစီးသည်နှင့် ...

"ဒို့ဘယ်ဘက် တောင်ပံ အခြမ်းကို သွားကြည့်ကြမယ်။" (လိုကျိုးဖိုး) ကို မယူထားရင်၊ ရန်သူဟာ (လိုကျိုး) ကို ဖိတိုက်ထားပြီး (လိုကျိုးဖိုး)ကနေ ပတ်တက်လာနိုင်တယ်။ ဒီကို ရန်သူရောက် တာနဲ့ တို့တတွေ စစ်ကြောင်းရုံးနဲ့ အဆက်ပြတ်သွားနိုင်တယ်။"

"ဒီတော့ ဒီကုန်းမှာ၊ ဒို့ 'ဒီအေဘီ' ကီးဒို စစ်ကြောင်းရုံး က တပ်စုမှူး ရဲဘော် လှထွန်းဦး၊ ရဲဘော် မြင့်လှိုင်နဲ့ အထူး ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့က တပ်စုမှူး ရဲဘော် ခွားဖိုးတို့ တာဝန်ယူကြ။ ဘယ့်နှယ်လဲ၊ရမလား။"

"ရတယ်၊ စိတ်ချ" ဟု ရဲဘော် လှထွန်းဦးနှင့် ရဲဘော် မြင့်လှိုင် တို့မှ ကတိပေးကြပြီး၊ ရဲဘော် ခွားဖိုးကတော့ "ရတယ်အဖူး (၈၄) ရအောင်ယူပြမယ်" လို့ ဗိုလ်ဉာဏ်လိုမပြောပေမဲ့၊ စိတ်ထဲမှာတော့ (၈၄)ကို အရယူပြမယ်ဟု တွေးကြံနေမည် ဖြစ်သည်။ သူကလည်း (၈၄)ကို တိမ်းညွှတ်စိတ်ဝင်စားနေတယ် မဟုတ်လား။

"ဒီကုန်းမှာ ရဲဘော် လှထွန်းဦး က ပထမတာဝန်ခံ၊ ရဲဘော် ခွားဖိုးက ဒုတိယ တာဝန်ခံ၊ ပြင်ဆင်မှုအတွက် ဘာတွေ လိုလဲ။"

"ခလောလောဆယ်တော့ ပလပ်စတစ်ရေပုံးသုံးပုံး၊ သေနတ်ဆီနဲ့ ဆေးသေး(စက္ကူနဲ့ လိပ်သောက် နိုင်သောဆေး) လိုတယ်။"

"စစ်ကြောင်းရုံးမှာ သွားယူ။"

ဘယ်တောင်ပံ ခံစစ်စီမံချက် အုပ်ချုပ်မှုလုပ်ငန်းအ၀၀ ပြီးစီးသည်နှင့် စစ်ကြောင်းကွပ်ကဲမှု အဖွဲ့ဝင် တပ်မှူးများ (လိုကျိုး) တွင် နံနက်စာစားရန် ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။

"ဒီနေ့ ဘာရလဲ ဗိုလ်ဉာဏ်"

"ငြုပ်ထောင်းဘဲ အဖူး"

"ဗိုလ်သေဘောကကော ဘာရှိလဲ"

"ကျနော့်ခလေးတွေ ရှဉ့်ငပေါ ရလို့ ကင်ထားတယ်။"

"သိပ်ကောင်းပေါ့၊ကိုထွန်းထွန်း ဦး ကော"

"ဦးကြီးညို ရွှေဖရုံသီး ချက်ပေးထားတယ်။"

"ဦးကြီးညိုကတော့ သူ့ခလေးတွေနဲ့ဥမကွဲ သိုက်မပျက်ဘဲဗျို့ ကောင်းတယ်ဗျာ၊ လေးစားပါတယ်။"

"ဒါနဲ့ အဖူးကောဘာရလဲ" ဟု ဗိုလ်အေးမောင် ကမေးရာ ..."ကျနော်တို့

ကရင်အမျိုးသားအစားအစာ "တာလပေါ" ဘဲပေါ့။ ခင်ဗျားကော ဗိုလ်အေးမောင်"

"ကျနော်တို့ ကရင်နီပြည်က ပို့လိုက်တဲ့ ပဲပုတ်"

"ဟာ၊ ဟန်ကျလိုက်တာ။"ဒီနေ့ ထမင်းဝိုင်းကတော့ ...ပဲပုတ်၊ တာလပေါ၊ ငြုပ်ထောင်း၊ ရွှေဖရုံဟင်းနဲ့ ရှဥ့်ငပေါ ကင်။ရှေ့တန်း ပျော်ရဲဘော်များ၏ တော်လှန်တဲ့ ထမင်းဝိုင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

"အဖူး ထမင်းစား ကောင်းရဲ့လား ထမင်းမြိန်ဆေးမရှိ တော့ဘူးလား" အန်အယ်လ်ဒီ မှ ရဲဘော် ဆယ်ပြား၊ ရဲဘော် သက်စိုးလွင်တို့က ပြုံးစိပြုံးစိနှင့်။

"အောက်ဖက် တောင်ယာပိုင်ရှင် အဖိုးကြီးပေးထားတဲ့ ကောက်ညှင်းချက်အရက်တော့ ရှိတယ်။ ပတ္တမြားသွေးဆေး ရောထားတယ်။ ယူမလား !"

"အားပါး၊ သိပ်ယူပေါ့"ဟုဆိုပြီး ရဲဘော်ဆယ်ပြားက ကျနော့် စစ်ရေဘူးကို သွားယူသည်။

"ဟေ့ဟေ့ ညစာတော့ ထားဦးနော"ဟုပြောလိုက်ရာ ရဲဘော်နှစ်ဦး ပြုံးစိပြုံးစိ တစ်မော့ နှစ်မော့ မော့ပြီး၊ ၎င်းတို့ ခြေကုတ်ယူရာ နေရာသို့ပြန်သွားကြ တော့သည်။

ဒို့စစ်ကြောင်းမှာ လူမျိုးရေးအစွဲတွေ၊ အမြင်ကျဉ်းတာတွေ၊ မုန်းတီးမှုတွေ ဘယ်မှာလဲ။ တခုမှ မရှိပါလား။ ညီအကိုလို၊ မိဘလို၊ သားသမီးလို သဘော ထားဆက်ဆံကြသည်။ ကရင် ကရင်နီ၊ ပအိုဝ်း၊ လားဟူ၊ ပဒေါင်၊ ဗမာ စတာတွေ တခုမှမရှိဘူး။ မိမိကိုယ်ကို လူသားတွေ၊ (စစ်အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့အဖိနှိပ်ခံ သားကောင်တွေ၊ တပ်မတော်သားတွေ)အဖြစ် ခံယူထားကြသည်။ သူ့မှာရှိတာ ကိုယ့်ကျွေး၊ ကိုယ့်မှာရှိတာ သူယူ၊ စစ်မြေပြင်မှာ အတူတကွအောင်ပွဲခံ၊ ကျဆုံး၊ ဒါဏ်ရာရကြတဲ့၊ ဘဝတခုတည်းက လူသားတွေဘဲ မဟုတ်ပါလား။ ချစ်လိုက်ကြတာ။ ညီညွတ် လိုက်ကြတာ။သွေးစည်းလိုက်ကြတာ။ ဒီစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဘယ်လိုရန်သူမျိုးက ဖြိုဖျက်နိုင်မှာလဲ။ ဒို့ပြည်ထောင်စု တဝှမ်းလုံး ဒီလို ညီညွတ်နေရင် ဘယ်လောက် ကောင်း လိုက်မလဲနော်။

ကရင်နီ တပ်မတော် (ကလလတ) ဗိုလ်အေးမောင် ဦးစီး တစ်ခွဲကို (လိုကျိုး)ရဲ့ ဘယ်ဘက်ခြမ်း (သွာခိုလူ) မှာ နေရာချသည်။ (လိုကျိုး)ကို ရန်သူ့ စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်းက တိုက်ခိုက်နေစဉ် အခြားစစ်ကြောင်းက ဒီ(သွာခိုလူ) ကနေ လာပိတ်နိုင်သည်။ ဒီတော့"ခင်ဗျားတို့ တပ်ခွဲ ဒီမှာနေရာယူ၊ ဘယ့်နှယ်လဲ။"

"စိန်လိုက်လေ လာရဲရင် လာပါစေ" တဲ့။

"လှုပ်ရှားတစ်စုတော့ မိုင်းဗုံးအဖွဲ့နဲ့အတူ အသင့် ရုံထားတယ်။ လိုရင်လိုသလို ကျနော်တို့ ဆွဲသုံးမယ်။ စစ်ကြောင်း ရုံးကိုတော့ (ကပေါလူ) မှာ ထားမယ်။ ဒီမှာရေရှိတယ်။ တိုက်ပွဲမဖြစ်ခင်တော့ ဒို့အဖွဲ့လိုက် ထမင်းချက်။ ဖြစ်ပြီဆိုရင်စစ်ကြောင်းရုံးက ထမင်းချက်ပို့မယ်။ ရေ၊ အရံကျည်၊ ဆေးမှူးတွေ အဆင်သင့်ဘဲ။"

ပဋ္ဌမအဆင့် ကျောက်ညှပ်ဒေသ (ခံစစ်စီမံချက်) ရေးဆွဲ လုပ်ဆောင်ပြီးဖြစ်သည်။

(၂)

"ကီးဒိုမှ မိုရှေး၊ အသံကောင်းလား"

"မိုရှေးမှကီးဒို၊ အသံငါး"

"မိုရှေး၊ သုံးငါး လုပ်ထား"

ကီးဒိုမှ၊ မသဲ၊ လုကာ၊ ပေါလု၊ ရှီးရှို၊ ကော်ပယ်၊ နဂါး၊ ရွှေတောင် စသဖြင့် လက်အောက်ခံစစ်ကြောင်းစက်များသို့ ...

"နံနက်(၁၀)နာရီ တပ်ဖွဲ့တာဝန်ခံ များ စစ်ကြောင်းရုံးသို့ လာရောက်သတင်းပို့၊ ရထားလား၊ ဒါဘဲ !"ဟု ညွှန်ကြား လိုက်ရာ၊ စက်အားလုံးမှ ...

"ရထား၊ (၉၆)၊ (၅၆) ပါ " အသီးသီး သတင်းပို့ပြီး စက်ပိတ်လိုက်ကြသည်။

နံနက်(၁၀) နာရီ စစ်ကြောင်းရုံးသို့ တပ်ဖွဲ့တာဝန်ခံများ စုစည်း ရောက်ရှိလာသည်။ စစ်ကြောင်းတာဝန်ခံရဲဘော် ဖူးကီးဒိုမှ ...

"လေးစားရတဲ့ ရဲဘော်ညီအကိုတော်များခင်ဗျား ! စစ်ကြောင်းရဲ့ သဘောထား ခံယူချက်တွေ ကိုကျနော်ဆွေးနွေး တင်ပြပါ့မယ်။ သဘောထား ခံယူချက်တွေကတော့ ...

(၁) အနာဂါတ်ပြည်ထောင်စု တပ်မတော်ကြီး တည်ဆောက်ဘို့။

(၂) လူလူချင်းသွေးစုတ်မှု၊ လူမျိုးချင်း ကျွန်ပြုမှုကင်းပြီး၊ တန်းတူရေးနဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိတဲ့ ပြည်နယ် ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စုသစ် တည်ဆောက်ဘို့။

(၃) ဒီဖွားမြင်လာမဲ့ ပြည်နယ်ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စုသစ်မှာ ...

(က) ဒီမိုကရေစီ လူမှုအခွင့်အရေး အပြည့်အဝရှိတယ်။

(ခ) လူတန်းစားတွေနဲ့ လူမျိုးတွေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို လေးစားတယ်။

(ဂ) ဘာသာတရားတွေရဲ့လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ တန်းတူမှုကို လေးစားတယ်။

(ဃ) စီးပွါးရေးလွတ်လပ်ခွင့်နှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုကို အာမခံတယ်။

(င) ခလေး၊ လူငယ်တွေ၊ အမျိုးသမီး တွေရဲ့လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ တန်းတူမှုကို အာမခံတယ်။

(၄) လူမျိုးစုံ သွေးစည်းချစ်ကြည်ရေးနဲ့ ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်ဘို့။

(၅) ဒို့စစ်ကြောင်းကို ပြည်ထောင်စု (အငယ်စားလေး) တခုအဖြစ် သဘောထား တည်ဆောက်ဘို့။

တဆက်ထဲ ဒီစစ်ကြောင်းမှာ ...

(က) ကရင်အမျိုးသား လွတ်မြောက် ရေးတပ်မတော်၊ ဒီတပ်မတော်ထဲမှာဘဲ–

(၁) တပ်မဟာ(၂)၊

(၂) တပ်ရင်း(၂၀)၊

(၃) ကေအန်ဒီအို တပ်ရင်း(၁)၊

(၄) ဗဟိုစစ်ဦးစီးချုပ် ကွပ်ကဲမှုအောက် (ဒီအေဘီ)ပူးတွဲတပ်၊

(၅) အထူးပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့၊

(ခ)ကရင်နီတပ်မတော်(ကလလတ)

ဖုးကီးဒို

(ဂ) ကျောင်းသားတပ်မတော်၊ ဒီတပ်မတော်ထဲမှာလဲ–

(၁) တပ်ရင်း (၂၀၅)၊

(၂) တပ်ရင်း (၂၀၉)နဲ့၊

(၃) တပ်ရင်း (၂၁၆)၊

(ဃ) အဲန်အဲလ်ဒီ တပ်ဖွဲ့တွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တပ်ပေါင်းစုဖြစ်တယ်။ စစ်ကြောင်း တစ်ခုလုံး အတိုင်းအတာနဲ့ ကြည့်ရင် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရန် မလွယ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အထက်ပါ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆတွေနဲ့ စုစည်းမှုကို ရယူမယ်။ ဘုံရည်မှန်းချက်ရှိတယ်။ တပ်တွင်း ဒီမိုကရေစီ သုံးရပ်ကို တိကျစွာလိုက်နာလုပ်ဆောင်မယ်။

ဒါ့ပြင် လူမျိုးစုံ ပါဝင်တယ်။ မြန်မာပြည် လူ့ဖြစ်စဉ်သမိုင်းကို ကြည့် ရင်၊ လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်းတွေနဲ့၊ ညီအကိုချင်း သတ်ဖြတ်ကြတဲ့ ခါးသီးတဲ့ သမိုင်းစာတွေ ရှိခဲ့တယ်။ လူမျိုးရေးမုန်းတီးမှုတွေ၊ ကျဉ်းမြောင်းတာတွေ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ...

✡ မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒနဲ့ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ အမျိုးသားရေးဝါဒ တွေကို တို့စစ်ကြောင်းမှာ အဝင် မခံနိုင်ဘူး။ (အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဖြိုခွဲတဲ့ ဒီဇော်း နှစ်ဇော်း အန္တရာယ် နှစ်သွယ်) ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရမယ်။

ဒီနောက်၊တပ်ရိက္ခာသုံးစွဲမှု။

✡ တပ်မတော် အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုရဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို တည်ဆောက်ရာမှာ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ အခွင့်အရေး၊ အစားအသောက်၊ အကျိုးခံစားခွင့်တွေ တူညီမှုရှိဘို့လိုတယ်။ ဒါတွေမရှိရင် (ယာယီဘဲရနိုင်မယ်။)တနေ့ပဋိပက္ခဟာ ရေချိန်တက်လာနိုင်တယ်။ ဒီတော့ အဖွဲ့လိုက်ပို့လာတဲ့တပ်ရိက္ခာကို စစ်ကြောင်းရုံးမှာ စာ ရင်းဖွင့်၊ အချိုးကျ ခွဲဝေစားသုံး၊ ပို့လာတဲ့ ပစ္စည်းဟာ စစ်ကြောင်းတခုလုံး အတွက်လုံလောက်မှုမရှိရင်လူနာ ရဲဘော်ကို ဦးစားပေး။ သူတို့အတွက် ထား။ ဒါဘဲ ! ။"

နောက်တခုက၊ ဘာသာရေး ကိစ္စဘဲ။ ဒို့စစ်ကြောင်းမှာ ...

(၁) ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ (၂) ခရစ်ယာန်၊ (၃) အစ္စလာမ်၊ (၄) နတ်ရိုးရာ ကိုးကွယ်သူနှင့် (၅) ဘာတခုမှ မကိုးကွယ် မယုံကြည်သူရယ်လို့ ရှိကြတယ်။ ဒီလို အခြေအနေရှိရာမှာ (ဘာသာရေးကို စော်ကားတဲ့၊ ထိခိုက်စေတဲ့၊ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ အကျင့်အကြံတွေကို လုံးဝ ရှောင်ကျဉ်ရမယ်။ ဒါဟာ အဆင့်အမြင့်ဆုံး လိုက်နာရမဲ့ စည်းကမ်းချက်ဘဲ !။

(ဘာသာတိုင်း တန်းတူတယ်။ ဘာသာတိုင်း လွတ်လပ်တယ်။ မိမိကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ဘာသာကို လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်၊ ယုံကြည်၊ လုပ်ဆောင်ခွင့် ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်ပြီး နိုင်ငံရေး အမြတ်မထုတ်နဲ့။)

စစ်ကြောင်းတပ်မှူး စည်းဝေးပွဲမှာ ဘာသာရေးခေါင်းစဉ်ကို ဆွေးနွေးတင်ပြနေစဉ်တွင် မိမိ၏အတွေးသည် (ထွီဖါးဝီးကျိုး) တိုက်ပွဲကာလသို့ ရောက်ရှိ သွားတော့သည်။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ရန်သူ(နဝတ)၏ နဂါးမင်းစစ်ဆင်ရေး။

❖ စစ်မြေပြင် ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့မှူး ဦးမောင်လှ၊ တပ်မ(၆၆)မှူး ဦးကျော်၏ တပ်ရင်း(၁၀) ရင်းသည် ခေတ်မှီ လက်နက်မျိုးစုံ၊ လေတပ်၊ အမြောက်တပ်များဖြင့် ကရင်ပြည်တွင်းသို့ ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက် (နယ်ချဲ့)လာသည်။

ပစ်လိုက်ကြသည့် အမြောက်ကြီးများ၊ စိန်ပြောင်းများ၊ ဒုံးပျံများ။ အောက်ချင်းတို့ ပျော်စံရာဘားစည်မြေ ကရင်ပြည်ကတော့ ယမ်းငွေ့တွေနဲ့ ဝေနေလေပြီ။

○ (၅၁၊ ၆၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၁၂၀ မမ) စိန်ပြောင်းတွေ၊

○ (၅၇၊ ၇၅၊ မမ)နောက်ပွင့် ရိုင်ဖယ်တွေ၊

○ (၈၄၊ ၁၀၃၊ ၁၃၀) ဒုံးတွေမှ ထွက်ပေါ်လာသော (TNT, RDX cyclonite)၊ Comp. B. (RDX TNT နဲ့ Wax)စတဲ့ ယမ်းဘီလူးထိပ်ဖူးတွေကြောင့် အဘကရင်ပြည်ရဲ့ သာယာလှပမှုကို အကျည်းတန် ရုပ်ဆိုးစေတယ်။ အဘကရင်ပြည်ဟာ လူ့သွေးတွေ၊ မျက်ရည်တွေ၊ မီးလောင်ပြင် တွေဖြစ်ကုန်တယ်။ (ရက်စက်ပါပေ့ နဝတ ရယ်။)

မိမိတို့ ဒီအေဘီ ကီးဒိုစစ်ကြောင်းသည်၊ (မယ်လဲထာ) မှ (ဝါးကွဲကွင်းကလေး) အထိ နေရာယူ တပ်ဖြန့်ထားသည်။ တပ်ရင်း (၂၀) ဒုတိယ တပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကျော်ဟဲနှင့်၎င်း၊ တပ်ရင်း (၂၀) ဌာနချုပ် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး အယ်ဒိုထူးနှင့်၎င်း၊ ကွန်မန်ဒို တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး ခေးဖိုးနှင့်၎င်း၊ အထူးပြောက်ကျား တပ်မှူး ဗိုလ်ကြီး စောဘီးနှင့်၎င်း၊ စစ်ကြောင်းရှိ ရဲဘော်များ၏ စစ်ရေး စီမံချက်များကို သွားရောက် ကွပ်ကဲမှု ပြုလျက်ရှိ သည်။

ထိုသို့သွားရောက် ကွပ်ကဲလျက်ရှိစဉ် တခုသော ကျောင်းသားတပ်မတော် တပ်ဖွဲ့သို့အရောက် အသားညိုညို ရဲဘော်များ မျက်နှာညှိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရဲဘော်တစ်ယောက်အား၊

"ဟေ့ချာတိတ် ဘယ်လိုလဲ နေမကောင်းဘူးလား"ဟု မေးလည်းမေး၊ ၎င်း၏ နဖူးကိုလည်း မိမိလက်ခုံဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ကျန်းမာလျက်ရှိနေသည်။ ကျန်းမာပါလျက် ဘာကြောင့်များ မျက်နှာမသာမယာ ညှိုးနေကြရပါလိမ့်။

❖ ပင်ပန်းလို့လား။ မဟုတ်နိုင်။ ဒီနေ့မှ စစ်ကြောင်းစထွက်သည်။

❖ ရန်သူကို ကြောက်လို့လား။ ဒီလောက်တောင် လက်နက်ကြီးတွေ ပုံအောပစ်ခတ်နေတဲ့ တိုက်ပွဲတွေ အပွဲပွဲ ဆင်နွှဲ ခဲ့ကြပြီးမှ ...။ ဒါလည်းမဖြစ်နိုင်။

❖ အစားအသောက်ပဲ အဆင်မပြေလို့လား။ မဖြစ်နိုင်။ တော်လှန်ရေးခံယူချက် ပြည့်ဝနေတဲ့ ရဲဘော်တွေဘဲ။

"ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်လဲ ?" အပြန် ပြန် အလှန်လှန် ဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီးမှ ...

သြ ... ဟုတ်ပြီ၊အစ္စလာမ် သာသ နာဝင်များ၏ (အစ်) ဥပုဒ်လမြတ် နီးကပ် နေ ပါပြီကော။

"ဟေ့ဒီမှာ၊ မင်းတို့ (အစ်) နေ့ ဘယ်တော့လဲကွ" ဟုမေးလိုက်ရာ ...

"တပတ်ဘဲလိုတော့တယ်အဖူး" ဟု (၆၀) မမ စိန်ပြောင်းတာဝန်ခံ ရဲဘော်ညိုမင်းထွန်းမှ သတင်းပို့သည်။

"မွှတ်ဆလင်ရဲဘော်ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ"

"ကိုးယောက်ရှိတယ်။"

(ကိုးယောက်ကြီးများတောင်။ ဒီကာလမှာ တပ်စိတ်တစ်စိတ်၊ ဘယ်က ထုတ်နုတ်ရပါလိမ့်။ ရန်သူဟာ မယ်လဲထာက ထို့ဖါးဝီး(. ၄၀၄၄)၊ မယ်ညောခီးက ဟပ်ကြီးအထိ တပ်ဖြန့် နေရာယူထားသည်။

မာနယ်ပလော စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်ရှိ မိမိ၏ညီ (စစ်ဆင်ရေးမှူး) ဗိုလ်မှူးကြီး လောဝါဒီထံမှ နောက်ထပ် လူအင်အားထပ်မံ မရနိုင်ကြောင်း သိထားပြီးဖြစ်သည်။

"ကဲကိုတင်စိုး၊ ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ဒီရဲဘော်တွေ ထုတ်နုတ်ပြီး ဥပုဒ်စောင့်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။"

"ဥပုဒ်စောင့်ခွင့် ပေးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီအဖူး၊ ရက်ပေါင်း(၄၀) ကြီးများတောင်ဆိုတော့ "

"ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ၊ ကျနော်တို့မှာ ဘာသာရေးတန်းတူမှုနဲ့ လွတ်လပ်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ဒါကိုတိကျစွာ လိုက်နာလုပ်ဆောင် ရမယ်ဗျ။"

ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ တန်းတူမှု တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် ရရှိသွားသော အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် ရဲဘော်များ မည်သို့ ခံစားကြမည်နည်း။

မိမိ၏နားထဲမှာတော့ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ၏ (အာဇံပေးသံ နမ(စ်) ဖတ်သံများ၊ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၌ ထွက်ပေါ်လို့နေသည်။ ကမ္ဘာ့လူသားများသို့ ဘေးကင်းစေကြောင်း၊ ငြိမ်းချမ်းစေကြောင်း ဆုတောင်း ပတ္ထနာပြုကြပေမည်။

မာနယ်ပလော ဘားစည်မြေမှာတော့ နဝတ ၏ ယမ်းငွေ့များဖြင့် ဝေလျှက်။ ထုတ်နုတ်လိုက်ရသော မွှတ်ဆလင်ရဲဘော် (၉) ယောက်နေရာ၌ အထူးပြောက်ကျား တပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်ထီးမူးအား တပ်စိတ်တစ်စိတ် ထုတ်နုတ် ရန်နှင့် ငှင်းနေရာ၌ မိုင်းဖုံး အလုံး(၃၀) မြုပ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

တပေါင်းလပြည့် ရက်မြွတ်သည် နီးသထက်နီးကပ်လာပါပြီ။ ထို့ဖါးဝီးစစ်မြေ တလွှားမှာဖြင့် သေနတ်သံ၊ ဖုံးသံ၊ ဒုံးသံ၊ စိန်ပြောင်းသံတွေ ဖုံးလွှမ်းကာ ယမ်းငွေ့တွေ ဝေလျှက်။ မယ်လဲ့ထာမှာတော့ မီးလောင်ပြင် တစပြင်လို ဖြစ်နေသည်။

မြစ်မင်းသံလွင်ကမူ အိန္ဒြေကြီးစွာဖြင့် ငြိမ့်ငြိမ့်ပြောင်းပြောင်း စီးဆင်းမြဲ စီးဆင်းလျှက်။ သို့သော် မြစ်မင်းသံလွင် ငိုနေပါပြီ။

★ ကျည်သင့်လို့ နှစ်ဘက် တပ်မတော်က သွေးတွေ၊

★ ကျဆုံးသူ ဇနီး၊ သားသမီး၊ မိဘ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများရဲ့ မျက်ရည်တွေ၊

★ န ဝ တ စစ်ကြောင်းမှာ၊ ဘလက်ကာယ ပြုကျင့်ခံရလို့ ငို နေတဲ့ ဝန်ထမ်း သမီးပျိုတွေရဲ့ မျက်ရည်တွေ၊ အဆိုပါ မျက်ရည်နဲ့ သွေးတွေကြောင့် မြန်မာ့ ကျက်သရေဆောင် မြစ်မင်း သံလွင်ဟာ အကျည်းတန် အရုပ်ဆိုးလို့ သွားပါပြီ။

ထို့ဖါးဝီး စစ်မြေပြင်တွင်၊

(၁) ကရင်အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်၊

(၂) ကရင်နီလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (ကလလတ)၊

(၃) မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး(ကျောင်းသား တပ်မတော်)၊

(၄) မွန်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်၊

(၅) ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေး တပ်ဦး (တပ်ဖွဲ့)၊

(၆) ပြည်သူ့ ပြည်ချစ်ပါတီ (တပ်ဖွဲ့)၊

(၇) အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ် (လွတ်မြောက်နယ်မြေ) တပ်ဖွဲ့များအပြင်၊ မာနယ်ပလောရှိ၊ ပါတီအဖွဲ့စည်း အသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်ရဲဘော်များ(ဒီအေဘီ)၊ [အဲန်ဒီအက်(ဖ်)]၊ (အဲန်အယ်လ်ဒီအဲလ်အေ)၊ (အဲန်စီယူဘီ)၊ လူ့အောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ၊ ရဟန်းပျို၊ ကေဝိုင်အို၊ ကေဒဗလျူအို၊ အထက်တန်းကျောင်းများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ လူထုများ၊ အိုး ... မကုန်မခမ်းနိုင်တဲ့ အင်အားစုကြီးကို ဘယ်ရန်သူက ဖြိုဖျက်လို့ ရနိုင်မှာလိမ့်။

တပေါင်း လမြွတ် လပြည့်ရန်၊ ရက်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်လူမျိုးစုံ ရဲဘော်များ ကျောင်းကန် ဘုရားသို့ သွားရောက်၍ သီလခံယူ ဆောက်တည်လိုကြ၏။ သို့သော် စစ်မြေကို ခွာလို့မရ။

တခုတော့ရှိသည်။ စစ်ရေး တာဝန် မပျက်ကွက်ဘဲ သီလယူဘို့ နည်းလမ်းရှာတော့ စစ်ကြောင်း၏ တပ်ရေးနှင့် တပ်ထောက် တာဝန်ခံများ ဖြစ်သော၊ ကျောင်းသား တပ်မတော်မှ ရဲဘော် ဉာဏ်ထွန်းနှင့် ရဲဘော်ကျော်ဆွေတို့ အား ...

"ဒီလိုလုပ်ရင် မကောင်းဘူးလားဗျ။ ခင်ဗျားတို့ ကျောင်းသား တပ်မတော်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ဒီပင့်လာဗျာ၊ ကျနော့်(.၅) စက်ကြီးကတုတ်မှာ သီလပေး၊ ဆရာတော်လာပြီး သီလပေးဘို့ သဘောတူရင် ကျနော် ကန်တော့ပွဲနဲ့ နေ့ဆွမ်း ကပ်လှုမယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ။"

အဆိုပါ တပ်မှူးများမှ သဘောတူ တာဝန်ယူသဖြင့် မိမိ၏ကြင်သူ့သက်လျာ၊ ပါရမီဖြည့်ဖက်၊ ချစ်ဇနီးထံမှ (ရှိစုမဲ့စု အသပြာထံမှ)ပင် ကန်တော့ပွဲနှင့် နေ့ဆွမ်းအတွက် လိုအပ်ချက်များကို စီစဉ်စေတော့သည်။

စစ်ကြောင်းရှိ စက်တာဝန်ခံ အားလုံး၊ ထို့ဖါးဝီး စစ်မြေတခွင်လုံးက စက်တာဝန်ခံအားလုံး၊ ဒီနေ့ တပေါင်းလပြည့်ရက်မြွတ်မွန်းတည့် (၁၂:၀၀) နာရီမှာ လေလှိုင်း (၅၀၀)ကနေ အသင့် စောင့်နေကြပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်လူမျိုးစုံ တပ်မတော်များမှ ရဲဘော်များကို ဆရာတော်မှ တရားဒေသနာတော်နှင့် သီလပေးဝေမည် ဖြစ်ပါတယ်ဟု သတင်းပို့ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် ရဲဘော်

များ စကားပြောစက် အသီးသီးသို့ စုပြုံ ရောက်ရှိပြီး တရားနာကြပါတော့သည်။

"ဩကာသ...ဩကာသ...ဩကာသ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ... ..."

တရားသံများ ကီးဒိုစစ်ကြောင်းရုံး (.၅) စက်ကြီးကတဆင့် ပေါ်ထွက်၍ လာပါသည်။ မိမိစိတ်ဘဝင်၌ ပျော်မြူးကြည်နူးလျက်။

❑ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားမှ ပါဏာတိပါတာကံ မထိုက်ဘို့၊

❑ သခင်ခရစ်တော်မှ သူတပါးအသက်ကို မသတ်ဘို့ ဆုံးမဩဝါဒများ ပေးသွားသည်။

(နဝတ)မှ ကရင်ပြည်သူများကို လာရောက် ကျူးကျော်နယ်ချဲ့ စစ်ပြုသတ်ဖြတ်လျက်ရှိသည်။ မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ်သမှုဖြင့်၊ စစ်မြေတွင် အပြစ်မဲ့ လခစား စစ်သည် အရာရှိ၊ အကြပ်၊ တပ်သားများကို သတ်မိပါ၏။ မိမိတို့ တိုက်ခိုက် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ...

၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှ ၁၉၉၁ ခုနှစ် မေလ (၃၁)ရက်နေ့အထိ၊ (နဝတ) စစ်သည်ကျဆုံး(၁၅၁၈)ယောက်၊ ဒဏ်ရာရ စစ်သည် (၂၇၇၃) ယောက်၊ ဖမ်းမိစစ်သည် (၁၅) ယောက်၊ လက်နက်ချ စစ်သည် (၂၅)ယောက်၊ စုစု ပေါင်း (၃၇၃၁)ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ် သမှုဖြင့် (၁၅၁၈) ဦးသော (နဝတ)စစ်သည်များကို၊ သတ်မိသည့် မိမိတို့အား၊ အပြစ်မှ လွတ်တော်မူပါဘုရား။

(၃)

ဘာသာရေး ခံယူချက်၊ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် ပါတ်သက်၍ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံ အတွေးရေယဉ်ကြောကိုဖြတ်ပြီး၊ စစ်ကြောင်းတပ်မှူးစည်းဝေးပွဲကိုပြန်စသည်။ "ကျောက်ညှပ်ဒေသခံစစ်စီမံချက်နဲ့ ပါတ်သက်လို့၊ အောက်ပါအချက်တွေအပေါ် အခြေခံပြီး တင်ပြမယ်။ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်၊ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်၊ အမြတ်၊ အရှုံး စတာတွေ အသေးစိတ်ဆွေးနွေးပါ။"

"စစ်တို့၏သဘောမှာ အင်အားနည်းသည်၊ များသည်ဟူ၍မရှိ။ လုပ်ရည်ကြံရည်၊ အရဲအစွမ်းသာအရင်းဖြစ်၏။" လို့ ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာက သူ့စစ်သည်တွေကို မိန့်ကြားဘူးသည်။

ရန်သူဟာ ဖါပွန်မှာ ခလရ(၁၉)၊ ခမရ(၃၄၀)၊ (၃၄၁)နဲ့ (၄၃၄) တပ်တွေ ခြေကုပ်ယူထားတယ်။ စောထာဘက်မှာလဲ (ရပခ) တပ် (၃) ရင်းလောက်ရှိတယ်။ စစ်သဘောအရ ပြောရရင်တော့ (ခံစစ်သေဟာ သေတွင်းဘဲ။) ဒီလိုစစ်မျိုး ဒို့မတိုက်ချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒို့မှာ ကျောက်ညှပ်လုံခြုံရေး ကာကွယ်ဘို့ တာဝန်ရှိတော့ ဒို့စီမံချက်ကိုအကောင်းဆုံး ရေးဆွဲကြရမယ်။

(၁) ခံစစ်ဗျူဟာ ဘယ်လိုခင်းကျင်းမလဲ။

(၂) တပ်ဘယ်လို ဖြန့်ခွဲမလဲ။

(၃) လက်နက်ကြီး ပစ်ကူဘို့ ဘယ်လို ထားသိုမလဲ။ (၈၁၊ ၈၂၊ ရ၅)တွေ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်လောက်။

(၄) ရိက္ခာ၊ ဆေးဝါး၊ အရံကျည်ဆန်ကို ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲ။

(၅) ဝန်ထမ်းဘယ်လို စီစဉ်မလဲ၊ အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ဘယ်လိုညှိနှိုင်းမလဲ။

(၆) ဒါဏ်ရာရ၊ ကျဆုံးရဲဘော်၊ ဘယ်လို စီစဉ်မလဲ။

(၇) မီးဘေးဘယ်လို ကာကွယ်မလဲ။

(၈) ရေဘယ်လို သိုလှောင်မလဲ။

(၉) အဟန့်အတား၊ ဆူးညှောင့်၊ မိုး၊ ထောင်ချောက်တွေ ဘယ်လိုထားမလဲ။

(၁၀) စစ်ကူ၊ ပစ်ကူ ဘယ်လိုစီမံမလဲ။

(၁၁) လူထုထောက်ခံမှုရအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ စတဲ့အချက်တွေ၊ တခုပြီး တခု ဆွေးနွေးကြသည်။

လူထု ထောက် ခံ မှု ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်ဆွေးနွေးတော့ မိမိအတွေးသည်၊(၁၉၈၁) ခုနှစ်သို့ ပြန်ရောက်သွားတော့သည်။

ဘားအံခရိုင်၊ တပ်မဟာ(၇) တပ်ရင်း (၁၉) စစ်ဒေသတွင်ဖြစ်ပါသည်။ တပ်ရင်း (၁၉)၏ စစ်ကြောင်း (၁)သည် ဗိုလ်မှူးကျော်နီအနီးကပ်ကွပ်ကဲမှုဖြင့် စစ်ကြောင်းချီလျက်ရှိသည်။

❖ တပ်ခွဲ (၂)ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးလူးစီ။ တပ်ခွဲ (၃)ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးအောင်လင်း။ တပ်ခွဲ (၄) ခွဲမှူး မိမိ။ တပ်ခွဲ (၅)ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်ဖြူ။ အုပ်ချုပ်တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးဒေးဝါးတို့ နဘူး၊ ပိုင်ကျုံ၊ ထီလုံ၊ ဒုံရင်း မြို့နယ်များတွင် တပ်မ (၄၄)နှင့် စီးချင်းထိုး တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသည်။

တပ်မတော်နှစ်ရပ် တဖက်နဲ့ တဖက် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြရာမယ် စစ်လက်နက်၊ ရုပ်ဝတ္တုပစ္စည်း၊ နည်းဗျူဟာ စစ်စွမ်းရည်တွေ၊ သတ္တိတွေ သာလွန်ရုံနှင့် မလုံလောက်ဘူး။ လူထုထောက်ခံ မှုနဲ့ လူထုမေတ္တာခံယူရရှိဘို့ လိုတယ်။

❖ (တော်လှန်စစ်ရဲ့ အနိုင်အရှုံးကို ဆုံးဖြတ်တာ လက်နက် မဟုတ်ဘူး။ လူထုဖြစ်တယ်။) လက်နက်ဟာ သက်မဲ့ပစ္စည်းဘဲ။ လူကမကိုင်ဘဲ သူ့ဖာသာ ထမပစ်တတ်ဘူး၊ လူကသွားကိုင်မှအသုံးဝင်တာ၊ ဒီတော့လူရရင်စစ်သားရမယ်၊ ဒီလက်နက်ဟာ အကျိုးရှိလာမယ်။

❖ (သဘာဝ အကာအကွယ်ထက် လူထုအကာအကွယ်က ပိုလုံခြုံတယ်။) လူထုက ဒို့ကို ချစ်မြတ်နိုးရင် နေပြည်တော် ရန်ကုန်မြို့မှာတောင် တပ်မကြီးတခု တပ်ဖျောက်နေလို့ ရတယ်။

❖ (ပြည်သူသာအမိ၊ ပြည်သူသာအဖ) ဖြစ်တယ်။ လူထုဆန့်ကျင်ရေးလုပ်မိလို့ရှိရင် လူထု 'ကြားနေ' တာနဲ့ ဒို့စစ်ရှုံးမှာ ဖြစ်တယ်။)

တော်လှန်ရေးလုပ်တာ လူထုကို နိုင်ငံတော်အာဏာအပ်နှင်းဘို့နဲ့၊ လူထုကိုအားကိုးပြီး လုပ်တာဖြစ်တယ်။ လူထုမှာ ရိက္ခာ၊ စစ်သား၊ ဝန်ထမ်း၊ ငွေကြေးနဲ့ မကုန်ခမ်းနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေရှိတယ်။ လူထုထောက်ခံမှု၊ အကယ်၍ လူထုဆန့်ကျင်ရေးလုပ်မိလို့ရှိရင် လူထုကြားနေတာနဲ့ ဒို့ဘာနဲ့ စားကြမလဲ။ ဘယ်က စစ်သား၊ ဝန်ထမ်း ရမှာလဲ။ စစ်သား ဆွဲလို့ရောယာယီဘဲရမယ်။ နောက် ထွက်ပြေးမှာဘဲ။

❖ (ဒို့တပ်မတော်ဟာ လူထုမပါရင် သွေးမရှိတဲ့လူလိုဘဲ)။

❖ (လူထုဟာ အနန္တ စွမ်းအားရှင်တွေ ဖြစ်တယ်။) ဆိုတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရဲ့ (လူထုလမ်းစဉ်)ကို ကြားယောင်ပြီး ...

❖ တော်လှန်ရေး အောင်ဘို့ စစ်ရေးစွမ်းရည် တခုတည်း ထက်မြက်နေရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ အုပ်ချုပ်ရေးစွမ်းရည်နဲ့ စည်းရုံးရေးစွမ်းရည်တွေပါ ထက်မြက်နေဘို့လိုတယ်။

စည်းရုံးရေး စွမ်းရည်ထက်မြက်ဘို့၊ လူထုတရပ်လုံး တော်လှန်ရေးမှာပါဝင်နိုင်ဘို့ အခြေခံနဲ့အဓိက အကျဆုံးအချက်ကတော့ ...

❖လူထုဘဝထဲဝင်၊ လူထုကိုအလုပ်အကျွေးပြု ***(Serve the people)*** ၊

❖ လူထုရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတွေမှာပါဝင်။ ဒါတွေလုပ်နိုင်မှ လူထုက တို့တပ်မတော်ကိုသူ့သားသမီးတွေလို သဘောထားမယ်။ လူထုနဲ့ တသားတည်း ဖြစ်သွားရင် ဘယ်ရန်သူမှ ဒို့ကို တိုက်လို့မရဘူး ဟု (ဖေါတကကျိုး) ရွာ၌ မိမိတပ်ခွဲ အခြေပြုစဉ်၊ တပ်ခွဲရှိ အရာရှိ အရာခံ အကြပ်တပ်သားများကို ပြောကြားတော့။

"ဒီလူထုလမ်းစဉ်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖေါ်ဘို့ ကျနော် အကြံပြုချင်တယ်။ ကျနော်တို့ အခုနေရာယူထားတဲ့ (ဖေါတကကျိုး)ရွာကလူထုတွေ စပါးရိတ်ဘို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ ကျနော်တို့ရဲ့ခွဲမှာ စစ်ချီအင်အား စစ်သည်(၈၄) ယောက်၊ ဝန်ထမ်း(၈၅) ယောက်ဆိုတော့ လုံခြုံမှုယူတဲ့ တပ်စုကယူပြီး ကျန်ရဲဘော်တွေ လုပ်အားပေးရင် အဆင်မပြေဘူးလား" ဟု တပ်စု (၁)မှူး ဗိုလ်ထူးဂေမှ တင်ပြရာ၊

"သိပ်ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ငါကြိုဆိုတယ်။ ဒို့တပ်စု (၃)တစုလုံး လုပ်အားပေးမယ်။ ဟိုးတခါ ကြက်တူရွေးမှာ (ကောက်စိုက်၊ ပျိုးနုတ်၊) လုပ်အားပေးခဲ့တုံးက တညနေတည်း လယ်တခင်းလုံးပြီးသွားလို့ လယ်ပိုင်ရှင်ဟာ ဝက်တစ်ကောင်ထုပြီး ဒါနပြုတယ်။ တောင်းစရာလည်းမလိုဘူး။ သူ့စေတနာနဲ့ သူ ပေးတာစားလို့ အရာသာ ရှိလိုက်တာကွာ" ဟု တပ်စု (၃)မှူး ဗိုလ်ရွှေညိမ်းမှ ဝမ်းသာအားရပြော လိုက်ရာ ...

ဒေါင့်တဒေါင့်မှ- "အစားပုပ်ကြီး" ဟု မတိုးမကျယ် ပြောလိုက်သဖြင့် ဆွေးနွေးပွဲ ပွဲကျသွားပြီးစည်ကားသွားတော့သည်။

"ဒီလိုဆိုရင် ကျနော့်တပ်စု (၂) က လုံခြုံရေးတာဝန်ယူမယ်။" ဟု တပ်စု (၂)မှူး ဆရာတာကရေကာ တောင်းဆိုသည်။

"သူလုံခြုံရေးတာဝန်ယူမှာပေါ့ သူက လယ်သမား သား၊ သမီး ဖြစ်ပေမဲ့ မျှော့ကြောက်တာကိုး" ဟု ဆေးမှူးဆရာသာလေးဒေးမှ ထောက်ပြရာ အားလုံးဝိုင်း ရယ်လိုက်ကြတော့သည်။

မိမိတို့ခွဲ၊ ကျေးရွာဥက္ကဌ အမှုဆောင်များ၊ လူငယ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများက လုပ်အားပေး စပါးရိတ်ရန် သဘောတူလိုက်ကြသည်။

နံနက် အရုဏ်ကျင်း အလင်းဆောင်လာသည်နှင့် မိမိတို့ အမျိုးသားတူရိယာ တမျိုးဖြစ်သောကျွဲချိုသံသည် တရွာလုံး ချိုလွင်စွာ ပေါ်ထွက်လာတော့သည်။ ဟေမန်ဆောင်းလ အခါသမယမို့ ထင့်၊ အအေးဒါဏ်က မင်းမူနေသည်။ မိမိနှင့် စစ်သည်အရာရှိ အကြပ်တပ်သား များ၊ ဝန်ထမ်းများ၊ ရွာသူ ရွာသားများ၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများမှာ လယ်ကွင်းပြည့် လျှက်။ စပါးရိတ်ရင်း နောက်ကြ၊ ပြောင်ကြ၊ ပြောဆိုကြနဲ့၊

"ဟိုမှာ ဟိုမှာ၊! ဟိုကောင်ကြီး စပါးရိတ်တဲ့နေရာရှားလို့ ဆရာမ အနားမှာမှ သွားရိတ်တတ်တယ်။ ဗီဇကိုက မကောင်းဘူး" ဟု တပ်ခွဲရုံးက တပ်ကြပ်ပုချို ***(Rocky)*** မှ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး နေမင်းအား ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ဘေးနားမှ ရဲဘော်များက ပြုံးလျှက်။

(၃) ရက်အတွင်း တရွာလုံး စပါးရိတ်သိမ်း လိုက်နိုင်ပြီး ဖြစ်သည်။

❑ လူထုများ ပျော်လိုက်ကြသည့် ဖြစ်ချင်း၊ ဒါမှတို့တပ်မတော်တဲ့။

❑ ရဲဘော်များ ရွှင်မြူး လိုက်သည့်ဖြစ်ချင်း၊ ဒါမှ ဒို့တော်လှန်ရေးအောင်မယ်တဲ့။

❑ဝန်ထမ်းများအားရလိုက်သည့်ဖြစ်ချင်း၊ အောင်ပွဲရတဲ့အထိ တို့ဝန်ထမ်းမယ်တဲ့။

ထို (၃)ရက်တာ ကာလအတွင်း တပ်မတော်နဲ့ လူထု ဘဝတခုထဲ ဖြစ်နေတာ၊ ရောက်နေတာ မြင်ရတော့။

" ဒို့ဘားစည်မြေဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာဝပြောတဲ့ ကမ္ဘာသစ် တခုဖြစ်နေပါလား။ စစ်မဲ့ကမ္ဘာဖြစ်ပြီး ထာဝရငြိမ်းချမ်းပါစေ" လို့ ... ...

❖ ❖ ❖

❑ တည မိမိခွဲရုံးမှ ရဲဘော်အီစွပ်(ခ) ထွန်းမြိုင် ဆိုသော မွတ်ဆလင်ရဲဘော်က ထူးထူး ဆန်းဆန်း မေးခွန်းတခု မေးလာသည်။

"အဖူး ကျနော်မေးခွန်းတခု မေးချင်တယ်။ မေးနိုင်မလား" တဲ့

"ဟကောင်ရဲ့ မင်းကကြီးကြီးကျယ်ကျယ်နဲ့ ဘာမေးမှာလဲ"။

"တော်လှန်ရေးသမားဆိုတာ ဘာလဲ"တဲ့၊

"အောင်မာအောင်မာ၊ ဒီကောင်တန်ရာတန်ရာမမေးဘူး။ တိုင်းရေး ပြည်ရေးတွေ။ ညနေတမူးစာ ယူချင်ပြီ ထင်တယ်" ဟု ခွဲရုံးမှ ရဲဘော် အယ်မွီးက ထောက်လိုက်ရာ အီစွပ်ခေါင်းတွန့်သွားတော့သည်။

"မေးပါစေကွာ ဒါမေးသင့် မေးထိုက်တဲ့ မေးခွန်းဘဲ"

"ဒီလိုကွအီစွပ်ရဲ့၊ တော်လှန်ရေးကို လူတိုင်းလုပ်နိုင်ကြတာမဟုတ်ဘူး။ တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ဟာ တော်လှန်ရေး စံ၊ တော်လှန်ရေး ကျင့်စဉ်၊ တော်လှန်ရေး ဝိနည်း အတိုင်း ကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်နိုင်ရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ(အတ္တ)ကို ကျော်လွှားအောင်နိုင်သူဖြစ်တော့ သာမန်လူတွေထက် သာလွန်မြင့်မြတ်တဲ့၊ သဘာဝ လွန် မဟာလူသားဘဲ။ ဒီမဟာ

လူသားရဲ့ အတွေးအခေါ်နယ်ပယ် အပြုအမူဟာ ...

○လူထုကို ဘယ်လို အလုပ်အကျွေးပြုရမလဲ။

○လူထုအတွက် ဘာတွေ စွန့်လှူရမလဲ။

○လူထုနဲ့ သူ့ဘဝ တသားထဲ။

○လူထုနဲ့ သူ့ဇနီး၊ သား၊ သမီး၊ မိဘ၊ ဆွေမျိုးတသားတည်း။

○လူထု ဝတ်၊ စား၊ နေ၊ သွားသလို၊ သူဝတ်၊ စား၊ နေ၊ သွားတယ်။

○လူထုအတွက် သူ့လုပ်အား၊ သွေး၊ ချွေး၊ ခန္ဓာကိုယ်နောက်ဆုံး ဝိညာဉ်ကိုတောင် စွန့်လှူတယ်။ သူ့သွင်ပြင်လက္ခဏာဟာ၊

– ရိုးသားတယ်။

– နိမ့်ချတယ်။

– တည်ကြည်တယ်။

– သစ္စာရှိတယ်။

– ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်မရှိဘူး။

ဒါဟာ တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ရဲ့ လက္ခဏာဘဲ" ဟု ဖွင့်ဆိုလိုက်တော့ ...

"အားပါးပါး ဒီအချက်တွေနဲ့ ကျနော်တခုမှ မပြည့်စုံဘူးဗျ။" တဲ့ ချစ်ရဲဘော် အီစွပ် (ထွန်းမြိုင်)မှ မိမိကိုယ်ကို ဝေဖန်လိုက်သည်။

"ကြိုးစားကြတာပေါ့၊ ကြိုးစားရင် ဘုရားတောင် ဖြစ်သေးတယ်။ မဟုတ်လား။"

"ဟော့ဒီမှာ အီစွပ်၊ ဒီအချက်တွေထဲက တချက်ချက်မင်းမှာ ရှိရင် ငါမင်းကို တခွက် တဖလား ဒါနပြုမယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ" ဟု ရဲဘော်ရော်ကီ *(Rockey)* မှ ပင့်လိုက်ရာ၊

"နေဦးကွ၊ ငါစဉ်းစားဦးမယ်။ ငါရိုးသားတယ်။ သစ္စာရှိတယ်။ နိမ့်ချတယ်။ တခုမကဘူးကွ သုံးခုတောင်၊ ကဲ... မင်းတခွက်တဖလား ဒါနပြုတော့"

"အောင်မာ ...! အောင်မာ ...! ဒီကောင်ကများ ရိုးသားတယ်။ သစ္စာရှိတယ်တဲ့ ...အဖိုးကြီးရဲ့ ထမင်းမြိန် (ချက်အရက်)တွေ ခိုး သောက်ပြီး အလေးချိန် မလျော့အောင်၊ ရေရော ရောနေတာ ငါမသိဘူးများ မှတ် နေလား"

"မင်းလဲပါတာဘဲ။" ဩ...စစ်သားသည်လည်း လူသားတွေထဲက လူသားတွေဘဲ မဟုတ်ပါလား။ အပြစ်ကင်းသူ ဘယ်ရှိနိုင်မှာပါ့မလဲ။

– လူထုဆန့်ကျင်ရေး၊

– တော်လှန်ရေးဆန့်ကျင်ရေး၊

– တပ်တွင်းပုန်ကန်ရေး၊

– တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမား၊

မဖြစ်ရင် ကျန်ပြစ်မှုငယ်တွေကို၊ ထိုက်သင့်တဲ့ အပြစ်ပေးရမယ်။ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျား။

(၄)

ကီးဒိုစစ်ကြောင်း ခံစစ်စီမံချက် တပ်မှူးစည်းဝေးပွဲ ဆက်လက်ကျင်းပနေသည်။လူထုအလုပ်အကျွေးပြုဘို့ ခေါင်းစဉ်ဆက်လက်ဆွေးနွေးရာ၊

"ဒီလိုလုပ်ရင်မကောင်းဘူးလားအဖူး။ ကျနော်တို့ နေရာယူထားတဲ့ (သွါခိုလူ) တောင်ခြေမှာ စပါးတွေ မှည့်နေတဲ့ တောင်ယာ ရှိတယ်။ လုပ်အားပေးသွားရိတ်ရင်ဖြစ် မလား" ဟု (NLD)မှ ရဲဘော်ထွန်းထွန်း ဦးက အဆိုပြုရာ ...

"ဟုတ်တယ်၊ သိပ်ကောင်းတယ်။ ခံစစ်စီမံချက်လည်း မထိခိုက်၊ လူထုကိုလည်း အလုပ်အကျွေးပြုရာ ရောက်တယ်။ ဒီနည်းဟာ (သားရွှေအိုး ထမ်းတာ မြင်ချင်တဲ့နည်းဘဲ)" ဟု စားသံပေသံ ကရင်နီသံ ဝဲဝဲနဲ့ ဗိုလ်အေးမောင်က ပြောလိုက်ရာ ဆွေးနွေးပွဲ ပွဲကျသွားတော့ သည်။

"တပ်စိတ်တစ်စိတ် တယောက် ထုတ်နှုတ်၊ တပ်စိတ်တွေမနည်း ဘူးဆိုတော့ တောင်ယာနေ့ချင်းပြီးဘဲ"ဟု၊ အကြံပြုဆွေးနွေးရာ အားလုံးသဘောတူ လက်ခံလိုက်ကြသည်။

မိမိတို့စစ်ကြောင်း ကျောက်ညှပ်ဒေသ ခံစစ်စီမံချက် (၃)လအတွင်း၊ အလုံးစုံ ပြီးစီးသည်။

–ပထမ ခံစစ်ကြောင်း(သူးကျိုး)

–ဒုတိယ ခံစစ်ကြောင်း (လယ်ဝါးကျိုး–ဝါမေးကျိုး)

–တတိယ နောက်ဆုံးခံစစ်ကြောင်း(လိုကျိုး၊ လိုကျိုးဖိုးနဲ့ သွါခိုလူ)

–ညှောင့်၊ ဖုံး၊ ထောင်ခြောက် (မြဲစည်းရိုး သုံးထပ်)

–ဆက်သွယ်ရေးမြောင်း၊ ခေါင်ကတုတ် တို့အပြင် ...

–လူထုတောင်ယာခင်း အတော်များများ ရိတ်သိမ်းပြီးသည်။

–စစ်ကြောင်း ပိုလျှံဆေးများဖြင့် အယ်မောဒဲ လူထုဆေးပေးခန်း စတင်တည်ထောင်နိုင်သည်။

သို့ရာတွင် အောက်ချင်းတို့ ပျော်စံရာ ဘားစည်မြေမှာဖြင့်၊ ...

–ဖုံးသံ၊ အမြောက်သံ၊ ဒုံးသံ တို့ဖြင့်၎င်း၊ ငိုသံများဖြင့်၎င်း၊ လွှမ်းလျှက်။

–မြစ်မင်း သံလွင်ကတော့ သွေးချင်းချင်းနီလျှက်။ မျက်ရည် အိုင်ထွန်းလျှက်၊ ယမ်းငွေ့ဝေလျှက်။

–ငြိမ်းချမ်းပါစေ၊ ဘားစည်မြေရယ်လို့ တမ်းတမျှော်မှန်းလိုက် ရပါတော့သတည်း။

✡ ကျဆုံးလေပြီးသော ဗိုလ်သေဘော (ကေအဲန်ဒီအို)၊

✡ ကျဆုံးလေပြီးသော အရာခံ ဗိုလ်လားစရ (ကေအဲန်အဲလ်အေ)၊

✡ ကျဆုံးလေပြီးသော ရဲဘော်မြင့်သိန်း၊ ကျောင်းသား တပ်မတော် ကောင်းရာသုကတိသို့ လားကြပါစေသော်။

စာပေသစ္စာဖြင့်–

(ဖိုးကီးဒို)

၆– ၄– ၉၅။

ရှင်းလင်းချက်။ ။– အသံ(၅) =အသံကြည်လင်ပြတ်သားရှင်းလင်းစွာကြားရသည်။ ကြေးနန်းစက်အသံအဆင့်အတန်း။

– ရထားလား=ကြေးနန်းရရှိသလား။

– သုံး/ ငါး = ခဏစောင့်။

– ကိုး/ ခြောက် = ညွှန်ကြားချက်အတိုင်းဆောင်ရွက်ပါမည်။

– ငါး/ ခြောက် = အကြောင်းထူးမရှိ။

– အဖူး =ဗမာ့တပ်မတော်တွင် အထက်အရာရှိကြီးများအား၊ 'အဘ'ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ ကရင့်တပ်မတော်တွင် အထက်အရာရှိအား လေးစားသမှုဖြင့် 'အဖူး'ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှိုင်းပေးတာဝန် ထက်ခေါင်

(၁)

"တာဝန်" ဆိုသော အကြောင်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ဆွေးနွေးလိုပါသည်။

တာဝန်ဟူသည်မှာ မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းကိစ္စရပ် တခု အပေါ်ထားရှိသော သဘောထားပင် ဖြစ်သည်။ မိမိအနေနှင့် လုပ်လိုသည် ဖြစ်စေ၊ မလုပ်လိုသည်ဖြစ်စေ လုပ်ကို လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စရပ်သည် တာဝန် ပင်ဖြစ်လေသည်။ တာဝန်ရှိသည်၊ တာဝန် ယူသည်၊ တာဝန် ခံသည်၊ တာဝန် ပေးသည် လုပ်ငန်းတာဝန် ဟူသော အကြောင်း ကိစ္စများသည် မိမိတို့လုပ်ဆောင်နေသည့် အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပိုမိုလေးနက်သော သဘောထားကို ညွှန်ပြနေသည်။

တာဝန်ယူရဲရသည်။ တာဝန်ယူမှလည်း တာဝန်ရှိသည်။ တာဝန်ရှိမှလည်း တာဝန်ယူထားသည့် ကိစ္စရပ်နှင့် ပတ်သက်သည့် အကောင်းအဆိုး အကျိုးအပြစ်များကို ခံစားပိုင်ခွင့် ရှိလေသည်။

တာဝန် ဟူသည် ရုံးလုပ်ငန်း၊ အဖွဲ့အစည်း၊ စစ်တပ်နှင့် လူမှုရေး လုပ်ငန်း များ၌သာ ရှိသည်မဟုတ်။ မိမိဖာသာ မိမိလုပ်ချင်လျှင်လုပ်၊ မလုပ်ချင်လျှင်နေ၍ရသော၊ မိမိကိုယ်ပိုင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်တွင်လည်း ထိုအလုပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်ဘို့ရန် မိမိ၌တာဝန်ရှိလေသည်။ ပြီးကပစ် လုပ်၍မရ။ ပစ္စည်းတခုကို ဖန်တီးထုတ်လုပ်လျှင် ထိုပစ္စည်းကို အတတ်နိုင်ဆုံး အစွမ်းကုန် ကြိုးစား ထုတ်လုပ်ရန်မှာ မိမိ၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။ ပေါ့ပျက်ပျက် လုပ်ကိုင်လျှင် မိမိပစ္စည်းကို မည်သူမျှ သုံးစွဲတော့ မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် မိမိ၏ မိသားစု အတွက်လည်း မိမိတွင် တာဝန်ရှိသည်။ အဖွဲ့အစည်း ကိစ္စများနှင့် ရပ်ရေးရွာရေး ကိစ္စများကိုလည်း ရှောင်လွှဲ၍မရ။ သက်ရှိသတ္တဝါဟူ၍ဖြစ်တည်လာလျှင်အနည်းဆုံး တာဝန်တခုခုကိုတော့ ယူကြရသည်ချည်းဖြစ်သည်။

ရုံးလုပ်ငန်း၊ စစ်တပ် အစရှိသည့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စရပ်များနှင့် အခြားသောလူမှုရေးရာ၊ မိသားစုရေးရာ ကိစ္စရပ်များတွင် တာဝန်ပေးမှု ဆိုသည်မှာ အထက်အောက် အဆင့်အတန်း အနိမ့်အမြင့်နှင့် မဆိုင်။ အထက်က အောက်ကို တာဝန်ပေးနိုင်သလို၊ အောက်မှလည်း အထက်သို့ တာဝန်ပေးနိုင်သည်။ လူထုကမိမိတို့ ယုံကြည်ကိုးစားသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးအား မိမိစိတ်တိုင်းကျ ရွေးကောက်တင်မြှောက် လိုက်ပြီးနောက် အစိုးရအဖြစ် မိမိတို့အား အုပ်ချုပ်ရန် တာဝန်ကို ပေးနိုင်သည်။ ရဲဘော်များက "ကျည်ဆံနည်းနည်းဘဲကျန်တော့တယ် ဗိုလ်ကြီး" ဟုဆိုလျှင်၊ ရဲဘော်များအား ကျည်ဆံရအောင် ရှာပေးရန်အတွက် ထိုဗိုလ်ကြီး၌ တာဝန်ရှိသွားသည်။ ထို့အတူပင် "ဆရာဒီပုစ္ဆာ ကျနော် နားမလည်ဘူး" ဟူ၍ တပည့်က ဆရာကို တာဝန် ပေးနိုင်သည်။ နားမလည်သော တပည့်ကို နားလည်အောင် ရှင်းပြရန်မှာ ဆရာ့တာဝန်။ "ကျောင်း လခကို (၁၀) ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားပြီး ပေးရမယ်လို့ ဆရာမ က ပြောတယ်" ဟု သားသမီးက မိဘကို တာဝန်ပေးနိုင်သည်။ ထိုဥပမာ များသည် တာဝန်အပေးခံရသူ အနေဖြင့် မလုပ် မဖြစ် လုပ်ကိုလုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စ ရပ်များ ဖြစ်လေသည်။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

တာဝန် ပေးမှု ဆိုသည်မှာ အထက်အောက် အဆင့် အတန်း အနိမ့် အမြင့်နှင့် မဆိုင်၊ အထက် က အောက်သို့ တာဝန် ပေးနိုင် သလို အောက်ကလည်း အထက် သို့ တာဝန်ပေးနိုင်သည်။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ကိစ္စရပ်တခုကို တာဝန်ယူရာ တွင်လည်း ထိုကိစ္စကို မိမိတာဝန်ယူနိုင် ကြောင်း ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် တစုံတယောက် (သို့မဟုတ်) အများက ယုံ ကြည်မှုရှိစေရန် လိုအပ်သည်။

တာဝန်တခုကို မည်မျှပင် ယူလို စေကာမူ သက်ဆိုင်သူတို့အား ယုံကြည် လောက်သည့် အထောက်အထား မပြနိုင် ပါက တာဝန်ယူ၍မရ။

တစုံတဦးသည် ကိစ္စရပ်တခုကို သူ့သဘောနှင့်သူ တာဝန်ယူသည်ပင် ဖြစ်စေ၊ (ထိုသူ၌ ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက် နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိကြောင်း တစုံ တယောက် (သို့မဟုတ်) အများက ယုံ ကြည်လက်ခံမှုရှိသောကြောင့်သာ ရရှိ ခြင်းဖြစ် လေသည်။ မည်သည့် ကိစ္စရပ် ကိုပင် ဖြစ်စေ၊ ယုတ်စွ အဆုံး မိန်းမ တယောက် ကို ယူရာတွင်ပင် ဖြစ်စေ၊ ထို မိန်းမကို မိမိယူနိုင်ကြောင်း (အနည်းဆုံး အားဖြင့်) ထိုမိန်းမကိုယ်တိုင်က ယုံကြည် လက်ခံမှု ရှိဘို့ရန် လိုအပ်သည်။

ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် အရည် အချင်း ဟုဆိုရာတွင် အချို့ကိစ္စရပ်များ၌၊ တာဝန် အပ်နှင်းခြင်းခံရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်မှု၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နှင့်၊ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ မြန်ဆန် မှန်ကန် တိကျသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်မှုတို့ကို ဦးစားပေး စဉ်းစားတတ်ကြပြီး၊ အချို့ကိစ္စ ရပ်များတွင်မူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လုပ်ရည် ကိုင် ရည် ထက် စိတ်စေတနာ ခံယူချက်၊ သဘောထားနှင့် အကျင့် စာရိတ္တ ပိုင်း တို့ကို ဦးစားပေး စဉ်းစားတတ်ကြလေ သည်။

အကျင့်စာရိတ္တရိုးသား ဖြောင့် မတ်မှုမှာ လူတိုင်းထားရှိ ကျင့်သုံးဘို့ရန် လိုအပ်သော်လည်း၊ အချို့ကိစ္စရပ်များတွင် အကျင့်စာရိတ္တနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးစား ပေးခြင်း မခံရပေ။ ဥပမာ... အာဏာပါး ကွက်သားလုပ်ငန်းများ၊ စက်ရုပ်လို လုပ်

ကိုင်နေရသော ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများ အမှား အယွင်း အတိမ်းအစောင်း မခံသော စက်မှုနည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ စသည်တို့တွင် အကျင့် စာရိတ္တကို ဦးစားပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ပေးအပ်သည့်တာဝန်အတိုင်း တိကျစွာ ဆောင်ရွက်တတ်မှုနှင့် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှု ရှိဘို့ရန်သာ လိုအပ်လေသည်။

မည်သည့်ကိစ္စရပ် တခုကိုမျှ တာဝန်ယူ မစွမ်းဆောင် နိုင်သော လူ၏ အဖြစ်သည် အသက်ရှင် နေသော်လည်း သေသည်နှင့် မခြားချေ။ မည်သူတဦး တယောက်ကမျှ ယုံကြည်စွာ တာဝန်ပေးခြင်းကို မခံရ။ ၎င်းကိုယ်တိုင်ကလည်း တာဝန် ယူလိုစိတ် မရှိ။ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့ စား အဖြစ် အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ ဘဝကို ကျော်လွန် ဖြတ်သန်း လာခဲ့သူများမှာ လမ်းလျှောက်နေသော လူသေကောင်များသာ ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့နှင့် ပတ်သက်သည့်သူများကိုပင် တာဝန်ပိစေသောလူများဖြစ်လေသည်။ ဆန်ကုန်မြေလေး ဆိုသည်မှာ ထိုကဲ့သို့သော သူမျိုးကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူအများစုက သတ်မှတ်ထားသည့် ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများ လူဆိုးလူမိုက်များကို ခေါ်ခြင်း မဟုတ်။ လူမိုက်တွင် ဆေး မရှိ ဟူသောစကားမှာ မမှန်ကန်ချေ။ အခြေအနေ တရပ်ကြောင့် ဆိုးမိုက် ရသော သူများတွင် ၎င်းတို့ကို လမ်းကြောင်းမှန်သို့ ရောက်အောင် ပြန်လည်တည့်မတ်ပေးရန် နည်းလမ်းများစွာ ရှိသည်။ လူမိုက်သည် လူယုတ်မာ မဟုတ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို အသုံးချ၍ ရမည့် နေရာလည်း များစွာရှိသည်။ ဆန်ကုန်မြေလေးသမား၏ အဖြစ်မှာမူ မည်သို့မျှ ပြုပြင် အသုံးချ၍မရ၊ တာဝန်ပေး၍ မရသည့် အနေအထားတွင်ရှိသည်။ တာဝန်မဲ့သူသည် ဆန်ကုန်မြေလေး ဖြစ်၏။

(၂)

'ဝတ္တရား' လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက လုပ်ဆောင်သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်သည်ဟု သတ်မှတ်ထားသည့် ကိစ္စရပ်များအပေါ်တွင် ခံယူကျင့်သုံးသည့် သဘောထား အပြုအမူဖြစ်သည်။

ဝတ္တရားတွင် ကျင့်ဝတ် သိက္ခာပိုင်းနှင့် စေတနာပါဝင်သည်။ တစုံတခုသောအဖြစ်ကို လက်ခံရပ်တည်နေခြင်း၌ ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝတ္တရားများရှိသည်။ မိဘ ဝတ္တရား၊ သားသမီး ဝတ္တရား၊ လင့်ဝတ္တရား၊ မယားဝတ္တရား၊ ဆရာ၊ တပည့်၊ မိတ်ဆွေ၊ အိမ်ရှင်၊ ဧည့်သည် စသည်ဖြင့် လူမှုဝတ္တရားများစွာရှိသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ရပ်တည်နေထိုင် နေသူများအနေဖြင့် မိမိတို့၏ သက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍ အသီးသီး၌ ပြုမူကျင့်ကြံ လုပ်ဆောင်ရမည့် ဝတ္တရားများ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငှ ရှိကြသည်။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

အခြေအနေ တရပ်ကြောင့်
ဆိုးမိုက်ရသော သူများတွင်၊
၎င်းတို့ကို လမ်းကြောင်းမှန်သို့
ရောက်အောင်
ပြန်လည်တည့်မတ် ပေးရန်
နည်းလမ်းများစွာ ရှိသည်။
လူမိုက်သည် လူယုတ်မာ
မဟုတ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို
အသုံးချ၍ ရမည့် နေရာလည်း
များစွာရှိသည်။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

လုပ်ဆောင်သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်ပါလျက် အခြေ အနေ အရပ်ရပ်ကြောင့် မလုပ်ဆောင် ဖြစ်မှုများလည်း ရှိတတ်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ဝတ္တရား မကျေ ဟူသော သတ်မှတ်ပြစ်တင် ခြင်းခံရရုံမှ လွဲပြီး မည်သို့မျှမဖြစ်။ အရေးယူ၍လည်းမရနိုင်။ အိမ်တအိမ်သို့ သွားလည်လျှင် ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံဧည့်ခံရမည့်ကိစ္စကို ပျက်ကွက်သည့် အိမ်ရှင်အား အိမ်ရှင့်ဝတ္တရား မကျေဟု အပြစ်တင်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် မည်သို့မျှ အရေးယူ၍ မရ။ တခါတရံ အိမ်ရှင်၌ ငွေကြေးချို့တဲ့မှုကြောင့်သော် ၎င်း၊ အခြားသော စိတ်မချမ်းမြေ့ဘွယ် အဆင် မပြေသည့် အကြောင်းမျိုးမျိုးကို ကြုံတွေ့ ခံစားနေရခြင်း ကြောင့်သော်၎င်း၊ ဝတ္တရား မကျေခြင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍လည်း ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးရသည်။ ထို့အတူ ကျောင်းဆရာ စာအုပ်ထုပ်များ ထမ်းလာသည်ကို မြင်ပါလျက် ဘောကန်လေ့ကျင့် မပျက်သော တပည့်အား "လာမူကြိုဆီး" ဟူသော ဝတ္တရားပျက်ကွက်သည် ဟုဆိုကာကြိမ်ဒဏ် ပေး၍မရ။ ကျောင်းဆရာက တပည့်၏အခြေအနေကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးရသည်။

မည်သူ၏ဝတ္တရားဟု သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိဘဲ လူတိုင်းလူတိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝတ္တရားများလည်းရှိသေးသည်။ လူအများ သွားလာရာလမ်းတွင် ထောင်နေသော ပုလင်းကွဲ တစ (သို့မဟုတ်) သံချောင်းငယ် တချောင်းကို ကောက်ယူကာ အမှိုက်ပုံး (သို့မဟုတ်) လူအများနှင့် လွတ်ကင်းရာသို့ လွှင့်ပစ် လိုက်ခြင်းမှာ ဝတ္တရား ဆောင်ရွက်မှု တရပ် ပင်ဖြစ်သည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ရမည်ဟု မဆိုလို။

ထိုသို့လုပ်ရန် မည်သူကမျှ တာဝန်မပေး။ ထိုကိစ္စမျိုးကို မြင်ပါလျက်နှင့် မိမိက မလုပ်ဘဲ ရှောင်ထွက်သွားလျှင်လည်း နောက်မှလိုက်လာသော အမြင်မတော်သည့် သူတဦးဦးက လုပ်လိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်။ မိမိမှ မမြင်လိုက်၍သာ မလုပ်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထိုသူက ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်လိမ့်မည်။ "ကံကောင်းလို့တက်မနင်းမိတာ" ဟူ၍ပင် မိမိဘက်က တွေးပူလိုက်ဦးမည်ဖြစ်သည်။ ချော်လဲသူအား ထူပေးခြင်း၊ မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေသူအား ကူညီခြင်း၊ တခရီးတည်း လမ်းလျှောက် သွားနေသူချင်း အတူတူတွင်၊ ရှေ့ရောက်နေသောသူက နောက်မှ ပါလာသူများကို လမ်းချော် နေကြောင်း (လဲကျ၊ လိမ့်ကျနိုင်ကြောင်း) သတိပေးခြင်း စသည့် မရေမတွက်နိုင်သော လူမှု ဝတ္တရားများ

အများအပြား ရှိလေသည်။

ဝတ္တရားဟူသည်မှာ လုပ်ကိုလုပ်ရမည်ဟူသော သဘောမျိုးမရှိပဲ လုပ်သင့်ပါလျက် မလုပ်သည့်အပေါ်တွင် ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်သော အတိုင်းအတာလည်း ရှိရာ၊ တာဝန် ဟူသော ကိစ္စရပ် ကဲ့သို့ မလေးနက်ပဲ၊ ပေါ့ပါးသည့် ကိစ္စရပ်တခု သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ အမှန် စင်စစ် ဝတ္တရားမှာ တာဝန်ထက်ပို၍ အဆင့်မြင့်လေသည်။ ဝတ္တရားသည် ယဉ်ကျေးမှုစံနှုန်း မြင့်မားသူတို့၏ ကျင့်စဉ် ပင်ဖြစ်သည်။ "တာဝန်"ကဲ့သို့ မလုပ်မနေရ၊ လုပ်ကို လုပ်ရမည်ဟူသော သဘောမျိုး မရှိဘဲ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည်ဟု ခံယူကာ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တာဝန်၏သဘောတွင် စိတ်စေတနာ မလိုအပ်။ လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စတခုကို တိကျ မှန်ကန် ပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ဘို့သာ လိုသည်။ (စေတနာပါပါဖြင့် လုပ်ကိုင်လျှင် ပို၍ အဆင်ပြေနိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း၊ တာဝန်ဟူသည်မှာ စေတနာ ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ၊ တိကျ၊ မှန်ကန်၊ ပြည့်စုံအောင် လုပ်ဆောင်ဘို့သာ လိုရင်း ဖြစ်ရာ၊ ထိုကဲ့သို့ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရမည်ဖြစ်သော အလုပ်မျိုး အတွက် စေတနာ မလိုအပ်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။) ဝတ္တရားအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြုမှု ခြင်း၌မူ စေတနာပါသည်။ အသိတရားပါသည်။ အတွင်းစိတ်ဓါတ်ခံစားမှုလည်း ပါရှိလေသည်။

တာဝန်သည် ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်နှင့် ဆိုင်၍၊ ဝတ္တရားမှာ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်နှင့် စပ်ဆိုင်သည်။ စိတ်စေတနာမပါဘဲ အပေါ်ယံကြော မှန်ကန်တိကျ ပြတ်သားစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့်၊ လုပ်ဆောင်သင့်သည့် အလုပ်ကို မည်သူ့တဦးတယောက်၏ တိုက်တွန်းပြောဆိုမှုကြောင့်မှ မဟုတ်ပဲ၊ မိမိ၏ အတွင်းစိတ်မှနေ၍ ခံယူလုပ်ကိုင်ခြင်းမှာ ကွာခြားပေသည်။

တာဝန်တွင် အတ္တဟိတ ကော ပရဟိတပါ ပါဝင်သည်။ မိမိဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်သည့် လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူတပါး (သို့မဟုတ်) အများစုတွင် အကျိုးရှိစေသလို မိမိအတွက်လည်း အကျိုးရှိစေမည် ဖြစ်သည်။ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း၌ အတ္တပရ နှစ်ဦးနှစ်ဝစလုံး၏ အကျိုးကို မျှော်ကိုးမှုပါရှိသည်။ ထို့ပြင် အခြားသူ၏ အကျိုးအတွက် လုံးဝမပါရှိဘဲ မိမိ၏ အကျိုးအတွက် မိမိကိစ္စကို မိမိ လုပ်ခြင်းလည်း ပါဝင်လေသည်။ မိမိအနေနှင့် လုပ်ကို လုပ်ရမည့် ကိစ္စကို မိမိဖာသာ လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝတ္တရားတွင်မူ ပရဟိတ သဘော သက်သက်သာ ပါဝင်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင်အတွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဝတ္တရားဟု မခေါ်။ မိမိ၏ အကျိုးထက် အခြားသူ၏အကျိုးကို ပို၍ဦးစားပေးသည်ဆိုခြင်းမှာလည်း ဝတ္တရားဟူသော ဝေါဟာရအတွက် ဂုဏ်ပုဒ် အဓိပ္ပါယ် မပြည့်စုံ။ ဝတ္တရား၌ မိမိကိုယ်တိုင်ကလွဲ၍ အခြားသူများ၏ အကျိုးကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည့် သဘောသာ ပါဝင်လေသည်။ မိမိ၏ မိဘ၊ သားသမီး၊ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် အစရှိသည့် မိမိနှင့်နီးစပ်ပတ်သက်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်များ အပါအဝင်၊ လူတဦး တယောက်၏ အကျိုးအတွက် သော်၎င်း၊အများ၏ အကျိုးအတွက် သော်၎င်း၊ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဝတ္တရားဟု ခေါ်သည်။

"သမိုင်းပေး တာဝန်" တွင်၊ "တာဝန်" ကော "ဝတ္တရား" ပါအကျုံးဝင်လေသည်။

(၃)

ကာလအပိုင်းအခြားအလိုက်၊ သက်ရှိတို့၏ ပြုပြင်လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်နှင့် သဘာဝတရား၏ ပယောဂကြောင့် သက်မဲ့တို့၏ ရွေ့လျားပြောင်းလဲမှု ဖြစ်စဉ်များကို သမိုင်းဟု ခေါ်သည်။

ပြောင်းလဲမှုတိုင်းတွင် တိုးတက်မှုကော ဆုတ်ယုတ်မှုပါ နှစ်မျိုးစလုံး ပါရှိနိုင်သည်။ မည်သည့် ပြောင်းလဲမှုတွင်မဆို တိုးတက်မှု အားကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုနှင့် ဆုတ်ယုတ်မှု အားကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စား ရှိသည်။ (ပြောင်းလဲတိုင်း တိုးတက်သည် မဟုတ်။ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ဆိုသည်ကို ခေတ်ပြိုင်ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေနှင့် ချိန်ထိုးတိုင်းတာနိုင်သည်။) ကာလအပိုင်းအခြားတိုင်းတွင် လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်စဉ်များသည် ကာလတခုအတွင်း၌ တခု သန္ဓေတည်လာခဲ့ရာ၊ လှုပ်ရှားမှု အသစ်သည် လှုပ်ရှားမှု အဟောင်းကို အားကောင်းစွာဖြင့် အနိုင်ယူ နိုင်လိုက်သည့် အခါ၌ ကာလ အပိုင်းအခြားသစ်တခု ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကာလ အပိုင်းအခြား တိုင်းကို သမိုင်း တခေတ်ဟု ခေါ်သည်။

သမိုင်းခေတ်များသည် ထိုနည်းအတိုင်းပင် ခေတ်စနစ်တခုအတွင်း နောက်ထပ်တခုက သန္ဓေတည်လျက် တစထက်တစ အားကောင်းစွာ မွေးဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သန္ဓေတည်နေခဲ့သည့် အချိန်ပိုင်းများကို သမိုင်းကြောင်း ကွင်းဆက်ဟုခေါ်သည်။ ခေတ်စနစ်တခုမှတခုသို့ ပြောင်းလဲရာတွင် ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲခြင်းမဟုတ်။ တဖြေးဖြေး ချင်းပြောင်းလာရာမှ အားကောင်းလာပြီး လုံးဝပြောင်းလဲသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားပါက စနစ်ဟောင်းနှင့် စနစ်သစ်တို့၏ ကွာဟမှုကို အံ့ဩတကြီး ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ သမိုင်းကြောင်း ကွင်းဆက် ပြတ်ခြင်းဟူသည် ခေတ်ကာလတခုအတွင်း ဖြစ်ရှိခဲ့သော ကိစ္စရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ရာတွင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားရသည့် အဖြစ်မျိုးများကိုသာမက၊ ယခုလို သမိုင်းတခေတ်နှင့် တခေတ် အပြောင်းအလဲ ကြီးများတွင် မျက်ခြည် ပြတ်သွားရခြင်းကိုလည်း ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သမိုင်းခေတ်ကာလ တခုစီတိုင်းတွင်၊ ထိုခေတ် ကာလတခုအတွင်း ရောက်ရှိနေသူတိုင်း၌ သမိုင်းပေး တာဝန်ရှိလေသည်။

သမိုင်းပေးတာဝန်ဟူသည် ကာလ အပိုင်းအခြားတခု၏ လူ့အဖွဲ့အစည်း

အတွင်း ရောက်ရှိနေသော လူပုဂ္ဂိုလ် တိုင်းအတွက်၊ ပါဝင်လုပ်ဆောင်သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်သော အလုပ်၊ (လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သော ကိစ္စရပ်) တို့ကို ဆိုလိုသည်။ သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်းမှာ များစွာ အဆင့်မြင့်မားသော လုပ်ရပ် ဖြစ်သည်။

သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သူ၌ ရာထူး လာဘ်လာဘ ဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ်များကို မျှော်ကိုးမှုမရှိ။ မိမိကိုထိခိုက်နစ်နာဆုံးရှုံးမှုဖြစ်စေနိုင်မည့် အရေးကိုလည်း ပူပန်မှုမရှိ။ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဘယ ဟူသော အဂတိတရား (၄)ပါးနှင့် လည်းကင်းစင်သည်။ မိမိ လုပ်ဆောင်သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်သည်ဟု မိမိယူဆသော ကိစ္စရပ်တခုကို မိမိသဘောနှင့် မိမိတာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း စည်းလွတ် ဘောင်လွတ် လုပ်ဆောင်ခြင်း မဟုတ်။ ပကတိဖြစ်ရှိနေသော အခြေအနေပေါ်တွင် အမှားအမှန်ကို ဝေဖန် ပိုင်းခြား နားလည်နိုင်မှု ဆင်ခြင်တုံတရား နှင့်၊ ကောင်းမြတ်သော စေတနာတို့ဖြင့် ရှေ့ဆက်မည့် သမိုင်းကြောင်းကို တည့်မတ် လမ်းညွှန်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

• • • • • • • • •

အမှား အမှန်ကို ပိုင်းခြား
သိမြင်နိုင်စွမ်း မရှိသူများက
ဩဇာအာဏာ
(သို့မဟုတ်)
အင်အားအရေအတွက်ဖြင့်၊
အနိုင်ယူခဲ့ကြသောကြောင့်
သမိုင်းပေး တာဝန်ကို
ထမ်းဆောင် ခဲ့ကြသူတို့
အိမ်မြုပ်ခဲ့ရ ခြင်းမှာလည်း
များခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

• • • • • • • • •

ခေတ်စနစ်
တခုအား ပိုမိုတိုး တက် ပြောင်းလဲစေရန်

(သို့မဟုတ်) ခေတ်စံနစ်တခု၏ ဆုတ်ယုတ် နိမ့်ပါး ပျက်စီးတော့မည့် အနေအထားကို ကယ်တင်ရန် အခြေအနေ အရပ်ရပ်က တောင်းဆိုလာသည့် အပေါ်တွင်၊ အများစု၏ ကောင်းကျိုးအတွက် စွမ်းစွမ်းတမံ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ကြသော သမိုင်းပေးတာဝန် ထမ်းဆောင်သူများ၏ သတ္တိနှင့်စေတနာ ကို နားလည် တန်ဘိုးထားတတ်သူများ ရှိ သလို၊ နားလည်ခံယူနိုင်မှုမရှိဘဲ ကဲ့ရဲ့ သဂြိုဟ် ပြုကြမည့်သူများလည်း ရှိသည်။ သမိုင်းပေးတာဝန်ဟူသော မြင့်မားသည့် အတွေးအခေါ်ကို ကိုင်စွဲသူသည် ထိုကဲ့သို့သော ချီးမွမ်း ထောပနာပြုမှုများကို၎င်း၊ ကဲ့ရဲ့ သဂြိုဟ် ပြုမှုများကို၎င်း မှုလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

(၄)

သမိုင်း အဆက်ဆက်တွင် သမိုင်း ပေးတာဝန်ကို မကျေပွန်သော သူများ များစွာရှိခဲ့သည်။

သင်္ခတသင်္ခါရ အနိစ္စဟူသော တရားသဘောအရ မည်သည့် သက်ရှိ သက်မဲ့မဆို တချိန်ချိန်တွင် ပျက်ယွင်း ချုပ်ငြိမ်း ရမည်ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းပင် နားလည်ကြသည်။ မည်မျှပင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိသော်လည်း သေလျှင် မည်သည့်အရာမျှ ကိုယ့်နောက်သို့ပါမည်မဟုတ်။ ကိုယ့်လုပ်ဆောင်ချက်များကြောင့်၊ လူသာသေသော်လည်း နာမည်မသေပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့မည် ဆိုခြင်းမှာလည်း မည်သည့် ကာလ အတိုင်းအတာအထိ ကျန်ခဲ့မည်နည်း။ နှစ်ပေါင်း ထောင်သောင်းချီ၍ပင် မကျန်နိုင်။ ထိုသို့မိမိအမည်ကို ကျန်ခဲ့စေလိုခြင်း၊ သေလွန်ပြီးသည့်တိုင် မိမိကိုယ်မိမိ ကြေးရုပ်တု ရွှေရုပ်တုအဖြစ် နောင်လာနောင်သားများရှေ့တွင် ဂုဏ်ယူလိုခြင်းမှာ အတ္တကြီးမားမှု ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့ ကျန်ရစ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင်လည်း ဘာမျှမဖြစ်။ အပိုအလုပ်သာ ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းတွင် နောင်လာ နောက်သား အစဉ်အဆက်များသည်လည်း ၎င်းတို့၏ အလုပ်ကိစ္စနှင့် ၎င်းတို့ မအားမလပ်နိုင်အောင် ရှုပ်ပွေ နေကြမည်ဖြစ်၍ မိမိအမည်ကို ချည်း တသသ ဖြစ်မနေနိုင်။ နှစ်ပေါင်း ရာထောင် ကာလရှည် ကြာလာသည် နှင့် အမျှ ခေတ်စံနစ်များလည်း အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲသွားပြီးသည့် နောက်၌ မိမိအကြောင်းကိုပင် တိတိပပ မသိရတော့ဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

မိမိဘာလုပ်ခဲ့မှန်းပင် မသိကြသူများက မိမိအမည်ကို သိနေကြ၍ကော ဘာထူးမည်နည်း။ မိမိ၏ အမည်ကို မသိသူများပင် များစွာရှိလာနိုင်သည်။ မိမိ၏ ရုပ်ထုကို ဘာကောင်ကြီးလဲဟု ပြောသည့် လူငယ်များလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်မည်။ နှစ်များစွာ မကြာညောင်း သေးသော အနော်ရထာ၏ ရုပ်သွင်အမှန်ကိုပင် မိမိတို့မမြင်ဘူးကြ။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားနှင့် သခင်ခရစ်တော်၏ ရုပ်သွင်မှန်ကို လည်း မိမိတို့မမြင်ဘူးကြ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များသည်ပင် သဘာဝတရားကို လွန်ဆန်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ပျက်ယွင်း သွားကြရသည်မှာ နှစ်ကာလများစွာ မကြာညောင်း သေး။ နှစ်ပေါင်း သိန်းသန်းချီ၍ မဆိုထားနှင့် အကြာရှည်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်မှာ အနှစ်သုံးထောင်ပင် မရှိတတ် သေး။ ၎င်းတို့ အသီးသီး ချမှတ်ခဲ့သည့် အယူအဆ သဘောတရားများနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာသာရပ် တခုစီတွင်းမှာပင် သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် အကောင်းအဆိုးမူဝါဒ များနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိတို့အနေဖြင့် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြမည်ဆိုလျှင်လည်း အပိုပင် ဖြစ်သည်။ လောကတွင် လူအဖြစ်နှင့် နေထိုင်ရစဉ်အတွင်း မိမိ၏ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း အလုပ် ကလေးနှင့်၊ မိမိ၏ မိသားစု အသိုက်အဝန်းကလေးဖြင့်၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ထိခိုက်မှုမရှိစေဘဲ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်သွားနိုင်မည်ဆိုလျှင်ပင် လူဖြစ်ရကျိုး နပ်ပြီဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသူများမှာ ခေတ်အဆက်ဆက် ရှိနေခဲ့သည်။ ယခုခေတ်တွင်လည်း ရှိသည်။ နောင်လည်း ရှိလိမ့်ဦးမည် ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ သမိုင်းပေးတာဝန်ကို

သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်းသည် အဆင့်အတန်း အနိမ့် အမြင့်နှင့် မဆိုင်။ မြင့်မားသည့် အသိစိတ် ဓါတ်ရှိသူတိုင်းသည် မိမိတို့ ကြုံတွေ့နေရသော ခေတ်စံနစ်၏ အခြေ အနေက တောင်းဆိုလာသည့်အပေါ်တွင် အများစု၏ အကျိုးအတွက် မိမိတို့ကျွမ်းကျင်ရာ ကဏ္ဍအသီးသီးမှနေ၍ သမိုင်းပေးတာဝန်ကို မဖြစ်မနေ ထမ်းဆောင် ကြရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ထမ်းဆောင်ဘို့ရန် ရှောင်လွှဲကြသူများ ရှိသလို၊ သမိုင်းပေး တာဝန်အရ လုပ်ဆောင်ကြသူများကိုလည်း ဟန့်တားနှောက်ယှက်သည့် အင်အားစုက ပိုမိုများပြားသောကြောင့် သမိုင်းပေး တာဝန်မကျေပွန် ခဲ့ခြင်းများ ရှိနိုင်သည်။ အမှားအမှန်ကို ပိုင်းခြား သိမြင်နိုင်စွမ်းမရှိသူများက ဩဇာအာဏာ (သို့မ ဟုတ်) အင်အားအရေအတွက်ဖြင့်၊ အနိုင်ယူခဲ့ကြသောကြောင့် သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လိုကြသူတို့ တိမ်မြုပ်ခဲ့ရခြင်းမှာလည်း များခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

ထိုအဖြစ်များ၏ အကျိုးဆက်မှာ နိုင်ငံတနိုင်ငံ (သို့မဟုတ်) လူမျိုးတမျိုး (သို့မဟုတ်) မိသားစုတစု၏ သမိုင်းကြောင်း မကောင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သူသည် မည်သည့် မျှော်ကိုးမှုမျှ မရှိသူသာ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကြီးဘို့၊ နာမည်ကျန်ခဲ့ဘို့၊ ကျောက်ရုပ်ထု၊ ကြေးရုပ်ထု ဖြစ်ဘို့ရန် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်း မဟုတ်။ နိုင်ငံတနိုင်ငံ၊ လူမျိုးတမျိုး အနေဖြင့် သမိုင်းကြောင်း မကောင်းနိုင်သည့် အဖြစ်ကို အခြေအနေ အရပ်ရပ် အပေါ်တွင် တွက်ဆ သိမြင်လျက်၊ ထိုနိုင်ငံအတွင်း နေထိုင်သော နိုင်ငံသားတဦး၊ အမျိုးသားတဦး ပီပီ၊ သမိုင်းကြောင်း ကောင်းအောင် ဝိုင်းဝန်းတည့်မတ် ပေးရမည့် တာဝန်မှာ လူသားစိတ်ဓါတ်ရှိသော၊ နိုင်ငံချစ်တတ်သော၊ မှန်ကန်သည့် အမျိုးသားရေး အမြင်ရှိသော လူတိုင်း၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

(၅)

သမိုင်းကြောင်းကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ရာတွင် မိမိတို့ ဖြစ်ရှိနေသော အခြေအနေကိုသာမက၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ အခြေအနေများကိုပါ ကြည့်ရသည်။ အိမ်တအိမ်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း တအိမ်တည်း သီးခြားရပ်တည်နေ၍ မရ။ အများနှင့်ဆက်ဆံ ပတ်သက် နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးပတ်ဝန်းကျင် အိမ်များ၏ အခြေအနေ၊ တိုးတက်မှု၊ ဆုတ်ယုတ်မှုများကို လေ့လာရသည်။ မိမိ၏ အခြေအနေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုး ကြည့်ရသည်။ ဆုတ်ယုတ်မှုကို တတ်အားသမျှ ဝိုင်းဝန်းဖေးမပေးဘို့ရန်အပြင် သင်ခန်းစာယူဘို့ရန်နှင့်၊ တိုးတက်မှုများကို အတုယူကာ ၎င်းတို့နှင့် အမှီလိုက်နိုင်အောင် လုပ်ဆောင်ရမည်မှာ (ကိုယ့် အိမ်ထောင်စု သမိုင်းအတွက် ကျရောက်လာသည့်) မလုပ်မဖြစ်သော သမိုင်းပေး တာဝန်ဖြစ်သည်။ ထိုတာဝန်ကို မလုပ်လျှင် ကိုယ့်အိမ်ထောင်စုမှာ သမိုင်းတခေတ်၏ နောက်တွင် ပြတ်ကျန်ရစ်ခဲ့မည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း သမိုင်းပေးတာဝန်ဟူသည်မှာ မည်သူကမျှ မပေးအပ်သော်လည်း လူတိုင်းတွင် ရှိနေသည့် တာဝန်တရပ်ဖြစ်သည်။ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည်ဖြစ်၍ အသိတရား မြင့်မားသူတိုင်းက မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စတရပ်လည်း ဖြစ်သည်။

မည်သူ မည်ဝါသည် သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်စေ ဟူ၍ မည်သူတဦးတယောက်ကမျှ တာဝန်ပေး ခိုင်းစေမည်မဟုတ်။ မိမိအသိနှင့် မိမိထမ်းဆောင်ခြင်းဖြစ်၍ ထိုတာဝန်ကို လူတိုင်းပင်ထမ်းဆောင်နိုင် ကြမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရာ၌ မိမိကျွမ်းကျင်ရာကဏ္ဍမှသာ တာဝန်ယူကြရ မည် ဖြစ်ပေသည်။ မိမိနှင့် အဟပ်ကွာသော တာဝန်ကို ယူ၍မရ။ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ လုံးဝ မရှိပဲ စစ်ဗိုလ်ချုပ်တာဝန်ကို ယူမည် ဆိုလျှင် မည်သူမျှ လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်။

တာဝန်ကော ဝတ္တရားပါ ပေါင်းစပ်ထားသည့် သမိုင်းပေးတာဝန်တွင် ဝတ္တရား၏ စိတ်စေတနာကော၊ တာဝန်၏ တိကျစွာဆောင်ရွက်နိုင်သော အရည်အချင်းပါ ပါဝင်နေရာ၊ မည်သူမျှမခိုင်းပဲ မိမိစိတ်စေတနာနှင့် မိမိတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်စေကာမူ၊ ထိုတာဝန်ကို မိမိဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ယုံကြည်လောက်သည့် အထောက်အထားတစုံတရာ ရှိရမည်ဖြစ်လေသည်။ အစဉ်အလာမရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ခြင်းကို မည်သူကမျှလည်း လက်ခံကြမည်မဟုတ်ချေ။ ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးကို သမိုင်းပေးတာဝန် ထမ်းဆောင်သည့် လူဟုလည်း မည်သူကမျှ ယုံကြည်မည်မဟုတ်။ သမိုင်းပေးတာဝန်ကို အမှန်တကယ် ထမ်းဆောင်သူသည်လည်း ရာထူး ဂုဏ်သိမ် ဥစ္စာပစ္စည်းကို မျှော်ကိုး မက်မောခြင်း မရှိသူဖြစ်ရာ၊ ထိုကဲ့သို့မိမိနှင့် မအပ်စပ်သော၊ မိမိမစွမ်းဆောင်နိုင်သော အလုပ်တာဝန်ကို လုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်းသည် အဆင့်အတန်း အနိမ့်အမြင့်နှင့်မဆိုင်။ မြင့်မားသည့် အသိစိတ်ဓါတ်ရှိသူတိုင်းသည် မိမိတို့ ကြုံတွေ့နေရသော ခေတ်စံနစ်၏ အခြေ အနေက တောင်းဆိုလာသည့် အပေါ်တွင် အများစု၏ အကျိုးအတွက် မိမိတို့ကျွမ်းကျင်ရာ ကဏ္ဍအသီးသီးမှနေ၍ သမိုင်းပေးတာဝန်ကိုမဖြစ်မနေ ထမ်းဆောင်ကြရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။ ။ **ထက်ခေါင်**

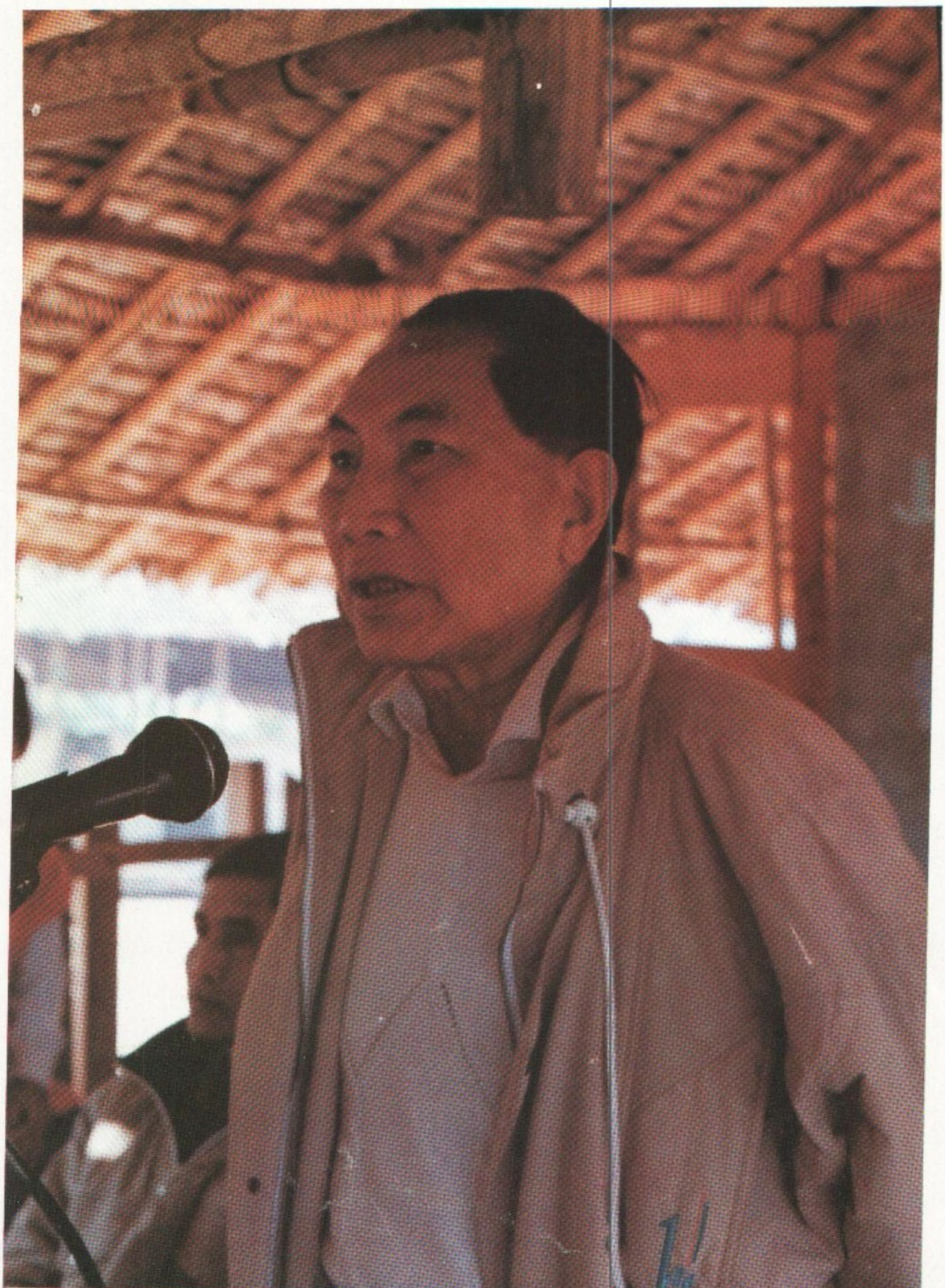

မိုးသက်မုန်တိုင်းများအကြားမှ

ကောင်းကျော်

ဗိုးသက်မုန်တိုင်းများအကြောင်း

(၁)

"တပ်မဟာ၊ တပ်ရင်းအသီးသီးမှာ ရှိကြတဲ့၊ တပ်မှူး တပ်သားတွေရဲ့ အတွေးအခေါ်ဟာ၊ ရန်သူ့အပေါ် အမြင်တူကြရမယ်။ ရန်စည်း၊ ငါစည်း၊ ခြားကြရမယ်။ စစ်တိုက်ရင် လူသေတယ်ဆိုတာကိုသိကြတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ မသေချင်လို့ရှိရင် စစ်တိုက်ကြရမယ်။ ဒီကနေ့ စစ်အစိုးရဟာ အညာအတာ ကင်းမဲ့စွာနဲ့ ငါတို့ကိုလိုက်သတ်နေတယ်။အဲဒါကြောင့် တမျိုးသားလုံး မသေချင်ရင် ဖိနှိပ်စစ်ကို တော်လှန်စစ်နဲ့ ပြန်ပြီး တိုက်ပစ်ရမယ်။ အသက်နဲ့ ပစ္စည်း စစ်ပြီးမှ သိရမယ်။ ပစ္စည်းနဲ့ အသက် စစ်ပြီးမှ တွက်လို့ရမယ်။"

"တော်လှန်ရေးလုပ်ပြီဆိုရင်၊ ပြင်းထန်တဲ့ မုန်တိုင်းကြီး (၃)ရပ်ကို၊ မလွဲမသွေတွေ့ဆုံ ရင်ဆိုင်ကြရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရန်သူရဲ့ အပြင်းအထန် အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်မှုကြောင့်၊ မိမိတို့နဲ့ လူထု အဆက်အသွယ်ပြတ်ပြီး၊ စားနပ်ရိက္ခာ၊ ဆေးဝါးကအစ အရာရာမှာ ချို့တဲ့မှု ဖြစ်ရခြင်း၊ အဲဒါ နံပါတ် (၁) မုန်တိုင်းဘဲ။ နံပါတ် (၂)။ မိမိတို့ရဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာစည်းလုံးမှုမရှိ။တယောက်နဲ့ တယောက် မကျေနပ်မှု၊ မယုံကြည်မှုတွေ ဖြစ်နေရခြင်း။ ပြောပြန်ရင်လည်း စည်းလုံးမှုပျက်မှာ စိုးရ၊ မိမိရဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း စည်းလုံးမှုကို မျက်လုံးအိမ် သဖွယ် စောင့်ထိန်းရမယ်ဆိုတဲ့ အသိကလည်း ရှိနေရတော့၊ ဒီဒုတိယ မုန်တိုင်းကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရတာ သိပ်မလွယ်ပါဘူး။ တတိယ မုန်တိုင်းဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စဟာလည်း ရင်ဆိုင်ရ အင်မတန်မှ ခက်ခဲလှပါတယ်။"

"ကိုယ်တွေ့လေးတခု ပြောပြပါ့မယ်။ ကျနော့် ရဲဘော် တယောက်။ သူဟာမြို့နယ် ကော်မီတီအဆင့် ရှိပါတယ်။ ကျနော့ကိုလည်း ခံပြောရဲတာဘဲ။ ရန်သူနဲ့ရင်ဆိုင်ရာမှာ ရန်သူ့ အမြောက်ဆံထိလို့ လက်တဘက် ပြတ်သွားတယ်။ စိတ်ဓါတ်ကျစရာ စကား ဘာတခွန်းမှ မပြောခဲ့ဘူး။ တနေ့သော နေ့လည်ခင်းမှာတော့ သူကျနော့်ဆီမှာ ခွင့်တောင်းလာပါတယ်။ တော်လှန်ရေးထဲက ထွက်ပြီး အိမ်ပြန်တော့မလို့ပါဘဲ။ ကျနော်က စဉ်းစားပါဦးမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ညနေပိုင်း သူရေဆင်းချိုး နေတုန်း သူ့ကျောပိုးအိတ်ကို ရှာကြည့်တော့၊ သူ့ဇနီးဆီက စာတစောင်ကို တွေ့တယ်။

ဖိုးခွါးလေး အဖေရယ်။ နင် တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုး အတွက် လုပ်နေတာကို ငါဘာမှ မပြောလိုပါ။ နင့်သားကလေးကဟာ အခုဆို(၃)နှစ်ကျော် (၄)နှစ်ထဲမှာ ရှိပြီမို့၊ စကားလည်း အတော်တတ်နေပြီ။ တနေ့မနက်မှာ နင့်အမရဲ့ကလေးတွေက တို့အိမ်ရှေ့မှာ မုန့်ဟင်းခါး ဝယ်စားကြတယ်။ နင့်သားကိုတော့ ငါက ထမင်းချိုးမီးကင်ပြီး ပေးထားတယ်။ သူကပြောတယ်။ မင်းတို့က အဖေနဲ့အတူနေကြတော့ စားကြရတာပေါ့။ ငါ့အဖေလည်း ငါနဲ့အတူ ရှိရင် မင်းတို့လိုဘဲ စားရမှာပေါ့တဲ့။ မိသားစု အားလုံးကတော့ ကျမ္မာကြပါတယ်၊... စသည်ဖြင့် ရေးထားတယ်။ ဒီစကားလေး တလုံးဟာ ရိုးရိုးကလေးနဲ့ ဘယ့်လောက်အထိ တာသွားသလဲ။ ကာယကံရှင်ကို ဘယ်လောက်စိတ် ထိခိုက်စေသလဲဆိုတာ ရဲဘော်တို့ ခံစားမိ ကြပါလိမ့်မယ်။"

"ငါတို့ရဲဘော်တွေဟာ၊ နံပါတ် (၁) မုန်တိုင်းနဲ့၊ အဲဒီ နံပါတ် (၃)မုန်တိုင်းကို၊ ခံနိုင်စွမ်း ရှိကြသူတွေ များပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ၊ မပြောရဲ မဆိုရဲလောက်အောင်၊ မညီမျှမှု ဗိုလ်ကျ လွှမ်းမိုးမှုတွေဖြစ်တဲ့ နံပါတ် (၃)မုန်တိုင်းကို ရင်မဆိုင်နိုင်ကြလို့ လမ်းလွဲပြီး၊ နားကြ၊ ထိုင်ကြ၊ ထွက်ကြ၊ မတော်မတရား မူးယစ်စွဲစောင်း နေတတ်ကြပါတယ်။"

"တော်လှန်ရေးအမျိုးအစား၊ ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိသလဲလို့ တချို့ရဲဘော်တွေက မေးကြပါတယ်။ အဘိုးအမြင်ကတော့ သုံးမျိုး သုံးစားရှိပါတယ်။ ပဌမ အမျိုးကတော့ တော်လှန်ရေး တကယ် လုပ်တဲ့လူ၊ ဒုတိယ အမျိုးအစားက တော်လှန်ရေး လှေကြုံစီးတဲ့လူ၊ တတိယက တော်လှန်ရေးလုပ်စားတဲ့လူလို့ တွေ့ရပါတယ်။"

"ပဌမ အမျိုးအစား တော်လှန်ရေး တကယ်လုပ်တဲ့ သူတွေကတော့၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ ချွေးနဲ့ သွေးနဲ့ သာမက အသက်ပါပေးပြီး၊ လုပ်သွားကြပါတယ်။ ဒုတိယ အမျိုးအစား လှေကြုံစီးတဲ့သူဆိုတာကတော့ ရဲဘော်တို့ အသိဘဲ။ လမ်းခရီး ပိုကြမ်းလာမယ်၊ အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံလိမ့်မယ်လို့ ထင်မြင်လာရင်၊ မလိုက်လိုကြတော့ပါ။ တော်လှန်ရေးခရီးမှာ၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတွေ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတွေနဲ့ တရိတသေဆက်ဆံ၊ ရောက်လေရာမှာ စားကောင်း သောက်ဖွယ်တွေက လိုလေသေးမရှိ၊ အောက်ခြေက ရဲဘော်တွေနဲ့ လူထုက သူခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးရင်၊ အင်မတန်ဘဲ အလုပ်လုပ်လို့ ပျော်ကြ တယ်။

အဘက်ဘက်ကနေ၊ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေနဲ့ ကြုံလာရတဲ့အခါမျိုး၊

စစ်တိုက်ရင် လူသေတယ် ဆိုတာကို သိကြတာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ မသေချင်လို့ရှိရင် စစ်တိုက်ကြ ရမယ်၊ ဒီကနေ့ စစ်အစိုးရဟာ အညာအတာ ကင်းမဲ့စွာနဲ့ ငါတို့ကိုလိုက်သတ်နေတယ်၊ အဲဒါကြောင့် တမျိုးသားလုံး မသေချင်ရင် ဖိနှိပ်စစ်ကို တော်လှန်စစ်နဲ့ ပြန်ပြီး တိုက်ပစ်ရမယ်၊

အောက်ခြေကလည်း အထက်ကို အပြန် အလှန် ဝေဘန် ထောက်ပြ လာတဲ့ အခါ မျိုးမှာတော့၊ တော်လှန်ရေးထဲမှာ မပျော် နိုင်တော့ဘဲ၊ ကျန်းမာရေးတို့၊ အသက်ကြီး လာတာတို့၊ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ မိသားစု အခက်အခဲတို့ စသည်ဖြင့်၊ တမျိုးမဟုတ် တမျိုး အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြပြီး ထွက် ထိုင် သွားကြတာတွေ ရဲဘော် တို့အသိဘဲ။ လေကြုံ စီးတယ်ဆိုတာ၊ လမ်းပန်းခက် တယ် ဆိုရင် ဘယ်ဆက် လိုက်ချင် ပါတော့ မလဲ။"

"တတိယ အမျိုးအစား လူက၊ တော်လှန်ရေးထဲ ဝင်လာကာစတုန်း ကတော့ သူလိုကိုယ်လို လူပါဘဲ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ အများနဲ့မတူ၊ ကုသိုလ် ကံ တွေ ကဘဲ ထူးလို့လားမသိ။ နေ့ချင်း ညချင်း စီးပွါးဥစ္စာတွေ တိုးပွားလာတော့၊ သေရ မှာ ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာပြီး၊ တော် လှန်ရေးထဲကနေ အေးဆေးစွာနဲ့ ထွက်လို လာကြတယ်။ ထွက်သွားခဲ့ကြ တယ်။"

"ဘယ်လို အခြေအနေမျိုးမှာဘဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ကိုယ့်ရာဇဝင် ကိုယ်ရေးကြရ မယ်။ ကိုယ်ဘာလုပ်နေတယ်၊ ကိုယ်ဘာ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြည်သူတွေ သိကြ မှာပါ။ ကိုယ့်အရိပ်ဟာ ကိုယ့်နောက်က ပါစမြဲပါဘဲ။"

"တခုတော့ မှာလိုက်ချင်ပါ တယ်။ ငါတို့တော်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ အလုပ်ဟာ ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးဘဲ။ တော်လှန်တယ် ဆိုတာက ပြဿနာကို ဖြေရှင်းတာ။ ပြဿနာတွေ အားလုံး ချောမော ပြေလည်အောင်၊ ဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ အခါမှာ အောင်ပွဲရတာဘဲ။ ဒီလိုပြဿနာ ဖြေရှင်းရာမှာ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြဿနာထဲ မှာ မပါမိဖို့ သတိကြီးစွာ ထားရမယ်။ ဥပမာ... အမှူးသမားတယောက် ရမ်းကားနေလို့၊ ကိုယ်က တာဝန် အရ ရှေ့ဆောင်ဖြေရှင်းရာမှာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်၌က မူးမနေမိဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ကိုယ်က မူးနေရင်၊ သွားဖြေရှင်းလို့ မရပါဘူး။ ဘေးကအမြင်မှာ အမူးသမားတွေဘဲလို့ မြင်ကြ ပါလိမ့်မယ်။"

အထက်ပါ စကား များမှာ (၁၆/၁/၉၄) ရက်နေ့က၊ ဒူးပလာယာ ခရိုင် အမှတ် (၆)တပ်မဟာ၏ တပ်ရင်း (၁၇)၊ တပ်မှူးတပ်သားများ ဆွေးနွေးပွဲ တွင် ပြောကြားသွားခဲ့သော၊ ဖူးလောကွား ၏ မိန့်ခွန်းထဲမှ ကောက်နုတ်ချက်များ ဖြစ်သည်။

ဖူးလောကွားကား (၄၆)နှစ် ကျော် ရှည်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော၊ ကရင့် တော်လှန်ရေးကြီး တလျှောက်လုံးတွင်

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း လောကွား

ပါဝင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ထဲ၌၊ တဦးအပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

(၂)

မိမိတို့ ကရင့်သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့သည် ကရင့်တော်လှန်ရေးကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာရာတွင်များစွာ အထောက်အကူပြုစေနိုင်မည်ဖြစ်သော ကရင့်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများ ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ပြုစုထုတ်ဝေ သွားရန် အစီအစဉ်ရှိသည့် အားလျော်စွာ၊ ဆရာ မန်းအောင်ဌေး၊ ကိုဝမ်းသာနှင့် မိမိတို့သည် ဒူးပလာယာခရိုင်မှ တော်လှန် ရေး ခေါင်းဆောင်များထဲတွင် တဦးအပါ အဝင်ဖြစ်သော ဖူးလောကွားနှင့် ရက် သတ္တ နှစ်ပတ်ခန့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်း မှတ်တမ်း ပြုခဲ့ကြသည်။ ဒူးပလာယာ ခရိုင်၏ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဖူးတာအယ် ခေါ် ဗိုလ်မှူးကြီးတင်ဦး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မှာမူ၊ နှစ်လကျော်မျှ ပဏာမအဆင့် မှတ်တမ်း ပြုစုခဲ့ပြီးဖြစ်၍၊ အကိုးအကား အထောက် အထားများ ထပ်မံရှာဖွေကာ၊ ပဌမ စာမူ ကြမ်းကို ရေးသားလျှက်ရှိသည်။ ***KNLA*** အမှတ် (၆) တပ်မဟာမှူးနှင့် ကေအဲန်ယူ ဒူးပလာယာခရိုင်၏ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးချုပ် ဖူးရွှေဆိုင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အတွက်လည်း တွေ့ဆုံမေးမြန်း မှတ်တမ်း ပြုရန်၊ ကာယကံရှင်ထံ ခွင့်ပန် ချိန်းဆို ထားပြီးဖြစ်သည်။ နောင်လာမည့် နှစ် အနည်းငယ်အတွင်း ကရင့် တော်လှန်ရေး တွင် ရှေ့ဆောင်ဦးရွက် ပါဝင် ခဲ့ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးငယ်များကိုလည်း ဆက်လက် ၍ မှတ်တမ်းပြုထုတ်ဝေနိုင်ရန် ကြိုးပမ်း သွားမည်ဖြစ်သည်။

မိမိတို့သည်၊ ကရင့်တော်လှန် ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကို ပြုစုရာတွင် ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ သမိုင်းကြောင်းအတွက် သာမက၊ ထို ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ သဘောထားခံယူ ချက်၊ အမျိုးသားထုအပေါ်ထားရှိသည့် စေတနာ၊ လူသားပီသသော စိတ်ဓါတ်နှင့် အပြုအမူများ၊ တော်လှန်ရေး ခရီးတ လျှောက် အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံရမှုများ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းများ၊ ရယူခြင်းများ၊ အောင်ပွဲများ၊ ရှုံးနိမ့်မှုများ၊ ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်ရမှုနှင့် ကြေကွဲဝမ်း နည်းရခြင်းများ၊ နာကျည်းချက်များ၊ စသည်ဖြင့် ပန်းခင်းလမ်းသဖွယ် မဟုတ် သော လှိုင်းကြမ်းလေထန် ရေဆန် လမ်းအတွင်း ရုန်းကန်ဖြတ်သန်း လာခဲ့ သည့် အတွေ့အကြုံများကို မျိုးဆက် သစ် တော်လှန်ရေးသမား များအတွက် စံနမူ နာယူဘွယ်၊ သင်ခန်းစာယူဘွယ်၊ အားမာန် တက်ကြွဘွယ်၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဘွယ် ဖြစ် စေရန်လည်း ရည်ရွယ်ရင်းရှိလေသည်။ ဖူးတာအယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ယခုနှစ် အတွင်း ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ရန် စီစဉ် လျှက်ရှိရာ ဖူးလောကွား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မှာမူ ယခုနှစ်အတွင်း ပြီးစီးနိုင်မည်

မဟုတ်ချေ။ ထပ်မံ၍ တွေ့ဆုံမေးမြန်း စရာ အချက်အလက်များလည်း ရှိနေ သေးသည်။ သမိုင်းကြောင်းနှင့် ပါတ်သက်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးရာတွင် အချက်အလက် အထောက်အထား များ ပိုမိုတိကျပြည့်စုံမှု ရှိစေရန်အတွက် လုံလောက်သောအချိန်ကို ယူရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ဖူးလောကွားသည် သူ့ကိုယ်သူ နောက်ထပ် (၁၀)နှစ် မျှနှင့်ပင် သေနိုင်ဦးမည် မဟုတ်ကြောင်း ရယ်စရာနှော၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ မိမိတို့ကလည်း ယုံကြည်သည်။ သူသည် ပျော်ပျော်နေ သေခဲသည် ဟူသော အဆိုကို လက်တွေ့ခံယူ ကျင့်သုံးသူဖြစ်သည်။ တခါတရံ စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်ခြင်းများ ရှိတတ်သော်လည်း ဖူးလောကွား မပြုံးမရယ်သည့်နေ့၊ ရယ်စရာ စကားမပြောသည့် နေ့ဟူ၍ မတွေ့ကြုံခဲ့ဘူးချေ။ ထို့အတွက်ဖူးလောကွားကို ခင်မင် လေးစားသူ များသည်။ အထူးသဖြင့် ၎င်းတို့၏ အရေးကိစ္စကို ဂရုတစိုက် နားထောင်ပေးဖေါ်ရသော ဖူးလောကွားအား အမျိုးသမီးများက ပိုမိုခင်မင်ကြသည်။ တော်လှန်ရေးလုပ်နေကြသော အိမ်ထောင်ရှင် ရဲဘော်များအဘို့ တော်လှန်ရေးသာလျှင်အဓိက၊ အိမ်ကမိန်းမကိစ္စသည် အလကားဟု သဘောမထားသင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ပစ်ပယ်မှုအတွက် ဇနီးဖြစ်သူမှာ ခံစားချက်မကောင်းနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်ဇနီးသည်အား မိမိတော်လှန်ရေး လုပ်နေသည်မှာ အမျိုးသား ပြည်သူ အားလုံးအတွက် ဖြစ်ကြောင်း၊ အမျိုးသား ပြည်သူများထဲတွင် မိမိ၏အိမ်ထောင် လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ကြောင်း၊ အားလုံး လွတ်မြောက်စေဘို့ မိမိပါဝင် ကြိုးပမ်းနေခြင်းကို မိမိ၏ အိမ်ထောင် မိသားစု အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူစွာ နားလည်မှု ရှိရမည့် အကြောင်း အနစ်ပေါက်အောင် ပြောဆိုရမည်ဖြစ်ပြီး၊ လုပ်ငန်းတာဝန်မှ အားလပ်ခွင့်ရသမျှသော အချိန်ကလေးများတွင် ဇနီးသည်အား ကြင်ကြင်နာနာ အလေးထား ပြုမူဆက်ဆံသင့်ကြောင်း၊ရဟန်းတို့ မည်သည် တရားဓမ္မ၌ မွေ့လျော် သကဲ့သို့ ဟသာတို့မည်သည်၊ ကြည်လင်သော ရေအိုင်တွင် ပျော်မွေ့လေ့ရှိကြောင်း၊ ထို့အတူ ကျွဲတို့မည်သည် ရွှံ့နွံအိုင်၌ ပျော်မွေ့စမြဲဖြစ်ပြီး၊ ဇနီးသည်တို့မည်သည် ကိုယ့်လင်သား၏ ကြင်နာစွာ ပြုစုယုယမှုတွင် ကြည်နူး မွေ့လျော် တတ်ကြကြောင်းဖြင့် ၎င်း၏ရဲဘော်၊ ရဲဘက်၊ တပ်မှူးတပ်သားများအား မကြာခဏ ပြောကြားလေ့ရှိသည်။ အမျိုးသမီးများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ စကားပြောဆိုရခြင်း၌လည်း ဖူးလောကွား ပျော်မွေ့တတ်လေသည်။

(၃)

သာယာဝတီခရိုင် သုံးဆယ်မြို့နယ် ဝေွးတောက်ကုန်း ကျေးရွာ ဇာတိ၊ ငယ်မည် ငပျော့ကြီး (ခေါ်) စောသာအုပ်၏ ငယ်စဉ်ဘဝနှင့် မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများ။ အသက်အတန်ငယ်ကြီးလာမှ ကျောင်းနေရပြီး ကျောင်းပညာတဝက်တပျက်ဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် ဝင်ခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံ။ ဂျပန်ခေတ် ဟဲဟိုး တပ်သားဘဝ။ ဗြိတိသျှခေတ် ကရင် သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်း (၁)၌ အမှုထမ်းခဲ့ရာမှ ကရင့်တော်လှန်ရေးကြီးတွင် ပါဝင်လာခဲ့ရပုံ။ အင်းစိန်တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများ။ ဥက္ကံ၊ သုံးဆယ်၊ ငမြုံလေး၊ ဖါးရွှေကျော်၊ ရေတိုက် စသည့် ဇာတိနယ်မြေ တခွင်လုံးသာမက၊ ပဲခူးရိုးမတိုင်း တခုလုံး "ဝရဇိန်" ဟူသောအမည်ဖြင့် ဟိုးဟိုးကျော်လာခဲ့သည့် ဗိုလ်သာအုပ်။ ပဲခူးရိုးမတိုင်း၏ တပ်မဟာမှူး အဖြစ်သာမက တိုင်းကော်မတီအဖြစ်ပါ တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ဗိုလ်မှူးချုပ် လောကွား။ ရန်–ငါ စည်းခြားကာ ရန်သူ့အပေါ် ပြတ်သားသော အမြင်ရှိပြီး၊ ရန်သူ ဒေါက်တိုင်များကို သတ်မိန့်ပေး ရှင်းပစ်လေ့ ရှိသော်လည်း၊ ထိုသူတို့၏ မိသားစုနှင့်အတူ ဝိုင်းဖွဲ့ ထမင်းစားတတ်သော သဘောထားနှင့် အလေ့အထများ။ ရန်သူက မွေးထားသောကြောင့် ရန်သူ၏အလိုကျနယ် မြေအေးချမ်းမှုမရှိအောင် တမင်လုပ်ဆောင်နေသော၊ ဓါးပြဂိုဏ်းများကို လူယုံသွင်း၍ ရှင်းလင်း ဖြိုဖျက်မှုများ။ အလံနီ များနှင့် ပူးတွဲ တိုက်စစ် ဆင်ပုံများ။ ဦးသာ၊ အောင်မော်အေး၊ အောင်စိုးမိုး၊ မိုးဟိန်း၊ မင်းရန်အောင်၊ အလင်းရောင်၊ လောဂေါ် စသည့် ရန်သူ့စစ်ဆင်ရေးများ။ ကေအဲန်ယူ၏ အစည်းအဝေး ညီလာခံ အချို့နှင့် အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းများ။ ထိခိုက်ဒါဏ်ရာများဖြင့် သေကောင်ပေါင်းလဲ အခြေအနေမျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီး အကျပ်အတည်းမှ စွန့်စားလွတ်မြောက် လာခဲ့ပုံများ။ ဒါဏ်ရာများကြောင့် နှစ်ရှည်လများ မြေကျင်းအောင်းကာပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုး နေထိုင်လှုပ်ရှားခဲ့ပုံများ။ ရန်သူနှင့် ဘတပြန် ကျားတပြန် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများနှင့် ရိုးမ တလွှား စည်းရုံး လှုပ်ရှားမှု အတွေ့အကြုံများ။ ရန်သူ့ သတင်းကို ထောက်လှမ်းသည့် ပွဲတွေ့နည်းပညာများ။ ပြည်သူ့ရဲဘော်များကို လွယ်ကူစွာ အောင်မြင်လိုက်သည့် တိုက်ပွဲ။ငွေစုငွေချေးဌာနကို ဝင်စီးခြင်းနှင့် လူထုရှင်းလင်းပွဲအတွင်းသာမန်အရပ်သားများ၏ ပစ္စည်းများကို ပြန်လည် ပေးအပ်ခြင်းများ။ရန်သူ့စစ်လုပ်ငန်းမှဆင်များကို စံနစ်တကျ ခိုးယူခြင်းများ။ ရိုးမအတွင်း နေထိုင်စားသောက်မှု အတွေ့အကြုံ နှင့် အကျပ်အတည်းကာလများ။ ဒူးပလာယာ ခရိုင်အခြေခံဒေသအတွင်း တာဝန်ယူခဲ့စဉ် ရန်သူ၏ သွေးခွဲ သပ်လျှိုမှုဖြင့် ရန်မှ တိုက်ခိုက်လာသော 'တလခုန်'များကို ပြန်လည် နှိပ်ကွပ် ဖြေရှင်းရမှု များနှင့် အခြား ပြဿနာရပ် အတွေ့အကြုံများ။ တော်လှန်ရေးအပေါ်တွင် သစ္စာရှိစွာဖြင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရင်း အသက်စွန့်သွားကြသော ဦးဖိုးခဲ၊ ဦးဖိုးကွန်း၊ စသည့် ဇောင်းတူပွင်နှင့် ကြို့ပင်ကောက်ပွင်မှ ရွာသားကြီးများ။ တော်လှန်ရေးထဲတွင် သားလေးဦးစလုံးတဦးမကျန်အသက်ပေး စွန့်လှူ ခဲ့ရပြီးနောက် ကရင်တယောက် အနေနှင့်၊ အမျိုးသားတာဝန်ကို ကျေပွန်ပြီဟုဆိုကာ ဇာတိရပ်ရွာမှော်ဘီ မြစ်ကျိုးသို့တဦးတည်းပြန်သွားခဲ့သော နော်လေးစိန်၊ ------ စသဖြင့် ၎င်းနှင့်လက်တွဲ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသော ရဲဘော် / ရဲဘက် တပ်မှူး တပ်သားများ၊ ရွာသူ ရွာသားကြီးများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ

ပွဲလမ်းအခမ်းအနားများ၌ သြဝါဒမွက်ကြားလေ့ရှိသော...

နှင့် ကိုယ်ရေး အကြောင်းအရာ အချို့ စသည့်.........

ရင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ပါဝင်မည့် အချက်အလက်အချို့ကို အကြမ်းဖျင်း စီစဉ်ရာထားချက် ရေးချနေစဉ်မှာပင်၊ မိမိသည် ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ လက်ငင်း အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ ဖူးလောကွား ပြောကြားခဲ့သော သဘောထား အမြင်များ ကို ပြန်လည် ကြားယောင်မိလေသည်။

(၄)

"ကျနော့အနေနဲ့ကတော့ လေ့နဲ့ နှစ်ဖက်နင်းလိုတဲ့ ဝါသနာမရှိဘူး။ တော်လှန်ရေးထဲမှာ ဂိုဏ်းတွေအသီးသီး ကွဲတဲ့ အဖြစ်မျိုးကိုလည်း လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်အတွင်းထဲမှာ စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိဘို့ လိုတယ်။ တပ်ပေါင်းစုနဲ့သာ အောင်ပွဲ ခံနိုင်မယ် ဆိုတဲ့ မှုကို လည်း ကိုင်စွဲထားရမယ်။"

"ဂိုဏ်းဂဏမဆန်ဘဲ အရာရာမှာ တန်းတူ စုစည်းညီညွတ်စွာနှင့် တဦးကို တဦး ယိုင်းပင်းဆက်ဆံတတ်ပါမှ အောင်ပွဲ ခံနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ အတော်များများဟာ လူကိုခိုင်းရမယ် မကြံသေးဘူး၊ ခါးပိုက်ဆောင်လုပ်ချင်တဲ့ဝါသနာတွေ ရှိနေကြတယ်။ တော်လှန်ရေးဟာ ဒီပုံစံမျိုးနဲ့တော့ အောင်ပွဲ ခံနိုင်ဘို့ မလွယ်သေးဘူး။"

"ကျနော်တို့ နားလည် ခံယူထားတာက မိမိတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရတဲ့ ရန်သူ့အကြောင်းကိုသာမက၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ရဲ့အကြောင်းကိုလည်း သိထားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရန်သူ့အကြောင်းကိုယ့်အကြောင်း သိထားဘို့ အရေးကြီးတယ်။ တခါတလေ ကျနော်တို့က ကိုယ့်အကြောင်းလောက်ဘဲ ကိုယ်သိတယ်။ ရန်သူ့အကြောင်းကိုမသိဘူး။ တခါတလေကျ ရန်သူ့ အကြောင်းဘဲ ကျနော်တို့ သိတယ်။ ကိုယ့်အခြေအနေက ဘယ်လို ဖြစ်နေသလဲ ဆိုတာကိုတော့ မသိဘူး။ ဒီကိစ္စကို တာဝန် ရှိတဲ့ လူတွေ အနေနဲ့ အတော့်ကို ဂရုစိုက် ကြရတယ်။"

"လူတိုင်းလွတ်လပ်စွာယုံကြည်ကိုးကွယ်ရှိကြတာဘဲ။ ဘယ်ဘာသာမဆို အခြေခံကျတဲ့ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း ပညတ်ချက်တွေဟာ အားလုံးကောင်းကြပါတယ်။ အဖျားကျမှ ခွဲထွက်သွားတာတွေကတော့ စဉ်းစားစရာဘဲ။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ တခုတည်းမှာတွင် ဂိုဏ်းတွေ ခွဲထွက်တာ မနည်းဘူး။ ကျနော် နားလည်သလောက်၊ ကျနော့် တယောက်ထဲရဲ့ အမြင် ကတော့၊ ဘာသာတရားတွေရဲ့ အခြေခံ ပညတ်ချက်တွေဟာ အားလုံးကောင်းကြတာချည်းပါဘဲ။ ကိုယ်မလိုက်နိုင်ရင်သာ ရှိရမယ်။ အခြေခံ ပညတ်ချက်တွေဟာ အားလုံး အတူတူတွေဘဲ။

ဥပမာ။ ။ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ ကိုယ်နှင့် သက်ဆိုင်သူကို ကိုယ်နဲ့အမျှ ချစ်လော့၊ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် ညီကို မောင်နှမတွေ ပြည်သူတွေကို ကျနော်တို့ ချစ်ကြခင်ကြရမယ်။ မေတ္တာတရားတွေ ရှိရမယ်လို့ သတ်မှတ်ထားသလို ဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း (၇) ရက်သားသမီးများကို မေတ္တာပို့ရမယ်၊ သဗ္ဗေခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို ဘာဝေပွါးစေရာ၏ စသဖြင့်၊ ဒီလိုအချက်တွေကို ကျနော်ပြန်ကြည့်တဲ့ အခါကျတော့၊ အစ္စလမ်ဘာသာမှာလည်း ဘယ်လိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အဓိကက လူသားတွေအပေါ်မှာ မေတ္တာ ထားမှုကိုဘဲ တွေ့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အားလုံးဟာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိရမယ်။ မခိုးနဲ့၊ မလိမ်နဲ့၊ မသတ်နဲ့ စတဲ့ အခြေခံ ပညတ်ချက်တွေဟာ လူသားချင်း ကိုယ်ချင်း စာနာစိတ်နဲ့ မေတ္တာတရားတွေပေါ်မှာဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာပါ။ ဘာသာတရားတွေရဲ့ ပညတ်ချက်တွေကို အဓိကနဲ့ သာမည ခွဲခြားပြီးတော့၊ ဒီအခြေခံ ပညတ်ချက်တွေ ပေါ်မှာဘဲ ခံယူစောင့်ထိမ်းနိုင်မယ် ဆိုရင် ကောင်းမှာဘဲလို့ ကျနော့် တယောက် အနေနဲ့ မြင်တယ်။"

"ငါးရှဉ့်တိုးလို့ ကန်သင်းရိုးပေါက်လို့ရှိရင် အဲဒီအပေါက်ကို ဖာထေးပိတ်ဆို့ရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ ငါးရှဉ့်ကိုပါ သတ်ရမှာဖြစ်တယ်။ ဘုရားသခင် အလိုတော်ကျ ကန်သင်းရိုး ကျိုးရတယ်လို့ အဘိဓမ္မာသမားက မခံယူဘူး။ လူမျိုး တမျိုးအနေနဲ့ ရပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးတွေကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် ခံခဲ့ရတဲ့အတွက်၊ အချို့နေရာ အတော်များ များမှာ ကရင့်စာပေ ယဉ်ကျေးမှုတွေဟာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြတယ်။ မလွဲသာလို့ တနှစ်တခါ ပြည်ထောင်စုနေ့တို့၊ တချို့တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်တို့ကို လုပ်ခွင့်ပေးပေမဲ့ အနှစ်မပါဘူး။ အပေါ်ယံ သဘော ဖြစ်တဲ့အမြင်

မျက်လုံး ဒေါက်ထောက်ပြီး ကြည့်နေကြတယ်။ အထူးသဖြင့် ကရင်ကိုဆိုရင် အဆိုးဆုံးဘဲ။ အာဏာရနေတဲ့ မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒီ တွေရဲ့ ဖိနှိပ်မှုအောက်မှာ ကိုယ့်ဘာသာ၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေကို တင်ပြ လေ့လာ ခွင့် မရခဲ့ကြဘူး။ ကြာရင် ဘာသာစာပေ တင်မက လူမျိုးပါ ပျောက်သွားနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ အခုကိုဘဲ ကရင်ဖြစ်ပြီး ကရင်စာ မတတ်တဲ့သူတွေ၊ ကရင်စကား မပြောတတ်တဲ့ သူတွေ တပုံတပင် ဖြစ်နေပြီ။ ဒါဟာ လူမျိုးကြီး ဝါဒရဲ့ ဝါးမြို ခံရတာတွေ။"

"ဥပမာတခု ...... စာရေး တနေရာကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေနဲ့ ဗမာနဲ့ အတူတူလျှောက်။ အရည်အချင်း ချင်းတူရင် ဗမာကိုဘဲ အလုပ်ပေးတတ်ကြတယ်။ ဒါထုံးစံဘဲ။ အာဏာကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ဘယ်လူမျိုးမဆို ဒီလိုဘဲရှိကြတာဘဲ။ ဒီတော့ မိန်းမဆိုရင်လည်း ဒီအတိုင်းဘဲ။ ဗမာတွေကြား ရောက်နေတဲ့ ဘယ်တိုင်းရင်းသား မိန်းကလေး မဆို လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းရှိတဲ့ ဗမာကိုဘဲ ယူကြတာ များတယ်။ လူငယ်ဘဝ တဦးကို တဦး နှစ်နှစ်ကာကာ စုံမက်လို့ ဘာမျှော်ကိုးမှုမှ မရှိဘဲ ယူကြတာတွေ ကို တော့ မဆိုလို ပါဘူး။ ဗမာတွေကြား ရောက်နေတဲ့ ပညာတတ် ကရင်လူပျို ကလေး ကလည်း ဗမာမလေးကို ယူတတ်သလို၊ ကရင်မလေးကလည်း ဗမာကိုဘဲ ယူကြတာတွေ အတော်ကလေး ရှိတယ်။ ကလေးရလာပြီး ကျောင်းထားတော့ ဗမာကျောင်းမှာဘဲ ထား။ ကရင်အဖေဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကရင်အမေ ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗမာနဲ့ ယူပြီး မွေးလာတဲ့ ကလေးကို၊ အစိုးရရဲ့အစီအစဉ်နဲ့လုပ်နေတဲ့ အမျိုးသား မှတ်ပုံတင် ဌာနကလည်း၊ ကာယကံရှင်တွေရဲ့ သဘောတူ ခွင့်ပြုချက် တောင်မယူပဲ၊ ဗမာစာရင်းထဲ ဘဲသွင်း။ ဒီလို သွေးနှောမှုတွေကလည်း ရှိနေတော့၊ နောင်လာမဲ့ လူ့သက်တမ်း နှစ်ဆက် သုံးဆက် လောက်မှာ ကရင်တွေ မျိုးပျောက်သွားမှာကိုတောင် စိုးရတယ်။"

"လူမျိုးရေး အမြင်ကျဉ်းမြောင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် လူမျိုး တမျိုးအနေနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓါတ်တော့ ရှိကြရမှာဘဲ။ တချို့ကရင်တွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကရင်မှန်းတောင်မှ မသိကြတော့ဘူး။ ကရင်မှန်း သိပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကရင်လို့ ပြောရမှာရှက်တဲ့ အဖြစ်တွေ၊ သူများကပြောလာရင်လည်း လက်မခံနိုင်တဲ့အဖြစ်တွေ၊ အချို့နေရာတွေမှာ ရှိနေတယ်။ ကျနော့မိန်းမက ကရင်မလေ။ ကျမယောက်ျားက ကရင်လေလို့ မပြော ရဲတဲ့ ဗမာတွေ ရှိလာကြသလို၊ ဗမာတွေ ကြား ရောက်နေတဲ့ ကရင်၊ ကရင်မတွေက လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကရင်လို့ မပြောရဲကြတော့ဘူး။ ဘာသာ စကား၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံ သီးခြားရှိတဲ့ လူမျိုးတမျိုးအနေနဲ့ ဂုဏ်ယူရမဲ့ အစား၊ ကရင်ဖြစ်ရတဲ့ အဖြစ်ကို သိမ်ငယ်စရာ၊ ရှက်စရာ ကောင်းလာရတာဟာ ဘာ့ကြောင့်လဲ။? မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒီတွေရဲ့ ခေတ်အဆက်ဆက် ဖိနှိပ်ခဲ့မှုတွေကြောင့်ဘဲ။ ဒီလိုသာဖိနှိပ်မှု မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင် တခြားလူမျိုးတွေနဲ့ တန်းတူ၊ ငါဗမာဘဲဟေ့။ ငါမွန်ဘဲဟေ့။ ငါရခိုင်ဘဲဟေ့လို့ အော်ကြသလို၊ ငါက ~ ကရင်ဘဲဟေ့လို့ မှန်ကန်တဲ့ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓါတ်နဲ့ ဂုဏ်ယူပြော ဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။"

"ဒီလိုလူမျိုးရေးအရ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း အဖိနှိပ်ခံဘဝမှာ ရှိခဲ့ရတဲ့ အတွက် လူမျိုးတမျိုးအနေနဲ့ စောင့်စည်းရမဲ့ သိက္ခာနဲ့၊ စာရိတ္တ ပိုင်းတွေမှာ ယိုင်နဲ့လာရတာမတွေ ရှိတယ်။ အဖိနှိပ်ခံ ဘဝမှာ အတော်ကြာခဲ့လို့ အခြားလူမျိုး တွေထက် သဘောကောင်းတတ်၊ အနွံအတာခံ ပြုစုတတ်တဲ့ အတွက်၊ 'သူနာပြုဆရာမတွေ ခလေး ထိမ်းတွေ' ဖြစ်လာတာကတော့ ထားလိုက်ဦး၊ အခိုင်းအစေအိမ်ဖေါ်ဆိုတာတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် 'ကရင်မ' ဘဲများတယ်။ 'ယောကျ်ား' အများစုလည်း ဒီအတိုင်းဘဲ။ ရရာအလုပ်ကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အဖြစ်ခံယူပြီး လုပ်ကိုင်ကြရတယ်။ 'အိမ်ဖေါ် ကရင်မလေးတွေ' မလေးမစား ဆက်ဆံခံကြရတာ၊ အတင်းအကြပ်ပြုကျင့်ခံရတာ၊ 'ဖါ' ဖြစ်ကြရတာ ဟာ ဘာ့ကြောင့်လဲ။ သူတို့တဏှာကြီးကြလို့၊ ဟတ္ထနိမိုလို့၊ သခ်ါရနိမိုလို့၊ ဆိုပြီး ပြောလို့ မရဘူး။ ဖိနှိပ်ခံရမှု ကြောင့်ဆိုတဲ့ အရင်းခံ အကြောင်းကို သိရမယ်။ သူတို့ကို 'ဖာ' မဖြစ်အောင် တားဆီးပညာ ပေးဘို့တင်မကသေးဘူး၊ ဒီအဖြစ်ကို ရောက်အောင် တွန်းပို့ခဲ့တဲ့ ဖိနှိပ်သူတွေ ကိုပါ ဖြိုဖျက်နိုင်ဘို့ ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်တယ်။"

"ခုဆို မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒီ စစ်အာဏာရှင်တွေကြောင့် တခြားတိုင်းရင်းသားတွေ သာမက ဗမာလူမျိုးတွေပါ၊ ဒုက္ခ ပင်လယ်ဝေကုန်ကြရပြီ။ ဗမာမလေးတွေ ဖာ ဖြစ်ကြတာလည်း မရေမတွက်နိုင်ဘူး။ လူထုရဲ့ မကျေနပ်မှုတွေ ဟာလည်း ပိုပိုပြီး ကြီးမားလာတယ်။ ဒါ့ကြောင့်အုံကြွကြတာ။ ကျနော်တို့ အနေနဲ့ကတော့ အစော ကြီးထဲက ဒါကို ခံစားရပြီးဖြစ်လို့၊ လူမျိုး တမျိုးအနေနဲ့ သီးခြား ရပ်တည်နိုင်အောင် တော်လှန် ခဲ့ကြတာဘဲ။ ရန်သူကလည်း သူ့အကျိုး ပျက်စီးမဲ့ကိစ္စ၊ သူ့ဖိနှိပ်မှု အောက်ကနေ ရုန်းထွက်မဲ့ကိစ္စအတွက်၊ သူတတ်စွမ်း သမျှ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကာကွယ်မှာဘဲ။ ထိုးနှက် မှာဘဲ။ မတော်လှန်ဖြစ်အောင် သွေးဆောင် ဖြားယောင်းမှာဘဲ။ တော်လှန်နေသူ အချင်းချင်းကိုလည်း မသင့်မတင့် ဖြစ်အောင် သပ်လျှို ဖြိုခွဲမှာဘဲ။"

"ဒါကို ငါဟာ ကရင်ပါလား ဆိုတဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အမျိုးသားရေးအမြင်ရှိကြဘို့၊ တော်လှန်ရေး သတိ ရှိကြဘို့၊ အမျိုးသားရေး အတွက်သာမက ပြည်သူ လူထုတရပ်လုံးရဲ့ အကျိုးအတွက်ပါ လုပ်ဆောင်နေကြတာဘဲဆိုတဲ့ အသိတရား ရှိ ကြဘို့။ ဒီအသိစိတ်ဓါတ်တွေနဲ့ စည်းလုံး ညီညွတ်ကြမယ်ဆိုရင်..." ။ ။

ကောင်းကျော်

ဖူးတာအယ်၏ ခြေရာကြောင်း

ရဲဘော်ဝမ်းသာ

၁၉၈၉ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ဘုရားသုံးဆူကျေးရွာ၌ ဒူးပလာယာ ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖူးတာအယ်ကို ကျနော် စတင် တွေ့ဘူး ခဲ့ပါ သည်။

စတွေ့စဉ်ကတည်းက ကျနော် သတိ ထားမိသည့် အချက်တခုမှာ၊ ရိုးသားခြင်း၊ ဂုဏ်ပကာ သနမရှိခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်းတို့အပြင်၊ မိမိ အမျိုးသားများအား ကိုယ်ချင်းစာတရားရှိပြီး အခြားသော အမျိုး သားများအပေါ်တွင် လည်း ချစ်ခင် ရင်းနီးစွာ အတူလက်တွဲ နေထိုင် လျှက် ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်လိုခြင်းစသည့် ပင်ကိုယ်စရိုက်များကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါ သည်။

၁၉၉၀ တွင် ၎င်း၏အိမ်သို့ ကျနော်ရောက်ခဲ့ဘူးရာ ချိုးခြံစွာ နေထိုင်စားသောက်ခြင်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး အတွက် သာမက ဆင်းရဲသားများ၏ လူမှုဘဝ တိုးတက်ရန်နှင့် အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူတရပ်လုံး၏ အာဏာကို စိုက်ထူရန် ဆန္ဒရှိသူဖြစ်ကြောင်းလည်း သူ၏ သားသမီးများ၊ ရင်းနီးကျွမ်းဝင်သော ကရင်အမျိုးသားများကို မကြာခဏပြောဆို ဆွေးနွေးတတ်သည့် စကားများအရ သိရှိခဲ့ရသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ကျနော် အမှတ်(၃)တပ်မဟာမှ အမှတ် (၆)တပ်မဟာသို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ဖူးတာအယ် ၏ အနီးအပါး၌ နေထိုင်စဉ် ၁၉၉၃ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင် ဘိတ် ထားဝယ်ခရိုင် [အမှတ် (၄)တပ်မဟာ] ကရင်နှစ်သစ်ကူး ပွဲတော်သို့ ဖူးတာအယ်၊ ဆရာ စောဇော်နောင် (ဒူးပလာယာ ခရိုင်အခြေခံဒေသ အတွင်းရေးမှူး)တို့နှင့်အတူ ကျနော်လည်း လိုက်ပါသွားခဲ့ရာ၊ ဘိတ် ထားဝယ် ခရိုင် ဥက္ကဋ္ဌက ညစာစားပွဲဖြင့် တည်ခင်း ကျွေးမွေးခဲ့သည်။ ထိုညစာစားပွဲတွင် ဘိတ်ထားဝယ် ခရိုင် ဥက္ကဋ္ဌက ဒူးပလာယာ ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌအား "ဆရာကြီးက ကရင်အမျိုးသားဖြစ်ပြီး ကရင် စကားလည်း မပြောတတ်ပါလား" ဟုဆိုရာ ဖူးတာအယ်က "ကျနော့မှာ ဗျာ ကရင်အမျိုးသား တယောက် ဖြစ်ပြီး ကရင် စကား ကို မပြော တတ်ဘူး။ ကျနော်က ခင်ဗျားတို့ထက် ပို ပြီး ဖိနှိပ်ခံခဲ့ရလို့ ကိုယ့်အမျိုးသား စကားတောင် မှ ကိုယ် မပြောတတ် အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းဘို့ ကောင်းလဲ။"

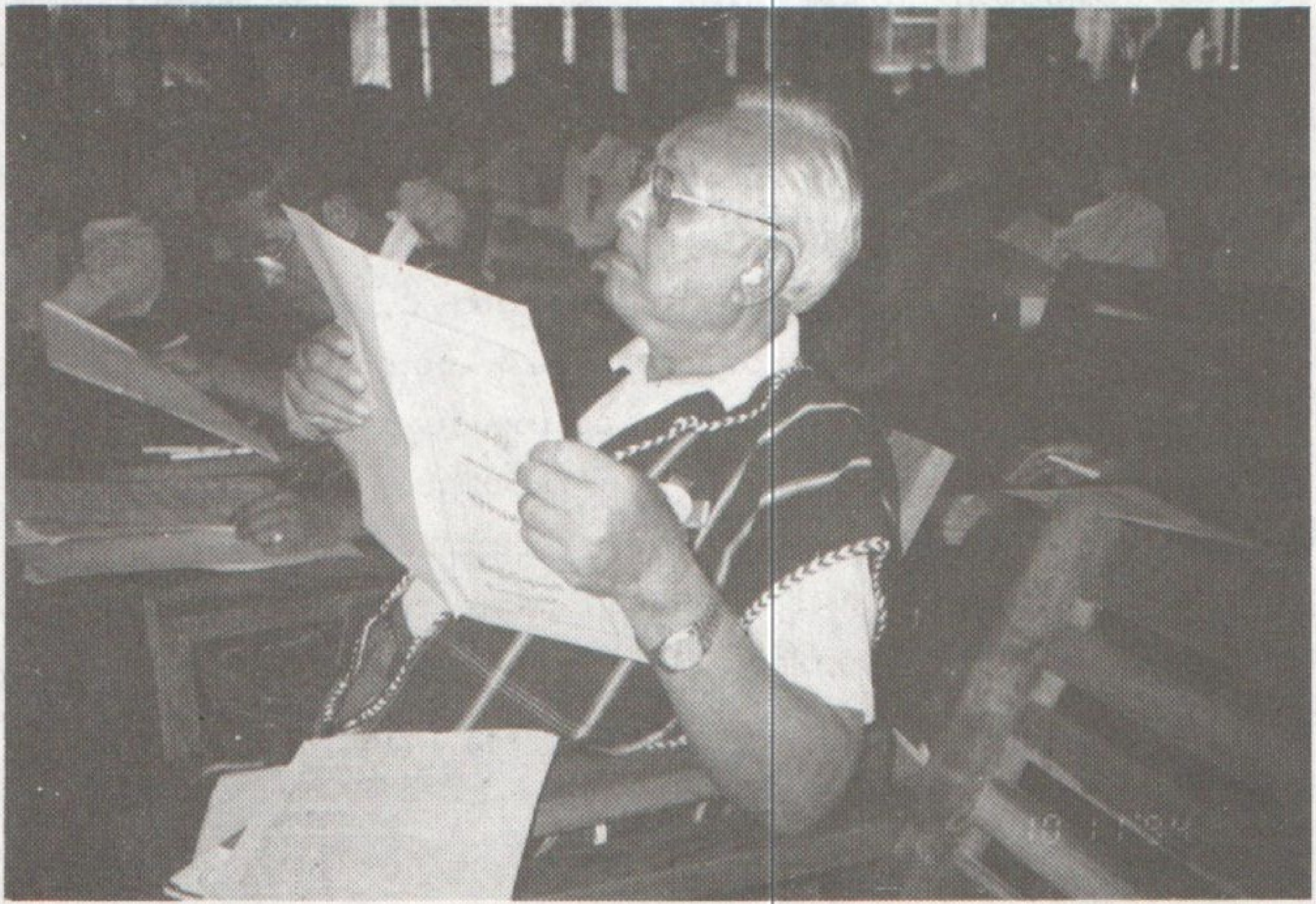

၁၉၉၄ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် မာနယ်ပလော၌ **N.C.U.B**မှ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော
အနာဂါတ်မြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးရာ နီးနှောဖလှယ်ပွဲ၌ စာတမ်းများ
လေ့လာ ဖတ်ရှုနေသော ဒူးပလာယာခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌ ဖူးတာအယ်

ထို နှစ်ဦး ပိုင်းတွင်ပင် ဒူးပလာယာခရိုင်ကို ပြန်ရောက်ခဲ့ သည်။ အဘိုးခမြာ နားကလည်း လေး၊ ဒူးနာရောဂါကလည်းရှိ၊ မကြာခဏ ချူခြာပြီး ကျမ္မာရေး ကလည်း သိပ်မကောင်းသည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသော်လည်း စာရေး စာဖတ် ဟော ပြော စည်း ဝေးသည့် အ လုပ်တာဝန် များကို မလစ် ဟင်းစေခဲ့ပေ။ ရဲဘော် ရဲဘက် တပြည့်တပန်းများ မြို့နယ်ခေါင်း ဆောင်များ၊ အချို့သော ခရိုင်ခေါင်း ဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် ဖူးတာအယ်က "ကျနော့်ကို အသက်ကလည်း ကြီးပြီ၊ ကျမ္မာရေးကလည်း

ကျေးရွာမှာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုး သမီးအစည်းအရုံးတို့ ခရိုင်ရုံးတို့မှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့ တံမြက်လှဲတာ တို့၊ ရဲဘော်တွေကို ရေနွေးအိုးလေး တည် ပေးတာတို့၊ ကျီးစောင့် ကြက်နှင် အလုပ်တို့ ဘာတွေဘဲ လုပ်ရ လုပ်ရ ကျနော်တတ်နိုင်တဲ့နေရာကနေ . . .

မကောင်း တော့ဘူးဆိုပြီး၊ ခင်ဗျားတော်လှန်ရေး ထဲက ထွက်ပါဗျာလို့ သူများတကာတွေ ပြောလာကြမှာကိုတော့ ကျနော်အကြောက်ဆုံးဘဲဗျာ။ ကျနော် အသက်ကြီးတာလည်း မှန်တယ်။ ကျန်းမာရေး တခါတရံ ချို့ယွင်းတာလည်း အမှန်ပါဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျနော်ဟာ ဂျပန်ခေတ်ကတည်းက အမျိုးသားအတွက် လုပ်ခဲ့တာ။ ခုထိလည်းလုပ်နေတယ်။ တခါမှလည်း တော်လှန်ရေးထဲက မနားခဲ့ဘူးဘူး။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့လည်း ကျနော် လုပ်ချင်သေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခုလိုကြီးမားတဲ့ ခရိုင်အတိုင်းအတာမျိုးကို တာဝန်မပေးတော့ရင်လည်း၊ ကျေးရွာမှာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုးသမီးအစည်းအရုံးတို့ ခရိုင်ရုံးတို့မှာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့ တံမြက်လှဲတာတို့၊ ရဲဘော်တွေကို ရေနွေးအိုးလေး တည်ပေးတာတို့၊ ကျီးစောင့် ကြက်နှင် အလုပ်တို့၊ ဘာတွေဘဲ လုပ်ရ လုပ်ရ ကျနော်တတ်နိုင်တဲ့ နေရာကနေ တော်လှန်ရေး တာဝန်ကလေးကို သေတဲ့အထိ လုပ်သွားချင်တယ်။"

ဤသို့သော ခံယူချက်မျိုးကို ကိုင်စွဲထားသည့် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်တဦးကို ကျနော့အနေဖြင့်သာမက အခြားသော ရဲဘော်များကပါ တသသော တည်း ရှုမြင် ခံစားကြမိသည်မှာ ...

တကဲ့တော်လှန်ရေး ရဲဘော်တွေ၊ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ ဒီလိုဘဲ၊ ပိုင်ဆိုင်မှု ကင်းမဲ့ခြင်း၊ ကိုယ်ကျိုးမဖက် အများအကျိုးအတွက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်းတို့ကို အတွေးအခေါ်အရ တည်ဆောက်ခြင်းသာမက၊ လက်တွေ့အရပါ တည်ဆောက်နိုင်ပါလားဟု ခံစား သုံးသပ်မိပါသည်။

ယခုနှစ်အတွင်း ဖူးတာအယ်၏ အတ္တုပတ္တိစာအုပ် ထွက်ပေါ်လာတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည့်အတွက်၊ သူ၏ အတ္တုပ္ပတ္တိမှတ်တမ်းတွင် ထောက်ကူ ဖြည့်စွက်မှုရရန် အလို့ငှာ ကျနော် တွေ့သိခံစားခဲ့ရသော အကြောင်းအရာ အချို့ကို တင်ပြလျက်၊ လေးစားအပ်သော ဒူးပလာယာ ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖူးတာအယ် အား ဤစာစုဖြင့် အလေးပြုလိုက်ပါသည်။

အောင်ပွဲသို့ ...

ရဲဘော်ဝမ်းသာ
ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး၊
ဒူးပလာယာခရိုင်။

မိတ်ခေါ် အပ်ပါသည်။

ကရင့်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါးများ၊
ဓါတ်ပုံမှတ်တမ်းများနှင့် ကရင့်သမိုင်းဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို
ပေးပို့ကူညီလိုလျှင်သော်၎င်း နိုင်ငံသစ်စာစောင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေး
အကြံပြုလိုလျှင်သော်၎င်း အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ဆက်သွယ်ကြပါရန်

လွတ်လပ်သော ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်း
Independent Karen Historical Research Association.
P.O Box 888
Sangkhla Buri 7120
Kanchana Buri Province
Thailand.

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့
နိုင်ငံသစ်
အထူးဆောင်းပါး
မြစ်ဆုံ
၅၀
KYAW SAN — 95

မြစ်ဆုံ

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

နိဒါန်း

မာနယ်ပလောမှ မီးတောက် မီးလျှံများ၊

မာနယ်ပလောသည် ကေအဲန်ယူ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီး၏ အမာခံအခြေစိုက် စခန်းကြီး ဖြစ်၏။ ကေအဲန်ယူ၏ ဗဟိုဌာနချုပ်ဖြစ်သည်သာ မက၊ မြန်မာနိုင်ငံစစ်အစိုးရအား အတိုက် အခံပြု ဆန့်ကျင်လျှက်ရှိသော တိုင်းရင်း သားလူမျိုးစု အဖွဲ့အစည်းများ၏ (N. D.F) တပ်ပေါင်းစု ဗဟိုဌာနချုပ်အဖြစ် ထယ်ဝါစွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သော စခန်းကြီးလည်း ဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်း သားများ ဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး *(A. B. S. D. F.)*၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမျိုး သားညွန့်ပေါင်း အစိုးရ *(N.C.G.U.B.)*၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရဟန်းပျို သမဂ္ဂ *(A.B.Y.M.U.)*၊ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် လွတ်မြောက် နယ်မြေ *(N.L.D, L.A.)*၊ လူ့ဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ *(D. P. N. S)*၊ ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေး တပ်ဦး *(P. L. F.)*၊ ပြည်သူ့ ပြည်ချစ်ပါတီ *(P.P.P.)*၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ မွတ်ဆလင်များအစည်းအရုံး*(A.B.M.U.)* ... ... အစရှိသော၊ ပြည်တွင်း ပြည်ပ လူထု ထောက်ခံမှုကို ရရှိနေသည့် တော်လှန်သော အဖွဲ့အစည်းများ၏ လွတ်မြောက် နယ်မြေ လည်း ဖြစ်၏။

ဒီမိုကရေစီကို လိုလားကြသော လူထုကြီး၏ ယုံကြည် လေးစားရာ၊ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးကို တောင့်တ ကြသော တိုင်းရင်းသား ပြည်သူ များ၏ မျှော်လင့်အားထားရာ၊ ကမ္ဘာ့ လူထုအများ စု လက်မခံသည့် န ဝ တ စစ်အုပ်စု၏ မုန်းတီး ကြောက်ရွံ့ အပုပ်ချရာဖြစ်သော၊ ထို မာနယ်ပလော စခန်း ကြီးအား တော်လှန် ရေး အဖွဲ့ အစည်းများအနေဖြင့် ဆက်လက်ချုပ်ကိုင်ထားရန် မဖြစ်နိုင် တော့သည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက် လာရသောကြောင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇန္နဝါရီလ (၂၆)ရက် နေ့တွင် မီးရှို့ဖျက်ဆီး စွန့်ခွာခဲ့ရလေသည်။

တော်လှန်စစ်ကို ဆင်နွှဲရာ၌ ခံစစ် သေ စခန်းသည် မည်မျှပင် တောင့်တင်း ခိုင်မာစေကာမူ တချိန် မဟုတ်တချိန်တွင် ကျဆုံးရမည် ဆိုသည်ကို တော်လှန်ရေး သမားတိုင်းက သဘောပေါက် နားလည် ကြသည်။

ကေအဲန်ယူ၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတို့သည်လည်း ထိုအချက်ကို သိနားလည်ကြပြီးဖြစ်သည်။သို့ရာတွင် မာနယ်ပလောကို ထိုမျှ တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း ထိုကဲ့သို့သော စွန့်လွှတ်မှုမျိုးဖြင့် စွန့်လွှတ် ကြရလိမ့်မည်ဟူ၍မူ မည်သူကမျှ မမျှော်လင့် ခဲ့ကြချေ။

မာနယ်ပလော၏ ပထဝီ အနေအထားမှာ ရန်သူများ လွယ်ကူစွာ ထိုးဖေါက်၍ မရနိုင်သည့် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ရှိနေသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်မှ မကူးနိုင်လျှင် မာနယ်ပလောကို လွယ်လွယ်ဖြင့် ရရှိနိုင်မည် မဟုတ်။ ထိုင်းနိုင်ငံကလည်း ကူးခွင့် မပေး။ န ဝ တ အုပ်စုထံမှ အကျိုးအမြတ်ကို မျှော်ကိုးပြီး အပြုသဘော ဆက်ဆံရေးပေါ်လစီကို ကိုင်စွဲထားသော်လည်း ကေအဲန်ယူနှင့် ကမ္ဘာ့လူထုအပေါ်တွင်မူ ထိုမျှလောက် အထိ မျက်နှာပြောင်မတိုက်ရဲကြ။

န ဝ တ အုပ်စုသည် မ ဆ လ အုပ်စု ဘဝ တည်းကပင် ဖလူး၊ ဝေါ်လေ၊ သေဘောဘိုး၊ မယ်လ၊ မယ်သဝေါ်၊ ကော့မူးရာ စသည့် စခန်းများကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ အကြိမ် ကြိမ် အခါခါလည်း သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ ၏။ သို့ရာတွင် မာနယ်ပလော စခန်းသို့မူ အနားပင် မသီနိုင်ခဲ့။

'မ ဆ လ'၊ 'န ဝ တ' သည် မာနယ်ပလောကို စစ်ရေးအရချေမှုန်းရန် ကာလ ကြာရှည် စွာကပင် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း၊ မာနယ်ပလောနှင့် များစွာကွာလှမ်းသေးသော နေရာများမှပင် ရှုံးနိမ့်မှုများစွာဖြင့် ပြန်လည်ဆုတ်ခွါခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၁)ရက်နေ့မှ အစပြုခဲ့သော နဂါးမင်းစစ်ဆင်ရေးသည်၊ အကြီးကျယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား မီးကုန်ယမ်းကုန် အကြီးကျယ်သွန်၍သုံး၏။အကြီးအကျယ်ဆုံးဖြစ်သည့် အလျောက် အကြီးအကျယ်ဆုံးရှုံးရသည့်ပြင် တပ်သားများစိတ်ဓါတ်ပျက်ပြားကာ အထက် အောက် အဆင့်ဆင့် အမိန့်ဖီဆန်မှု များဖြင့် တပ်တွင်း ပဋိပက္ခဖြစ်မည့် အခြေ အနေမျိုး ပေါ်ပေါက်လာခြင်း။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများက ရှုံ့ချ ပြစ်တင် ဖိအားပေး လာခြင်းတို့ကြောင့်၁၉၉၂ခု၊ ဧပြီလ (၂၈) ရက်သို့အရောက်၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်ရေးနှင့် အမျိုးသားချင်း ပြန်လည် သင့်မြတ်ရေးကို ရှေးရှု၍ ကရင်ပြည်နယ် ထိုးစစ်ကို (တဘက်သတ်) ရပ်ဆိုင်း လိုက်ကြောင်း အသေးနုတ်ဆုံး ကြေငြာချက် ကလေးကို ထုတ်ပြန်ပြီး ပြန်လည်ဆုတ်ခွါ ခဲ့ရလေသည်။ ၎င်းတို့၏ မတရားမှုနှင့် ရှုံးနိမ့်မှုကို မလုံမလဲ ဖြစ်သောကြောင့် သတင်းစာ မျက်နှာဖုံးတွင် စာလုံးမဲကြီးများဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား မကြေငြာရဲကြ။ သတင်းစာ ကျောဘက်တွင် ခပ်သေးသေး ဘောင် ကလေးဖြင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှဘားအံ တပ်တွင်း၌ ပြောကြားခဲ့သည် ဆိုသော ထိုကြေငြာချက် သတင်းကလေးကို မဝံ့မရဲ ဖေါ်ပြ ခဲ့ရလေသည်။ (သတင်း ကြေငြာချက်သာ ထုတ်ပြန်ခဲ့သော်လည်း န ဝ တ သည် ၎င်း၏ထိုးစစ်ကို မည်သည့်အခါကမျှ မရပ်ဆိုင်းခဲ့ချေ။ မာနယ်ပလောမှ လွဲ၍

ကရင်ပြည်နယ် အတွင်း နေရာများစွာ၌ အခွင့်အရေး ရလျှင်ရသလို ကြိုကြား ကြိုကြား တိုက်ခိုက် နေခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်မှုကိုလည်း ***K.N.U.*** ကေအဲန်ယူ ကပင် တိုက်ခိုက်သော ကြောင့် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရသယောင် ကြေငြာ ခဲ့သည်။)

န ဝ တ သည် မာနယ်ပလောကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု မည်မျှပင် လေလုံး မိုးလုံး ထွားပြီး ပြောဆိုစေကာမူ ပြောသည့် အတိုင်း မလုပ်နိုင်ခဲ့ချေ။ လက်နက်ကြီး များ၊ ရဟတ်ယာဉ်များ၊ ဗုံးကြဲ လေယာဉ် များနှင့် အမျိုး မျိုးသော ဗုံးဆံများကို အသုံးပြုကာ မရ မနေ တိုက်ခိုက်မည် ဆိုလျှင်လည်း ကြီးစွာသော အရင်းအနှီး များကို ပေးဆပ် ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့တိုက်နိုင်ရန် အတွက် စစ်သည် အင်အား များစွာနှင့် ဝန်ထမ်း (ပေါ်တာ) အင်အားများစွာကို လိုအပ်မည် ဖြစ် သည်။ ပြည်သူ လူထု ကလည်း လက်မခံ၊ ကမ္ဘာကလည်း ဖိအားပေး နေသည့် အချိန်တွင် ပေါ်တာများ နင်း ကန်ဆွဲ၍ လည်း မဖြစ်နိုင်။ လူထု မကြေမနပ် ဖြစ်ကာ ခံနိုင် စွမ်းရည်ကုန်ဆုံးပြီး ထပ်မံ အုံကြွလာ နိုင်သည်။ ၎င်း၏ တပ်တွင်း မညီညွတ်မှု ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် လည်း ထိုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ရန် မဖြစ်နိုင် ချေ။ ဒီမို ကရေစီ အင်အားစု များ၏ မာနယ် ပလောကို ချေမှုန်းလိုသော န ဝ တ မှာ ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရှူး ဖြစ် ကာ အကျပ် ဆိုက်နေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်း၏ စစ်ဆင် ရေးနည်းသစ်ကို စနစ် တကျ အကွက်ချကာ စီစဉ် ခဲ့ရလေ သည်။ န ဝ တ သည် မာနယ်ပလောကို အင်အားသုံးလျက် အနိုင်ယူရန် မတွေးဝံ့ တော့ချေ။

ထို မျှလောက် အထိ ရန်သူ (န ဝ တ)က ခန့်ညား ရိုသေ ခဲ့ရသော မာနယ်ပလောကို ကေအဲန်ယူ အပါ အဝင် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် လက်လွှတ် ဆုံးရှုံး ခံလိုက်ကြရပြီ ဖြစ် သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများနှင့် ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းကိုသာ ချန်လှပ်ထားခဲ့ပြီး၊ ဗဟို ဌာနချုပ် ***General Head Quarter*** အဆောက်အဦး၊ မာနယ်ပလော အစည်း အဝေးခန်းမဆောင်ကြီး၊ မ. ဒ. တ. ***(N.D.F)*** ရုံး၊ မ.ဒ.မ.ခ. ***(D.A.B.)*** ရုံး၊ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (လွတ် မြောက်နယ်မြေ) ***(N.L.D, L.A.)*** ရုံး၊ ကရင် လူငယ်အစည်းအရုံး ***(K.Y.O.)*** ရုံး၊ ကရင် အမျိုးသမီးအစည်းအရုံး ***(K.W.O.)*** ရုံး၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသား ညွန့်ပေါင်း အစိုးရ ***(N.C.G.U.B.)*** ရုံး၊ ကရင်အမျိုးသား ရဲတပ်ဖွဲ့ ***(K.N.P.F.)***ရုံး၊ စသည့် ရုံးအဆောက်အဦ အသီးသီးနှင့် လူနေအဆောက်အဦများ အားလုံးကို မီးရှို့ဖျက်ဆီး လိုက်ကြသည်။ (ယာဒေးနီ နှင့် ထီးသေခီးတို့မှ အဆောက်အဦများ ကိုပါ မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရ သည်။)

ထိုမီးတောက် မီးလျှံများသည်၊ မီးရှို့လိုက်ကြသူများ၏ ရင်ကိုသာမက၊ ဒီမိုကရေစီရေးနှင့် အမျိုးသား လွတ် မြောက်ရေးကို အားပေး ထောက်ခံကြ သော ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ လူထုအားလုံး၏ ရင်ကိုပါ ကူးစက်လျှက် ပူပြင်း လောင် မြိုက် ကြေကွဲစေလေသည်။

မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဆက်လက် ချုပ်ကိုင်ထားရန် မသင့်လျှော်တော့ သောကြောင့် စခန်းကြီးအား လက်လွှတ် လိုက်ရသည့် အချိန်တွင် ရန်သူ န ဝ တ ၏ သိမ်းပိုက်ဖျက်ဆီးမှုကို မခံပဲ၊ မိမိ တို့ကိုယ်တိုင် ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ ခြင်းမှာ မြင့်မြတ်မှန်ကန်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ပစ္စည်းကို ရန်သူ မရစေရ၊ မိမိတို့ စွန့်ခွါခဲ့သော နယ်မြေကိုဝင်၍ သိမ်းပိုက် လိုက်နိုင်ခြင်းမှ လွဲလျှင် မည်သို့သော အကျိုးအမြတ် တခုတလေမျှ ရန်သူ မရရှိစေရ။ ဤသည်မှာ ရန်သူ့အပေါ် ထားရှိ ကျင့်သုံးရမည့် သဘောထား အမှန် ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကေအဲန်ယူသည် ဘာသာရေး အဆောက်အဦးများနှင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုင် သော ပစ္စည်းများမှလွဲ၍ ကျန်အရာ အားလုံးကို မီးရှို့ဖျက်ဆီး လိုက် ကြလေ သည်။

မာနယ်ပလောသည် မြန်မာ နိုင်ငံတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ရပိုင်ခွင့်များကို ပိတ်ပင်ဖိနှိပ်မှုခံရခြင်း၏ ပြယုဂ်ဖြစ်၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများ ဆိတ်သုဉ်း နေခြင်း၏ ပြယုဂ်ဖြစ်၏။

မ ဆ လ ၊ န ဝ တ တို့၏ စစ် အာဏာရှင် စနစ်ကို ပေါ်လွင် ထင်ရှား စေသော ပြယုဂ်လည်း ဖြစ်၏။

အဖိနှိပ်ခံ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစု တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ အစည်းများနှင့် ဒီမိုကရေစီရေးကို လိုလားကြသော အဖွဲ့ အစည်းများ၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပြယုဂ် တခုလည်းဖြစ်လေသည်။

မာနယ်ပလောကား မီးဟုန်း ဟုန်း တောက်လျှက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် မာနယ်ပလော၏ မီးတောက် မီးလျှံများသည်၊ ဖေါ်ပြပါ ပြယုဂ်များကို မဝါးမြို မဖျက်ဆီးနိုင်ရုံမျှမက၊ ပြယုဂ်သစ် တခုကိုပင် ထပ်ဆင့် မွေးဖွား ပေးလိုက် လေသည်။

ထိုပြယုဂ်၏တန်ဘိုးမှာ အတော် ပင်ကြီးမားသည်။ ထိုပြယုဂ်ကို ရရှိဘို့ရန် အတွက် မာနယ်ပလောသည် မိမိကိုယ် မိမိ မီးလောင်ပြင်အဖြစ် စတေးခံခဲ့ရ လေသည်။

သမိုင်းပေးတာဝန်၊

မာနယ်ပလောကို လက်လွှတ် လိုက်ရခြင်းသည်၊ (၄၆)နှစ်ကျော် ရပ်တည် ခဲ့သော ကေအဲန်ယူ ကရင် အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီး၏ တဆစ် ချိုး အပြောင်း အလဲကြီးတခုဖြစ်သည်။

မာနယ်ပလောကို ဆုံးရှုံးရ သော်လည်း၊ ကရင့်တော်လှန်ရေးသည် ဆက်လက် ရှင်သန် တည်တံ့ နေဦးမည် ဆိုသည်ကို ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ဘွယ်မရှိ။ သို့သော်မာနယ်ပလောကို လက်လွှတ် စွန့်ခွါလိုက်ရမှုသည်၊ ကရင့်တော်လှန်ရေး အတွက် ကြီးမားသော အရင်းအနှီးကြီး

တခုကို ပေးဆပ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည် သာမက၊ မာနယ်ပလောကို ခြေကုတ်ယူလျှက် ရန်သူ န ဝ တ စစ် အစိုးရအား ဆန့်ကျင်ဘက် အတိုက်အခံပြုနေကြသော မဟာမိတ်အဖွဲ့အစည်းများ အတွက်ပါ ထိခိုက်နစ်နာမှုကြီးတရပ် ဖြစ်လေသည်။ န ဝ တ စစ်အုပ်စု အတွက်မူကား ပြည်သူလူထုနှင့် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် မျက်နှာပြောင်စွာလက်မထောင်ခေါင်းမော့ပြနိုင်မည့် မဟာအောင်ပွဲကြီးတရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မိမိတို့ ကရင်အမျိုးသား သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့သည် ကရင့်သမိုင်းကြောင်း ကို လေ့လာစူးစမ်း မှတ်တမ်းပြုစုရာတွင် ကရင်အမျိုးသားများ ဆင်းသက်လာပုံ ဒေသပထဝီ သမိုင်းကြောင်းမှအစ ကရင့် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ၊ ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ဂီတ၊ ကဗျာလင်္ကာ၊ မိရိုးဖလာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုများ၊ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းလုပ်ငန်းများ၊ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပမှုများ စသည့် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အင်္ဂါရပ်များတွင် ပါဝင်စမြဲ ဖြစ်သော အကြောင်းအရာများကို သာမက အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှားမှု သမိုင်းကြောင်း နှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ပေါ်ပေါက်လာရသော ကရင့် တော်လှန် ရေး သမိုင်းကြောင်းကိုပါ သုတေသနပြုစု မှတ်တမ်းတင် သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကရင့်တော်လှန်ရေး သမိုင်းကြောင်းကို မှတ်တမ်း ပြုရာတွင် မာနယ်ပလော၏ အခန်းကဏ္ဍကို ချန်လှပ်ထား၍ မရ။ မာနယ်ပလောသည်၊ တောကြိုအုံကြား နေရာလေးတခုမျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ကေအဲန်ယူကို ပြည်သူလူထု တရပ်လုံးကသာမက ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံအများအပြားကပင်အာရုံစိုက်လာစေခဲ့သော နေရာဖြစ်လေသည်။ မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီရေး အင်အားစုများ၏ လွတ်မြောက်နယ်မြေဖြစ်သည့် အလျောက် မာနယ်ပလောသည် ယခင် အချိန်များကထက်ပို၍ သတင်းကြီး၏။ ကေအဲန်ယူ၏ ရပ်တည်မှုကို ပို၍ ထယ်ဝါ စေခဲ့၏။ မာနယ်ပလော၌ အစည်းအဝေး ပွဲများ၊ ညီလာခံများ၊ နီးနှောဖလှယ်ပွဲများ၊ ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ နှေ့ကြီးရက်ကြီး အခမ်းအနားများ ပို၍ကြီးကျယ်စွာ၊ ပို၍များပြားစွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးပွဲများမှနေ၍ ကမ္ဘာ့သိဆုံးဖြတ်ချက်များကို ကြေငြာနိုင်ခဲ့သည်။ တော်လှန်သော မျိုးဆက်သစ်များ အတွက်လည်း အတတ်ပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းများစွာကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ သမိုင်းကြောင်းတွင် မာနယ်ပလောကို မေ့ထား၍ မဖြစ်ပေ။ အနာဂါတ်ကာလ ပြည်နယ်ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ၏ သမိုင်းသစ်ကို ပြန်ရေးသည့် အခါတွင် လည်း ကေအဲန်ယူနှင့် မာနယ်ပလော၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ မုချပါရှိမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ထိုမျှ အရေးပါ အရာရောက်ခဲ့သော မာနယ်ပလောသည် အဘယ်ကြောင့် မီးလောင်ပြင် ဖြစ်သွားရပါသနည်း။ ? မာနယ်ပလော၏ ပျက်ဆီးဆုံးရှုံးရမှု အကြောင်းအရင်းခံကို လေ့လာစူးစမ်း သုတေသနပြုလျှက် သမိုင်းကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မှတ်တမ်းပြုစုရေးမှာ မိမိ တို့၏ မလွှဲမရှောင်သာသော တာဝန်တရပ် ဖြစ်လာပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ... ...။

မှန်ကန်သောစေတနာပြင့်၊

မာနယ်ပလောကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်းသည်၊ မြစ်ဆုံ အရေးအခင်းနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်မှု ရှိနေကြောင်း ထင်ရှားစွာပင် တွေ့မြင်ရသည်။

မြစ်ဆုံအရေးအခင်း၏ အကျိုးဆက်အဖြစ်၊ ကေအဲန်ယူမှ ခွဲထွက်သည့် ***D.K.B.A.***ခေါ် တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးသည်၊ န၀တ စစ် အုပ်စုနှင့် ပူးပေါင်းသွား ခြင်း၊ အတွင်းလူက ဖောက်ဖျက်သည့် တိုင်ကျရှိလူများ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာလျှင် မာနယ်ပလော လွယ်ကူစွာ ကျဆုံးနိုင်မည် မဟုတ် သော်လည်းမြစ်ဆုံ အရေးအခင်းကြောင့် မိမိအတွင်းမှာပင် စိတ်ဓါတ်ခိုင်မာမှု မရှိ တော့ခြင်း၊ ထွီဖားဝီးကျိုးမှ ကာကွယ်မည့် မဟာမိတ်များလည်း မရှိ တော့ခြင်း၊ အချင်း ချင်းကို ပြန်မတိုက်လိုကြသည့် အပြင် ခုခံကာကွယ်မည့်သူများ အကြားတွင်ပင် သံသယ ဖြစ်မှုများ ရှိနေခြင်းကြောင့် မာနယ်ပလော ခုခံကာကွယ်ရေးကို ကြိုးစားလိုစိတ် မရှိတို့ခြင်း တို့ကြောင့် ***(D.K.B.A.)*** သည် န၀တ အုပ်စုအား မာနယ်ပလောသို့ ဝင်ရောက် နိုင်မည့် "အတွင်းလမ်း" များကို ပြသနိုင်ခဲ့ လေသည်။

ထို့ကြောင့် မြစ်ဆုံအရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း၏ သမိုင်းကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိတို့ လေ့လာရပြန်သည်။ ဤတွင် ကေအဲန်ယူ၊ ဒီကေဘီအေနှင့် န ဝ တ တို့၏ သုံးဘက်မြင် ပတ်လည်စစ်တမ်းကို မိမိတို့ ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

သမိုင်းတွင် ကျန်ရစ်မည့် ဖြစ်ရပ်များအား လေ့လာ မှတ်တမ်း ပြုရာတွင် အဖြစ်ကို အဖြစ်အတိုင်း၊ အရှိကို အရှိအတိုင်း ရေးသားတင်ပြရန် တာဝန်မှာ သမိုင်းသုတေသီတို့၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်သည်။ သမိုင်းသုတေသီတွင် မည်သည့်ဘက်မှ မလိုက်ဘဲ ရေးသားရမည့် တာဝန်တရပ်လည်း ရှိနေသည်။

သို့သော် ***Researchers do for the sake of truth.*** မိမိတို့သည် အမှန်တရား၏ ဘက်၌သာ ရပ်တည်ကြမည်။ မည်သည့်ဘက်သို့မျှ မလိုက်ဘဲ ရေးသားခြင်းမျိုးမဟုတ်။ အမှန်တရား၏ ဘက်သို့သာ လိုက်ပြီး ရေးသားကြမည် ဖြစ်သည်။ မ ဆ လ၊ န ဝ တ တို့၏ လက်အောက်မှ သမိုင်းဆရာများကဲ့သို့လည်း တဘက်စောင်းနင်းရေးသားမည် မဟုတ်ချေ။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း အထောက်အထား ပြည့်စုံ ခိုင်မာ တိကျစွာဖြင့် ရေးသား တင်ပြကြမည် ဖြစ်သည်။

မှားယွင်းသော လုပ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ဆင်ခြေပေး ရှင်းလင်းမှုမျိုးကို မိမိတို့ ပြုလုပ်မည် မဟုတ်။ ကရင်အမျိုးသားများနှင့် ပတ်သက်သော သမိုင်းကြောင်းကို ရေးသားရာတွင် မှန်ကန်သောစေတနာဖြင့် အမှန်တရား၏ မျက်နှာကိုသာ ထောက်ရှုလျက် ရေးရ မည် ဖြစ်သည်။

မိမိတို့၏ သမိုင်းကြောင်းတစိတ်တဒေသဖြစ်သော ဤအကြောင်းအရာကို မိမိတို့မရေးလျှင် န ဝ တ စစ်အုပ်စုက ရေးမည်ဖြစ်သည်။ န ဝ တ ၏ [ငါးဖယ်က ပြောင်းပြန်] ပြောကြားသော မိုးလုံးပြည့် မုသာဝါဒများကို လူတိုင်းသိရှိကြပြီး ဖြစ်သည်။ မိမိတို့က အမှန်တရားကို တင်ပြခြင်းမပြုနိုင်လျှင်၊ န ဝ တ စစ်အုပ်စုက ၎င်းတို့၏ထုံးစံအတိုင်း တဘက်စောင်းနင်း ရေးသားကြမည်သာဖြစ်သည်။ နောက်လာမည့် သုတေသီများ အတွက်လည်း ခြေရာကောက်မှု လွဲမှားနိုင်သည်။ ၎င်းတို့၏ တင်ပြ ချက်ကိုသာ အမှန်ဟု ယူဆကြ မည် ဖြစ်လေသည်။

ဤစာတမ်းကို ရေးသားရာတွင် မိမိတို့သည် ကေအဲန်ယူ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီး၏ ကောင်းကွက်များ ထဲမှ အားနည်းချက် များကို လည်း ထောက်ပြ သွားမည်။ ဒီ ကေ ဘီ အေ ခွဲထွက်အုပ်စုနှင့် န ဝ တ ၏ လုပ်ဆောင်မှု အဆိုးများထဲမှ ကောင်း ကွက်တို့ကိုလည်း ဖေါ်ပြသွားမည် ဖြစ် သည်။

တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ကစင့်ကလျား ဖြစ်သွားစေသည့် မာနယ်ပလောစခန်းကြီးဆုံးရှုံးရမှုတွင် မည်သူ့၌ တာဝန်ရှိကြောင်းကိုမှ မိမိတို့ထောက်ပြ ဝေဘန်မည် မဟုတ်။ ဖြစ်ရပ်မှန်များကို အမှန်အတိုင်း သိရှိကြပြီးနောက် သမိုင်းကြောင်းတရားခံသည် (၁) ကေအဲန်ယူ ကိုယ်တိုင်ဘဲလား။? (၂) ဒီကေဘီအေ ခွဲထွက်အုပ်စု၏ ညှံ့ဖျင်းမှုများပင်လား။? (၃) **S.L.O.R.C.** ခေါ် န ဝ တ စစ်အုပ်စု၏ သွေးခွဲ သပ်လျှိမှုလား ? ဆိုသည်ကို ပြည်သူများကသာ ဆုံးဖြတ် ကြရမည် ဖြစ်သည်။

မိမိတို့အနေဖြင့် ဤစာတမ်းကို ရေးရန် သင့် မသင့် ကာလကြာမြင့်စွာ ချိတုံ ချတုံ အချိန်ယူ စဉ်းစားခဲ့ရသည်။ ရေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် သက်ဆိုင်ရာ စာစောင် စာတမ်းများ၊ ဓါတ်ပုံ အကိုးအကား အထောက်အထားများ၊ ရေဒီယိုသတင်းများ၊ ပါးစပ် သတင်းများကိုသာမက "မြစ်ဆုံ ဖြန့်ဖြေရေး" ကော်မီတီ မှ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့နှင့် မြစ်ဆုံ အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ကာယကံရှင် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မှတ်သားမှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ရပါသည်။

မြစ်ဆုံအရေးအခင်းကို မှတ်တမ်းတင်ရန် အချက်အလက်များ၊ အတန်အသင့် ရရှိလာသည့် နောက်တွင်မှ... ...

အပိုင်း (၁) စတင် မြစ်များ ခံရာ သမိုင်းကြောင်း။

အပိုင်း (၂) မြစ်ဆုံ အရေးအခင်း။

အပိုင်း (၃) အရှိန်မသေသေးသော ဝဲဂယက်များ။ ဟူ၍

အပိုင်း (၃) ပိုင်း ပိုင်းခြားလျက်၊ အပိုင်း တပိုင်းစီကို အခန်းကဏ္ဍများ အသီးသီး ခွဲကာ ဤသမိုင်းလေ့လာရေး စာစောင်များတွင် အခန်းဆက် တင်ပြရန် စီစဉ်ခဲ့ပါသည်။

ဆိုခဲ့ ပြီးသည့် အတိုင်း မိမိတို့သည် အမှန်တရား၏ ဘက်မှ ရပ်တည်လျက် ဤစာတမ်းကို ရေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ *(အမှန်တရား ဆိုသည်မှာ လူအများစု လက်ခံခြင်း လက် မခံခြင်းနှင့် မပတ်သက်ပါ။ လက်ခံနိုင် သည် ဖြစ်စေ၊ လက်မခံ နိုင်သည် ဖြစ်စေ အမှန်သည် အမှန် ပင် ဖြစ်ပါသည်။)* ထို့ကြောင့် သမိုင်းကြောင်း အချက် အလက် များကို မှတ်တမ်းတင်မှု မည်ကာမတ္တ မဟုတ်ဘဲ၊ ထို ဖြစ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကောက်ချက်ဆွဲ သတ္တုချခြင်း များကို လည်း မိမိတို့ ပြုလုပ်မည် ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ၊ ဒီကေဘီအေ နှင့် န ဝ တ ဟူသည့် နေရာ အသီးသီးသို့ ရည်တူ ခံစားစိတ်ဖြင့် ဝင်ရောက် ရှုမြင်လျက် သုံးဘက်မြင် ပတ်လည် စစ်တမ်းကိုလည်း ထုတ်ယူမည် ဖြစ်သည်။ ရှုဒေါင့်အသီးသီးမှ ရှုမြင် နိုင်မည် ဖြစ်သော သမိုင်းကြောင်း သခ်္ခန်းစာများနှင့် သမိုင်းကြောင်း တရားခံတို့ကိုမူ သမိုင်းပညာရှင်များနှင့် ပြည်သူလူထုကြီးကသာ ဆုံးဖြတ်မှု ပေးနိုင် ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်မှန် များကို စုစည်းတင်ပြကာ ပိုင်းခြား သုံးသပ်ခြင်း ဖြစ်သော ကောက်ချက်ဆွဲ သတ္တုချခြင်းများမှ လွဲ၍ ဤ အရာများ သည် သမိုင်းကြောင်း သခ်္ခန်းစာ ဖြစ် သည်ဟုရင်း၊ ဤသူများ သည်၊ သမိုင်း တရားခံ ဖြစ်သည်ဟုရင်း၊ မိမိတို့က တရားသူကြီးသဖွယ် ဝင်ရောက် ဆုံးဖြတ်မှု ပေးမည် မဟုတ်ပါ။

ဤစာတမ်းကို သမိုင်း လေ့လာရေး နိုင်ငံသစ်စာစောင်များတွင် (၃)လ တကြိမ်၊ လအနည်းငယ်မျှ အခန်းဆက် တင်ပြမည်ဖြစ်ရာ ဖေါ်ပြပြီးသော အကြောင်း အရာများနှင့် ပတ်သက်၍ ပိုမို သိရှိထားသော အချက်အလက်များ ရှိနေပါက နောက်စာစောင်များ မထွက် ရှိမီ မိမိတို့ထံ ဆက်သွယ် ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံပါသည်။

အထူးသဖြင့် န ဝ တ စစ်အုပ်စုသို့ မေတ္တာရပ်ခံလိုပါသည်။ ယခုမိမိတို့ ရေးသားသော အကြောင်း အရာများထဲမှ မှားယွင်းတိမ်းစောင်းသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆသော၊ အချက် အလက် များကို ကရင့်အမျိုးသား သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့ လိပ်စာအတိုင်း *(န ဝ တ သတင်းစာ ပါဆောင်းပါး များကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ။)* လူ့သိက္ခာ နှင့် လျော်ညီသော အရေး အသားမျိုးဖြင့် ဝေဘန် ရေးသားပေးပို့နိုင် ကြပါသည်။မည်သည့်ထောက်ပြ ဝေဘန် မှုမျိုးကိုမဆို မိမိတို့အနေဖြင့် မှန်ကန် သည်ဟု ယူဆပါက ထည့်သွင်း ဖေါ်ပြ ပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤမြစ်ဆုံဆောင်းပါးကို ရေးသားရာတွင် အချို့သော ကာယကံရှင် များကို တွေ့ဆုံမေးမြန်း မှတ်တမ်း ပြုခဲ့သော် လည်း အချို့ကိုမူ အခြေအနေ အကြောင်း အရပ် အမျိုးမျိုးကြောင့်

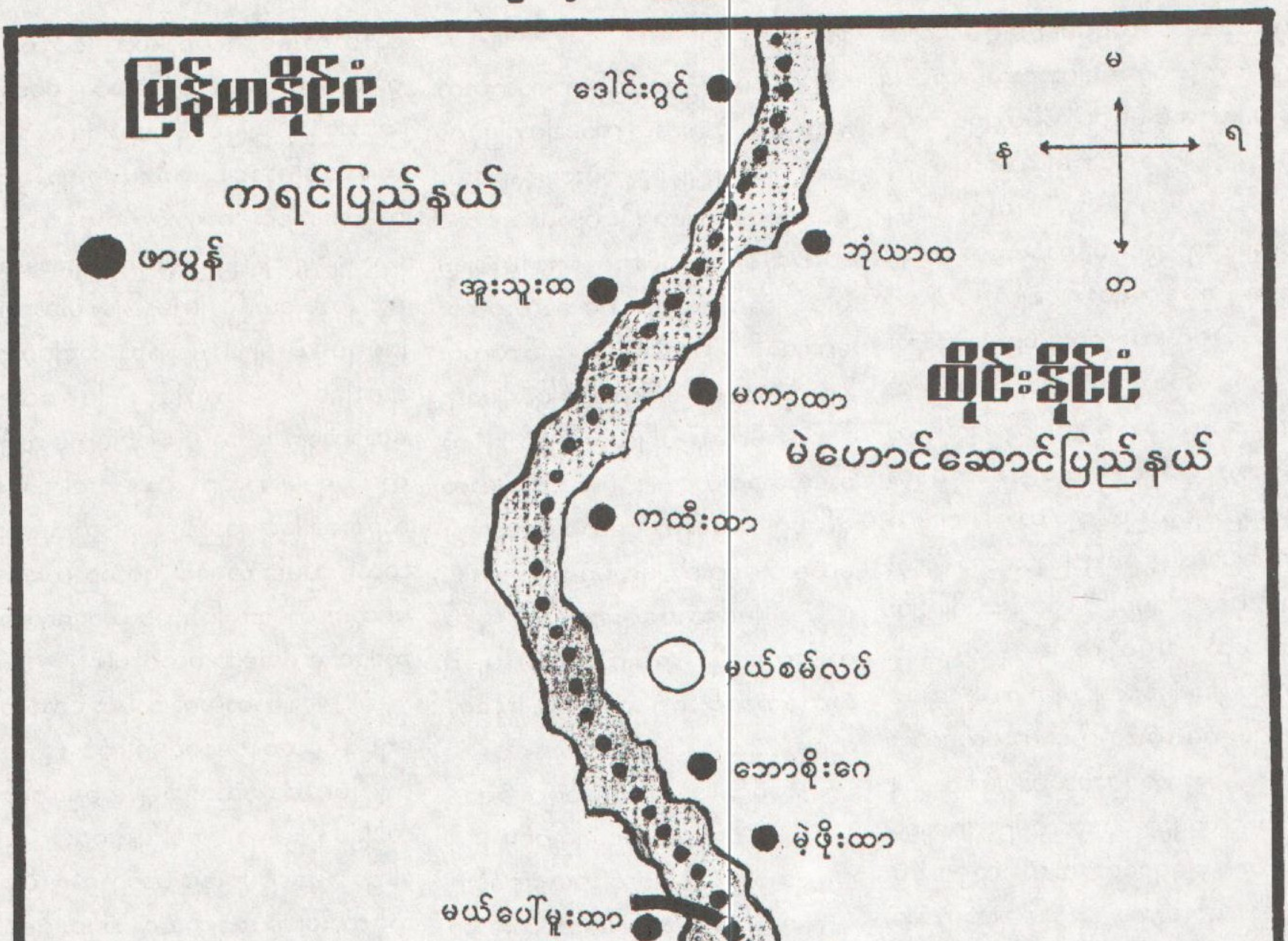
မြန်မာနိုင်ငံ
ကရင်ပြည်နယ်
ဖာပွန်
ဒေါင်းဂွင်
မ
န
ဂ
တ
ဘုံယာထ
အူးသူးထ
ထိုင်းနိုင်ငံ
မကာထာ
မဲဟောင်ဆောင်ပြည်နယ်
ကထီးထာ
မယ်စမ်လပ်
ဘောစိုးဂေ
မဲ့ဖိုးထာ
မယ်ပေါ်မူးထာ
မဲ့ခေါင်ကေး
သေလောထာ
သူးမွဲ့ထ
အူးဂေသု
ဂဝါယဲ့
ဖူးမြလူ
မယ်လဲ့ထာ
ဆော့(ဘ်)မိုးအေး
တာ့(ခ)ပြည်နယ်
လားဟေးလူ
ထူးဝါးလူ
ကပေါ်လူ
မယ်ပ
မူယူထာ
ဘောရှောလူ
ယာဒေးနီ
နော်တ
ဖွေးဘောလူ
မင်းယော်ခီး
ပဟီလူ
ကမား
မာနယ်ပလော
သံလွင်မြစ်
• • • • • • • • ထိုင်း၊ မြန်မာနယ်ခြားမျဉ်း
အနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းချက်စကေးဖြစ်သည်။
မယ်ဖိုးထ
ထီးသေဃီ
ထီးသီဃီ

လူကိုယ်တိုင် တွေ့ ဆုံခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် တဆင့်စကား များဖြင့်သာ အထောက် အထားပြု ရေးသား ခဲ့ရပါသည်။ အကယ်၍ အချို့သောအချက်အလက်များ၌ မှားယွင်း လွဲချော်မှုများ ရှိခဲ့ပါက ကရင့်သမိုင်း သုတေသနဌာနသို့ ဝေဘန်ထောက်ပြမှု ပြုကြပါရန်မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ဆက် လက်ထွက်ရှိမည့် စာစောင်များတွင် ပြင်ဆင် ချက်အဖြစ် ဖော်ပြပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။)

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

❖ ❖ ❖

> သမိုင်းကြောင်း တရားခံသည် (၁) **KNU** ကိုယ်တိုင်ဘဲလား?။ (၂) **DKBA**ခွဲထွက်အုပ်စု၏ ညံ့ဖျင်းမှု များပင်လား?။ (၃) **SLORC** ခေါ် နဝတ၏ သွေးခွဲသပ်လျှိုမှုလား?။

အပိုင်း(၁)

စတင်မြစ်ဖျားခံလာရာသမိုင်းကြောင်း။

အခန်း(၁)

မြစ်ဆုံဒေသ စေတီတော်။

မြစ်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အကွေ့ အကောက်များဖြင့် မြောက်မှ တောင်သို့ စီးဆင်းလာခဲ့သော သံလွင်သည်၊ အရှေ့ ဘက်ခြမ်း ထိုင်းနိုင်ငံ မယ်စံလပ်ပြည် နယ်နှင့် အနောက်ဘက်ခြမ်း မြန်မာနိုင်ငံ ကရင်ပြည်နယ် ဖါပွန်ဒေသသို့ အရောက် တွင်၊ အနောက်မြောက်မှသည် အရှေ့ တောင်သို့၎င်း၊ ထိုမှတဆင့် အနောက် တောင်နှင့် အနောက်ဘက်သို့၎င်း၊ ကွေ့ ဝိုက်လျက် မြစ်ချိုးကွေ့ကြီးတခု ဖြစ်ပေါ် စေကာ မြန်မာပြည်နယ်နမိတ် အတွင်း အနောက်တောင် ဘက်သို့ ဆက်လက် စီးဆင်း သွားသည်။

ထိုင်း နိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ နယ်ခြား မြစ်ချိုးကွေ့ကြီး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ နေရာတွင် အရှေ့တောင် ဘက်သို့ မြစ်လက်တက်တခု ဖြာထွက်ခဲ့သည်။ ထိုမြစ်လက်တက်သည်၊ သံလွင်မြစ် ကြောင်း စီးဆင်းလာရာ ထိုင်း မြန်မာ နယ်နမိတ် မျဉ်းကြောင်း၏ အဆက်ဖြစ် သည်။ ထိုင်းတို့က ၎င်းတို့၏ နယ်နမိတ် တွင် တဝက်အပါအဝင်ဖြစ်သော ထိုမြစ်ကို မိုးအေးဟုခေါ်၏။ မြန်မာတို့က သောင်ရင်း ဟုခေါ်ပြီး ကရင်တို့ကမူ သူးမွဲ ဟု ခေါ်လေ သည်။

သံလွင်မြစ်၏ မြစ်လက်တက် အဖြစ် စတင်ခွဲထွက်သောနေရာ (သံလွင် ၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း) တွင် ရွာတရွာ ရှိသည်။ သူးမွဲထာ (သူးမွဲထ) ဟု ခေါ်၏။ ***K.N.U.***က ထိန်းချုပ်ထားသော နေရာ ဖြစ်ပြီး နဝတ စစ်အုပ်စုတို့ လုံးဝ မထိုး ဖေါက်နိုင်ခဲ့သော ဒေသတခုလည်း ဖြစ်လေသည်။

၁၉၈၉ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၂၀)ရက်နေ့ (၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်၊ သောကြာ နေ့)တွင် ထို နေရာ၌ စေတီတဆူ စတင် တည်ခဲ့ သည်။ စေတီ၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ယခုထက်တိုင် မထင်ရှား။ မြစ်ဆုံစေတီ ဟုသာ ဒေသ ဝန်းကျင်တွင် လူသိများခဲ့ သည်။ စေတီတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် ဖြစ်ပေသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်

မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ဦးသုဇန သည် သာမညတောင် ဆရာတော် ဦးဝိနယ၏လက်ထွက်ဖြစ်ပြီး အလဲတရာ ဆရာတော်ထံ၌လည်း ဆည်းကပ်ဘူးသူ ဖြစ်သည်။လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ် ဇာတိ ဖြစ်ပြီး ကေအဲန်ယူ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး မှ သစ်တောဌာနတာဝန်ခံပဒိုအောင်ဆန်း နှင့် ညီအကို တဝမ်းကွဲ တော်စပ်သည်။

မြိုင်ကြီးငူထက် အရင်ကျသော နေရာများမှာ အလဲတရာတောင်နှင့် သာမညတောင်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာ များတွင် ဓါတ်မီးများ ထိန်ထိန်ညီးပြီး လာ သမျှ ဒါယကာ ဒါယိကာမ များကို ကျွေးမွေး ဧည့်ခံနိုင်သည့် အတွက် အမြဲ မပြတ် စည်ကားလျှက် နေသည်။ န ဝ တ စစ်တပ်၏ ပေါ်တာဆွဲမှုနှင့် အခြားပဋိပက္ခ များ ဘာမျှမရှိသည့်အပြင်၊ န ဝ တ အုပ်စုကော၊ တော်လှန်ရေး သမား များပါ လက်နက် ကိုင်ဆောင်မှု မရှိဘဲ သွား ရောက်နိုင်သည့် နေရာများဖြစ်သည်။

မြိုင်ကြီးငူသည် ကောကရိတ်ကျွန်း နှင့် မဲကော့လာ ကျွန်းထိပ် အကြားတွင် တည်ရှိသည်။ တခွပ်ဖိုးရွာကြီး၏ အထက် ပိုင်း၊ သံလွင်မြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းနေရာ၌ မြို့ရိုးဟောင်း ရှိ သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော သာမညရွာကဲ့သို့ပင် ရပ်ရွာထူထောင်ကာ နေကြသည်။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်သော မူဆလင်များလည်း သွားရောက်နေထိုင် ကြသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် စနေအသင်း၊ (အနန်းဘော့ စနေအသင်း) လည်းရှိသည်။ န ဝ တ တပ်များ လာရောက်နှောက်ယှက်ခြင်း မရှိသော နေရာအဖြစ် ထူးထူး ခြားခြားသတင်းကြီး လေသည်။

ကျား / မ မရွေး ပေါ်တာ ဆွဲခြင်း၊ အဓမ္မလုပ်အားပေးခိုင်းစေခြင်း၊ တွေ့သမျှ ရွာသားများကိုခေါ်၍ ရိုက်နှက် မေးမြန်း စစ်ဆေးခြင်း၊ အခန့်မသင့်ပါက သတ်ပစ်ခြင်း၊ နယ်စပ်ဒေသ ကျေးရွာ များမှ ရွာသူမိန်းကလေးများကို ရမယ်ရှာ ဖမ်းဆီးမေးမြန်းကာ အဓမ္မပြုသတ်ပစ် ခြင်း၊ ပေါ်တာကြေးများ ကောက်ခံခြင်း၊ ရွာလုံး ကျွတ်ပြောင်းရွှေ့ခိုင်းခြင်း၊ ရွာကို မီးလျှို့ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ပေါ်တာများကို မနိုင်ဝန်များထမ်းခိုင်းပြီး နာဖျားမကျန်း ဖြစ်ပါက သတ်ပစ်ခြင်းစသည့် လူမဆန် သော ကိစ္စများကို န ဝ တ တို့ လုပ်ချင် တိုင်း လုပ်နေသော ဒေသတွင် ထိုကျောင်း အနီး ဝန်းကျင်သို့ န ဝ တ တပ်များ အနှောက်အယှက် ကင်းလွတ်နေသော နေရာဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် မန္တလေးစသော

မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ဦးသုဓန

မြို့ကြီးပြကြီးများ၌ပင် အတိုက်အခံဟု ယူဆရသော ရဟန်း သံဃာတော်များကို ဖမ်းဆီးထောင်ချ ညှင်းဆဲသတ်ဖြတ်မှုများ ပြုနေပါလျှက်၊ ၎င်းတို့စိတ်တိုင်းကျ ပိုမို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရနေသော အနက်ရောင် နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည့် ဒေသတွင် ထင်ပေါ်နေသော ဒေသတခု ဖြစ်လေသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် မှာ သာသနာ့ ဝန်ဆောင် ပရိယတ္တိ စာပေ လေ့လာမှု အဆင့် နှင့် ပတ်သက်၍ ပိဋကတ် သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်နိုင်သော ဆရာတော် များကဲ့သို့ တိပိဋက ဓရ ဘွဲ့ကို ရခဲ့သူ ဟူ၍ကား ပြောဆိုသံ မကြားရပါ။ ဓမ္မာ စရိယဘွဲ့ကို သာမန် အဆင့်ဖြင့် ရခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာ တော်သည်၊ သတ်သတ်လွတ် ဆွမ်းဘုဉ်း ခြင်း နှင့် မူဝါဒ ချမှတ် နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် အခြား ဆရာတော်များထက် ပို၍ နာမည် ရလာခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ မူဝါဒ (၅)ချက် ရှိသည်။

(၁) နိုင်ငံရေးမလုပ်ရ။

(၂) ငါးပါးသီလ မြဲရမည်။

(၃) သာသနာ့ နယ်မြေအတွင်း ခိုက်ရန်ဒေါသ မဖြစ်ရ။

(၄) ဘာသာရေး ခွဲခြားစကား မပြောရ။

(၅) အတင်းစကား မပြောရ။

ထိုမူဝါဒများသည်၊ သာမည ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မူဝါဒ များနှင့် မတိမ်း မယိမ်းပင်ဖြစ်သည်။ သာမည ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ထွက် လည်းဖြစ်၊ မူဝါဒများ ကလည်း ထူးမခြား နား ဖြစ်သောကြောင့် သာမည ဆရာ တော်ကဲ့သို့ပင် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကာ ကိုး ကွယ်ကြသူ များပြားသည်။ ထိုနေရာ၌ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကို အမှီပြုကာ နေ ထိုင်ကြသော ခရစ်ယာန်များပင် သက် သတ်လွတ် စားကြသည်ဟု ဆို သည်။

မြစ်ဆုံအရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက် လာပြီးသည့်နောက် မြိုင်ကြီးငူမှ ဖြန့်ဝေသော ကြေညာချက်စာရွက်စာတမ်း အချို့ တွင် မြိုင်ကြီးငူ ကျောင်း၏ တံဆိပ်တုံး များ ခပ်နှိပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြိုင်ကြီးငူ၊ နန်းဦးဘေးမဲ့ တောရကျောင်း ဝေယျာဝစ္စ အဖွဲ့ဟူသော တံဆိပ်တုံးများ နှင့်၊ အလယ်တွင် ကောင်းကင် နောက်ခံ နှင့် စေတီပုံ ပါရှိသော၊ နန်းဦးစေတီ တော်၊ လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ်၊ မြိုင်ကြီးငူ မြို့ဟောင်း ဟူသည့် တံဆိပ်တုံးအဝိုင်းများ ဖြစ်သည်။ တောကြို အုံကြား စိမ့်ကြီး မြိုင်ကြီးမှ သာမန် ကျောင်းငယ်ကလေး မဟုတ်ဘဲ၊ ရုံးပုံစံ၊ အဖွဲ့အစည်း ပုံသဏ္ဌာန် ဖြင့် ဘေးမဲ့စွာ ရပ်တည်နေသည့် ကျောင်း ဖြစ်သည်။ အရေးကိစ္စ ဖြစ်ပွါးစဉ် အတွင်း မြိုင်ကြီးငူမှ ဆုံးရှုံးပျက်စီးခဲ့သော ကျောင်း အချို့နှင့် သိမ်တို့၏ တန်ဘိုးကို ကြေငြာ ရာတွင် ဘတ်ငွေ (၂၈)သိန်းတန် ကျောင်း တော်၊ ဘတ်ငွေ သုံးသိန်း ကိုးသောင်း နှစ်ထောင် ကုန်ကျသည့် တောင်ပေါ် ကျောင်းဆောင်၊ ဘတ်ငွေ သုံးသိန်း နှစ်သောင်းကုန်ကျသော သာသနာ့ ဝါသုဒ္ဓိ သိမ်တို့ မီးလောင် ပျက်စီးခဲ့ ကြောင်း ကျောင်းနှစ်ဆောင်နှင့် သိမ်တို့ ၏ တန်ဘိုး စုစုပေါင်းမှာ၊ ဘတ်ငွေ သုံးဆယ့်ခြောက်သိန်း တစ်သောင်း နှစ် ထောင်(၃၆,၁၂,၀၀၀) ဖြစ်ပြီး မြန်မာ ကျပ်ငွေအားဖြင့် တစ်ကုဋေ ငါးသန်း ခုနစ်သိန်း လေးထောင် သုံးရာ လေးဆယ့် ခုနစ်ကျပ် (၁,၅၇,၀၄,၃၄၇/–) ဘိုးဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ မီးလောင် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှု တန်ဘိုး သာ ဖြစ်ပြီး၊ မပျက်စီး မဆုံးရှုံး သေးသည့် တန်ဘိုးများလည်း များစွာ ရှိနေဦးမည် ဖြစ်လေသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်သည်၊ မြန်မာပြည်တပြည်လုံး န ဝ တ စစ် အုပ်စု ကြောင့် ဘေးဒုက္ခ ဆိုက်ရောက်နေကြ သည့် ဤမျှ ဆိုးရွားသော ခေတ်ဆိုး ခေတ် ပျက်ကြီးထဲတွင်၊ ဤမျှ ချောင် ကျသော အနက်ရောင်နယ်မြေအတွင်း၌ ဤမျှ ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာဖြင့် ဤမျှ ဘေးမဲ့စွာ နေထိုင် သီတင်းသုံး နိုင်ခဲ့သည်မှာလည်း ကရင်လူ့အဖွဲ့အစည်း

အတွင်း သမိုင်းတင် သင့်လှပေသည်ဟု လေ့လာသူတချို့က ရှုမြင်ကြ သည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ မရေမရာပြောကြားကြသော ပါးစပ်ရာဇဝင် များစွာ ရှိလေသည်။ ရေစီးအလွန်သန်ပြီး ကျောက်ဆောင်နှင့် ဝဲဂယက်များစွာရှိသော 'မသာတံခါး' ကို လှေဖြင့် တပါးတည်း ဖြတ်ကျော်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဈာန်ရသည်ဟူ၍၎င်း၊ ကျောင်းဆောင် အတွင်း၌ တရားဘာဝနာ ရှုမှတ်နေစဉ်အတွင်း တပည့်ဒါယိကာ ဒါယိကာမ အချို့က သွားရောက် ဖူးမျှော်ရာတွင် ကိုယ်ရောင်ပျောက်သွားသည်ဟူ၍၎င်း၊ ချဲထီ နံပါတ် များအား ဒက်ထိ မှန်ကန်စွာ ထိုးနိုင်စေရေးအတွက် အတိတ်စိမ်းများ ပေးတတ်သည်ဟူ၍၎င်း အလွန်ကြည်ညိုစွာ ပြောဆိုကြသူများ အများအပြား ရှိလေသည်။

ထိုအရာများ မည်မျှအထိ မှန်ကန်သည်၊ မမှန်ကန်သည် ဆိုခြင်းမှာ ယုံကြည်သူတို့၏ အလုပ်သာဖြစ်သည်။ မိမိတို့၌မူ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ တန်ခိုး အရှိန်အဝါ ကြီးမြင့်မှုကို လက်တွေ့ ထောက်ပြနိုင်သော သာဓက တခု ရှိသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ကေအဲန်ယူက ကော်သူးလေ ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ကရင့်သံဃာတော်များအစည်းအဝေးကို ကျင်းပခဲ့သည်။ ကရင့်သံဃာ့ နာယက အဖွဲ့ကို ဖွဲ့သည်။ သံဃာ့ နာယကထဲတွင် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် ဦးသုဇနနှင့် နို့ဖြူးဆရာတော် ဦးဝိဇာန (နောင်တွင် ဘုန်းကြီး ရမ်ဘိုဟု ကျော်ကြားလာသော ပုဂ္ဂိုလ်) တို့ ပါဝင် သည်။ ထို့နောက်တွင် အကြောင်းကိစ္စ တခုဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် နို့ဖြူး ဆရာတော်တို့ မြို့သို့အတူကြွရာ မဆလက ဆရာတော် နှစ်ပါးစလုံးကို ထိန်းသိမ်း စစ်ဆေး မေးမြန်းသည်။ နို့ဖြူးဆရာတော်မှာ မ ဆ လ ၏ အကျဉ်း ထောင်တွင် စံမြန်း တော်မူရသည်။ အတူ လာကြသူချင်း ဖြစ်ပါလျက် ဘုန်းတန် ခိုး ကြီးမားသော မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်မှာမူ လုံးဝ အနှောင်အတည်း မခံရဘဲ လွတ်လပ်စွာ ပြန်လည် ကြွမြန်းနိုင်ခဲ့ လေသည်။

သူးမွဲထာနှင့်မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်။

သူးမွဲထာ (သူးမွဲထ) မြစ်ဆုံ၌ စေတီ မတည်မီကပင်၊ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်သည် "သာခုလော်ကျိုးနှင့် မကယ်"တို့၌ စေတီများ တည်ခဲ့သည်။ သူးမွဲထာ၌ စေတီ တည်ရန်အတွက်မူ ကေအဲန်ယူ တို့ ထိန်းချုပ်ထားသော နယ်မြေဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စောဘိုမြထံ ခွင့်တောင်း ခဲ့ရ သည်။ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်၊ သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့် မပတ်သက်ဘဲ ဘာသာရေး သက်သက် သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း၊ မြွက်ကြားခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မြ ကလည်း ကေအဲန်ယူ၏ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ် ယုံကြည်ခွင့် မူဝါဒအတိုင်းပင် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် န ဝ တ စစ် အုပ်စုတို့ အာရုံစူးစိုက်ရာ ဒေသဖြစ်ပြီး စစ်ပူချိန် လည်းဖြစ်နေသောကြောင့် တောင်ကုန်း ပေါ်၌ ဘုရား တည်သည့် အခါတွင် ထုံးသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်း မပြုပါရန် ကျောင်း များ ဇရပ်များကို သွပ်မိုးခြင်း မပြုပါရန်၊ မအေးချမ်းသေး သော အချိန်၌ တဘက် နိုင်ငံမှ ဒါယကာ ဒါယိကာမများ လာ ရောက်ပူဇော်စေခြင်း မပြုပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံ ခဲ့သည်။

ထိုသို့ မေတ္တာရပ်ခံ ရခြင်းမှာ တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ စေတီကို ထုံးသုတ်လျှင် ထိုစေတီသည်၊ န ဝ တ တို့က ၎င်းတို့၏ ပစ်မှတ်ကို လက်နက်ကြီးဖြင့် ချိန်ရွယ် ပစ်ခတ်နိုင်ရန်အတွက် အဝေးမှ မြင်နိုင် သော ကြားခံ အမှတ်အသား တခုသဖွယ် ဖြစ်သွားပြီး ထိုစေတီကို မူတည်ကာ ရှေ့နောက် ဝဲ ယာ ဒီဂရီများကို တွက်ဆနိုင် ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ သွပ်မိုးခြင်း မှာလည်း ထို့အတူပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုင်းဘက်မှလာသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များကို လက်ခံဘိတ်ခေါ်မှု မပြု စေခြင်းမှာ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ် အသုံးချ တတ်သည့် ရာဇဝင် အထင်အရှား ရှိခဲ့သော န ဝ တ အနေဖြင့် ထိုင်းဘက် ကမ်းမှ သာမန် အရပ်သားများနှင့် ရောနှောကာ ဥပသကာ ယောင်ဆောင်လျက် စေတီကို အကြောင်းပြ ဝင်ရောက်လာရင်း နယ်မြေ အခြေအနေများအား စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှု ပြုနိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မေတ္တာရပ်ခံကာ အကန့်အသတ်ဖြင့် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းကို ဆရာတော်နှင့် ဘာသာဝင်များက ကြိုက်နှစ်သက်လိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း ကေအဲန်ယူ အာဏာပိုင်များက သိထားသော်လည်း စစ်ရေးကိစ္စဖြစ်၍ အတင်းအကြပ်တားမြစ်မှုများ ဖြစ်ပေါ် လာလေသည်။ ဆရာတော်သည်တား မြစ်သည့်ကြားမှ စေတီတော်ကို ဆောက်ပြီး တပိုင်းတစနှင့် မြိုင်ကြီးငူသို့ ပြန်၍ ဝါဆိုသည်။

စောချား(လ်)နှင့်မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်။

ဝါလ ကင်းလွတ်သည့် တိုင် သူးမွဲထာမှစေတီကို မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ဆက် မတည်ဖြစ်ခဲ့ချေ။ ၁၉၉၀ ပြည့် နှစ်တွင်မှ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ကို သူးမွဲထာ သို့ ထပ်မံ ပင့်ဖိတ်ရသည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သူးမွဲထာသို့ ကြွရန် ပင့်ဖိတ်သူမှာ ကေအဲန်ယူ နိုင်ငံခြားရေး ဌာန ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အမ်မာတာ ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူတွင် သာသနာရေး ဦးစီးဌာန သီးခြား မရှိသောကြောင့် ထိုကိစ္စ ကို နိုင်ငံခြားရေးရာ ဌာနမှပင် တာဝန်ယူခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး စောချား(လ်)၏ ပြဿနာကို ဖြေသိမ့် သည့် အနေဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သူးမွဲထာ၌ စိတ်တိုင်းကျ စေတီတည်၊ ကျောင်းဆောက်ခွင့် ပေးအပ် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြ သည်။

ဒု –ဗိုလ်မှူးကြီး စောချား(လ်) မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ ဇနီးနှင့် မောင်နှမ ဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူဖြစ်သည်။ မြင်းထန်

သော လူမျိုးရေး စိတ်ဓါတ်ရှိသည်။ ကျောင်းမနေခဲ့ ဘူးချေ။ ထင်ရာမြင်ရာကို ဖွတ်လုပ်တတ်ခြင်းကြောင့် အမှားအယွင်း များစွာ ရှိခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြမှာ စောချား(လ်)ကို အတော်ပင် သံယောဇဉ် ရှိသော်လည်း အပြစ်ကျူးလွန်မှုများ အတွက် စောချား(လ်) အား မကြာခဏ အချုပ်ထဲ ထည့်ခဲ့ရသည်။

ဒု- ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးအထိ စောချား(လ်) ရခဲ့ခြင်းမှာ သူ၏ အစွမ်းအစဖြင့် သော်၎င်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များ၏ ထောက်ခံမှုဖြင့် သော်၎င်း ရခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး သံယောဇဉ်ကြောင့်သာရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသားအပေါ် သစ္စာရှိစွာဖြင့် တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်တတ်သော်လည်း စိတ်ထင်ရာဖွတ်လုပ်တတ်သည့် စောချား(လ်) အား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း လာစေ လိုသည့် သဘောဖြင့် ၎င်းတောင်းဆိုသော ရာထူးတာဝန်များကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ဟန် ရှိသည်။

၁၉၈၂ ခု မ ဆ လ ၏ တပ်မ (၄၄)စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးလှမြင့် မယ်သဝေါကို ထိုးစစ်ဆင်စဉ်အချိန်က စောချား (လ်) မှာ တပ်စုမှူး အဖြစ် မယ်သဝေါ၌ ရှိနေသည်။ မယ်သဝေါ၏ ညာတောင်ပံကို ကာကွယ် တိုက်ခိုက်ပေးမည်ဟု ဆိုကာ နေရာယူလာခဲ့သည်။ မယ်သဝေါကို တာဝန်ယူ ခုခံခဲ့သော တပ်မှူးများမှာ ဗိုလ်ခလီ၊ ဗိုလ်အေး၊ ဗိုလ်မောင်ဒူးလေး၊ ဗိုလ်ထဲနာ တို့ ဖြစ်သည်။ မယ်သဝေါကို ရန်သူထိုးစဉ် ရဲဘော်အကျအဆုံးရှိသည့်အတွက် ရန်သူ ပြန်ဆုတ်သွားပြီးနောက် မယ်သဝေါ ထိုင်းဘက်ကမ်းတွင် ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းပွဲလုပ်ရန် ခေါ်ယူသည်။ ဘုရားမရှိခိုးမီ (၂)ရက် အလိုတွင်ပင် ဗိုလ်ထဲနာ ဂိတ်မှူး၊ ဗိုလ်ခလီ လုံခြုံရေးမှူး စသည်ဖြင့် မယ်သဝေါ တာဝန်ခံ များကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုင်း ဘက်ကမ်း တွင် ယိုးဒယား ကဇာတ်အဖွဲ့ကို ခေါ်ယူကာ ပွဲခံ ကျင်းပသည်။ ဗိုလ်အေးဦးနှင့် စောချား(လ်) မသင့်မတင့် ဖြစ်ကြသည်။ နောက်တနေ့ ဘုရားရှိခိုးရာတွင် စောချား(လ်)က စင်ပေါ် တက်ပြီး မိမိအား မယ်သဝေါတာဝန်ခံအဖြစ် ပေးအပ်လျှင် အသက်ပေး ကာကွယ်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကာ မယ်သဝေါကို တာဝန်ခံခွင့် တောင်းသည်။ ၎င်း၏ အမည်ကိုလည်း "လေးဂေါ်"ဟု ပြောင်း လိုက်သည်။

မယ်သဝေါ တာဝန်ခံများကို ခန့်ထားစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်လှထူး၊ ဒုဗိုလ်ချုပ်တာမလာဘော၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ကစယ်ဒိုနှင့် ဗိုလ်ချုပ် သန်းအောင် (ဒု- ဥက္ကဋ္ဌ) တို့ ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်မြက ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ပြီး စောချား(လ်)အား ဒု- ခွဲမှူး၊ ဒု- ဂိတ်တာဝန်ခံ ခန့်ပါဟု ဆိုသဖြင့် ပဒိုဘောယူဖောက ဗိုလ်ခလီအား ကာကွယ်ရေးဌာနသို့၎င်း၊ ဗိုလ်အေးဦးအား မော်ဖိုးကေ အသံလွှင့်ရုံ လုံခြုံရေးမှူး အဖြစ်၎င်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ရသည်။ ဗိုလ်ထဲနာ မှာမူ ရွေးကောက် ထားသည့်အတိုင်း ဂိတ်မှူး တပ်ခွဲမှူးဖြစ်၍ စောချား(လ်)မှာ ဒု- ဂိတ်မှူး ၊ ဒုခွဲမှူး ဖြစ်လာသည်။၁၉၈၄ ခုတွင် မယ်သဝေါ ကျပြီးနောက် မော်ဖိုးကေ သို့ တပ်ခွဲ(၃)ခွဲ အင်အားဖြည့်ရာ ဗိုလ်ထဲနာ (၁)ခွဲ၊ ဗိုလ်စောချား(လ်) (၁)ခွဲ ကျော်နှင့် ဗိုလ်မောင်ဒူးလေး၊ ဗိုလ်အေးဦးတို့ တပ်ခွဲ များမှ တပ်စုများ၊ လက်နက်ကြီးတပ်ခွဲများ၊ ရခိုင်၊ မွန်၊ ဝ နှင့် မူဆလင်တို့ပါ ပါဝင်သွား ကြသည်။

၁၉၈၉ခုနှစ်တွင် မော်ဖိုးကေ ကျပြီး ဗိုလ်ထဲနာနှင့် ဗိုလ်စောချား(လ်)တို့ ရှေ့တန်း ပြန်ရောက်သည်။ ထွီဖါးဝီးကျိုး တိုက်ပွဲ မတိုင်မီတွင်ပင် စောချား(လ်) တပ်ခွဲမှူး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဗိုလ်ထဲနာက ကာကွယ်ရေးမှူး ဖြစ်သွားသည်။ တပ်ခွဲ (၂)ကို စောချား(လ်) ပြန်ကိုင်သည်။

၎င်းရှေ့တမ်း၌ နေစဉ် ဆင်ကိစ္စ အရှုပ်အရှင်း၊ လူသတ်မှု မုဒိန်းမှုနှင့် ကျေးရွာများကိုအဆမတန်အခွန်ကောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တချို့ရွာများကို တစ်သိန်း၊နှစ်သိန်းအထိ အခွန်ကောက်ယူခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ တပ်ခွဲမှူးဘဝဖြင့် လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ်တွင် ရှိနေစဉ် လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ်ကော်မတီနှင့် ပြဿနာတက်သောကြောင့် ဇဟိုမှ ပြန်ခေါ်ကာ ထိန်းသိမ်းထား ရသည်။

စောချား (လ်) လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ်အတွင်း ဤကဲ့သို့မဆင်မခြင် လုပ်မှုများကို မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က မနှစ်သက်ချေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် စောချား(လ်) တိုက်ရိုက် ပတ်သက်ခြင်း မရှိသော်လည်း စောချား(လ်) ၏ အပြစ်မှာ ကေအဲန်ယူ၏ အပြစ်လို ဖြစ်နေသည့် အတွက် ထိုအပြစ်တို့ကို ကျေအေး ခွင့်လွှတ်စေရန် နှစ်သိမ့်သည့်အနေဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သူမွဲထာ၌ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်ခွင့်ကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

၁၉၉၂ခုနှစ် ထွီဖါးဝီးကျိုးတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပြီးနောက်တွင် စောချား(လ်) လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသည်။ မြို့နယ်ကော်မတီမှာ ညံ့ဖျင်းသည့်အတွက် ရန်သူဝင်ရောက်လာရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ၎င်းကိုယ်တိုင် မြို့နယ်ကို ကိုင်လိုကြောင်း ပြောသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက စောချား(လ်)ကို မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌ ခန့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် တာဝန်ယူရသည့် အခါတွင် ကရင်အမျိုးသားကို ကာကွယ်ဘို့ရန်အတွက် ကရင်တိုင်းတွင် တာဝန်ရှိကြောင်း သဘောပေါက်နားလည် အောင် စည်းရုံးပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ ရွာသား များအား အတင်းအဓမ္မ တပ်ထဲသို့ ဝင်ခိုင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ရွာသား အတော်များ များက ထွက်ပြေးပြီး မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံသွားကြသည်။ ရွာသားများရှိရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း သုံးကျောင်းကို သွားပြီး ဖမ်းဆီးမှုများ လုပ်သည်။ န ဝ တ တို့၏ အမူအကျင့်အတိုင်း လုပ်နေသောကြောင့် ဇဟိုမှ ပြန်လည် ခေါ်ယူ ထိန်းသိမ်း ထားရ ပြန် သည်။

မြို့နယ်တွင်သာမဟုတ်။ ဇဟိုရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဲဘော်များကို လည်း အနိုင်ကျင့် တတ်သည်ဟု သိရသည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့်မူ တိုက်ရိုက် ပတ်သက်မှု မရှိခဲ့ချေ။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနစာတွဲ

(ယခုအချိန်တွင် လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒု- ဗိုလ်မှူးကြီး စောချား(လ်)နှင့် ကေအဲန်အဲလ်အေ ဗဟို လုံခြုံရေး ကွန်မန်ဒို တပ်မှူး ဗိုလ်မှူး စောဝေါလ်ထယ်တို့အား၊ ရာထူးမှရင်း၊ အစည်းအရုံးမှရင်း ထုတ်ပယ် ပစ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရလေ သည်။)

သူးမွဲထာ သက်သတ်လွတ်ရွာ။

သူးမွဲထာ နေရာ၌ ယခင်က ရွာ မရှိခဲ့ချေ။ တဲ အိမ်ကလေး တလုံးစ နှစ်လုံးစ မျှသာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင် လှုပ်ရှားနေသော တပ်မှာ **KNLA** ကေအဲန်အယ်အေ တပ်မဟာ(၇)မှ တပ်ရင်း (၁၉)နှင့် (တပ်ရင်း ၁၀၂)မှ စစ်ကြောင်းများဖြစ်သည်။ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် သူးမွဲထာ၌ ကျောင်းဆောက်သည်မှစ၍ သူးမွဲထာမှာ တစထက်တစ လူနေအိမ်ခြေ ပိုများလာသည်။ ကန်ညီနောင်၊ မောဟဲ၊ တမောရဲ၊ အင်နိုဝိန္ဒာ၊ မဲမကော်၊ ကူတို၊ ကပ္ပလီ၊ ဥဒေါင်း စသည့် နေရာများမှ ရွာသားအချို့ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား အမှီပြု၍ လာ ရောက် နေထိုင်ကြသည်။ သူးမွဲထာ ရွာဟူ၍ လူသိ များလာခဲ့သည်။ သက်သတ် လွတ် ရွာဖြစ်လေသည်။

ထိုဒေသကို ထိန်းချုပ်ထားသော ကေအဲန်အဲလ်အေမှ တပ်မှူး စစ်သား အများစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြပြီး မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ကိုလည်း အထူးပင် လေးစား ကြည်ညိုကြသည်။ ကေအဲန်ယူ ကရင့်အမျိုးသား အစည်းအရုံးအတွင်းမှ ခေါင်းဆောင်ငယ်များနှင့် အောက်ခြေ ရဲဘော်အများစုမှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များပင် ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် အများစုမှာ သက်သတ်လွတ် မစားကြချေ။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၏ ပင်မ ရည်ရွယ် ချက်မှာ သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာ စေတနာ ထားလျက် ၎င်းတို့၏ အသားကို စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အသားဟူသည်မှာ အသက်ကို သတ်မှသာ ရရှိမည်ဖြစ်ရာ အသားစားခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်လျှင် အသက်သတ်ခြင်းကိုပါ ရှောင်ကြဉ်ပြီးသား ဖြစ်သွားသောကြောင့် သီလ (၅)ပါးတွင် အနည်းဆုံး တပါးကိုတော့ လုံအောင် ထိန်းလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ ဘာသာတိုင်းက လက်ခံ နိုင်သော ကောင်းမြတ်သည့် အကျင့် တခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

အရေးအခင်းကာလ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးအား ရဲဘော်ရဲဘက်များနှင့်အတူ တွေ့ရစဉ်

သက်သတ်လွတ် စားခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းဖွဲ့ခြင်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်တဦး၏ သဘောထားအမြင်မှာမူ အတန်ငယ်ထူးခြားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေးမြတ်စွာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓစာပေများနှင့် ပတ်သက်၍ ဒီနတ္တပကာသနီ၊ ဓမ္မပဒ၊ ရာဇဝေါဒ၊ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂပဒီပနီ၊ စွယ်စုံကျော်ထင်၊ လောကနီတိ၊ မဃဒေဝ လင်္ကာသစ် စသည်တို့ကို လေ့လာခဲ့ဘူးသူဖြစ်သည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စားခြင်းမှာ သုတ္တန်အလို (ပညတ်သဘော) အားဖြင့်သာ သက်သတ် လွတ်စားခြင်း မည်နိုင်ပြီး၊ အဘိဓမ္မာ(ပရ မတ္ထသဘော) အားဖြင့်မူ သက်သတ်လွတ် ဟု မခေါ်ဆို နိုင်ကြောင်း။ သတ္တဝါ၏အသက်ကို သတ်ခွင့်ကြုံကြိုက်ပါလျက် အသက်မသတ်ဘဲ (အသက်သတ်မှုကို ရှောင်ကြဉ်၍) ကြုံရာဟင်း တမည်မည်ဖြင့် စားခြင်းကိုသာ အဘိဓမ္မာ အလိုအားဖြင့် သက်သတ်လွတ်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း။ ကြုံရာဟင်း တမည်မည်သည် အသီး အရွက် ဟင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် သုတ္တန်အလိုအရပါ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း မည်နိုင်ကြောင်း။ အကယ်၍ ကြုံရာစားရမည့် ထိုဟင်း တမည်မည်သည်၊ မိမိလုံးဝ မရည်စူး မတောင်းတခဲ့သော၊ မိမိ၏ ပယောဂ လုံးဝ မပါရှိခဲ့သော အသားဟင်းဖြစ်နေပါက ထိုသို့သော ပံ့သကူသားကို လောဘ ဆန္ဒမရှိစွာ စားသုံးခြင်းသည်လည်း သက်သတ်လွတ်စားခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဘိဓမ္မာ တရားသဘောက သတ်မှတ်ကြောင်း။ ထိုဟင်းအပေါ် မက်မောမိလျှင်မူ သက်သတ်လွတ် မမည်ကြောင်း၊ အဓိက အချက်မှာ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို မသတ်လိုသော စိတ်ဆန္ဒ၊ မသတ်စေလိုသော ကိုယ်ချင်း စာနာစိတ်၊ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို သတ် ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည့် မေတ္တာတရား တို့ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သုတ္တန်အလိုအားဖြင့် သာ သက်သတ်လွတ်စားနေပြီး သတ္တဝါ များအပေါ် မေတ္တာ စေတနာ ကင်းမဲ့လျှင် အဓိပ္ပါယ် မရှိကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် စားခြင်းမှာ

အသားစားတတ်ပါလျှက် (သတ္တဝါ ၏ အသက်ကို မသတ်မိစေရန်) ချုပ်တည်း စောင့်ထိန်းခြင်းကိုသာ ခေါ်ဆို ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ကျား တကောင်သည်၊ မြက်သစ်ရွက်ကိုသာ စားနေသည် ဆိုလျှင် ထိုကျားကို သက် သတ်လွတ်စားသောကျားဟု ပြောနိုင်ကြောင်း။ ယုန်၊ ပူး၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သမင်၊ ဒရယ် စသည်တို့ကိုမူ သုတ္တန်အရသာ ပြောဆို နိုင်ပြီး၊ အဘိဓမ္မာအရမူ သက်သတ်လွတ် စားသည့် သတ္တဝါများဟု ပြောဆို၍မရ ကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကဲ့သို့ စားခြင်းမှာ ၎င်းတို့၏ အလေ့အထသာ ဖြစ်ပြီး၊ အထူးတလည် ရှောင်ကြဉ်စရာ မလိုသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း။ အသား မကြိုက်၍ မစားသူများ၊ ရောဂါကြောင့် အသီးအရွက်သာ စားရသူများကို သက်သတ်လွတ်စားသူများဟု ခေါ်ဆို၍ မရကြောင်း၊ အမှန်တကယ် သက်သတ်လွတ် စားခြင်းသည်၊ သူ့အသက်ကို ကိုယ်တိုင် သတ်ဖြတ်၍ သော်၎င်း၊ သူတပါး သတ်ဖြတ်ပြီးသည့်အသားကိုသော်၎င်း လိုချင်ဆန္ဒဖြင့် စားသုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

မည်သည့် ဘာသာတရားတွင်မျှ သက်သတ်လွတ်စားကြရန် လမ်းညွှန်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်လည်း မရှိကြောင်း။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည်ပင်လျှင် ကြုံသလို ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ သစ်သီးဆွမ်းကိုလည်း ရံဖန် ရံခါ ဘုဉ်းပေးခဲ့ကြောင်း၊ အဓိကမှာလောဘတဏှာကို ပယ်နိုင်ဘို့သာ ဖြစ်ကြောင်း။

သတ္တဝါများ စတင် ဖြစ်တည်လာကတည်းက အသားစားခြင်း အလေ့အထ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြောင်း၊ အသားစားသော သတ္တဝါမှာ အများစု ဖြစ်ကြောင်း၊ ***Strongest are survived*** ဟူသော ဥပဒေသပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအချက်ကို မှန်ကန်စွာ ရှုမြင်တတ်ဘို့လိုကြောင်း၊ အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေး အတွက် လိုအပ်သောခွန်အားကို သစ်သီး၊ သစ်ရွက်၊ သစ်ဥများအပြင် သတ္တဝါ၏ နို့၊ ဥ၊ အသားတို့မှ ရရှိနိုင်ကြောင်း၊ လူသည် သတ္တဝါအများစုနည်းတူပင် အသီးအနှံကော အသားကိုပါစားသည့် သတ္တဝါဖြစ်ကြောင်း၊ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို မသတ်လိုသော ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့်မေတ္တာတရားသည် ကောင်းမွန်ကြောင်း၊ အသက်သတ်ခြင်းမှာ မကောင်းဟု လူတိုင်းပင်သိရှိ လက်ခံကြကြောင်း၊ သို့ရာတွင် လောကဓမ္မမှန်ကန်စွာ အသက်ရှင် ရပ်တည်လိုလျှင် အနည်းဆုံးအားဖြင့် မိမိတို့ကို ဖျက်လို ဖျက်ဆီးပြုမည့် သတ္တဝါများအား သတ် ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ငှက်ဖျားရောဂါ၊ ပုလိပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါ စသည်ဖြင့် မိမိတို့အား သေစေနိုင်သည့် ရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ခြင်၊ ယင်၊ ကြွက်၊ ပိုးဟတ် အစရှိသော သတ္တဝါများ ကို သတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့အား သတ်ဘို့ရန် ကြံရွယ်လာသည့် ရန်သူများကိုလည်း သတ်ရမည်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ သတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်သောလူ့ကျင့်ဝတ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အညှဉ်းခံလာသည့် ရန်သူအပေါ် စေတနာထား တုန့်ပြန်ခြင်း မှာမူ မှန်မြတ်သော သီးခြား လူ့ကျင့်ဝတ် တခုသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားသဘောအရ ကြည့်ပါက လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ မတည်မမြဲ ဖေါက်လွဲဖေါက်ပြန် ပြုနေသည့် ဓါတ်ကြီးလေးပါး အဖွဲ့အစည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ အနောက်တိုင်း ဆေးပညာအားဖြင့် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အသက်ရှင်လှုပ်ရှား နေသည့် ဆဲလ်အမျိုးမျိုး၊ အရေအတွက် များစွာဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် မလိုလား အပ်သော ရောဂါပိုးများကို ၎င်းတို့က တိုက်ဖျက်ကြောင်း၊ စက္ကန့်တိုင်းတွင် သတ်ဖြတ် နေကြကြောင်း၊ ရောဂါ ဝေဒနာ ရခြင်းမှာ ရောဂါပိုးဝင်သော ဆဲလ်များက မိမိကို အကျိုးပြုနေသည့် ဆဲလ်များအား အနိုင်ယူ လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို အခါတွင် မိမိက ဆေးဝါးများ၏ အကူအညီဖြင့် ထိုပိုးများကိုသတ်ဖြတ်ရ ကြောင်း၊ အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေး အတွက် လိုအပ်ချက်အရ သတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ် ရခြင်းမှာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံ တခုပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ခွေးကဲ့သို့ အိမ်စောင့်ပေါလည်း မရ၊ ကြောင် ကဲ့သို့ ကြွက်ခုတ်ပေါလည်း မရ၊ ကျွဲ၊ နွား များကဲ့သို့ လယ်ယာလုပ်ငန်း နှင့် သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးများတွင် အသုံးချ၍လည်းမရဘဲ၊ စိုက်ပျိုးခင်းနှင့် အချို့သော လုပ်ငန်း များကို ဖျက်ဆီး နှောက်ယှက် ဘို့လောက် သာ စွမ်းဆောင်နိုင်ကြသော ကြက်၊ ဝက် အစရှိသည်တို့ကို မွေးမြူခြင်းမှာ ဥနှင့် အသားကိုစားဘို့ အတွက်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ မကြိုက်ပါက မစားဘဲနေနိုင်ကြောင်း၊ အသက် သတ်ဖြတ်ပြီး စားရမည့် လုပ်ငန်း မှာ သဘာဝက ဖန်တီး ပေးထားသည့် လုပ်ငန်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် စားခြင်းမှာ မထူးဆန်းကြောင်း၊ ရှေးယခင် ကတည်းက ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မိမိစိတ်နှင့် မိမိကိုယ် သက်သတ်လွတ် စားချင်ရင် စားနိုင် ကြောင်း၊ သတ်သတ် လွတ်စား၍လည်း မည်သို့မျှပို၍ ဂုဏ်မြင့် လာမည် မဟုတ် ကြောင်း၊ ဂုဏ်ကို မြင့် စေသည်မှာ အကျင့် သီလ၊ ပညာ၊ သမာဓိ သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားပြီး မုသာ ဝါဒ၊ ပိသုနဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ သမ္ဖပ္ပလာပ စကား များကို ပြောဆိုနေလျှင် အချည်းနှီး သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း။

သက်သတ်လွတ် စားသည့် အလေ့အထ ကို မည်သည့် ခေတ်ကမျှ ဂိုဏ်းဂဏ ဖွဲ့စည်း ထူထောင်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း။ သက်သတ်လွတ် ဆိုသည်မှာ ကိုယ့်စိတ် ဆန္ဒ၊ ကိုယ့် အဓိဋ္ဌာန်နှင့်ကိုယ် လုပ်ဆောင် ခြင်း၊ ချုပ်တည်း ခြိုးခြံခြင်းဖြစ်၍ ဓမ္မ စကြာဝတ်အသင်းများကဲ့သို့ စုပေါင်း လုပ်ဆောင်ရသည့် ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိ သက်သတ်လွတ် စားမစား မိမိကိုယ်တိုင်သာသိမည် ဖြစ်ပြီး အများကို ကြေညာစရာမလိုသည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ အဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့၍လည်း လုပ်ဆောင်သည့် ထုံးစံမရှိကြောင်း။ ၁၈၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်းက ဆရာတော် ဦးသီလသာရဟူသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တပါး ပေါ်ထွန်းခဲ့ဘူးကြောင်း၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းနှင့် ပဲခူးတောရဂိုဏ်း နှစ်ဂိုဏ်း၏

ဒုတိယ နာယကဖြစ်ပြီး ရဟန်း (၁၂)ဝါ မှစ၍၊ ဓုတင်(၁၀)ပါးမှ (၁၂)ပါးအထိရပြီး၊ ရုံဖန်ရုံခါ(၁၃)ပါးအထိပင်ရခဲ့ကြောင်း၊ (ဓုတင်ဟူသည်မှာ ကိလေသာကို ဖယ်ခွာသည့် မြတ်သော အကျင့်ဖြစ်သည်။) ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်၊ သပဒါနစာရိ ဓုတင်တို့ဖြင့် နေ့စဉ်ဆွမ်းခံပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာတွင် ဧကာသနိက် ပတ္တပိုဏ်ဓုတင် (တနေရာတည်း၊ တခွက်တည်း)ဖြင့် ဘုဉ်းပေးကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် ဆွမ်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ခန့်ခန့်ထယ်ထယ် ကျောင်းကြီးဖြင့် မနေဘဲ နေရာအနှံ့ အပြား လှည့်လည်သွားလာ သီတင်းသုံးသောကြောင့် ကြည်ညိုသူ ဒါယိကာ ဒါယိကာမများ ပေါများကြောင်း၊ လာဘ် သပ်ပကာ အလွန်ပေါများသော်လည်း ရောက်ရာ အရပ်ရှိ သံဃာတော် တို့ကို အကုန်စွန့်လှူပြီး ကိုယ်တော်တိုင်မှာမူ သပိတ်တလုံး၊ သင်္ကန်း သုံးစုံ၊ သားရေနှုယ် တချပ်ဖြင့်သာ ရောင့်ရဲ တတ်ကြောင်း၊ ပိတ်မိုးကျောင်းဖြင့်သာ နေပြီး တနေရာတွင်လည်း အများဆုံး (၂)ဝါသာ ဆိုတတ်ကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးသော်လည်း မည်သူ့ကိုမျှ သက်သတ်လွတ်စားရန် မဆွဲဆောင် မဟောပြောဘဲ နာယူမှတ်သားဘွယ် တရားတော်များကိုသာ ပြတ်သားစွာ ဟောကြားတော်မူတတ်ပြီး သီလ မြဲသောကြောင့် ကြည်ညိုသူ ပေါခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော် ဦးသီလ သာရမှာ ဝါတော် (၅၅)ဝါ (၁၉၀၇)တွင်မှ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ တောရဂိုဏ်းကို ထူထောင်ခဲ့သော်လည်း၊ သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဟူ၍ ထူထောင်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း။ အကယ်၍ နောင်းပုဂ္ဂိုလ်များ အနေဖြင့်သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်း ဖွဲ့မည်ဆိုလျှင် ထိုဂိုဏ်း၌ မရှိးသားသော အကြံအစည် ရှိ၍သာဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာ့ ဝန်ဆောင်များ အနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့ဂိုဏ်းထူထောင်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို "ဒိဋ္ဌမမ္မ" ကျကျ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ် နေသူတို့နှင့် သတ် သတ်လွတ်စားသည့် သူများကို စည်းခြား ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ ဓမ္မန္တရာယ်များပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

သူးမွဲထာ ရွာမှာ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကို အမှီပြု၍ တစထက်တစ စည်ပင်လာခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က လူ(၈၀၀)ကျော်(၁၀၀၀)လောက်ကို နေ့စဉ် ထမင်းကျွေးနိုင်သည်။ သက်သတ်လွတ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသ၌ ရှိသည့် ကေအဲန်ယူမှ ရဲဘော်များလည်း တခါတရံ သွားစားကြသည်။ ထိုမျှလောက် လူအင်အားကို နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ကျွေးမွေးနိုင်ရန်အတွက် မည်သည့် ဒါယိကာများက ထောက်ပံ့ နေကြပါသနည်း။ ထိုအချက်ကို ကေအဲန်ယူမှ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းများက သံသယ ဖြစ်လာကြသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံရောက်ရှိသွားကြသော သက်သတ်လွတ်လူဝတ်ကြောင်များသည် နဝတ၏ ပေါ်တာ အဆွဲခံရခြင်းနှင့် စစ်မှုထမ်းရခြင်းမှ ကင်းလွတ်ကြသည့် အပြင် မြိုင်ကြီးငူ၏ တံဆိပ်တုံးနှင့် လက်မှတ်ဖြင့် ခရီးသွားလာကြသော သက်သတ်လွတ်အဖွဲ့ဝင်များမှာ ယခင်ကစေတ်စားခဲ့သော တစည ပါတီ ဝင် ကပ်ပြားကဲ့သို့ အစစ်အဆေး အမေး အမြန်းမရှိ၊ အကူအညီလိုအပ်လျှင် တတ်အားသမျှ ကူညီဆောင်ရွက် ပေးမှုကို ခံကြရသည်။ နိုင်ငံရေး မလုပ်သော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအရှိန် အဝါပင် ဖြစ်လေသည်။

ကော်သူးလေ နယ်မြေ အတွင်းတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဆက်လက်ကျင့်သုံးသည်။ မြိုင်ကြီးငူ၏ သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်အဖြစ် ခိုလှုံ တပည့်ခံသူ ဒကာ၊ ဒကာမ တို့အား စစ်မှုထမ်းစေခြင်း၊ တော်လှန်ရေးထဲ ဝင်စေခြင်းမှ ဘေးမဲ့ပေးကင်းလွတ်ခွင့် ပြုရမည်ဟူသော သဘောသည် တဖြေးဖြေး ပိုမို ပေါ်လွင်လာသည်။ ထိုနေရာမှာ ကေအဲန်အယ်အေ ကရင့်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တပ်အတွက် တပ်သားသစ် စုဆောင်းရာ၌ ဘေးမဲ့ပေးရသော အခွင့် ထူးခံ နေရာတခုလို ဖြစ်လာပြီး၊ ကေအဲန် အယ်အေ အတွင်းမှ ရဲဘော်အချို့ပင် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင် အဖြစ် ဝင်ရောက်လို ကြသည့် အဖြစ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက တွေ့မြင်လာသည့် အတွက် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပြေလည်အောင် ညှိနိုင်း ဖြေရှင်းရန် စောချား(လ်) ကိုခိုင်းသည်။ စောချား(လ်)က ရွာသားများ ကို သွား၍ မောင်းထုတ်၏။ ရွာသားအများ အပြားပင် ၎င်းတို့နေရင်း ရပ်ရွာသို့ ပြန်ကြရသည်။ ၁၉၉၃ ခု မေလ အတွင်းတွင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် လာရောက် ဆွေးနွေးရန်လာသော ဘအေးလှေကို ပစ်ခတ်ရာတွင် လူနှစ်ယောက် သေဆုံးခဲ့သည် ဟု သိရလေသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်အပေါ်တွင် သူးမွဲထာ ဂွင်မှ တပ်သား တပ်မှူးအချို့မှာ စိတ်မကောင်းကြချေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ တိုက်တွန်းခိုင်းစေချက်အရ ကျေးရွာခံလူများနှင့် ကေအဲန်အယ်အေ ရဲဘော်များ စုစုပေါင်း (၄၀၀)ခန့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြထံ ဆန္ဒပြ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက ထိုကိစ္စကို ညှိနိုင်းဖြေရှင်း ပေးလိုက်သည့်အတွက် ပြေလည်သွားသည်။

မြစ်ဆုံစေတီတော်နှင့် ပတ်သက်၍

သူးမွဲထာ မြစ်ဆုံ ဘုရားထီးတင်မည့် ကိစ္စကို ကေအဲန်ယူ ဗဟိုမှ ဗိုလ်မှူး ဝေါလ်ထယ်က ထီးတင်လျှင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်မည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူး ဝေါလ်ထယ်မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်လေသည်။

သူးမွဲထာ ဂွင်ရှိ (၁၀၂)စစ်ကြောင်း (၄)မှူးမှာ ဗိုလ်မှူးကျော်ဟဲ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးဝေါလ်ထယ်က ဤကဲ့သို့ ဘာသာ သာသနာတော် အပေါ် မထေမဲ့မြင် ပြောဆို ပြုလုပ်မည် ကြံသည့် ကိစ္စအား ဗိုလ်မှူး ကျော်ဟဲတို့ တပ်မှူး တပ်သားများက သည်းမခံ နိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် ပြန်လည် ပစ်ခတ်မည် ပြုသောကြောင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က တားလိုက်ရပြီး သံဃာတော်အချို့နှင့် အတူ မာနယ်ပလောသို့ သွားရောက် ညှိနိုင်းပေး

ခဲ့ရသည်ဟု န ဝ တ ၏ စက်သတင်း တပုဒ်အရ သိရ လေသည်။

ထီးတင်ပွဲကျင်းပရာတွင်လည်း သူးမွဲထာသို့ ရပ်နီး ရပ်ဝေးမှ လာရောက်ကြသည့် အရပ်သားများအား ဗိုလ်မှူး ဝေါလ်ထယ်က ခွင့်ပြုလက်မှတ် ပါ မပါ စစ်ဆေး မေးမြန်းပြီး၊ လက်မှတ် မပါ သူများကို ဝမ်းလျား မှောက်ခိုင်းကာ ရိုက်နှက်ခဲ့သည် ဟုလည်း ကြားသိရသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြထံသို့ တိုင်ကြားခဲ့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက ဝေါလ်ထယ်ကို ထိုရာထူးမှ ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင်နောက်ထပ်တဖန် ထပ်မံလွှဲပြောင်း ခန့်အပ်လိုက်သော အရေးမပါသည့် ရာထူးမှာ မူလရာထူး ထက် ပို၍ကြီးနေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက မကျေမနပ် ဖြစ်ကြ လေသည်။

သာမန်အားဖြင့် အထက် အရာရှိ အချို့နှင့် အောက်လက် ငယ်သားများ မပြေလည်သည့် ကိစ္စမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ အထွဋ်အမြတ်ထားရာ စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်နေသောကြောင့် ဘာသာရေး ပြဿနာအဆင့်သို့ ဦးတည်လာသည်။

အကယ်၍ အထက်အရာရှိသည် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဖြစ်ပြီး စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်သည့် ၎င်း၏ သဘောထားကို အောက်လက်ငယ်သားများအား သေချာစွာ ရှင်းလင်း ပြောကြား မည်ဆိုလျှင် ပြဿနာသည်၊ ထို မျှလောက်အထိ ကြီးမား မလာနိုင်။ လုံးဝပြဿနာ မဖြစ်ဘဲနှင့်လည်း အချင်းချင်းနားလည်မှုရှိစွာ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

စေတီတော်ဟူသည်မှာ အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော အရာဝတ္ထုကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ စေတီတည်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်မှုကို ခံယူထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ...

(၁) ဘုရားရှင်၊

(၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များ၊

(၃) သီလဝန္တ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏တပြည့်သား သံဃာတော်များနှင့်

(၄) စကြာဝတေးမင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓစေတီ အမျိုးအစား (၅)မျိုး တွေ့ရှိရသည်။

(၁) မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်၏ ဓါတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ တည်ထား ကိုးကွယ်သော သာရီရိက စေတီ (သို့မဟုတ်) ဓါတုစေတီ။

(၂) ဗောဓိပင်နှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရား၏အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ စသည်တို့ကို ခေါ်ဝေါ်သော ပရိဘောဂ စေတီ။

(၃) မြတ်စွာဘုရား၏ အနန္တဂုဏ်တော်တို့ကို ရည်မှန်း၍ တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သော ရုပ်ပွါးဆင်းထုတော်၊ အဆောက်အဦ စသည့် ဥဒ္ဒိဿ စေတီ။

(၄) ပိဋကတ္တယမှ အချို့ ဒေသနာ များနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိသော တရားဒေသနာတော်တို့ကို ပေ၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား စသည်တို့ပေါ်တွင် ရေးကာ ဌာပနာပြုလုပ် သိုမှီးသည့် ဓမ္မစေတီ။

(၅) သက်ရှိထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားက မိမိ၏ ကိုယ်ပွား အစိတ်အပိုင်းအဖြစ် ကိုးကွယ်ရန် မွေတော်ချန်ရစ်ခဲ့သည့် လက်တော်ရာ၊ စက်တော်ရာ အစရှိသော ပါဒ စေတီတော်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည့်နောက်တွင် ရာဇဂဟ၊ ဝေသာလီ၊ အလ္လကမ္ပ၊ ရာမဂါမ၊ ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ ပါဝေယျက၊ ကုသိနာရ၊ ဝေဌဒီပ ဟူသော ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့သည်၊ ဓါတ်တော်များကို အသီးသီး ယူဆောင်လျှက် ၎င်းတို့၏ တိုင်းပြည်များ၌ စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ကြကြောင်း၊ ထိုအခါ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည် ထိုမင်းတို့ လက်ထက်၌ ကိုးကွယ် လောက်ရုံမျှသာ ပေးထားခဲ့ပြီး ကျန်ဓါတ်တော်များကို ပြန်လည်ယူဆောင်ကာ ရာဇဂြိုလ်ပြည့်ရှင် အဇာတသတ်မင်းအား စေတီတည်လုပ် မြှုပ်နှံ ထားစေခဲ့ ကြောင်း သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာတွင်သတ်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဓါတ်တော် မွေတော်များကို ပူဇော်ခြင်းမှာ ကုသိုလ်ပုညတူမျှသည်ကို သိမြင်သော သာသနာပြု မင်း ကောင်း မင်းမြတ် သိရိဓမ္မာ သောကမင်း သည်များ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးကို ရှေးရှုလျက် ရှင်မဟာ ကဿပ နှင့် အဇာတသတ် မင်းတို့ မြှုပ်နှံထားခဲ့သော ဓါတ်တော်များကို ပြန်လည်တူးဖော်၍ မြို့ပေါင်း (၈၄၀၀၀) ရှစ်သောင်းလေးထောင်၌ စေတီတဆူစီ တည်စေ ခဲ့သည်ဟု ပါရှိကြောင်း လေ့လာ သိရှိရလေသည်။

ထို စေတီ တော်များမှာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဓါတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ တည်ထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဓါတုစေတီများဖြစ်သည်။ ဓါတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီနှင့် ပါဒ စေတီများမှာ တချိန်တည်းတွင် ဥဒ္ဒိဿ စေတီများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် မြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော်မွေတော်များ၊ မြတ်စွာဘုရား သုံးစွဲခဲ့သော ပရိက္ခရာ အသုံးအဆောင် များ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မဒေသနာတော်များကို အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူးလျက် ပြုလုပ်ကြခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဥဒ္ဒိဿ စေတီ ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အနန္တ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် များကို ရည်စူးရုံသက်သက်မျှဖြင့် ဆောက်တည် ပူဇော်သည့် စေတီတော်များမှာမူ အများ အပြားပင် ရှိသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော်၊ မွေတော်၊ ပရိက္ခရာတော်၊ ဓမ္မဒေသနာတော် စသည့် အထိမ်းအမှတ် ဝတ္ထုတော်များ ဘာတခုမျှ ထည့်သွင်း ဌာပနာခြင်း မပြုကြသည့်တိုင်၊ ကြည်ညို ကိုင်းရှိုင်းသည့် စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ဘုရားရှင်ကို အလေးအမြတ်ပြုရည်စူး၍ တည်ထား အပ်သော ဥဒ္ဒိဿ စေတီတော်များမှာ နတ်လူ သာဓုခေါ်ဘွယ်၊ သဒ္ဒါပွါးဘွယ်၊ သပ္ပါယ်လှသည့် စေတီတော်မြတ်များ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစေတီတော်များ တည်ထား ရခြင်း၏ အဓိက အကြောင်း

အရင်းခံမှာ တည်ထားသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ် ဆန္ဒ သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

စိတ်တွင်းမှ တကယ်တမ်း ကြည်ညို သဒ္ဓါမပွားဘဲ အဂတိတရား လေးပါး လိုက်စားကာ ဆောက်တည်သော စေတီ များမှာမူ ဥဒ္ဒိသစေတီ မမည်ချေ။ မြတ်စွာ ဘုရားကို လေးမြတ် ရည်စူးခြင်း မရှိလျှင် ထိုစေတီမျိုးများမှာ လှူမြင် ကောင်းရုံ ဆောက်တည်ထားသော အုတ် အင်္ဂတေ ပိသုကာ အနုပညာ လက်ရာ များသာ ဖြစ် ပေမည်။ အဓိက အရေးအကြီးဆုံး အရာမှာ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား စိတ်တွင်း ရင်တွင်းမှနေ၍ တကယ်တမ်း လေးမြတ် ကြည်ညိုစွာ ရည်စူး ကိုးကွယ်မှုပင် ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်း ကြည်ညို လေးမြတ်မှု မရှိဘဲ မိမိ၏ ကိုယ်ကျိုး အတွက် အသုံးချလိုသည့် သဘောဖြင့် အပေါ်ယံကြော လုပ်ဆောင်မှုမှာ များစွာ အပြစ်ကြီးလေသည်။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌ ဟောင်းကြီး ဦးနေဝင်းသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ထီးထီးမားမားကြီး တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သော မဟာဝိဇယ စေတီတော်ကို တည်ဆောက်ခဲ့သူပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့အပြင် ယိုးဒယားဘုရင် (ဘူမိဘော အဒူရာဘတ်) ၏ အသက် (၆၀)ပြည့် မွေးနေ့၌လည်း ဉာဏ်တော် တတောင် ခန့်ရှိသည့် ကျောက်စိမ်း ရုပ်ပွါးတော် တဆူကို လက်ဆောင်အဖြစ် လှူဒါန်း ပေးအပ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ စေတီ ပုထိုးများ ဆောက်တည်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ ပြုလုပ် လှူဒါန်း ခြင်းတို့မှာ သာသနာတော် တိုးတက် ပြန့်ပွားရေးနှင့် အခွန့်ရှည်စွာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေးအတွက် အလွန်ပင် မြင့်မြတ်သည့် အလှူဒါနများဖြစ်ပေသည်။ သာမန် လူတို့ပြုနိုင်ခဲသော သာသနာ့ အလှူတော်များကို ပြုသည်ဖြစ်၍ ဦးနေဝင်းကို သာသနာ့ ဒါယကာကြီးဟု ခေါ်ဆိုရန် သင့်သည်။ သို့ရာတွင် ဦးနေဝင်းသည် ရဟန်းသံဃာကို မဆိုထားနှင့် မြတ်စွာ ဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကိုပင် ရှိခိုးသူ မဟုတ်ချေ။ ဦးနေဝင်း၌ မည်သည့် ဘာသာတရားမျှ မရှိ။ ဘုရားတည်ခြင်း၊ သံဃာတော်များကိုဆွမ်းကျွေးခြင်း၊ သံဃာတော်များကို စည်းရုံးလျက် သံဃာ့ နာယက အဖွဲ့ ဖွဲ့စေခြင်း စသည်တို့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အများစုဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ၎င်း၏ အာဏာခိုင်မာစွာ စိုက်ထူနိုင်ရေး အတွက်သာ ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏ လက်ပါးစေများ ဖြစ်ကြသော ဗိုလ်ချုပ် စောမောင်၊ ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့်၊ ဗိုလ်ချုပ် မျိုးညွန့်၊ ဗိုလ်ချုပ်မျိုးသန့်၊ ဗိုလ်ချုပ် မြင့်အောင် စသူတို့သည်လည်း ရလာလျှင် ဘနဖူးသိုက်တူးမည်ဆိုသည့် လူစားမျိုး ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်ကာ အမြတ်ထုတ်မည့် ကိစ္စမှာ ၎င်းတို့အတွက် ထမင်းစား ရေသောက် အလုပ်သဖွယ် အပန်းမကြီးသော လုပ်ရိုး လုပ်စဉ် တခုသာ ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကေအဲန်ယူမှ အရာရှိများ အနေဖြင့် န ဝ တ တို့၏ ပါစားပေးမှုကို ခံရသော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် ၎င်း၏သာသနာပြု လုပ်ငန်းများအပေါ်တွင် ယခင်က လိုက်လျော ခွင့်ပြုခဲ့သော်လည်း တစထက်တစ သံသယ ဝင်လာခဲ့သည်။

(၁) မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်စေတီ လိုက်လံ တည်ထားသော နေရာများမှာ စစ်ရေးအရ အချက်အခြာကျသော နေရာများ ဖြစ်နေခြင်း။

(၂) လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်ရာတွင် ကမ္ဘာသိအောင် ကျော်ကြားလျက်ရှိသော န ဝ တ စစ်အုပ်စုမှာ မြိုင်ကြီးငူ၏ ထောက်ခံစာ တံဆိပ်တုံးနှင့် လက်မှတ်ပါရှိ သော သက်သတ်လွတ် စားသူများအား၊ ပေါ်တာဖမ်းခြင်း၊ ညှင်းပန်း စစ်ဆေးခြင်း တို့မှ ကင်းဝေးစေသည် ဆိုခြင်း။

(၃) လူ ရှစ်ရာကျော် တထောင်ခန့်ကို တာဝန်ယူ ကျွေးမွေးနိုင်ခြင်းမှာ န ဝ တ ကဲ့သို့ ဩဇာအာဏာနှင့် ငွေကြေး တောင့်တင်းသော အဖွဲ့အစည်း တခုခု၏ ကျောထောက်နောက်ခံ မပါရှိဘဲ ကျွေးမွေးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ရန် အကြောင်း မရှိခြင်း။

(၄) သက်သတ်လွတ် စားခြင်းဟူသော အကြောင်းအရာကို ခုတုံးလုပ်လျက် တော်လှန်ရေးနယ်မြေအတွင်း တပ်သားသစ်များ ထပ်မံမရရှိစေရန်နှင့် အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ရှိပြီးဖြစ်သော တပ်မှူး တပ်သားများကိုလည်း သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၏ အခွင့်အရေးများကို ဘမ်းပြကာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန်၊ တမင် ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပိုမို ပေါ်လွင်လာခြင်း။

(၅) ကော်သူးလေ ပြည်နယ်အတွင်း ဘာသာရေးအယောင်ပြကာ၊ ဂိုဏ်း ဖွဲ့စုစည်းလျက် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများကို ဆန့်ကျင် /ဘက် ပြိုင် လာခြင်း။ (သို့မဟုတ်) ရန်သူ့အကျိုး စီးပွားကို ရှေ့ရှုလာခြင်း။

(၆) မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မဒေသနာတော်များကို လုံးဝ ဟောကြား ဆွေးနွေးမှု မပြုရုံမျှ သာမက ...

(၇) ၎င်းတို့၏ မူဝါဒ စည်းကမ်းချက်များမှာလည်း န ဝ တ အလိုကျ စည်းကမ်းချက်များဖြစ်သည့် အပြင်၊ မှတ်ကျောက်တင် ဝေဘန် စစ်ဆေး ခံနိုင်သော စည်းကမ်းချက်များ မဟုတ်ခြင်း။

(၈) အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ မည်သည်၊ ကျော်ကြားမှု ချမ်းသာမှုနှင့် ဂုဏ်ဒြပ်တို့ကို လျစ်လျူ ရှုရမည့်အပြင်၊ ဒါယိကာများက မိမိအား ကျော်ကြားအောင် ကြေငြာ ဝါဒဖြန့်မှု များကို ပိတ်ပင် တားမြစ် ရမည် ဖြစ်ပါလျက် မိမိ၏ အရှိန်အဝါကို ပိုမိုကြီးမားအောင် အားထုတ်လုပ်ကိုင်ခြင်း။

(၉) ကော်သူးလေ ပြည်နယ်အတွင်း စေတီတော်ပေါင်း (၅၀) တည်ဆောက်ပြီးစီးပါက ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ရရှိမည်ဟူသော အတိတ် တဘောင်များ ပေးခြင်း။စသည့် အချက်များပေါ်တွင် အခြေခံကာ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းက မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သံသယ ဝင်လာ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ သံသယ ပွားများလာခြင်းကြောင့် တော်လှန်ရေး နယ်မြေအတွင်း မြိုင်ကြီးငှူဆရာတော်နှင့် ၎င်းအားကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သူ ဒကာများ၏ လုပ်ရပ်ကို စောင့်ကြပ် ကြည့်ရှုရန် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့အား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ရာတွင်၊ ထိုတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခရစ်ယာန်များ ဖြစ်နေပြီး အဆောင်ရွက်ခံ ရဲဘော်များမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်နေ သည့်အတွက် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရလေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာ သာဝင်ရဲဘော်များမှာ အာဏာကို ဆုပ်ကိုင် ထားကြသော ခရစ်ယာန်များက မိမိတို့အား ဘာသာရေး အရ အနိုင်ကျင့် လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ဖိနှိပ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထိခိုက်စွာ ခံစားကြရသည်။ ထိုသို့သော ခံစားမှုမျိုးဖြစ်ပေါ် စေရန် အတွက်လည်း မြိုင်ကြီးငှူဆရာတော်က ဝါဒဖြန့် စည်းရုံး လှုံ့ဆော်ခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။

အခန်း(၂)

ကေအဲန်ယူ ၏ ဘာသာရေး။

ကေအဲန်ယူအဖွဲ့ အစည်းကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်သူက အများစုဖြစ်ပြီး အောက်ခြေပိုင်း၌မူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်က အများစုဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းသည် လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ် ယုံကြည်ခွင့် အပြည့်အဝရှိသည့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြောင်း ထိုအချက်က သက်သေခံနေပေသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် (၂၂%)မျှသာရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများစု ဖြစ်နေသော ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း၌ ခရစ်ယာန် များက ဦးဆောင်နေသည် ဆိုသည့် အချက်မှာလည်း ဘာသာရေးအရ ဦးဆောင်မှု ပေးနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းသည်၊ ဘာသာရေး အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်။ မိမိတို့အမျိုးသား ပြည်သူများ၏ လွတ်လပ်စွာ ဆုံးဖြတ်ရပ်တည်၊ ဖန်တီး ပိုင်ခွင့်တို့အတွက် တောင်းဆို တိုက်ပွဲဝင် နေခဲ့သော တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ကေအဲန်ယူ အစည်းအရုံးကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်း၌ ခရစ်ယာန်က အများစု ဖြစ်နေရခြင်းမှာ ကေအဲန်ယူနှင့် ကရင် လူထုကို ရှေ့ဆောင်ဦးရွက် ပြုနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်အများစုသည်၊ ခရစ်ယာန် ဘာသာ ဝင်များ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေ သည်။ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ မဟုတ် လျှင်လည်း ကရင်အမျိုးသား ထုကို ဦးဆောင်နိုင်သည့် စွမ်းရည် ရှိကြသော သူများဖြစ်၍ ခေါင်းဆောင်မှုရရှိမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း ပါရှိနေခြင်းက သက်သေထူ လေသည်။

ရှေးအခါက ကရင်အမျိုးသားများမှာ တောင်ယာစပါးစိုက်ပျိုးခြင်း၊ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ဥယျာဉ် ခြံမြေ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ကြက်၊ ဝက် မွေးမြူခြင်း စသည့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းများနှင့် မိမိတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ယဉ်ကျေးမှုများ၌သာ ပျော်မွေ့လျက် နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ အသင်းအဖွဲ့များနှင့် ခပ်ကင်းကင်း နေခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ လူစိမ်းများနှင့် မရောနှောဘဲ ကင်းရှင်းစွာနေခဲ့ကြခြင်းမှာ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒီတို့၏ ဖိနှိပ် ကျွန်ပြုမှုကို ရာစု နှစ်ပေါင်း များစွာ ခံခဲ့ရခြင်း၏ ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကရင်လူမျိုးသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့၏ လွှမ်းမိုးမှုကိုလည်း အခြား လူမျိုးများနည်းတူ ခံခဲ့ကြရသည်။ ဤတွင် အဆိုးထဲမှ အကောင်းတခုကို ကရင်လူမျိုးတို့ ကြုံခဲ့ကြရသည်။ (၁၉) ရာစု အဦးပိုင်း နှစ်များ၌ မြန်မာနိုင်ငံသို့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဖိလစ်ကယ်ရီ အစရှိသော ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဆရာများ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ၁၈၁၃ ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိလာသော အမေရိကန်လူမျိုး အဒိုနီယမ်ဂျဒ်ဆင်ကြောင့် ကရင်အမျိုးသားအချို့မှာ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ဆရာများ၏ မေတ္တာစေတနာနှင့် အနစ်နာခံမှုများကို တွေ့မြင်သိရှိရပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ယုံကြည်သက်ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဆရာအချို့နှင့် အတူ နိုင်ငံခြားသို့ပင် လိုက်ပါလျက် ပညာဗဟုသုတ လေ့လာရှာမှီးခွင့် ရသူများလည်း ရှိခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရန် နား မျက်စေ့ ပွင့် လာခဲ့ကြသည်။ လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုများ ပြုလာနိုင်သည်။ အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ်များလည်း ရှင်သန် လာခဲ့ကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြသူ ကရင် အမျိုးသားတိုင်း အသိအမြင် တိုးတက်သော ပညာတတ်များ ဖြစ်မလာနိုင်သော်လည်း အသိအမြင်တိုးတက်သူ ပညာတတ် ကရင်အမျိုးသား အများစုမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်နေကြခြင်းမှာမူ အထင်အရှား တွေ့မြင်နေရသော အချက်တချက်ဖြစ်လေသည်။

"ဒေါကလူ" ကရင် အမျိုးသား အစည်းအရုံးကို (၁၈၈၁) ခုနှစ်၌ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူ ဒေါက်တာ တီသံပြာ၊ ဆစ် ဒနီ လူနီ၊ ဒေါက်တာစံစီဖိုး၊ ဒေါက်တာ ဒီဖိုးမင်း၊ ဆရာစံဘော်၊ ဆရာသာထို၊ စောဖေသာ၊ စောဘဦးကြီး၊ မန်းဘခင်၊ မန်းဘဇန်၊ စမစ်ဒွန်း၊ စောစံဖိုးသင်၊ စော်ထွန်းစိန် အစရှိသော ကရင်အမျိုး သား ခေါင်းဆောင်များ၊ ဝန်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေး သမား၊ အမတ်၊ စစ်သား၊ ဆရာဝန် စသူတို့မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဝင်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကောက်နှုတ်ဖော်ပြထားသော အထက်ပါ ခေါင်းဆောင်များ ထဲတွင် တော်လှန်သော အဖွဲ့အစည်းများက လက်မခံနိုင်သည့် ခေါင်းဆောင်များလည်း ပါရှိပြီး ဖ ဆ ပ လနှင့် မ ဆ လ အစိုးရတို့ လက်မခံနိုင်သော ခေါင်းဆောင်များ

လည်း ပါရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက် အတိုက်အခံအုပ်စု နှစ်စု အနေဖြင့် တဘက် အုပ်စုက လက်ခံနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျန်အုပ်စုက လက်မခံနိုင်ခြင်းမှာ သဘာဝ ကျပေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံးမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တွေ ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့အား ကိုယ့် အမြင်နှင့် ကိုယ် လက်ခံကြခြင်း၊ လက်မခံ ကြခြင်းမှာ ၎င်းတို့ကိုးကွယ်သော ဘာသာ ရေးကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့၏ ပြုမူ ဆောင်ရွက်မှုနှင့် စေတနာ သဘောထား များ အပေါ်တွင်သာ မူတည်ကြောင်း သိသာလေသည်။

နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စသည့် ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့အစည်းများအား ဘာသာရေးအရ ဆက်ဆံ ပတ်သက်စရာ အကြောင်း မရှိချေ။ ထိုအဖွဲ့အစည်းများ၏ ခေါင်းဆောင်များသည်လည်း ဘာသာရေး အရ ဦးဆောင်မှု ပေးနေကြသူများ မဟုတ်။ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း မိမိဆောင်ရွက်မည့် လုပ်ငန်းအပေါ် ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်မှုရှိခြင်း၊ ကြွယ်ဝသော အသိအမြင် ဗဟုသုတရှိခြင်း၊ ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်ခြင်း၊ အများစု၏ အရေးကိစ္စ အတွက် မျှတသော သဘောထား အမြင်ရှိခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ဦးတည်ချက်များ၌ မဆုတ်မနစ် လုပ်ဆောင်တတ်ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စရပ်များအပေါ် မှန်ကန်သော စေတနာ ထားရှိခြင်း၊ ခိုင်မာသော ခံယူချက် ယုံကြည်ချက်များရှိပြီး တက်ကြွစွာ ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်တတ်ခြင်းနှင့် ဦးဆောင်မှု ပေးတတ်သည့် စိတ်ဓါတ် အရည်အချင်းတို့ဖြင့်သာ ခေါင်းဆောင်မှု ရရှိနေသူများ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေး ကိုးကွယ်မှု ဆိုသည်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် တဦးချင်းစီ၏ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့်သာဖြစ်ပြီး ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်သော အရည်အချင်း တရပ် မဟုတ်ချေ။

❖ ❖ ❖

နားလည်မှု လွဲမှားသည့် ပြဿနာ။

ဗုဒ္ဓဘာသာပင်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်ပင်ဖြစ်စေ အဓိကမှာ ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်ဘို့ပင် ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ ကရင့် အမျိုးသား အစည်းအရုံးသည်၊ ဘာသာရေး အဖွဲ့အစည်း တခု မဟုတ်သောကြောင့် ဘာသာရေး အရ ဦးဆောင်မှုပေးခြင်း၊ ဘာသာရေး ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားနိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးသို့ တွန်းပို့ ဖန်တီးခြင်းကို လက်မခံနိုင်ချေ။ မြစ်ဆုံ ဒေသတွင် လှုပ်ရှားနေသော တပ်ရင်း (၁၀၂) စစ်ကြောင်း (၄)မှာ အစွန်းရောက် ဗုဒ္ဓဘာသာအသွင် ဆောင်လာသည့် အတွက်ထိုစစ်ကြောင်းမှ စစ်ကြောင်းမှူး ကျော်ဟဲအား ဗဟိုသို့ ပြန်ခေါ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးကျော်ဟဲမှာ ၎င်း၏တပ်ဖွဲ့ကို နိုင်အောင် မထိန်းချုပ်နိုင်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ရာထူးချလိုက်ပြီး ၎င်း၏ နေရာတွင် ဗိုလ်မှူးကျော်မှူးအား (၁၀၂) စစ်ကြောင်းမှူးအဖြစ် ခန့်အပ် လိုက်ခြင်းမှာ ခေါင်းပြူစ ပြုလာသော ဘာသာရေးအရ သွေးကွဲမှု ကို ဟန့်တား ထိန်းချုပ်လိုက်သည့်သဘောပင်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ လုပ်ဆောင်နေသည်မှာ ဘာသာရေးမဟုတ်။ တော်လှန်ရေးသာဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးတွင် ဘာသာရေး အရ ခွဲခြားမှုမရှိ ။ ခရစ်ယာန်ပင်ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာပင် ဖြစ်စေ ခေါင်းဆောင်သည် ခေါင်းဆောင်သာ ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးအကျိုးအတွက် ချမှတ်လုပ်ဆောင်သော အမိန့်စည်းကမ်းများကို တော်လှန်ရေးသမားတိုင်းလိုက်နာ ရမည်ဖြစ်သည်။ ဦးတည် ချက်မှနေ၍ သွေဖည် လမ်းလွဲစေမည့် သဘောထား အပြုအမူများကို ဆင်ခြင် သတိဖြင့် ထိန်းကွပ်ရန်မှာ တော်လှန်ရေး သမားတိုင်း၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ဘာသာရေး သွေးကွဲမှု ပေါ်ပေါက် မလာစေရေးအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တပ်မှူး တပ်သားများအား ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေး ဦးဆောင်မှု ပြုရန် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် တပ်မှူးများကို ခန့်အပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ရဲဘော် များကမူ ထိုအချက်ကို သဘောပေါက် နားလည်ခြင်း မရှိချေ။ ကေအဲန်ယူ၏ ဘာသာရေး ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်နှင့် တပည့် ဒါယိကာများ၏ သွေးခွဲ ပြောဆိုချက်များမှာ ၎င်းတို့စိတ်တွင်းသို့ တစထက် တစ စိမ့်ဝင်လျက် ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ တပ်မှူးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ဗိုလ်မှူးကျော်ဟဲအား ရာထူးမှ ဖယ်ရှားပြီး ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် ဗိုလ်မှူးကျော်မှူးအား ခန့်အပ် လိုက်ခြင်းမှာ အာဏာ လက်ရှိဖြစ်သော ခရစ်ယာန် များက ဗုဒ္ဓဘာသာများအပေါ် လွှမ်းမိုး ချယ်လှယ် အနိုင်ကျင့်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ် သည်ဟုသာ မြင်ကြလေသည်။

ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းမှ ကေအဲန်အယ်အေ တပ်မတော်၊ ကေဝိုင်အို လူငယ်၊ ကေဒဗလျူအို အမျိုးသမီး စသည့် အစုအစည်းများအားလုံးလိုလိုပင် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များသာ ကြီးစိုးနေကြသည်ဟု မြင်လာကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော နေ့ကြီးရက်ကြီးများတွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် အလေးထား ကျင်းပတတ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ နေ့ထူးနေ့မြတ်များတွင်မူ ကျင်းပပေးသည်ဆိုရုံ၊ မဖြစ်စလောက် ဝတ်ကျေ တန်းကျေမျှသာ ပြုလုပ်တတ်သည်ဟုလည်း ဆိုလာကြသည်။ မာနယ်ပလော်၌ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း မယ်မယ်ရရ မရှိဟူ၍လည်း ထောက်ပြ လာလေသည်။

တော်လှန်ရေး အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းရှိ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အချို့မှာ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းများ ဖြစ်ကြသည်။သြဇာ အာဏာ ရှိသည်။ ငွေကြေး တတ်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် ခရစ်ယန် အသိုင်း အဝိုင်းမှာ လူနည်းစုလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ယုံကြည် ကိုးကွယ်သော ဘာသာ

ရေးနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် နေ့ရက်များ၌၎င်းတို့ စိတ်တိုင်းကျ ကျွေးမွေး ကျင်းပ နိုင်ကြသည်မှာ မဆန်းချေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်မှာ အများစုဖြစ်ပြီး ငွေကြေး တတ်နိုင်သော ခေါင်းဆောင်ပိုင်းလည်း နည်းပါးသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျင်းပသည့် စရိတ် စကချင်း အတူတူ ဖြစ်သည့်တိုင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ဦးရေမှာ များသောကြောင့် ကျွေးမွေးသည့် နေရာတွင် လူများပြီး ပွဲမစည်ဆိုသည့် အနေအထားမျိုး ဖြစ်နိုင် ပေသည်။ တော်လှန်ရေး တရပ် အနေဖြင့်လည်း ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စများ အပေါ် အတိုင်းအတာတခု အထိသာ အကုန်အကျ ခံနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို ထည့်မတွက်သည့် အခါတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကို နှိမ်သည် ဆိုသော သဘောထားမှာ မလိုလားအပ်စွာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ ရလေသည်။ မာနယ်ပလော၌ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း မယ်မယ်ရရ မရှိဟု ဆိုခြင်းမှာလည်း မြိုင်ကြီးငှ ဆရာတော် နောက်မှ ပါလာသော ဒါယိကာ အချို့၏ သွေးခွဲ သပ်လျှိုမှု တခုသာ ဖြစ်သည်။ မာနယ်ပလောတွင်ဆရာတော် ဦးဝိဇာန ၏ ကျောင်းနှင့် အရှင်ခေမာစာရ၏ ကျောင်းတို့မှာ ကျောင်းပရဝုဏ်များနှင့် တကွ အထင်အရှား ရှိနေလေသည်။ ဆရာတော် ဦးဝိဇာန (ရမ်ဘိုဘုန်းတော်ကြီး)မှာ မြိုင်ကြီးငှ ဆရာတော်နှင့် အစေး မကပ်လှသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိ စာပေများကို နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်သော်လည်း မ ဆ လ ၏ ဖမ်းဆီး ထောင်ချမှုကို ခံခဲ့ရ သော တော်လှန်ရေး ဘုန်းကြီးဖြစ်၍ သေနပ်လည်း ဆောင်တတ်သည်။ ထန်းရည် ကိုလည်း ဝိနည်းလွတ် ရုံမျှ သောက်တတ်သော ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးသော ဒကာ၊ ဒကာမများနှင့် ပြောဆိုရာတွင်လည်း တခါတရံ ပျော်စေ ပျက်စေ ပြောတတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် ဘုန်းကြီးသိက္ခာနှင့် မညီဟုဆိုကာ မကြည်ညိုသူများလည်း ရှိလေသည်။ အရှင်ခေမာစာရမှာ ရှစ်လေးလုံး ဒီမိုကရေစီအရေး လူထု အုံကြွမှုကြီး နောက်ပိုင်း တော်လှန်ရေး နယ်မြေသို့ ရောက်ရှိလာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ **(A.B.Y.M.U.)** မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရဟန်းပျိုများသမဂ္ဂ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ အရှင်ခေမာစာရ၌ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ပြစ်ချက် တစုံတရာ ထောက်ပြစရာမရှိသော် လည်း ဘုန်းကြီးရဟန်းနှင့် တော်လှန်ရေး နိုင်ငံရေးမှာ မအပ်စပ်ဟု ဆိုကာ လက်မခံ ကြခြင်းဖြစ်ဟန် တူပေသည်။

ရဟန်းသံဃာများ နိုင်ငံရေး မလုပ်ရ ဟူသည့် ဥပဒေမှာ န ဝ တ က ထုတ်ပြန်သော ဥပဒေသာဖြစ်သည်။ န ဝ တ သည် ၎င်းတို့အား ဆန့်ကျင်သည့် သံဃာတော်များကို နိုင်ငံရေး လုပ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ၎င်းတို့အား ထောက်ခံသည့် သံဃာတော်များကိုမူ နိုင်ငံရေးလုပ်သည်ဟု မဆိုကြချေ။ ဤအချက်မှာ စဉ်းစားဘွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး လုပ်ခြင်း ဟူသည် မှာ ဆန့်ကျင်ခြင်းမျှသာ မဟုတ်။ ထောက်ခံ ခြင်းနှင့် ကြားနေ ခြင်းသည်လည်း နိုင်ငံရေး လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်များနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်ပဲ ဥပေက္ခာပြုလျက် လျစ် လျူရှုမှသာ နိုင်ငံရေးမလုပ်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည်ပင် နိုင်ငံရေးနှင့် ကင်းကွာ၍ မရခဲ့ပေ။ အနည်းငယ် ကောက်နှုတ် ဖော်ပြပါမည်။ အခါတပါး၌ ရာဇဂြိုလ်ပြည် အဇာတသတ်မင်း၏ အာဏာစက် ပျံ့နှံ့ရာဌာနန္၌ ကျရောက်လာသော ကုန်သည်များထံမှ အခွန်ဘဏ္ဍာကို ဝေသာလီမင်းတို့ ကောက် ခံ သုံးဆောင်သည်မှာ (၂)နှစ်တိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်၊ ထိုအကြောင်းကို အဇာတသတ်မင်း သိသောအခါ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ စစ်မက်ပြုလိုစိတ်ပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် စစ်မက်ထိုးခြင်းသည် အလွန်ဝန် လေးသဖြင့် ဘုရားထံ လျှောက်ထားပြီးမှ အကျိုးရှိမည်ဆိုလျှင် စစ်တိုက်မည်ဟု စဉ်းစားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝဿကာ ရ ပုဏ္ဏားအား ဘုရားရှင်ထံသို့ စေလွှတ်၍ ဝေသာလီ လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလိုပါကြောင်း လျှောက်ထား စေ၏။ အကယ်၍ ဘုရားရှင် ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူပါက သဘောတူသည်ဟု ယူဆပြီး စစ်ထိုးရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိလေသည်။

ဘုရားရှင်အား ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားက အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားသော် မြတ်စွာဘုရားလည်း တစုံတခုသော စကားကို မပြန်မူ၍ အရှင်အာနန္ဒာကို သာလျှင် လှည့်ကြည့်တော်မူလျက် "ဝေ သာလီ မင်းတို့သည် မင်းတို့ကျင့်အပ်သော အပရိဟာနိယတရား (၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သည်ဟု သင်ကြားဘူးသလား" ဟု မေးတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာကလည်း (၇)ပါး သောကျင့်ဝတ်ဓမ္မတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ကြားဘူးကြောင်း နားတော်လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ပုဏ္ဏားအား "ဝေသာလီမင်းတို့သည် ငါဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် အတိုင်း အပရိဟာနိယ တရား (၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လျက် ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ကျင့်သမျှကာလပတ်လုံးပျက်သုဉ်းယိုယွင်းခြင်း မဖြစ်နိုင်ရာ။" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။ ဘုရားသခင်သည် ဤမျှ မမြွက်ကြားပါက ဘုရားသခင် အလိုတူ၍ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဟု ယူဆကာ အဇာတသတ်သည် ဝဇ္ဇီမင်းတို့အား ညှဉ်းပမ်းလိမ့်မည်ကို သိတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။ (မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ (၁၂)။ စာ ၃၈၁၊ ဝေသာလီပြည်။)။

"ရောယိခဏီ စစ်ပွဲ" ကာလ ကလည်း ဗုဒ္ဓသည်ပင် ၎င်းစစ်ပွဲကို ရပ်စဲစေပြီး ငြိမ်းချမ်းသော၊ စည်းလုံးညီညွတ်သော အမျိုးသားများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရန် ဟောကြားတော် မူခဲ့သည်။ ဤသို့ ပြုတော်မူခဲ့ခြင်းကို သုတေသီတို့က အမျိုးသားနိုင်ငံရေးအသွင်ဆောင်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရဘူးလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် လူမှုရေးနှင့် ပြည်သူတို့၏ ဆန္ဒကို အလေးဂရုပြုတော်မူကြောင်းလည်း ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြားတော် မူခဲ့သော ဝိနည်းများတွင် အာဂါဝိရ ဝိနည်းနှင့်

အနာ ဂါရိယ ဝိနည်းဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား တွေ့ရ ပေရာ အာဂါရိယ ဝိနည်းဆိုသည်မှာ လူ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဆုံးမ ဟောကြားတော်မူသော ဝိနည်းဖြစ်လေသည်။ သိင်္ဂါလော ဝါဒသုတ်၊ ပရာဘဝသုတ် စသည်တို့မှာ လူမှုရေးရာ ကိစ္စများ အတွက် ဟောကြား တော်မူသော ဝိနည်းတော်များ ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းအတွက် ဒုစရိုက် (၁၀)ပါး၊ သု စရိုက်(၁၀)ပါး ပျက်စီးကြောင်း ညွှန်ပြ သတိပေး ဆုံးမမှုများ ကြီးပွားကြောင်း နည်းလမ်းများ အကျိုး၊ အပြစ်များ၊ ရှောင် ကြဉ်အပ်၊ ပြုကျင့်အပ်သည့်တရားများကို အာဂါဝိရ ဝိနည်း ဒေသနာတော်ဟု ခေါ် ဆိုသည်။

ပြည်သူတို့၏ ဆန္ဒအပေါ် အလေးဂရုပြုသည် ဆိုခြင်းကို အင်္ဂုလိမာလသုတ်အား ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၌ တွေ့ရှိ ရသည်။ အင်္ဂုလိမာလသည် လူများစွာကို သတ်၍ 'လက်ညှိုးဖြတ် ယူ သီကုံးခဲ့သူ' ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓနှင့်တွေ့ သောအခါတွင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသောကြောင့် အင်္ဂုလိမာလပြစ်ဒဏ် မခံရခြင်း အပေါ်တွင် လူထု မကျေနပ်ကြ။ ထိုအချက်ကို ဗုဒ္ဓက သိရှိတော်မူသောကြောင့် ပြည်သူကို နှစ်သိမ့်သည့် အနေဖြင့် အင်္ဂုလိမာလ သုတ်ကို ဟောကြားကာ ပရိတ်တရားတော်အဖြစ် အသုံးပြုခွင့် ပေးတော်မူခဲ့ သည်။ မီးဖွားရာ၌ အင်္ဂုလိမာလ သုတ်ကို ရွတ်လျှင် အဆင်ပြေလွယ်ကူစေသည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း လေးနက်စွာ ယုံကြည်ကြလေသည်။

ဤသည်မှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ လူမှုရေးဆောင်ရွက်ချက်နှင့် ပြည်သူ့အလိုဆန္ဒကို အလေးဂရုပြုမှုများထဲမှ ဥပမာ အချို့ပင် ဖြစ်သည်။ လောကုတ္တရာရေး အတွက် လုပ် ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသော ရဟန်း သံဃာ တော်များသည် လောကီရေးကို လည်း (တားမြစ် ထားသည့် ဝိနည်းတော်များမှ လွဲ၍) ပစ်ပယ်၍မရကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ စင်စစ် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူခဲ့သည့် (ဝိနည်းကျမ်းဂန်များတွင် ပါရှိသည့်) အချက် အလက်များမှာ ပညာရေး ကျန်းမာရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ လူမှုရေး၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှု အဆင့်အတန်း စသည့် အရေးအရာများအတွက် သွန်သင် ပညတ်ချက်များပင် ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံရေးဟူသည်မှာ ထိုအရေး ကိစ္စ အဆောက်အဦများကိုပင် ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းသံဃာ တော်များ နိုင်ငံရေးမလုပ်ရဟူသော ယူဆ ပညတ် ချက်မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်နှင့် ကိုက်မကိုက် ဆင်ခြင်ဘွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

. ရှင်ဒီသာ ပါမောက္ခ (ဒီသာပြာမုတ်)၊ ဦးဥတ္တမ၊ ဦးဝိစာရ စသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ နိုင်ငံရေး၌ ပါဝင်ခဲ့သည်မှာ သမိုင်းတွင် အထင်အရှား ရှိခဲ့လေသည်။ နယ်ချဲ့ကို အံတု ဆန့်ကျင်သောရဟန်းသံဃာများအား နိုင်ငံရေးလုပ်သည်ဟူ၍ ဖဆပလ၊ မဆလ တို့ မဆိုချေ။ နဝတ တို့ကလည်း မဆိုကြ။ ရဟန်းသံဃာများ နိုင်ငံရေး မလုပ်နှင့်ဟု တားမြစ်ခြင်း၌ စည်းကမ်းကန့်သတ် ထားဟန်တူသည်။ နယ်ချဲ့ထက်ပို၍ ဆိုးဝါးသောဝင်းတို့ စစ်အုပ်စု၏ အလိုကျ လိုက်လျော ဆောင်ရွက် ပေးသည့် ရဟန်းသံဃာများကိုမူ နိုင်ငံရေး လုပ်သည်ဟု အပြစ်မတင်။ ၎င်းတို့အား "ဆန့်ကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ"ကိုသာ နိုင်ငံရေးလုပ်သည်ဟု အပြစ်တင်ကာ တားမြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားဆိုသည်မှာ "အမှန်"ကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ တရားတော်ကို လိုက်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်အမှန်ကို လိုလားသူ ဖြစ်၍ အမှားအယွင်းများကို တွေ့မြင် သိရှိလျှင် ထောက်ပြဝေဘန်မှု ပြုခြင်း အမှန်သို့ပြန်၍ တည့်မတ်ပြုပြင်ပေးခြင်း တို့ကို လုပ်ဆောင်မည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းသံဃာများ နိုင်ငံရေး၌ ရံဖန်ရံခါ ဝင်ပါရခြင်းမှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် တခုသာဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်ကို သဘောမပေါက်ကြသော ကေအဲန်ယူမှ ရဲဘော်အချို့နှင့် ကေအဲန်အယ်အေမှ ရဲဘော်အချို့တို့သည် နဝတ ဘက်သားများ၏ ရဟန်း သံဃာများ နိုင်ငံရေးမလုပ်ရဟူသော ဝါဒဖြန့် သပ်လျှို သွေးခွဲမှုများကို နားယောင်ကာ (A.B.Y.M.U) ဥက္ကဋ္ဌ အရှင်ခေမာစာရ၏ ကျောင်းကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအဖြစ် မမြင်ကြခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိပေသည်။

(A. B. Y. M. U) ရဟန်းပျို သမဂ္ဂ သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းတော်များမှ မသွေဖည်ဘဲ မြင့်မြတ် မှန်ကန်သော စိတ်စေတနာဖြင့် နိုင်ငံရေး လုပ်ဆောင်နေသည့် သာသနာ့ အဖွဲ့ အစည်းတခု ဖြစ်လေသည်။ ရဟန်းပျို သမဂ္ဂ၌ ဦးတည်ချက် (၄)ရပ် ရှိသည်။

(၁) နိုင်ငံတော်၌ စစ်အာဏာရှင်စံနစ် ကင်း ဝေးစေရေး။

(၂) ဒီမိုကရေစီ စံနစ် တည်ရှိစေရေး။

(၃)ပြည်သူတရပ်လုံး လူမှုအခွင့်အရေးများ ပြည့်ဝစွာ ရရှိစေရေး။

(၄) သာတူညီမျှစွာဖြင့် ငြိမ်းချမ်းသော နိုင်ငံတော် ဖြစ်ပေါ်ရေး။

ထိုဦးတည်ချက် (၄)ရပ်ကို ဆုပ်ကိုင်လျှက်**(D. A. B, N. C. U. B)** အဖွဲ့ကြီးများနှင့် မဟာမိတ်ဆက်ဆံရေး ပြုလုပ်ထားသည့်အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ ရဟန်းသံဃာများပီပီ နိုင်ငံရေးကိစ္စကိုသာ ဟောပြော လုပ်ကိုင်မည်ဆိုသည့် မှန်ကန်သော သဘောထား လည်း ရှိလေသည်။ **D. A. B.** နှင့် **N.C.U.B.** အဖွဲ့ကြီးများ၌ "ရဟန်းပျို သမဂ္ဂသည် စစ်ရေးဆောင်ရွက်မှု ကိစ္စမှန်သမျှတို့နှင့် လုံးဝ ပတ်သက်ခြင်း မရှိစေရ" ဟူသော ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက် အခိုင်အမာ ရှိလေသည်။

ရဟန်းပျိုသမဂ္ဂ၏ ဦးတည်ချက်နှင့် သဘောထားကို သိရှိထားကြသည့် ရဲဘော်များလည်း အတော်အတန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အရှင်ခေမာစာရမှာ စည်းရုံး ဟောပြောရေးသားမှုနည်းပါးသောကြောင့် အမှန်တရား ဘက်မှ ရပ်တည်နေသည့် (နိုင်ငံရေးအရ) တော်လှန်သော ရဟန်း သံဃာများဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိသူ သိပ်မများခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် ဒီကေဘီအေ အလောင်းအလျာများ၏ အသိအမှတ်ပြုမှု ကို

မခံရခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ထက်အောက်မညီမျှမှုပြဿနာများ။

ဖဆပလ၊ မဆလ၊ န၀တ တို့၏ သဘောထားအမူအကျင့်များကို ခါးသီးစွာ ရှုံ့မုန်း၍ အတိုက်အခံပြု ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသော တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ဖဆပလ၊ မဆလ၊ န၀တ တို့၏ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များအတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်နေကြသူ အချို့လည်း ရှိနေပေသည်။

လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ ကိုယ်ကျိုးရှာမှု၊ မျက်နှာသာပေးမှု၊ ပိတ်ပင်တားမြစ်မှု၊ လိုတမျိုး မလိုတမျိုး လုပ်မှု စသည်တို့မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်း ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မည်သည့် နေရာ၌မဆို မည်သည့် အခါမျှ မပျက်ယွင်းဘဲ တည်မြဲနေမည့် အမူအကျင့် များ ဖြစ်၍ ထိုလုပ် နည်း လုပ်ဟန် ဓလေ့စရိုက်များ တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ရှိနေခြင်းမှာလည်း သဘာ၀ ကျပေသည်။

သို့ရာတွင် မည်သည့် လူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း၌မဆိုထိုသို့ ပြုမူဆောင်ရွက်သူများမှာ မပြောပလောက်သော လူနည်းစုမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အများစုမှာ စေတနာ မေတ္တာနှင့် လူ့ယဉ်ကျေးမှုအရ စောင့်စည်းအပ်သော ကျင့်၀တ် သိက္ခာများကို ထိန်းကွပ် နိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ အဂတိ လိုက်စားကာ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖောက်လွဲ ဖောက်ပြန် ပြုခြင်းသည် လူ အင်အားများပြီး ဖောက်ပြန်သူလည်း များသည့် န ၀ တ ကဲ့သို့သော အဖွဲ့အစည်း မျိုးတွင် မည်သို့မျှ မထောင်းတာလှသော်လည်း တော်လှန်သော အဖွဲ့အစည်းများ တွင်မူ အထူးပင် ထင်ရှားသိသာပေသည်။ တန်းတူညီမျှမှုရှိရေးနှင့် ပြုပြင် ပြောင်းလဲ တိုးတက်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင် နေသော တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများ သည်လည်း ထိုကဲ့သို့ တကိုယ်ကောင်း အခွင့်အရေးယူ ကိုယ်ကျိုးရှာမှုများကို လက်မခံချေ။ ညီလာခံမှနေ၍ အုပ်ချုပ်ရေး ဌာန အသီးသီးနှင့် စစ်ရေး၊ စည်းရုံးရေး တို့တွင် ဦးဆောင်မည့် သူများအား အများ ဆန္ဒမဲဖြင့် ရွေးကောက်ခဲ့သည်။

ရွေးကောက်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်သည် နှစ်များမကြာမီပင် ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်လာလျှင် ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို နောက်တကြိမ် ညီလာခံ၌ရွေးကောက်ခြင်း မပြုတော့ချေ။ အချို့သော လုပ်ငန်းဌာနများသို့ အခါအားလျော်စွာ စစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်ပြီးရာထူးမှ ဖယ်ရှား အရေးယူမှုများ၊ နောက်လူကို အစားထိုး၍ အသစ်တဖန် ရွေးကောက် ခန့်ထားခြင်းများ ပြုခဲ့သော်လည်း ထို အမူအကျင့်ဆိုးများမှာ လုံး၀ ကွယ်ပျောက် မသွားချေ။ အနည်းနှင့် အများတော့ ဆက်လက် ရှိနေခဲ့သည်သာ ဖြစ်လေသည်။

တော်လှန်ရေး ထဲမှ ရဲဘော်အများစုမှာ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို မြင်လျှင်စိတ်ဓါတ်ကျသည်။ လမ်းလွဲလိုက်ချင်ကြသည်။ ကိုယ်တိုင်က လူထုဆန့်ကျင် ရေးလုပ်နေသော ရဲဘော်ပင် ဖြစ်စေကာမူ အသက်စွန့်တိုက်နေရသော ရဲဘော်များ၏ မျက်နှာကို မထောက်ပဲ ကိုယ်ကျိုး စီးပွားရှာသည့် အထက်လူကြီးအချို့အား မကြိုက် နှစ်သက်ကြ။ မပြောရဲ၍သာ ကြည့်နေ ကြရသည်။ ဘာသာရေးအရ အနိုမ်ခံရသည် ဟူသော မကျေနပ်မှု အဆိုင်အခဲ ဖြစ်တည်လာသောအခါ ယခင်က မြိုသိပ်ထားခဲ့သည့် မကျေနပ်မှုများမှာလည်း တနွယ်ငင် တစင်ပါ တသီတန်းကြီး ပေါ်ထွက်လာတော့ သည်။ အောက်ခြေ ရဲဘော်များ၏ မကျေ နပ်မှုများအဖြစ် ဘားစည်သံဂျာနယ် အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၂)တွင် ဤသို့ ဖော်ပြထား သည်။

" ဗုဒ္ဓဘာသာ တပ်မှူးနှင့် ရဲဘော်များ ပြစ်မှုကျူးလွန်၍ ပြစ်ဒဏ်ပေးလျှင် စည်းမျဉ်းအတိုင်း အမှုအလိုက် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် အပြစ်ပေး၍၊ ခရစ်ယန် ရဲဘော် ဆိုလျှင် သက်သက်ညှာညှာ အပြစ်ပေး သည်ဟု မြင်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ခရစ်ယန်ခေါင်းဆောင်တပ်မှူးများ၏ ဆွေမျိုး သားချင်းများ၊ ခေါင်းဆောင်များ၏ ဇနီး ဘက်မှ ဆွေမျိုး သားချင်းများ ခေါင်း ဆောင်များ၏ သားသမီး၊ တူ၊ တူမ၊ ချွေးမ၊ သမက်များဆိုလျှင် အခွင့်ထူးခံများအဖြစ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ပါက ထိရောက်စွာ အရေးယူ အပြစ်ပေးခြင်း မပြုဘဲ ဘက်လိုက်မှုများ ဌာန တဌာနတွင် တရား၀င် အဖွဲ့အစည်းမှ တင်မြှောက်ခြင်း၊ တာ၀န်ပေးခြင်း မရှိဘဲနှင့် မိဘ အရှိန်၊ ယောက္ခမ အရှိန်ကို အသုံးချကာ ရဲဘော် များအပေါ် အာဏာပြခြင်း၊ လုပ်ငန်း အပေါ် ခြယ်လှယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်နေကြသည်ဟု အောက်ဆုံးအလွှာ ရဲဘော်လေးများက အမြင်ရှိကြသည်။ ၎င်းကိစ္စများကိုလည်း သတ်သတ်လွတ်ဂိုဏ်း၀င်များက ထောက်ပြလာကြသည်။"

အမှန်စင်စစ် ဤ အမြင်မှာ ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်များ၏ မကြေနပ်မှု ထက် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်း၀င်များ၏ သွေးထိုး လှုံ့ဆော်ပေးမှုများကြောင့်သာ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း **D.K.B.A**ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းတို့ ထုတ်ပြန်ကြေငြာသော ၀ါဒဖြန့်ချီရေး စာရွက် စာတမ်းများအရ ထင်ရှားစွာ သိမြင်လာရလေသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇန္န၀ါရီလ (၉)ရက် နေ့စွဲဖြင့် မြိုင်ကြီးငူမှ ထုတ်၀ေသော "ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း၏ ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သော လုပ်ဆောင်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက် အမှတ် ၂/၉၅ အပိုဒ် (၁၀)တွင် ...

"ဘာသာရေး အယူ၀ါဒ ပြင်းထန်သော ခေါင်းဆောင် တစ်စု၏ သားသမီးများမှာ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အဆင့်မြင့် ပညာများ အေးဆေးစွာ သင်ယူနိုင်ပြီး နိုင်ငံခြားတွင် သွားရောက်နေထိုင်နိုင်သည့်အပြင် နိုင်ငံတကာ၏ အကူအညီကိုရယူ၍ အရာခပ်သိမ်းသော ငွေကြေး များအား လိမ်လည် ရယူကာ တိုက်တာ အိမ်ကားများနှင့် ပြီးပြည့်စုံပြီး စည်းစိမ်ရစ်မူးနေ ချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ၀င်

ရဲဘော်အများစုသည် အသက်ကို ရင်း၍ ထမင်းနပ်မှန်အောင်ပင် မစားရသည့် အပြင် ပြည်သူလူထု၏ အညိုအညင်ခံရပြီး အသက်ရှင် ရပ်တည်နိုင်ရေး အတွက် ပင်ပန်းစွာ ရုံးကန် နေကြရပါသည်။”

ဟု ဖော်ပြပါရှိလေသည်။ (ဝါကျဖွဲ့စည်းပုံနှင့် သတ်ပုံသတ်ညွှန်းများကအစ မူရင်းအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။)

ထိုစာမှာ ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်များ ၏ ခံစားချက်မှ ပေါ်ထွက်လာသော စာ မဟုတ်ကြောင်း လွန်စွာသိသာ ထင်ရှားလေ သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြသည့် စာဖြစ်သော ကြောင့် ဘာသာရေး အယူဝါဒ ပြင်းထန်သော ခေါင်းဆောင် တစုဆိုသည်မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ခေါင်းဆောင်များကို “ရည်ညွှန်းခြင်း”ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကေအဲန်ယူ၏ ပကတိ အနေအထားမှာ “ခေါင်းဆောင်ဆိုလျှင်” ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင်များသာမဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါင်းဆောင်များ၏ သားသမီးများ သည်လည်း နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ကြား လျက်ရှိသည်။ ဗဟို ခေါင်းဆောင် အချို့သာမက ခရိုင်နှင့် မြို့နယ်များမှ ခေါင်းဆောင် အချို့၏ သားသမီးများလည်း ပါရှိလေသည်။ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ် ကာ သွေးခွဲသပ်လျှိုသည့် သဘောဖြင်ဖြင့် ရေးလိုက်သော စာမှာ ကေအဲန်ယူ၏ လက်ရှိအခြေအနေနှင့် မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်နေပေသည်။

စင်စစ် ဤသို့ပညာ သင်ကြားရခြင်း မှာ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကို လုပ်ရမည့် တာဝန်တရပ်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရေး အတွက် ဆက်လက် ကြိုးပမ်းကြမည့် အနာဂါတ် ခေါင်းဆောင်များ အနေဖြင့် အစစ အရာရာတွင် အများတကာနှင့် တန်းတူ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အဘက်ဘက်မှ ဆည်းပူးလေ့လာ ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ခေါင်း ဆောင်အချို့၏ သားသမီးများ သာမက အရည်အချင်းရှိသည့် သာမန်လူငယ်များ ထဲမှလည်း နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ကြားသူ တပုံတပင် ရှိလေသည်။ ကေအဲန်ယူ ရဲဘော် အများစုမှာ ရဲဘော် ရဲဘက်စိတ် ရှိကြသည်။ အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ် ရှိသည်။ မိမိတို့ အမျိုးသားထဲမှ ပညာတတ်သူ၊ ထူးချွန်သူများ ပေါ်လာလျှင် ဝမ်းသာ ကြသည်။ အားကိုးကြသည်။ မိမိတို့ ဆောင်နိုင်သည့် ကိစ္စရပ် အချို့ကို စွမ်းဆောင်နိုင်မည့်သူများ မိမိတို့ အထဲမှ ပေါ်ပေါက်လာမည်ကိုလည်း ရိုးသားစွာ မျှော်လင့်ကြိုဆိုကြလေသည်။

တိုင်းတပါးတွင် ပညာသင်ကြားနေကြသူများမှာ စည်းစိမ်ယစ်မူးနေသူများ မဟုတ်ချေ။ မိမိနိုင်ငံ မဟုတ်သော အရပ်ဒေသ၌ နေထိုင်ရသည်မှာ များစွာပင် အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ရသည်။ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံ ကွဲပြားသူများအကြား၌ ရပ်တည် ဆက်ဆံရခြင်းမှာ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ကျဉ်းကျပ် ပင်ပန်းလေသည်။ နိုင်ငံ တကာ၏ အကူအညီကို လိမ်လည်ရယူ သည် ဆိုခြင်းမှာလည်း နိုင်ငံတကာမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ အလိမ်ခံရလောက်အောင် အသိဉာဏ် ခေါင်းပါးသူများ မဟုတ်ကြချေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဲဘော်များ လူထု၏ အငြိုအငြင်ခံရပြီး အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးအတွက် ပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန်ရသည် ဆိုခြင်းမှာလည်း ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်တို့၏ ပင်မ ခံစားချက် အမြင် မဟုတ်ချေ။ စုန်းပြူးဆိုသည်မှာ နေရာတကာတွင် ရှိမြဲဖြစ်ရာ စိတ်ဓါတ်အခြေခံ မမှန်ကန်သော လမ်းမယူသည့် ရဲဘော် အနည်းငယ်ကိုသာ ၎င်းတို့၏ လူထုဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ရပ်များကြောင့် အချို့လူထုက ငြိုငြင်ချင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဲဘော်၊ ခရစ်ယာန် ရဲဘော် ဟူ၍မူ လူထုတွင် ခွဲခြားမှုမရှိ။ လူထုက နားလည် လက်ခံထားကြသည်မှာ တော်လှန်ရေးသမားများဟုသာ ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ ၂/၉၅ ကြေငြာချက် အပိုဒ် (၁၀)မှ ဘာသာရေး အယူဝါဒ ပြင်းထန်သော ဟူသည့်စာလုံးများနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဟူသည့် စာလုံးများကို ပါယ်ဖျက်လိုက်ပါက ထိုစာပိုဒ် တပိုဒ်လုံးမှာ နဝတ စစ်အုပ်စု၏ လုပ်ရပ်နှင့်၊ သူ့ရဲဘော် အများစု၏ အခြေအနေကို ရည်ညွှန်းခြင်းဟု မြန်မာပြည်သားများ အနေဖြင့် အလွယ်တကူ သိမြင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ န ဝ တ ဘက်တော်သားများသည်၊ ၎င်းတို့အုပ်စု၏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြ အမူအကျင့် များနှင့် ၎င်းတို့ရဲဘော် အများစု၏ တွေကြုံ ခံစားနေရမှုများကို ဆန့်ကျင်ဘက် အုပ်စု များ၏ အမူ အကျင့်နှင့် အောက်ခြေရဲဘော် များ၏ တွေကြုံနေရမှုများအဖြစ် ဝါဒ ဖြန့် ချိစေခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုဝါဒဖြန့်ချိရေးစာရွက် စာတမ်းများမှာ **(D.K.B.A)** ဟူသော ခွဲထွက် အဖွဲ့ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်မှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သော်လည်း **(D.K.B.A)** ဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်မလာမီ လ အနည်းငယ်ကပင် ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်များအတွင်း တဆင့်စကားတဆင့် နားဖြင့် တီးတိုး ဝင်ရောက်လာလျက် ဘာသာရေး အခြေခံသည့် သွေးခွဲ သပ်လျှိုမှုများအပေါ် ယုံစားမိသော ရဲဘော် တပ်မှူး၊ တပ်သားအချို့အား ကေအဲန်ယူ၏ အထက်အောက် မညီမျှမှု ပြဿနာကို ပုံကြီးချဲ့ ရှုမြင်စေခဲ့လေသည်။

ပွပ်ထွေးလာသည့် အခြေ အနေများ။

ဘာသာရေးအရ အဖိ အနှိမ် ခံရသည် ဟူသော အမြင်ကို မြင်စေရန် သွေးခွဲသပ်လျှိုရာတွင် သာမန် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်ဟူသော အနေအထားထက် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်ဟူသော အနေအထားကို အခွင့်အရေးယူကာ အသုံးချမှု ပြုလာကြ သည်။

သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းသည်၊ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်လိုသည့် ဆန္ဒဖြင့် သတ္တဝါ၏ အသားကိုပင် မစားသော ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းကို န ဝ တ စစ်တပ်ကပင် ပေါ်တာမဖမ်း။ လူသားချင်း သတ်ဖြတ် ရမည်ဖြစ်သော စစ်ရေးတွင် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များအား အသုံးမချ။ စစ်မှုထမ်းစေခြင်းမှလည်း လွတ်

ကင်းခွင့် ပြုကြသည်။ န ဝ တ ကပင် လူ့အခွင့်အရေးကို လေးစားလိုက်နာ လာသည့် အတွက် ***(K.N.U.)***အနေဖြင့်လည်း သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များအား မွိဒူး (လုပ်အားပေး) ကောက်ခံခြင်း၊ စစ်မှုထမ်းစေခြင်းတို့မှ ကင်းဝေး စေသင့်သည် ဟူသည့် သဘောထား အမြင်များလည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။

ကေအဲန်အယ်အေ တပ်တွင်းမှ စည်းကမ်းချိုးဖောက်ကြသူများ၊ အပြစ်ကျူးလွန်ကြသူများနှင့် ဒေသတွင်းမှ ရန်သူ့သူလျှိုဟု ယူဆရသူ အများအပြားပင် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ကြသည်။ အချို့သက်န်းဆီးကြသည်။ စစ်မှုမထမ်းလိုသော သူများနှင့် **K.N.L.A.** တပ်အား မည်သည့် အကူအညီမျှ မပေးလိုကြ သူများလည်း သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းသို့ ဝင် ကြသည်။

ဤသည်မှာ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်ကာ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းကြီးအား ဖြိုခွဲရန် ကြိုးပမ်းလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကေအဲန်ယူသည်၊ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရေးတို့အတွက် တောင်းဆို တိုက်ပွဲဝင်နေသော အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်၏။ အဖွဲ့အစည်းတိုင်း၏ ထုံးစံအတိုင်း စုန်းပြူးအချို့နှင့် ချစားမှု အနည်းအကျဉ်း ရှိမည်ဖြစ်သော် လည်း အဖွဲ့အစည်း တရပ်လုံး အတိုင်း အတာဖြင့် ကြည့်မည် ဆိုပါက ကိုယ်ကျိုး အတွက် လုပ်ဆောင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်။ အထူးသဖြင့် ကရင်အမျိုးသား များ၏ အရေးကိစ္စ အတွက် လုပ်ဆောင် နေသော အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သောကြောင့် မှန်ကန်သော အမျိုးသားရေးအမြင်ဖြင့် ကရင့်အမျိုးသားများ ကိုယ်တိုင် ပူးပေါင်းပါဝင် အားပေး လုပ်ဆောင်ကြရန် အထူးပင် လိုအပ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပူးပေါင်းကူညီမှု လိုအပ်နေသည့် အပေါ်တွင် ဥပေက္ခာပြု အနုစားဆန့်ကျင်သည့် အပြုအမူများ လုပ်ဆောင် လာသည့် အခါ **(K.N.U.)** အဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့် အတော်ပင် အကျပ်အတည်း ဖြစ်ရလေသည်။ ဘာသာရေး အရေခြုံလာသည့် ကိစ္စကို အင်အားသုံးပြီး ဖြေရှင်း၍ မရ။ လူ့အခွင့် အရေး ဖေါက်ဖျက်သူ ဓမ္မန
တ ရာယ်များ အဖြစ် နဝတ ၏ ဆင်ကွက်ထဲသို့ ကျရောက်သွားနိုင်သည်။ တစထက်တစ ပိုမိုတင်းမာလာမည့် အခြေ အနေကို မဖြေရှင်း၍လည်းမရ။

တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းကြီး တခုလုံးအား ဘာသာရေးအရ သပ်လျှိုဖြိုခွဲလာသည့် လုပ်ရပ် အပေါ်တွင် ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း အနေဖြင့်လည်း ဘာသာရေးအရပင် ပြန်လည်ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။

ကော်သူးလေ ကရင့် သံဃာ တော်များ အရေးပေါ် အစည်းအဝေး၏ နောက်၌ ...

ကော်သူးလေ ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ကရင့်သံဃာတော်များ အစည်းအရုံး၏ အရေးပေါ် အစည်းအဝေးကို ၁၉၅၆ ခုတန် ဆောင်မုန်းလဆွတ် (၆)ရက်နေ့နှင့် (၇)ရက်နေ့များ(၂၃၊ ၁၁၊ ၉၄ နှင့် ၂၄၊ ၁၁၊ ၉၄) တွင် မာနယ်ပလော အစည်းအဝေးခန်းမဆောင်၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ လောလောဆယ် ဖြစ်ရှိနေသော အရေးကိစ္စများနှင့် ပတ် သက်၍ သံဃာတော်များနှင့် ညှိနှိုင်း တိုင်ပင် အဖြေရှာကြရန် စည်းဝေးခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ဤအရေးပေါ် စည်းဝေးပွဲသို့ ကရင့် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်စုစုပေါင်း (၁၀၂)ပါးနှင့် ဒကာ၊ ဒကာမများ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်များ၊ လေ့လာသူများ စုံညီစွာ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်ပါရန် မြိုင်ကြီးငူ နန်းဦး ဘေးမဲ့တောရကျောင်း ဆရာတော်ဦးသုဇန အပါအဝင် ဆရာတော် သံဃာတော်များအား ကြိုတင်ဘိတ်ကြားမှုပြုခဲ့သော်လည်း တပါး တလေမျှပင် ကြွရောက် လာခြင်း မရှိပေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် အဓိကပတ်သက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် အရေးကိစ္စကို အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက် လာကြသော ကော်သူးလေ ပြည်နယ်တခွင်လုံးမှ ဆရာတော်၊ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များ နှင့်ပင် ညှိနှိုင်း တိုင်ပင် လျှောက်ထားခဲ့ရလေ သည်။

ဤအစည်းအဝေး၏ ရလဒ်အဖြစ် အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာသော ဆရာတော် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များက အချက် (၇)ချက်ပါ ဆုံးဖြတ် ချက်ကို တညီတညွတ်တည်း ချမှတ် အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။

ကရင်နှင့် ကရင်ချင်း ဝဋ်ဝကွတွင် မည်သူပါဝင်နေသနည်း။

(၁) သာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို လုပ် ဆောင်ရာတွင်၎င်း၊ ဘာသာရေး ကိစ္စများ ကို လုပ်ဆောင်ရာတွင်၎င်း၊ နိုင်ငံရေး၊ စစ် ရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး လုပ်ငန်း များကို ထိခိုက် ပတ်သက်မှု မရှိစေရန်။

(၂) လူပုဂ္ဂိုလ်များအား ရဟန်း ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းရာတွင် ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ဆန်းစစ် သွတ်သွင်း မှုပြုကြရန်။

(၃) စစ်မက် ဖြစ်ပွားနေသော ဒေသများအတွင်း သာသနာပြုခြင်း၊ ဘုရား ကျောင်း ကန် တည်ဆောက်ခြင်း များကို ရပ်ဆိုင်း ထားရန်။

(၄) ဘာသာရေးမှ တဆင့် လူထုအတွင်း၊ ရဟန်းသံဃာများအတွင်း၊ ဘာသာ အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးအတွင်း၊ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေမည့် လုပ်ဆောင်မှုများကို ရှောင်ရှားရန်။

(၅) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွင်း၊ ရဟန်း သံဃာများအတွင်း၊ ရဟန်းသံဃာ များနှင့် ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ အတွင်း ပြဿနာ ကြီးငယ်ရှိပါက ကော်သူးလေ သံဃာ့ အဖွဲ့အစည်းသို့ တင်ပြပြီး၊ သံဃာ့ အဖွဲ့အစည်း၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်မှုများ ကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သွားကြရန်။

(၆) သံဃာတော်များအတွင်း မသမာသူများဝင်ရောက်ခြင်း၊ ဘာသာ ရေး ခုတုံးလုပ်ခြင်းများကို ဆန့်ကျင်ကြ ရန်။

(၇)ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက် သည့် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ရာတွင် ဒကာ၊ ဒကာမများ ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် များနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် သွားကြရန် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကော်သူးလေ ကရင့်သံဃာ တော်များ၏ အစည်းအဝေးကို ခေါ်ယူ ကျင်းပလိုက်ခြင်းမှာ ကေအဲန်ယူ၏ စေတ နာ သဘောထားများကို ပေါ်လွင်စေသော အမှန်ကန်ဆုံး လုပ်ဆောင်ချက်ပင် ဖြစ် သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များ၏ လုပ်ရပ် များကို ထိုအစည်း အဝေး၏ ဆုံးဖြတ် ချက်များက လမ်းကြောင်း တည့်မတ် ပေးနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို ကြိုတင် သဘောပေါက် ထားသော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် သည် သူကိုယ်တိုင် သာမက သူ့သြဇာ သက်ရောက်သော ဆရာတော် သံဃာတော်များ ကိုလည်း အစည်းအဝေးသို့ မကြွရောက် စေခဲ့ပေ။

အစည်းအဝေး ဒုတိယ နေ့တွင် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်က အစည်းအဝေး သဘာပတိ ဆရာတော်ထံသို့ ဆက်ကပ် လျှောက်ထားသည့် ပေးစာ တစောင်ကို ရရှိကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။ စာထဲတွင် မိမိအနေဖြင့် ဘုရားတည် ကျောင်း ဆောက် တောင်တက်သည့် အလုပ်များ ကို စွန့်လွှတ် လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ ဆောက်လုပ်ပြီး စီးခဲ့သမျှ ဘုရား စေတီ နှင့် ကျောင်းများ ကိုလည်း သံဃာ့ နာယက သဘာပတိ ဆရာတော်အား အပ်နှံပါကြောင်း၊ မိမိမှာ ယခုမှ စ၍ (၄၉) လ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်တော့မည်ဖြစ် ကြောင်း၊ မိမိ၏ ကျောင်းသို့လည်း ထို (၄၉)လ အတွင်း ပြန်လာမည် မဟုတ် ကြောင်း၊ ဤ နယ်မြေအတွင်းမှ အရေးကိစ္စ အားလုံးကို ဆရာတော်ဦးဝိဇာနကိုပင် အပ်နှံ ပါကြောင်းပါရှိလေသည်။

အစည်းအဝေး အောင်မြင်စွာ ပြီးသွားသော်လည်းမြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ကြွရောက်မလာခြင်း၏ ဂယက်မှာ အစွန်း ရောက်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဲဘော်များအကြား အတော်ကလေး ထိပါး ရိုက်ခတ်သွားလေ သည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းနှင့် ရမ်ဘိုဆရာတော်တို့ ပူးပေါင်း ကြံစည် ကာ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား ကေအဲန် ယူ နယ်မြေအတွင်းမှ နှင်ထုတ် ဖယ်ရှား ပစ် လိုက်သည် ဟူ၍၎င်း၊ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် အား လျှို့ဝှက်စွာ ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်း ထားသည် ဟူ၍၎င်း တီးတိုး ပြောဆိုမှုများ ဖြစ် ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်များ၏ အကျိုးဆက် မှာ ကေအဲန်ယူကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့် ကြည့် အကဲခတ်နေသော နဝတ တပ်ထံမှ မီးစကလေး တစကို ပေါ်ထွက်လာစေခြင်း ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဒီဇင်ဘာ (၄)ရက် နဝတ ၏ စစ်ဗျူဟာချုပ်(၁) ရှေ့တန်း (၃၃)မှ ရရှိသော စက်သတင်းတွင် ...

"ကရင်သကသများမှ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ကို တဘက်သတ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်း ဖြစ်စဉ် များကို မြန်မာ-ကရင် နှစ်ဘာသာ ဖြင့် ရေးသား ရိုက်နှိပ်၍ ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက် နေ့တွင် စတင်၍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဝေခဲ့ ပြီးဖြစ်။ ဖြန့်ဝေရာတွင် စဗခ -၁-ရတခ ဟု အမည် မခံဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များဟု အမည်ခံ ဖြန့်ဝေခဲ့ ။" ဟု ဖော်ပြရလေသည်။ ဘာသာရေး နှင့် ပတ်သက်၍ ကရင်ပြည်နယ် အတွင်း ချောမော ပြေလည်သွားတော့မည့်အခြေ အနေတွင် နဝတ ဘက်သား နယ်မြေခံ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်း၏ တီးတိုး ဝါဒဖြန့် မှုများအကြား စဗဟ (၁)ရတခ၏ ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့သည် ဆိုသော ဝါဒဖြန့်ချီရေး မီးစလေး တစမှာ မာနယ်ပလောအား လှုပ်ရှား ယိမ်းယိုင် စေခဲ့ လေသည်။

အခန်း(၃)

သွေးပည်ခြင်းနှင့် သံယောဇဉ်။

ရန်သူ၏ ကြေးနန်းသတင်းအရ ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက်နေ့တွင် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာ တော်၏ သူးမွဲထ (H/ ၃၃၀၆၁၄) ရှိ ကျောင်းမှ ရဟန်းနှင့် ကိုရင်များသည် ကေအဲန်ယူ၏ ဘာသာရေး ပိတ်ပင်ချုပ် ကိုင်မှုများကြောင့် ကျောင်းကို စွန့်ခွာကာ ဖောင်ဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ကျောင်းသို့ ပြန်ကြ သွားကြကြောင်း သိရှိရလေသည်။ ထိုနေ့ မှာပင်ထိုဝွင်အတွင်း အခြေပြု လှုပ်ရှားနေ သည့်ကေအဲန်ဒီအိုတပ်မှ တပ်ခွဲတခွဲသည် ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ နေရာဖြစ် သော မယ်ညောပလိုးမှနေ၍ သူးမွဲထာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းသို့ မည်သို့မျှ ထုတ် ပြန်ကြေငြာခြင်းမရှိဘဲ ရွှေ့ပြောင်း သွားခဲ့ သည်။

ရန်သူ၏ သွေးခွဲလှုံ့ဆော်မှုကို

မှန် ကန်စွာ မရှုမြင်နိုင်ဘဲ ဘာသာရေးအရ ဖိနှိပ်ခံရသည်ဟူသော နာကျည်းချက်ဖြင့် မိမိအဖွဲ့အစည်း၏ ဦးဆောင်မှုအောက်မှ သွေဖည်ရန်ထွက်ကာ ဘက်ပြိုင်ဆန့်ကျင်လာမှုသည် စတင်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

အခြားသော တပ်စုများလည်း ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းနေရာများမှနေ၍ သူးမွဲ ထာသို့ စည်းကမ်းတကျ စစ်ချီခြင်းမဟုတ် သော ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ရွှေ့ပြောင်းသွား ကြကြောင်း ကြားသိရပြန်သည်။ ကေအဲန်ဒီအို အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းနှင့် တပ်ကြပ် ကြီးဖားမီးတို့၏ တပ်မှာ သူးမွဲထာသို့ အဦးဆုံးချီတက်နေရာယူခဲ့သောတပ်ဖြစ်သည်။ လမ်းတွင် တွေ့ဆုံသည့် ကေအဲန်အယ်အေ တပ်များကိုလည်း ၎င်းတို့နှင့် အတူလိုက်ရန်အတွက် ပြောဆိုစည်းရုံးခေါ်ဆောင်သည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မလိုက်နိုင်သူ များ၏ လက်နက် များကို သိမ်းဆည်း ယူဆောင် သွားသည်။

ကေအဲန်ယူခေါင်းဆောင်များမှာ အမြင်လွဲမှားမှုကြောင့် ဖြစ်ပွားလာသော အခြေအနေပေါ်တွင် များစွာ စိတ်မချမ်း မြေ့နိုင်ဘဲရှိကြသည်။ တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်ခွဲထွက်သွားသူများ အား ပြော့ပြောင်းညင်သာစွာ ပြန်လည် စည်းရုံး ခေါ်ဆောင်ရမည်ကို သူတို့ နားလည်ကြသည်။ ကရင်အမျိုးသား အချင်းချင်း သွေးထွက် သံယို ပဋိပက္ခဖြစ် ရမည့်ကိစ္စကို သူတို့မလိုလားချေ။ မလုပ်မဖြစ်၍ လုပ်လိုက်ရသော ဘာသာရေးအရေးကိစ္စသည် ကေအဲန်ယူခေါင်းဆောင်ကြီးများအား စိတ်မချမ်းမြေ့ဘွယ် သမိုင်းကြောင်းသင်ခန်းစာ ရရှိစေခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ထိုကြောင့် နယ်မြေအတွင်း လှုပ်ရှားနေသော ကေအဲန်အယ်အေ တပ်များအားခွဲထွက်အုပ်စုကို လုံးဝ မပစ်ခတ်ရန် အမိန့်ထုတ်ထားလိုက်လေသည်။ မည်သူမျှ မပစ်ခတ်ကြချေ။ ထိုအခြေအနေပေါ်တွင် ခွဲထွက်အုပ်စုသည် ၎င်းတို့နောက်သို့ လိုက်ပါ လာမည့် တပ်သားအင်အား အချို့နှင့် လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များ အတော်အတန် ရရှိ သွားကြသည်။

သူးမွဲထာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် အခြေစိုက်လျက် သံလွင်မြစ်တွင်း သွားလာနေသော ဒေသခံ ရွာသားများ၏ လှေများကို မြစ်ကမ်းနဖူးရှိ တပ်စုက သေနတ်ဖြင့်ပစ်ခတ်ကာ ခေါ်ယူပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုးကွယ်သလား ?။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ် သလား ?ဟု မေးသည်။ ပြေလည်အောင် မဖြေကြား နိုင်ပါက ထိုးကြိတ် ကန်ကျောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်သည်။မည်သည့် ဘာသာကို ကိုးကွယ်သည်ပင်ဖြစ်စေ ခရီးသည်များ၏ ပစ္စည်းကို တော်လှန်ရေး ရံပုံငွေအဖြစ် သိမ်းယူသည်။

သွေဖည်လမ်းလွဲသော တော်လှန်ရေးသည် ပီပြင်စွာ စတင်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။ ဒီဇင်ဘာ(၄)ရက်နေ့တွင် တပ်ရင်း (၁၀၂) စစ်ကြောင်းမှူး ကျော်မှူးအား ၎င်း၏အဖွဲ့မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက ဖမ်းဆီး လိုက်သည်။ တပ်ရင်း (၁၀၄)မှ ရဲဘော်အချို့ တပ်မဟာ(၇)၏ အခြားဝင်များမှ ရဲဘောအချို့နှင့် ကေအဲန်ဒီအိုမှ ရဲဘော်အချို့ ခွဲထွက်ရေး အဖွဲ့အတွင်းသို့ ရောက်ရှိ သွားကြသည်။ အချို့ရဲဘော် အများအပြားမှာ ဘုမသိ၊ ဘမသိဖြင့် ၎င်းတို့အထက်အရာ ရှိ၏ ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ အမိန့်အတိုင်း လိုက်ပါခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့မှာလည်း ဘာသာရေးအရ အနိမ့်ခံရသည်ကို ပြေလည်စေရန်ဟူသော အပေါ်ယံကြောအမြင်ဖြင့်၊ ဆန္ဒပြသည့် အဖွဲ့တွင် အားဖြည့် ပါဝင်ခကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ခွဲထွက်အဖွဲ့၏ ခြေလှမ်းမှာလည်း အတော်ပင်ကျယ်လာလေသည်။ တိုတောင်းသောအချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရန်သူ့လူများမှတဆင့် ဒေသတွင်းရှိ ရဟန်း သံဃာများနှင့် ကျေးရွာလူထုကို စည်းရုံးသ တင်းလွှင့်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၄)ရက်နေ့ နဝတ ၏ ကြေနန်းသတင်း၌ "တဘက်သတ် ဘာသာရေးဖိနှိပ်မှုများ အပေါ် တွန်းလှန်ရန် ဖါပွန်ဒေသရှိ ရဟန်း သံဃာ၊ ကိုရင်များနှင့် ပြည်သူများ သူးမွဲ ထာသို့ လာရောက်စုဝေးကြရန်၊ ဖားအိ ကောင်းနှင့် ပျဉ်းမနယ်မြေမှ ရဟန်း ကိုရင် နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာပြည်သူများ သူးမွဲထာ သို့ သွားကြမည်။ ဖာပွန်ဒေသမှရဟန်း သံဃာ ကိုရင်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သွား၊ မသွား မသိသေး၊ စစ်ဗျူဟာမှူးမှ အကယ်၍ သွားကြမည်ဆိုက၊ တက်သွားနိုင်ရန် အကူအညီများပေးမည်ဟု ဆရာတော်များ အား လျှောက်ထားပြီးဖြစ်။" ဟုပါရှိလေသည်။ "ဒီဇင်ဘာ(၅)ရက် နံနက် ၈း၃၀ နာရီ အချိန်တွင် ကော့ကရက်ကျွန်းသို့ အမှတ် စီစစ်ဆဲ သောင်းကျန်းသူ နှစ်ဦးရောက်လာပြီး၊ ဝါးခုတ်တော ကော့ကရစ်ကျွန်းမှ ရွာလူကြီးများအား ခေါ်ယူ၍ ဗုဒ္ဓနှင့် ခရစ် အဖွဲ့များ ပြဿနာ စတင်ဖြစ်ပွားနေကြောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အားလုံး အသင့် ရှိရန် လိုကြောင်း၊ အသက် (၁၅)နှစ်အထက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအားလုံး အသင့်ရှိရန်၊ ရွာသားများ ခေါ်ယူ အသိပေးထားရန် ပြောသဖြင့် ရွာလူကြီးများက ကျေးရွာ အလိုက် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ လက်ရှိ အခြေအနေမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ အပေါ် မကျေနပ်ကြသဖြင့် ဘာသာရေးအရ တိုက်ခိုက်မှုများ ပိုမိုတိုးမြင့်လာနိုင်"။ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်က သာခုလော်ကျိုး၊ သူးမွဲထာနှင့် မကယ်ကျောင်း (၃)ကျောင်းကို ကေအဲန်ယူသို့ အပ်နှံခဲ့မှုနှင့် ပတ်သက်၍ လှူဒါန်းထားသူများနှင့် ဆရာတော်ကို ယုံကြည်သူများက မကျေနပ်ကြောင်း။ စစ်ကြောင်းမှူး အဆင့်ရှိ ဗိုလ်ကျော်အေးမှ ဦးဆောင်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သကသ အင်အား (၅၀၀)ခန့်သည် ဒီဇင်ဘာ (၂)ရက် နေ့မှ စ၍သူးမွဲထာမှ သော်လဲထ အထိ ဖြန့်ခွဲ နေရာယူထားကြောင်း၊ လက်နက် ကြီး(၁၀)လက်ကျော်ခန့်ကို မာနယ်ပလော ဘက်သို့ ချိန်ရွယ်ထားကြောင်း၊ မယ်လဲထာ ဆိပ်သို့ ဆိုက်ကပ်လာသော စက်လှေများ ပေါ်မှ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ကေအဲန်ယူ (၅၀)ခန့်ကို လက်နက်များသိမ်းယူပြီး မာနယ်ပလောသို့ ပြန်လွှတ်လိုက်

ကြောင်း၊ ဒီဇင်ဘာ (၅)ရက်နေ့ မြိုင်ကြီးငူသို့ သွားခဲ့ ကြသည့် ကျောင်း(၃)ကျောင်းမှ သံဃာ အပါး (၂၀)ခန့် သူးမွဲထသို့ အထက်ပါ ကိစ္စများ ဖြေရှင်းရန် ပြန်ကြွကြောင်း၊”များကိုလည်း ကြားသိရလေသည်။ ဗိုလ်ကျော်အေးနှင့် အင်အား (၅၀၀)ခန့်ဆိုသည့် အချက်အလက်မှာ ရန်သူ့စက် သတင်းကို ကြားဖြတ်နားထောင် နေကြသော ကေအဲန်ယူမှ ရဲဘော်များကြားသိစေရန် ရည်ရွယ် ၍ ခဲ့ျကား ပြောဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ (အမှန်စင်စစ် ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ ကေအဲန်ဒီအိုမှ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် တဦးဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်က 'ခွဲထွက်အဖွဲ့'၏ ဖမ်းဆီးထားခြင်းကို ခံနေရသည်။)

မည်သို့ပင်ရှိစေကာမူ ခွဲထွက်တန်ပြန်အဖွဲ့၏ လုပ်ဆောင်မှုများကို ပို၍ အရှိန်မြင့်မားစေရန် အတွက် ရန်သူမှ ဝင်ရောက် စီစဉ်ပေးခြင်းမှာမူ ထင်ရှားနေလေသည်။ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ၏ တပည့်တဦး ဖြစ်သော ဖားအိကောင်းဆရာတော် ဦးနရိန္ဒသည် သာသနာရေးဖိနှိပ်ခံရမှုကို ဆန့်ကျင်ရန် ဒီဇင်ဘာ (၄)ရက်တွင် ဖားအိကောင်းမှ သာခုလော်ကျိုးသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ဖာပွန်နယ်မြေမှ ရဟန်း နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပြည်သူများကို စုစည်း ခေါ်ဆောင်ရန်၊ သာခုလော်ကျိုးမှ ဖာပွန်သို့ ဒီဇင်ဘာ (၆)ရက်တွင် သွားရောက်ခဲ့ သည်။ ရရှိသည့် သတင်းများအပေါ် အခြေခံ၍'လှုံ့ဆော်စာ'များ ရေးသားကာ ပြည်သူများအကြားသို့ ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဝေ လျှက်ရှိကြောင်းနှင့် န ဝ တ မှလည်း ဖာပွန်နယ်မှ ရဟန်း သံဃာများနှင့် ပြည်သူများ သူးမွဲထသို့ သွားရောက်နိုင်ရေး အတွက် လိမ်မာပါးနပ်စွာ စည်းရုံးဆောင်ရွက်လျှက်ရှိကြောင်းများကို ကြားဖြတ်သိရှိရလေသည်။

မိမိတို့ ရဲဘော်များ အတွင်း စည်းလုံး ညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေမည့် အရေးကိစ္စများ မဖြစ်ပွားစေရန်နှင့် ခွဲထွက် ရဲဘော်များ၏ တောင်းဆိုမှုကို ပြေလည်အောင် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးရန် ကေအဲန်ယူခေါင်း ဆောင်များမှ ကြိုးစားခဲ့သည်။ ခွဲထွက်သော အဖွဲ့မှ တောင်းဆိုသည်မှာ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အားပြန်လည် ပင့်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်မှာ အမိဌာန် (၄၉)လ ဝင်မည်ဆိုကာ န ဝ တ တို့ ထိန်းချုပ် ထားသော ဒေသအတွင်းသို့ဝင်ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။ ကေအဲန်ယူက ကျင်းပသော အစည်းအဝေးတွင် ကရင့် သံဃာတော် ဆရာတော်များနှင့် တရားနည်းလမ်းကျစွာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းမှု မပြုနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ လျှို့ဝှက်စွာ ကိုယ် ရောင် ဖျောက်ပြီး သွေးထိုးလှုံ့ဆော်မည့် အစီအစဉ်ကြောင့်၎င်း ကော်သူးလေ နယ်မြေမှ ခြေရာဖျောက်သွားခြင်းဖြစ်လေ သည်။ ထိုရက်များအတွင်းက မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်သည် မြိုင်ကြီးငူ၌လည်း မရှိ တော့ချေ။

ရဲဘော်အများအပြား၏ လေးစား ချစ်ခင်မှုကို ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြသည် ရန်သူ၏ လှည့်ဖြားလိမ်ညာ သွေးထိုးမှုတို့ကြောင့် လမ်းလွဲ သွေဖည်သွားကြသော မိမိ၏ သား မြေး ရဲဘော်များကို မေတ္တာ စေတနာဖြင့် ပြန်လည်ဖျောင်းဖျ ခေါ်ယူခဲ့သည်။ (၅၊၁၂၊၉၄)နှင့် (၇၊၁၂၊၉၄) နေ့များတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ ကိုယ်တိုင် ၎င်း၏ ရဲဘော်များထံ ရိုးစင်းစွာ ရေးသား ပေးပို့ဖြန့်ဝေခဲ့သည့် စာကလေးနှစ်စောင် မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ဆူ,

သုးဖိသံဉ်ဖိသ့ဉ်သုဇ၊,

ကဒုးသ့ဉ်ညါသုဒ်အံၤလီၤ.

သုမၤတၢ်နှ့ဉ် ဆိကမိဉ်အီၤ မ့ၢ်ထံမ့ၢ်ဆၤတက့ၢ်. သုတဆိကမိဉ်တၢ် ထံထံဆးဆးဘဉ်နှ့ဉ် သုမၤကမဉ်တၢ်သ့လီၤ. သုးဖိသ့ဉ်သုဇ၊,တၢ်လၢသုတသ့ဉ်ညါနှ့ဉ် မ်သုကသံကွၢ် ထံထံဆးဆးတက့ၢ်. သိခါခိတိၢ်နှ့ဉ် တမ့ၢ်ပဝဲဒဉ်ခိဉ်နၢ်ဟီဟးအီၤဘဉ်. အနီၢ်ကစၢ်ဟးဒဉ်ဝဲလီၤ. အဝဲကွဲးန့ၢ်ပှၤလံာ် တဲဝဲသါဟးလီၤ. သါကကုၤဒုးထဉ် (ဝင်) လၢခီတိၢ်ပှၤလွံၢ်ဆံခွံလါ, မ့မ့ၢ်ပဝဲဒဉ်ခိဉ်နၢ် ပဟ့ဉ်တၢ်ဘူဉ်တၢ်ဘါကီးဖုဒံး တၢ်သဘျ့လၢကဘါဘဉ်တၢ် ဘျ့ဘျ့ဆိုဆိုလီၤ. ပတဆိဉ်ဘၢတၢ်ဘါနီတခါဘဉ်. ဖိလံၤသုးဖိသ့ဉ်ဇ၊, တဘဉ်မၤနါစီၤတၢ်တဂ့ၤ, သုမၤနါစီၤတၢ်ဒီးကဘဉ်ဒိ တၢ်ပၢၢ်ဆၢဒီတခါ ဒီးကဘဉ်ဒိပှၤကညီဒီကလုာ်လီၤ. တၢ်လၢသုတသ့ဉ်ညါနှ့ဉ် ဟဲသံကွၢ်ထံဆးဆးတက့ၢ်. ပဝဲသ့ဉ်တဖဉ် ပမ့ၢ်ခိဉ်နၢ် မ့ၢ်ဒဉ်သုမိၢ်သုပၢ်လီၤ. တၢ်လၢသုတသ့ဉ်ညါ သံကွၢ်ဒီး ပကတဲနၢ်ပၢၢ်သု, တၢ်လၢသုသးတမံ တဲဘဉ်ပှၤပကျဲၤသ့လီၤ. မ်သုကဆိမိဉ်တၢ်ထိထိလၢ ပှၤဒီကလုာ်အဂီၢ်တက့ၢ်.

ကွဲးဟ်ပှဲၤအံၤ–

သုးခိဉ်ကျၢၢ်လၢအဲဉ်ဘဉ်သု,

ဆဲးလီၤ–

(ဘိဉ်မှး)

၅/ ၁၂/ ၉၄.

သုးခိဉ်ကျၢၢ်စီရိၤ.

❖❖❖

ရဲဘော် စစ်သည်များ အနေဖြင့် ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကို ကိုယ်သေသေချာချာ စဉ်း စား၍ လုပ်ကိုင်စေလိုကြောင်း၊ မစဉ်းစား မဆင်ခြင်ဘဲပြုလုပ်ပါက အမှားတွေမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မသိသည့် ကိစ္စကို သေချာစွာ မေးမြန်း စေလိုကြောင်း၊ ခေါ်တော်ဘုန်းကြီးကို မိမိတို့ခေါင်းဆောင်များက နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အမိဌာန် (၄၉)လဝင်မည်ဆိုကာ မိမိတို့အား စာရေးပေးခဲ့ ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စအပေါ် အမြင် မမှားစေလိုကြောင်း၊ မိမိတို့အဖွဲ့ အစည်းမှာ ဘာသာတိုင်းကို လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်ပြုထားကြောင်း၊ သား မြေး ရဲဘော်အပေါင်းတို့အနေဖြင့် မဆင် မခြင် မလုပ်စေလိုကြောင်း၊ တော်လှန်ရေးနှင့် အမျိုးသားထု ၏ အရေးကို ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း၊ မိမိတို့ ခေါင်းဆောင်များမှာ ရဲဘော်များ၏ မိဘများလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲဘော်များက မသိ၍ မေးမြန်း လာမည်ဆိုလျှင် မိမိတို့အနေဖြင့် ရဲဘော်များ နားလည်

သဘောပေါက်အောင် ပြောပြမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မကျေနပ်သည့် အရေးကိစ္စများကို တင်ပြလျှင်လည်း မိမိ တို့စီစဉ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တမျိုးသားလုံး၏ ရေရှည်အကျိုးကို ကြည့်လျှက် စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီး လုပ်ကြစေလိုကြောင်း၊ မင်းတို့ကို ချစ်သောဗိုလ်ချုပ် ... ဟု ရေးသားထားလေ သည်။

တရက်သာ ခြား၍ ထုတ်ပြန်လိုက်သော ဒုတိယစာတွင် ...

ဆူ,

ဖိလံၤသုးခိၣ်, သုးဖိခဲလၢၢ်သ့ၣ်သုဓၢ, ယကတဲသုဒ်အံၤလီၤ. မူခိၣ်တပူၤဒီးတၢ်အၢၣ်အသိး ပှၤကညီတပူၤဒီး တၢ်ကမၣ်စ့ၢ်ကီးဘၣ်. ဖိသ့ၣ်လံၤသ့ၣ်ဓၢ, ယတဟ်သုတၢ်ကမၣ်နီတဂၤဘၣ်. ယအဲၣ်ဘၣ်သုဒီး ယအဲၣ်ပှၤကလုာ်, ယမၤတၢ်ပၢၢ်ဆၢယံာ်(၄၆)နံၣ်လံ, ယအဲၣ်ဒီးထံၣ်လၢ ယပှၤကလုာ်ဘၣ်မုာ်ဘၣ်ခုၣ်နူၣ်လီၤ. သုတဘၣ်ပျံၤလၢ ယကပာ်သုတၢ်ကမၣ်တဂ့ၤ. လ့ၤတက့ၤယတပာ်သုတၢ်ကမၣ်ဘၣ်. သုမၤတၢ်လၢထံကီၢ်အဂီၢ်ယသ့ၣ်ညါလီၤ. သုးခိၣ်သုးဖိသ့ၣ်သုဓၢ, ဖု တဲသုနူၣ် ကနၣ်တက့ၢ်. သုမ့ၢ်တကနၣ် ကကဲဘျုးကဲဖှိၣ်လၢပယီၤအဂီၢ်ဒီး ပပှၤကညီကကဲထိၣ်ဒၣ် ပယီၤအကုၢ်ခဲ လၢာ်လီၤ. ပတဲသုဒီးသုကကနၣ်တက့ၢ်. ပပှၤကညီဒီကလုာ်ညါ လိၣ်ဘၣ်တၢ်ဃူတၢ်ဖိးလီၤ. ပဃူမးပှိၤ–ပကအိၣ်ဃူအိၣ်ဖိးလၢ တၢ်အဲၣ်တၢ်ကွံအပူၤတက့ၢ်.

မ်သုဘၣ်အမုာ်တက့ၢ်.

ဘိၣ်မှး

(၇–၁၂–၉၄)

သုးခိၣ်ကျၢၢ်စိရိၤ.

❖ ❖ ❖

သို့ /–

သား၊ မြေး၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား အပေါင်းတို့။ အဘိုး မင်းတို့ကို ပြောချင်တယ်။ ကောင်းကင်ဟာ မိုးတိမ်နဲ့ မကင်းသလို လူတွေဟာလည်း အပြစ်နဲ့ မကင်းပါဘူး။ ငါ့သား ငါ့မြေးတို့ ... မင်းတို့ တယောက်ကိုမှ ငါအပြစ်မဆိုပါဘူး။ ငါမင်း တို့ကိုချစ်တယ်။ ငါလူမျိုးကို ချစ်တယ်။ ငါတော်လှန်ရေး လုပ်တာ (၄၆)နှစ်ကျော် ကြာခဲ့ပြီ။ ငါတို့အမျိုးသားတွေ ကောင်းမွန် အေးချမ်းစွာ နေရတာကို ငါမြင်လိုတယ်။ မင်းတို့ကို ငါ အပြစ်ချည် နှောင်ထားလိမ့် မယ်လို့ ထင်ပြီး မကြောက်ကြပါနဲ့။ ငါလုံးဝ အပြစ် မမြင်ပါဘူး။ မင်းတို့တွေ တိုင်းပြည်အတွက် အလုပ်လုပ် နေကြတာကို ငါသိပါတယ်။ တပ်မှူး တပ်သား အပေါင်းတို့ ... အဘိုး ပြောတာကို နားထောင်ကြပါ။ မင်းတို့ နားမထောင်ရင် ရန်သူကို ကောင်းကျိုးပြုသလို ဖြစ်သွား မယ်။ ပြီးတော့ ဒို့ကရင် တမျိုးသားလုံး ရန်သူ့ကျွန်တွေ ဖြစ်ကုန်မယ်။ ဒို့ပြောတာကို နားထောင်ကြပါ။ ဒို့ကရင် တမျိုး သားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်မှု ရှိဘို့လိုတယ်။ ချစ်ချင်းမေတ္တာရှိစွာနဲ့ ဒို့များ စည်းစည်း လုံးလုံး၊ နေကြပါစို့။ သုခအပေါင်းနဲ့ ခညောင်းပါစေ ဟုရေးထားလေသည်။

ဤ စာကလေး (၂)စောင်သည်၊ ကော်သူးလေ၏ အမြင့်ဆုံးခေါင်းဆောင်ကြီးက နားလည်မှုလွဲမှားစွာ ခွဲထွက်သွားသော အောက်လက်ငယ်သားများအား မေတ္တာ စေတနာဖြင့် ဖျောင်းဖျခေါ်ယူသည့် စာများဖြစ်သည်။ အောက်ခြေ ရဲဘော်များအား တန်ဘိုးထား ချစ်ခင် တတ်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ သဘောထားကို **KNU** ကေအဲန်ယူ ရဲဘော် အများ အပြားပင် ခံစားသိရှိ နားလည်ကြလေသည်။ ခွဲထွက် အဖွဲ့နှင့် လိုက်ပါသွားခဲ့သော အချို့ရဲဘော်များ ပြန်ရောက်လာ ကြသည်။ သို့ရာတွင် ခွဲထွက်အဖွဲ့၌ ခေါင်းဆောင် ခေါင်းရွက် ပြုသူ(၁၇)ဦးကိုသတ်မည် ဆိုသော ကောလာ ဟာလ သတင်းများ၊ ကေအဲန်ယူသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်သွားသည့် ရဲဘော်များအား သတ်ပစ်သည် ဟူသော ရန်သူ၏ လုပ်ကြံဝါဒ ဖြန့်သည့် သတင်းများကြောင့် ခွဲထွက်အဖွဲ့သို့ ရောက်နေကြသော ရဲဘော် အများအပြားမှာ ပြန်မလာရဲဘဲ ရှေ့သို့ဖွတ်တိုး၍ မိုက်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်ကြလေ တော့သည်။

အရာခံဗိုလ် ကျော်သန်း။

သူးမွဲထာ မြစ်ဆုံ အရေးကိစ္စကို ပေါ်ပေါက်လာစေသည့် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးသူများထဲတွင် ကေအဲန်ဒီအိုမှ အရာခံဗိုလ် ကျော်သန်းမှာ အရေးပါသူ တဦးဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တဦးဖြစ်ပြီး၊ မြိုင်ကြီးငှ ဆရာတော်အား လေးစားကြည်ညိုကာ သက်သတ်လွတ် စားလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ မြိုင်ကြီးငှဆရာတော်သည် မာနယ်ပလောသို့လည်း ကြွရောက်ခဲ့ဘူးသည်။ အရှင်ခေမာစာရ၏ ကျောင်းတွင် တည်းသည်။ မာနယ်ပလော၌ ကျောင်း ဆောက်ရန်လည်း ကြံစည်ကြိုးစား ခဲ့ဘူးသည်။ အဆင်မပြေခဲ့ချေ။ မြိုင်ကြီးငှ ဆရာတော်၏ ခြေလှမ်းကို ရိပ်စားနားလည်နေကြသော ကေအဲန်ယူမှ ခေါင်းဆောင်များမှာ မြိုင်ကြီးငှ၏ ဆင်ကွက်ထဲသို့ အဝင်မခံခဲ့ကြ။ မာနယ်ပလောတွင် စေတီကျောင်းကန် ကောင်းကောင်း မရှိကြောင်းမှာ မြိုင်ကြီးငှဆရာတော်ကပင် မြွက်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နီးစပ်ရာဒကာ ဒကာမများသို့ မြွက်ကြားလိုက်သော ထိုစကား၏ အတိုင်းအတာသည် များစွာ ခရီးရောက်လေသည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်း ဆောင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ အပေါ် တွင် အလေးဂရု ပြုမှု မရှိ၊ ပစ်ပယ်သည်၊ ဖိနှိပ်ထားသည်ဟု အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းက အမြင်ရှိလေသည်။ မြိုင်ကြီးငှ ဆရာတော်မှာ ကရင့် သံဃာတော်များ အရေးပေါ် အစည်းအဝေး မကျင်းပမီ လပိုင်းအလိုကပင် သူးမွဲထာကို စွန့်ခွါခဲ့သည်။ ရန်သူ ထန်းချုပ်ထားသောနယ်မြေ အတွင်းရှိ သူ့ရပ်ရွာသို့ ပြန်ကြွသွားခဲ့ပြီ၊ ရမ်ဘိုဆရာ တော်ထံသို့လည်း စာ တစောင် ရေးပေး လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဤစာမှာ မြိုင်ကြီးငှ ဆရာတော်၏ အရေးကိစ္စများကြောင့် ကရင့်သံဃာ တော်များ အစည်းအရုံးကို ပင့်ဖိတ်ကာ အရေးပေါ် အစည်းအဝေး ကျင်းပရာတွင်

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်လာခြင်း မရှိသော ကြောင့် ထုတ်ပြန် ကြေငြာ ခဲ့သည့် စာ ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင် များက ထိုစာကို ရုတ်တရက် ထုတ်ပြန် ကြေငြာလျှင် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်အား ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကိုးကွယ်နေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာများ အနေဖြင့် နားလည်မှုလွဲမှားပြီး ဘာသာရေး ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့်အတွက် ကော်သူးလေကရင့် သံဃာတော်များအား အစည်းအဝေး ပင့်ဖိတ်ကျင်းပကာ၊ လတ်တလော အခြေ အနေများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပြီးမှ ထုတ်ပြန်ကြေ ငြာခဲ့ခြင်း ဖြစ် လေသည်။ သို့တိုင် ကေအဲန်ယူနှင့် ကေအဲန် အဲလ်အေ ရဲဘော်များအတွင်း တီးတိုး ဝေဖန် ပြောဆိုမှုများ ပေါ်ထွက် လာခဲ့ သည်။ ထိုသို့ပေါ်ထွက်လာခြင်း၏ အဓိကလက်သည်မှာ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်း သည် တပ်တွင်းစည်းဝေးပွဲ ငယ်များ၌ မိမိတို့ပြည်နယ်၏ အရေးကိစ္စများကို အဘက်ဘက်မှ ဂရုပြုကြရန်လိုကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောကြားရာတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အသိုင်းအဝန်းမှခေါင်းဆောင် များက ဆရာတော် ထွက်သွား ခြင်းမှာ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ရမ်ဘို ဆရာတော်တို့ ပူးပေါင်း ကြံစည်ပြီး ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု ထင်ကြေးပေး ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် (၁၉၉၄ ခုနှစ်)အောက်တိုဘာလအတွင်း တွင် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်၏ ဘုန်းကြီး ကျောင်းသို့ တိတ်တဆိတ် သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး ဆရာတော်အား သူးမွဲထာ သို့ ပြန်လာမှ ဖြစ်မည်ဟု သဘောပေါက် နားလည်စေရန် ကြိုးပမ်းလျှောက်ထားခဲ့ သည်။ ဆရာတော် စွန့်ပစ်သွားကြောင့် သူးမွဲထာ ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ အခြေ အနေမှာ မည်သူမျှ ဂရုမပြုဘဲ ပစ်ပယ် ထား ခံနေရကြောင်း၊ ကေအဲန်ယူ ခေါင်း ဆောင်များအား ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် လျစ်လျူရှုမှု မပြုစေရေးအတွက် ဆရာ တော် ဦးဆောင် ကြိုးပမ်းမှ သင့်မည် ဖြစ် ကြောင်းများ လျှောက်ထားခဲ့လေ သည်။ မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန် ကို မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ဖျက်မည် မဟုတ်ကြောင်း မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က မြွက်ကြား ငြင်းဆိုသည့် အခါတွင် အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းမှာ များစွာ ယူကြုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ဤဖြစ်ရပ်များ၏ အကျိုးဆက် မှာ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် ၎င်း တာဝန်ကျရာ နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး အဖွဲ့အစည်းဝင် အခြားခေါင်းဆောင်များ နှင့် လျှို့ဝှက်အစည်းအဝေး တရပ် ကျင်း ပရန် [ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက်နေ့တွင် သူးမွဲ ထာသို့ ၎င်းနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့သည့်] ၎င်း၏ ရဲဘော် (၂)ဦးနှင့်အတူ စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ ကျင်းပသည့် အစည်း အဝေး၏ ကိုယ်စား အရာခံဗိုလ်ကျော် သန်းက ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး ထံသို့ လိုရင်းအချက်ကို ခြုံငုံ ဖော်ပြထားသော အစီရင်ခံစာတစောင် ပေးပို့ခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးမှာ **K.N.D.O**၏တပ်များ၏ ဒုတိယ စစ်ဦး စီးချုပ်ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ၏ ဗဟို တရားရေးဌာန တာဝန်ခံ၊ တရားသူ ကြီးလည်းဖြစ်သည်။ကရင့်တော်လှန်ရေး ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး တဦးဖြစ်သူ စကောမောလေး၏ သား ဖြစ်သည်။ ဘခင်၏ အရှိန်အဝါကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် အရည်အချင်း၊ စိတ်ထားစေတနာ မှန်ကန်မှုနှင့် ကြိုးစား မှုတို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်မှုပြုနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လက်အောက်ငယ်သားများ ကို ရဲဘော် ရဲဘက်များ အဖြစ် အရေးတယူ ဆက်ဆံတတ်ခြင်း၊ အကူအညီ မခေါ် မဖြစ်၍ ခေါ်သုံးရသော လုပ်အား ပေးမှီ ဒူးများ အပေါ် ညှာတာထောက်ထား တတ်ခြင်း၊ ရဲဘော် ရဲဘက်များ၏ အရေး ကိစ္စကို အလေးဂရုပြု တတ်ခြင်းတို့ ကြောင့် လူချစ်လူခင် များသူဖြစ်သည်။ ပြောဆို ဖွင့်ဟ တိုင်ပင်ရဲသူလည်း များ သည်။ ထို့ ကြောင့်ပင် **K.N.D.O.** အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် ၎င်း၏ ဒုတိယ စစ်ဦးစီးချုပ် ဖြစ်သော ဗိုလ်မှူး ကြီးထူးထူးလေး ထံသို့ အစီရင်ခံစာ တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဘာသာရေး အပြည့်အဝ ရှိစေရန်နှင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသဝင် ကရင်များအား ဖိနှိပ် ဆက်ဆံ မှုများကို ရပ်စဲရန် တောင်းဆို တင်ပြထား သည့်စာ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး လည်း အာမခံခဲ့ သည်။ ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့် အပါအဝင် လူမှု အခွင့် အရေးများ အားလုံးမှာ ယခင်ကတည်း ကပင် ကေအဲန်ယူက ခွင့်ပြု အာမခံ ခဲ့သည့်အရာ များဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ တောင်းဆိုတင်ပြသော ကိစ္စရပ် များမှာ ကေအဲန်ယူအတွက် အထူးတ လည် အရေးထား လောက်သည့် ရှုပ် ထွေးသော ပြဿနာကြီး များမဟုတ်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ကြီး များမှ သံဃာ့ အစည်းအဝေး ခေါ်ယူပြီး သည့် နောက်ပိုင်းတွင် တဖြေးဖြေး ပြေ လည်သွားလိမ့်မည်ဟု ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူး လေးက ရှုမြင်ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး

ကေအဲန်ဒီအို တပ်ခွဲတခွဲ ၎င်းတို့ ၏ ရှေ့တန်းနေရာမှ သူးမွဲထာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားသည် ဟူ သော သတင်းကို ဒီဇဘာလ (၁)ရက်နေ့ ညပိုင်းတွင်ပင် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး ကြားသိခဲ့သည်။ ဘာသာရေးအရ အနိမ့် ခံရသည်ဟူသော သာမန်ခံစားချက် ကလေးသည်ပင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ အ ကြား စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ ထိုးဖောက်နိုင်ခဲ့ ပေရာ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်အချို့၏ မကျေမနပ် အတွင်းကြိတ် ခံစားချက်များ ပါ ဖြည့်စွက်လာသည့်အခါတွင် ပြဿနာ မှာ တော်ရုံတန်ရုံ နားလည်မှုလွဲမှားသည့် အသေးအဖွဲ ကိစ္စကလေး မဟုတ်တော့ ကြောင်း ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးက သိ မြင်လေသည်။ မိခင် ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့

အစည်းကြီးအတွင်း စည်းလုံးညီညွတ်စွာလက်တွဲ ဆောင်ရွက် နိုင်ရေးအတွက်ခွဲထွက်သွားသော ညီအကိုများနှင့် တွေ့ဆုံကာမျှတစွာ အပေးအယူလုပ် ညှိနိုင်း ဖြေရှင်းရန် ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး သန္နိဋ္ဌာန် ချခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က မာနယ်ပလောတွင် အာဂန္တု သံဃာတော် (၆)ပါးရှိနေသည်။ ထိုသံဃာတော်များမှာ စောစောပိုင်းက ကျင်းပခဲ့သော ကရင့်သံဃာတော်များ အရေးပေါ် အစည်းအဝေးကြီးပြီးကတည်းကပင်သထုံ ခရိုင်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း များသို့ ပြန်မကြွနိုင်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၂)ရက်နေ့ နံနက် ပိုင်းတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးသည် ထိုသံဃာတော်များနှင့်အတူ သူးမွဲထာသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်ရန် သဘောတူညီမှု ရခဲ့သည်။ သူးမွဲထာသို့ရောက်လျှင် သံဃာတော်များက ဦးစွာပဌမ ၎င်းတို့ အုပ်စုအားတားမြစ်ခြင်း၊ အခြေတင်ညှိနိုင်း ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြပြီး အကယ်၍ အပြောင်းအလဲဖြစ်ရန် လမ်း မမြင်ပါက ၎င်းတို့နှင့် ပေါင်းလိုက်ရန် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးက ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ သူးမွဲထာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ထိုနေ့မနက်က စည်းဝေးပွဲကျင်းပခဲ့ ကြောင်းလည်း သိရလေသည်။

သူးမွဲထာတွင် အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးတို့ ဆုံမိကြသည်။ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းမှာ ယခု အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာရသည့် အဓိ ကကျသော အရေးကိစ္စများကို ဗိုလ်မှူး ကြီးထူးထူးလေးအား တင်ပြလို နေခဲ့ သည်။ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းကြီးအတွင်း ဘာ သာရေးအရ နှိပ်ကွပ်မှုခံခဲ့ရသည့် အ ကြောင်းများကို သူရင်ဖွင့်သည်။ စည်းဝေး ပွဲသို့ လာကြသောကျေးရွာလူထု အချို့က လည်း ဘာသာရေးအရ သတ်မှတ်ခွဲခြား ကာ ဖိနှိပ်မှုပြုသည့် အကြောင်းများကို ဥပမာ ဥပမေယျများဖြင့် ပြောကြသည်။ ကေအဲန်ယူ၏ ဗဟိုတရားသူကြီးလည်း ဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးအား ဘာသာရေးကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ တရားဥပဒေ စည်းကမ်းချက်များအတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်ပေးပါရန် အပ်နှံကြသည်။ ဘာသာရေးအရ ခွဲခြား ဖိနှိပ်မှုများ၊ ဘာသာ ရေးအဆောက်အဦးများ၊ တရားဓမ္မများ၊ သာသနာ့ ဝန်ဆောင်များအပေါ် စော်ကား ပြောဆိုမှုများ၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်အခွင့်အရေးနှင့် စည်းကမ်းကို ဆန့်ကျင် ချိုးဖောက် နှောက်ယှက်မှုများအား ဥပဒေအရ ဖယ်ရှားရှင်းလင်း အရေးယူမှု ပြုလုပ်ပါရန် တင်ပြပြောဆိုထားခြင်းကို ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးကလည်း သဘောတူ လက်ခံခဲ့သည်။ မာနယ်ပလောမှအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းနှင့် ၎င်းတို့၏အကြားတွင် ကြားနေ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပေးသူအဖြစ် မိမိဆောင်ရွက်လိုကြောင်းလည်း ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးက ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ မိမိဖြေရှင်းဆောင်ရွက်မှုမှ ရလဒ်တစုံတရာ ထွက်ပေါ်မလာမီအချိန်အထိဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် များနိုင်သမျှ များများ ဆက်လက် နေထိုင်ရန်လည်း ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ၎င်းတို့ကလည်း ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံခဲ့လေသည်။

တပ်မှူး၊ တပ်သားများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းနေရာများသို့ ပြန်သွားဘို့ လိုအပ်ကြောင်း သဘောပေါက်နားလည် စေရန်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး မကြိုးစားခဲ့ချေ။ သူးမွဲထာဒေသကို တည်ဆောက်ရန်မှာ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်၏ အမိန့်နာခံမှုနှင့် စည်းကမ်းကောင်းသော၊ တာဝန် သိသော စိတ်ဓါတ်အပေါ်တွင်သာ မူတည်သည်ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးက ခံယူထားသည်။ သို့တိုင် ခွဲထွက်အုပ်စုများ၏ အစည်းအဝေး ကိုတော့ သူသတိပေးခဲ့သေးသည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေကာမူ သူတို့အားလုံးမှာ ကရင် အမျိုးသားများ ဖြစ်သောကြောင့် ပိုမိုကြီး မားလာမည်ဆိုပါက ကရင်က ကရင်ကို ဆန့်ကျင်သည့် အဖြစ်မျိုးသာ ဖြစ်လာလိမ့် မည်ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးက ပြောခဲ့သည်။

ညဦးပိုင်းတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး မာနယ်ပလောသို့ ပြန်ခဲ့သည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်များကို ဖိတ်ကြား စုရုံးကာ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်း ပေးအပ် လိုက်သော အစည်းအဝေး ကြေငြာချက် စာတမ်းကို တင်ပြဆွေးနွေးသည်။ ဆွေး နွေးရာသို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ ရောက် မလာခဲ့ချေ။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်ကြသော ခေါင်းဆောင် အားလုံးကပင် ကြေငြာချက် စာတမ်းတွင် ပါရှိသည့် အထွေထွေ အခြေခံ သဘောတရားများ ကို ဆင်ခြင် စဉ်းစားမှုရှိစွာ လက်ခံခဲ့ကြ လေသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

"ဒူးပလာယာခရိုင် နိုင်ငံရေးပညာပေးသင်တန်း (၁ / ၉၄) သင်တန်းဆင်းပွဲ အမှတ်တရ"

လွတ်လပ်သော ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်

Independent Karen Historical Research Association.

"အမှတ် (၆) တပ်မဟာ၏ တပ်သားသစ်သင်တန်း အမှတ်စဉ်(၃၄) သင်တန်းဆင်းပွဲ"